

Perikeiromene v. 338—367 (L.).

MENANDREA

EX PAPYRIS ET MEMBRANIS VETUSTISSIMIS

EDIDIT

ALFREDUS KOERTE

EDITIO MAIOR

ACCEDUNT DUAE TABULAE PHOTOTYPICAE

MCMX
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

GUSTAVO KOERTE
WERNERO KOERTE

FRATRIBUS CARISSIMIS

SACRUM

Ὦ Μένανδρε καὶ βίε
πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμιμήσατο;

Paucis mensibus postquam Gustavus Lefebvre papyrum Cairensem Menandri publicaverat, vir humanissimus, qui nunc aedibus Teubnerianis praeest, mihi proposuit, ut has reliquias in bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana ederem. Quam editionem ut papyro vere anni 1908 recognita solido fundamento constituere mihi liceret, egregia liberalitate societatis regiae litterarum Saxoniae factum est. In dies autem magis mihi persuasi non in uno codice Cairensi acquiescendum, sed omnia omnium codicum voluminumque Menandri veterum fragmenta colligenda esse. Accedunt igitur in hac editione ad quinque fabularum fragmenta Cairensia non solum Periciromenes schedae Lipsienses et Cantabrigenses[1]), sed etiam reliquiae Georgi Genevenses, Citharistae(?) Berolinenses, Colacis Oxonienses, Coneazomenarum Dorpatenses, Perinthiae Oxonienses, Phasmatis fabulaeque incertae Petropolitanae. In summa duodecim Menandri comoediarum plus 1900 versus e membranis et papyris colligi potuerunt. Singulis fabulis fragmenta subiunxi aliunde nota, indicem verborum addidi.

In hoc opere satis laborioso conficiendo a multis viris doctis multifariam adiutus sum, quibus meritas gratias ex imo pectore agere gaudeo. Omnes enumerare, qui vel mihi commentarios de Menandro scriptos dono dederunt, vel nova supplementa per epistolas mecum communicarunt, longum est, sed facere non possum, quin eos proferam, quibus plurima debeo. Primo loco nomino thesauri Cairensis invento-

1) cf. Oxyr. Pap. V 316

rem Gustavum Lefebvre et tutorem Gastonem Maspero, qui uterque me in papyro retractanda summa benevolentia adiuvit. Addo Seymourium de Ricci, qui codice iterum recognito haud pauca rectius a se perspecta mihi suppeditavit, et Theodorum Reinach, qui codicis frustula duo a Riccio in Aegypto comparata edenda mihi benigne concessit. Accedunt Gregorius Zereteli, qui summa liberalitate primum mihi imaginem chartae adhuc ineditae Coneazomenarum misit, tum chartam ipsam secum ad me adtulit, et Michael Rostowzew, qui imagines perfectissimas schedarum Petropolitanarum faciendas curavit. Itero gratias Ottoni Wilcken debitas, qui postquam viri doctissimi Lipsienses Periciromenes schedas novas edendas mihi permiserunt, membranas lectu difficillimas iterum atque iterum a me rogatus perscrutatus est. Agmen claudat is qui totius operis fautorem benevolentissimum, adiutorem ingeniosissimum, correctorem severissimum se praestitit, Udalricum de Wilamowitz dico. Quantum eius sagacitati ac doctrinae haec editio debeat, unaquaeque pagina docet.

Restat ut de ratione, qua in textu et apparatu critico constituendo usus sum, pauca addam. In textu maiusculo non omnes locos notavi, quibus vel plura vel alia legi quam Lefeburius, eos tantum attuli, quibus lectiones meae minus certae sunt. In textu minusculo ea quae certe suppleta esse videntur uncis non inclusi, ne lectorum oculi assidue impedirentur. In apparatu critico auctores eorum supplementorum, quae ultro se offerunt, non nominavi, quo fit, ut Lefeburii et Croiseti nomina exspectatione rarius occurrant. Omnes omnium virorum doctorum coniecturas afferre nolui, vereor autem ne iusto plures attulerim.

Dabam Gissae mense Octobri 1909.

PRAEFATIO

DE PAPYRO CAIRENSI

Lepido casu accidit, quod poeta Veneris resurrexit in Veneris oppido, Aphroditopolim dico, quae hodie nominatur Kôm-Ischkaou. Ibi Lefeburius, cum anno 1905 exeunte aedes quasdam privatas aetatis Romanae detegeret, in ultimo cubiculo invenit amplum cadum, paene incolumem, papyris refertum. Summa diligentia plus centum quinquaginta volumina in cado condita eisque, ut tutiora essent, satis multa folia codicis papyracei iam tum lacerati superposita erant. O iniquitatem Fortunae! optime conservata est tanta moles actorum, contractuum, testamentorum, quae Aphroditopolitani Justiniano et Justino II regnantibus conscripserunt, male vexatae sunt poetae Attici chartae pretiosissimae. Satis multa enim folia codicis e cado elapsa humi iacebant, humori vermibusque exposita. In cado inveniebantur scheda A (Herois), folia B, C, D (Epitrepontum), E (Periciromenes), F (Samiae), scheda G (Samiae), erant autem C in B, G in F, F in E implicata. Extra cadum iacebant folia H (Epitrepontum), I (Samiae), J (Periciromenes)[1], fragmenta K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T. Est autem animadvertendum plagulas Samiae (F, G) folio Periciromenes (E) insertas esse, erat igitur, cum notarius ille chartas inutiles actis carissimis quasi coperculum addebat, non solum totius codicis compages dissoluta, sed etiam singulorum foliorum ordo plane turbatus. Fragmenta minora omnia singulis

---

1) Hoc folium a primo editore Samiae tributum Periciromenes esse, Leeuwen, Legrand, Wilamowitz cognoverunt.

fabulis certe adiudicari possunt. Herois esse O, Epitrepontum N et Q, Periciromenes K Lefeburius iam cognoverat, mox perspexerunt Wilamowitz et Arnim fragmenta N et T cohaerere, quibus Ricci adnexuit M, ita ut maior pars folii, cuius schedula prior D est, iam redintegrata sit, eiusdem fabulae esse fragmentum R Arnim luculenter demonstravit. Restant fragmenta L, P, S, quorum alterum cum primo coniunxit Arnim, tertium cum altero Ricci: has lacinias a Lefeburio Samiae tributas ad quintam fabulam, cuius nomen ignoramus, referendas esse omnes ni fallor viri docti iam consentiunt praeter Robertum. Habemus igitur octo folia, quorum unum (D + N, T, M) mancum est, duas schedas, quinque schedarum fragmenta. Ad haec, quae Lefebvre edidit, nuper accesserunt duo fragmenta pusilla (U, V) a Riccio in Aegypto empta, quae ex Riccii apographo edenda mihi benigne concessit Theodorus Reinach possessor. Utinam contingeret aliquando has lacinias (v. p. 150) foliis servatis inserere, in quo nos adhuc frustra enixi sumus.

Restant sane parcae reliquiae totius codicis, ad cuius indolem contemplandam iam transeamus. Totum codicem ex quaternionibus constitisse pro certo affirmari potest, quamquam nullum quaternionem possidemus incolumem. Singulae enim compagines ita compositae sunt, ut semper versum, quod dicunt, subsequatur versum, rectum subsequatur rectum.[1]) Cum vero ea folia, quae media fuisse ex contextu apparet (B, F, J), incipiant a verso omnia, non solum singulae compagines sed totus codex, si ex ternionibus vel quinionibus compositus esset, inciperet a verso, id quod ab omni probabilitate abhorret. Quod si quaerimus, cur in singulis compaginibus primum folium semper a recto, secundum a verso, tertium a recto, quartum a verso incipiat, haec componendi ratio ex papyri natura vix deduci potest, sed codex papyraceus in hac re membranorum usum secutus esse videtur, nam si magnum membranum ter complicatur

1) Exempli gratia affero D_1 v., D_2 r., C_1 r., C_2 v., B_1 v., B_2 r., B_3 r., B_4 v., C_3 v., C_4 r., D_3 (M, N, T) r., D_4 v.

quaternio evadit, in quo easdem vices recti versique deprendimus.

Quot quaterniones totus codex continuerit nescimus, hoc tantum dici potest vix minus duodecim fuisse; deest enim initio tota fabula, sequebantur quinque, quarum reliquiae extant, occupabant autem singulae fabulae binos fere quaterniones.[1]) Possunt sane de hac summa duo quaterniones detrahi, si ponimus eam fabulam, cuius una solum scheda eaque manca servata est (L, P, S), in codice primum locum tenuisse, sed id minus probabile esse infra apparebit.

Singulae paginae habent altitudinem 30 centimetrorum, latitudinem 18 centimetrorum, vacant margines a superiore parte fere 3,5 cm., ab inferiore 4—4,5 cm. Solent autem in singulis paginis 35 versus inesse, numquam minus sunt 33 (I_3) numquam plus 38 ($J_{3,4}$). Ergo singuli quaterniones fere 560 versus continebant, totus codex vix minus 6000, ex quo numero ne quarta quidem pars 1393 — si mutilos numeramus omnes — nobis servata est.

Omnia quae extant ab una manu scripta esse videntur litteris gracilibus paullo dextrorsum inclinatis, haud raro inter se ligatis.[2]) Littera π semper uno tenore ita picta est, ut non raro litterae λ similis sit, c est orbis paene clausus, ut saepe cum o confundi possit, α et o interdum vix possunt distingui, iota mutum, quod saepe ponitur, saepius omittitur, interdum forma minuscula scripta est, ν in fine versus saepius linea recta litterae antecedenti superscripta redditur.

Apostrophus in elisione plerumque ponitur, raro scriptio plena occurrit (Her. 57; Ep. 149, 276; Sam. 242 e. c.); saepius negligitur aspirata in elisione (Her. 42; Ep. 24, 47, 115, 170, 280, Sam. 151; Per. 304, 326, 327), semel falso aspirata pro tenui in elisione usurpatur (Per. 24). Accentus et spiritus scriba passim posuit (Her. arg. 11; Ep. 8, 51,

1) Primam fabulam paullo breviorem fuisse infra demonstrabo.

2) cf. imaginem phototypicam a societate palaeographica Britannica tom. VI tab. CXXVII prolatam.

150, 192, 235; Sam. 151, 270), plures addidit atramento paullo pallidiore corrector, qui in versibus Periciromenes 258—280 omnibus fere verbis accentus spiritusque adpinxit. Sed uterque hoc munere satis imprudenter functus est, non solum gravem pro acuto (Her. arg. 11; Ep. 116), acutum pro circumflexo (Ep. 9, 16), circumflexum pro acuto (Ep. 33) legimus, verum etiam multi accentus non vocalibus sed eis quae sequuntur consonantibus superscripti sunt (Ep. 51, 71, Per. 262, 263, 264, 273, 274, 277, 279).

Interpunctionis notae satis frequentes sunt, praeter μέϲην quam dicunt adhibentur saepius puncta geminata ad fortius distinguendum. Eisdem punctis, quibus additur paragraphus in margine sinistro versui subscripta, personarum mutationes signantur.

Praeterea scriba marginibus personarum nomina abbreviata adscripsit[1]), sed hunc laborem magis magisque defatigatus neglexit. Quamquam dolemus eum non eadem cura per totum librum usum esse, tamen percommode accidit, quod ex eius negligentia paulatim crescente cognoscere possumus, quem ordinem singulae fabulae in codice tenuerint. Habent enim 52 versus Herois 13 notas personarum, 591 versus Epitrepontum 25, 324 versus Periciromenes 10, 341 versus Samiae 1, 59 versus fabulae incertae 1; in Heroe igitur quarto cuique versui personae nota addita est, in Epitrepontibus fere vicesimo tertio, in Periciromene tricesimo secundo, in Samia trecentesimo quadragesimo, in quinta fabula undesexagesimo. Quibus consideratis nemo dubitabit quin Heroi primum, Epitrepontibus secundum, Periciromenae tertium, Samiae ultimum locum tribuat. Quo loco fabulam incertam, cuius unum folium superest, inseramus, non constat, sed cum in 59 versibus 16 paragraphi inveniantur, una tantum nota, eam vix ante Periciromenen, nullo modo ante Heroem ponere possumus; iam vides, cur supra (p. IX) negaverim, hanc fabulam primam totius codicis

1) Raro has notas inter versus interposuit cf. Ep. 21, 332; Per. 144.

fuisse. Singulas paginas numeris signare librarius omisit, corrector autem, qui multos accentus et spiritus addidit aliaque emendavit, hunc laborem aggressus est. At mox ab opere destitit, legimus solum in priore Herois pagina κθ', in altera λ', reliquis foliis numeri desunt, qua ex re iterum apparet Heroem inter servatas fabulas primam fuisse. Illa autem, quae Heroem antecessit, satis brevis fuit, nam 28 paginae fere 980 versus continebant, quo de numero si titulum totius libri, titulum fabulae, argumentum, indicem personarum demimus, vix plus 950 versus restant.

Sed redeamus ad librarium. Eum neque ipsum hominem doctum fuisse neque exemplari grammaticorum curis perpolito usum esse vel ex eo cognoscitur, quod scholia et parepigraphae, qualia exstant in voluminibus Oxyrhynchicis Periciromenes et Colacis, huic codici omnino desunt. Ne hoc quidem doctrinae testimonium esse agnoverim, quod Heroi argumentum metricum praemisit, nam talia argumenta inde ab Alexandrinis temporibus percrebruerunt.[1] Varias lectiones raro protulit librarius (Ep. 279, 458; Sa. 179), nonnumquam eas, quas exhibebat exemplar descriptum falso textui inculcavit (Ep. 22, 239; Per. 130). Leges orthographicas, quas Herodianus stabiliverat, satis accurate observavit; errores itacisticos raro commisit, invenimus ι pro ει (Ep 532), ει pro η (Sa. 317), η pro ι (Per. 212), η pro οι (Ep. 120), οι pro η (Ep. 504, 514). Paullo saepius legimus ε pro η (Ep. 10, 340, 512; Per. 44), ω pro ο (Ep. 234, 300, 442; Per. 270), ο pro ω (Per. 146). Consonantibus quoque semper fere recte usus est, nisi quod perraro τ pro θ (Ep. 154 (?); Sa. 241), φ pro π (Her. arg. 2), π pro φ (Sa. 289?), κ pro γ (Ep. 117) posuit. Hoc quoque notatu dignum videtur quod librarius contra recentiorum usum Aristarchi doctrinam (schol. Ω 331) secutus Per. 161 particulam δέ in confinio duorum versuum elisam non priori sed alteri versui tribuit; cuius usus alterum exemplum, quod

1) cf. W. Michel, de fabularum Graecarum argumentis metricis, Gissae 1908, p. 27 ff.

editores tollere solent, servavit codex Laurentianus Sophoclis Oed. Col. 17.

Quamquam textus multis mendis inquinatus est, tamen corruptelae graviores satis paucae inveniuntur, ea solum peccata crebro occurrunt, quae in omnibus fere manuscriptis deprendimus, litterae vocesque omittuntur, iterantur, transponuntur, versus falso dirimuntur, interpretamenta in textum recipiuntur (Sa. 328; Per. 274); monendum vero omnia corruptelarum genera multo crebriora esse in trochaicis tetrametris quam in trimetris iambicis. Versus interpolatos omnino non investigavi, uni qui spurius esse videtur (Ep. 458) a librario ipso nota critica apposita est. Optime autem, quanta sit textus fides, ex 48 versibus Periciromenes cognoscitur, qui foliis Lipsiensibus communes sunt cum codice Cairensi (230—277). In his nonies alter codex ab altero recedit, bis in pusillis praestat Cairensis (236, 245)[1]), septies Lipsiensis (230, 236, 242, 246, 270, 271, 274); sunt autem corruptelae, quae ab hoc corriguntur, praeter unam (274) tam leves, ut iam ante folia Lipsiensia reperta a viris doctis sanatae sint. Una tantum corruptela utrique codici communis esse videtur (245).

Ut summam faciam: habemus textum satis purum, peccavit librarius saepe per negligentiam, saepe per stultitiam, numquam per vanam doctrinae affectationem.

De codicis aetate paullo aliter iudico atque editor princeps, qui eum saeculo secundo exeunti vel ineunti tertio tribuit, equidem ad quartum vel potius quintum saeculum descendere malim, non solum propter fata, quae codex sexto saeculo exeunte perpessus est, sed etiam propter totam litteraturae speciem.[2]) Ne hoc quidem Lefeburio concesserim hunc codicem inter pulcherrimos esse, qui aetatem tulerunt, mihi satis vilis et vulgaris videtur.[3])

---

1) Contra omnium Menandri codicum leges ποιεῖϲ in L scriptum est, quamquam syllaba prior est correpta.

2) cf. ea quoque quae Schubart (Das Buch bei den Griechen und Römern p. 121) de librorum formis scite exposuit.

3) Editores societatis palaeographicae Britannicae et de aetate et de specie codicis idem fere iudicium tulisse gaudeo.

DE HEROE.

Primae fabulae Lefebvre nomen Herois indidit, quia in personarum indice Ἥρως θεός tertio loco nominatur. Cui coniecturae nonnulla obstare editorem principem minime fugit. Primum enim miramur, quod in argumento metrico Heros omnino non commemoratur, deinde ex ipso Herois in personarum indice loco satis clare apparet, eius partes non fuisse primarias, sed eum, sicut Ignoratio in Periciromene inducitur, post primam scaenam prologi loco ea spectatoribus aperuisse, quae de rebus ante actis sciri poeta voluit. Alium scrupulum nuper Maccari nobis iniecit[1]), qui nomine Herois ordinem alphabeticum fabularum codicis turbari monuit. At hic scrupulus facile evellitur, nam poetarum editiones, quae non omnes sed selectas solum fabulas continent, ordinem alphabeti servare non solent — ut omittam nomen Samiae non minus incertum esse quam Herois.

Permoleste accidit, quod neque fragmenta Herois aliunde nota, neque ipsae tituli reliquiae pusillae hanc quaestionem plane solvunt. Non potest enim diiudicari, cuius litterae pars fuerit hasta quaedam nono fere loco ante ЄΝΑΝΔΡΟΥ servata, ne id quidem scimus, num aliae litterae eam praecesserint. At sive fuit Η sive, quod Riccio magis placet, Ρ, satis amplum spatium vacat inter titulum fabulae et poetae nomen, si supplemus Ἥρως Μενάνδρου. Verumtamen omnibus perpensis Lefeburii coniecturae admodum faveo. Nam primum quidem titulos novae comoediae satis longe arcessitos esse optime Epitrepontes illustrant — quis ante papyrum repertam crediderit disceptantes illos, a quibus comoedia nomen duxit, fuisse servos cum fabulae principibus laxe conexos. Deinde heroes nullo nomine addito in Attica non tam saepe occurrunt, ut Menandrum bis heroem anonymum induxisse in scaenam veri simile sit. Accedit quod in argumento metrico tota fabula tam breviter et negligenter narratur, ut Herois partes, quae ad expositionem potius quam ad

1) Berl. Philol. Woch. 1909 col. 1131.

actionem pertinent, facile silentio praeteriri potuerint. Tum notatu dignum est in fr. 2 Herois servum quendam dominae Amoris potentiam praedicare, id quod optime quadrat ad Davum fabulae Cairensis. Denique in prima scaena audimus fabulam rure, in pago Ptelea agi (v. 21 sq.), Heroem item agi rure e fr. 10 certissime cognositur.

Quibus de causis Lefeburi coniecturam si non certam at tam probabilem esse puto, ut Herois nomen fabulae praescribere non dubitaverim. Nolo autem praetermittere fragmentum O a Lefeburio rectissime, ut mihi quidem videtur, eidem fabulae tributum esse, nam etsi in Periciromene quoque Myrrina matrona invenitur, tamen ea, quae v. 53 sqq. ad liberorum cognitionem praeparandam proferuntur, minime quadrant ad Periciromenes cognitionem.

De fabulae argumento e prima scaena, ex argumento metrico, ex indice personarum haec fere discimus: Ante annos octodecim (v. 53) Myrrina virgo Atheniensis a Lachete vi compressa geminos liberos Gorgiam et Plangonem peperit, postea violatori inscio inscia nupsit. Gemelli per Sophronam nutricem, ut videtur, Tibeo pastori, servo postea liberto, traditi et ab eo clam parentibus educati sunt.[1]) Tibeus senex a Lachete, quem liberorum patrem esse ignorabat, pecunias mutuatus moritur. Quod debitum cum reddere non posset, Gorgias cum sorore in Lachetis domum transiit, ut laborando pecuniam pensitaret.[2]) Condicio liberorum in domo paterna a servili officio non multum aberat, itaque factum est, ut Davus servus in Plangonis amorem incideret, id quod ipse Getae conservo in prima scaena lepidissima paene coactus confitetur. Petenti ei virginem in contubernium

1) Minus accurate argumentum metricum dixit ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν, nam Myrrinam liberorum condicionem ignorasse ex eis quae sequuntur concludam, cf. arg. 9 οὐκ εἰδυῖα δ' ἡ μήτηρ. Aliter de hac re iudicat E. Menozzi, Sull' ΗΡΩΣ di Menandro p. 9.

2) Iterum deprendimus argumenti auctorem nugantem, nam quod dicit 3 ταῦτα δ' ὑπέθετο ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν (Lachetem) ἀγνοῶν id non solum contra leges Atticas peccat, sed Davi narratione (v. 32 sqq.) manifeste refellitur.

Laches non refragatur, at dum nuptiae serviles parantur, Plangonem a Phidia adulescente vicino vitiatam esse cognoscitur. Quod cum Myrrina valde indignaretur, Davus supra servilem modum generosus culpam in se transtulit. Tum nescio quo modo vera gemellorum origo detecta, Plangon Phidiae in matrimonium data est.

Totius fabulae progressum accuratius restituere Menozzi l. l. sagacius quam certius conatus est, equidem in tanta rerum obscuritate incerta proferre vereor. Hoc unum addam Sophronam a Roberto[1]) non recte pro adulescentis vicini matre haberi, nam Terentius, qui Menandri usum satis constantem in nominibus adhibendis observare solet, nomen Sophronae et in Eunucho et in Phormione nutricibus dat.[2])

DE EPITREPONTIBUS.

Epitrepontes fabula inter omnes, quarum reliquias tenemus, optime conservata est, habemus enim in papyro Cairensi 591 versus, in his 504 paene incolumes. Attamen si totius comoediae progressum singulasque scaenas restaurare studemus, restant nonnulla obscura, in quibus illustrandis viri docti adhuc frustra enixi sunt. Ac primum quidem eis quae exstant certos in fabula locos assignare et quantum totius comoediae, quantum inter singula fragmenta desit computare conabor.

Habemus unum quaternionem paene totum (D, C, B) prima pagina sola deest, paenultimae plus dimidio, ultimae, ni fallor, 23 versus misere lacerati exstant. Continet hic quaternio versus 1—408 continuos, nisi quod inter 383 et 384 lacuna novem versuum hiat, his probabiliter annectuntur 23 versuum laciniae (409—431). Sequentis quaternionis habemus unum folium (H) et unius schedae partem inferiorem (Q), quam inter illius folii paginas locum habuisse facile cognoscitur. Folium H cum incipiat a recto, aut pri-

1) Szenen aus Menanders Komödien p. 124.
2) cf. Leeuwen² p. 1.

mum aut tertium quaternionis fuisse constat, at si primum fuisse ponimus, inter v. 431 et 432 desunt pauci versus, inter v. 501 et 520 inserendi sunt versus fere 420, quod utrumque ab omni probabilitate abhorret. Ergo tertium in quaternione locum illi folio confidenter tribuimus, ex quo sequitur, ut alterius quaternionis initio circa 140 versus desint. Restat ut schedulae Q locum accuratius definiamus. Si folium H tertium quaternionis est, inter eius priorem et alteram paginam unum folium, quod incipit a verso, deest. Quod si fragmentum Q, quod ab inferiore parte marginem exhibet, alterius schedae illius folii esset, inter eius paginam versam (Q_2) et paginam tertiam folii H omnino nihil deesset. At primo obtutu apparet has paginas nullo modo cohaerere, ergo fragmentum Q certissime priori schedae folii medii quaternionis alterius tribuitur.

Minus certe totius fabulae ambitus enumeratur. Opportune accidit, quod comoedia in extremis folii H versibus tam manifeste ad exitum properat, ut paucos versus, quos in computando negligere mihi liceat, deesse videamus. Inde a primo servato versu quaternionis prioris usque ad ultimum folii H in codice inerant versus fere $490 + 420 = 910$. Hoc quidem certum est, at quot versus initio comoediae perierint non constat, id unum contenderim plures deesse quam 50 illos, quos amissa prima quaternionis scheda continebat.[1]) Occupabat igitur comoedia quaternionis antecedentis vel unam vel duas schedas, hoc si probas tota comoedia fere 1100 versus, si illud praefers fere 1030 numerabat.

Ad restituendam fabulam usui sunt fragmenta aliunde nota, quorum 13 in papyro leguntur, 10 legebantur in foliis amissis. Etiam maioris pretii esset fragmentum Petropolitanum[2]), si id recte viri docti huic comoediae adiudicassent, at mea quidem sententia ab Epitrepontibus alienum est, ut infra fusius demonstrabo.

---

1) Reputa quaeso in prima Herois pagina titulum, argumentum, indicem personarum viginti fere versuum spatium occupare.

2) In hac editione fragmentum incertum II, p. 207 sqq.

Fundamentum totius comoediae Heroi fere simile est. Charisius Chaerestrati filius, adulescens dives Tauropoliis ebrius in virginum choros irruit et Pamphilam Smicrinis filiam, virginem pulchram vitiavit anulo in eius manibus relicto. Cum post quattuor fere menses eandem virginem in matrimonium duceret, neque ipse puellam violatam agnovit neque ab illa agnitus est. Quinque mensibus post, dum maritus diutius ab Attica abest nescio quibus negotiis occupatus, Pamphila clam parit filium, quem additis cum aliis ornamentis tum anulo patris ignoti per Sophronam nutricem [1]) in nemore exponendum curat. At Onesimus Charisii servus fidelis domino paulo post reverso mulierum secreta detegit. Ille inflammatus summo furore, quamquam uxorem domo non eicit, tamen segregatus ab ea vita dissoluta maerorem pellere studet, Habrotonon fidicinam emit aedibusque recipit, quotidie convivia agitat. At his omnibus amorem clandestinum uxoris ex animo non evellit, nam Habrotonon ipsa confitetur (220 sqq.) se ab illo iam per aliquot dies non esse tactam.

Ceterum Davus pastor filiolum in nemore expositum invenerat et postridie Syrisco carbonario petenti tradiderat retentis crepundiis. Haec est condicio rerum, cum fabula incipit. Scaena autem est rure prope Athenas, binas aedes videmus, alteras Chaerestrati, in quibus habitat Charisius cum uxore et fidicina, alteras Smicrinis, cui in urbe quoque domus est, inter utrasque aedes transitus esse videtur per hortum.[2])

In prima scaena prodiisse Onesimum cum coquo ex urbe arcessito rectissime concluserunt Leeuwen, Leo, Wilamowitz e fragmentis 1—4. Ex illorum colloquio compererunt spectatores Charisium uxori nuper nuptae fidicinam superduxisse (fr. 1), tum Onesimus coquum curiosius exquirentem (fr. 2, 3) in aedes misisse videtur (fr. 4). Iam processisse Smicrinem querentem generi vitam dissolutam filiaeque condicionem iniquam paene certum est. Huic scaenae

---

1) Sitne Sophrona nutrix an mater Pamphilae viri docti certarunt, illud cur iam praeferam supra p. 14 ostendi.

2) Cf. Plaut. Asin. 742, Merc. 1009, Stich. 449.

Robert et Croiset fragmentum R (v. 409—431) inseri volunt, quod Smicrinem acerbissime de Charisio conquerentem monstrat. Sed quamquam concedo frustulum illud vel primae vel ultimae quaternionis schedae reliquum esse posse, tamen Arnimium secutus ultimae tribuere malui hanc ob causam: Onesimus v. 360 sqq. veretur, ne Smicrines in urbe totam rem accuratius compererit, in fragmento R autem hic iam omnia scire videtur, ita ut tum eum iam rediisse ex urbe admodum probabile sit. In priore scaena Smicrines, ni fallor, suspicatur potius quam scit, quae in Charisii aedibus gerantur, et soliloquio habito frustra Onesimum de eis percontatur. Tum aut Charisii aedes intrat, aut more comico[1]) in urbem proficisci constituit, ut amicos de his rebus consulat. Sed haec ambigua, illud vero certum mihi videtur fragmentum Petropolitanum, quod Leeuwen huic, Capps[2]) et Croiset[3]) alteri Smicrinis scaenae tribuunt, ab hac fabula omnino alienum esse, licet multa insint Epitrepontum rebus persimilia. Hanc quaestionem accuratius tractemus necesse est: Leeuwen, qui primus inter Epitrepontum editores membranam Petropolitanam respexit, alteram solam paginam[4]) huic fabulae addixit, Croiseto plaudente, at suo iure Capps alteram paginam ab altera separare noluit. Quicunque folium inspiciet, concedet omnino non posse fieri, ut versum schedae contineat versus Epitrepontum, rectum versus nescio cuius comoediae, nam somnia Theodori Kockii, qui folia Petropolitana non ex codice Menandri sed e florilegio sumpta esse acriter contendebat, iam agnita nota χοροῦ prorsus dissipata sunt. Ergo si in tota scheda aliquid inest, quod ad Epitrepontes non quadret, ne alterutra quidem pagina huic fabulae inseri potest. Sunt sane multa quae quadrare videntur. Habemus Charisium (v. 32) adulescentem, qui uxore spreta fidicinam amat, habemus socerum (v. 17), qui acerbissime conquestus de generi vinolentia, lascivia, effusione

1) cf. Georg. 20 sq.; Cith. 49 sqq.
2) Americ. Journal of philol. XXIX 410 sqq.
3) Revue des études grecques 1908, 294 sqq.
4) p. 211 v. 23 sqq. huius editionis.

(v. 1—15) se in eum vindicaturum esse minatur (v. 27). At haec non sufficiunt ad Leeuweni coniecturam stabiliendam. Iam scimus Menandrum iterum atque iterum eadem nomina personis eiusdem indolis indidisse, e. gr. Moschio adulescens occurrit in Periciromene, Samia, Citharista, Hypobolimaeo (fr. 494 K), fabula incerta I, Phidias adulescens in Colace et Phasmate, Gorgias adulescens in Heroe et Georgo, Laches senex in Heroe, Citharista, Perinthia, fabula incerta I, Myrrina matrona in Heroe, Periciromene, Georgo, Plangon virgo in Heroe et in Samia, Habrotonon fidicina in Epitrepontibus et in Periciromene, Sophrona nutrix in Heroe et in Epitrepontibus, Doris ancilla in Periciromene et in Colace, Geta servus in Heroe et in Perinthia, Tibeus servus in Heroe et in Perinthia, Davus servus in Heroe, Epitrepontibus, Perciromene, Georgo, Perinthia.

Nihil igitur e Charisii nomine iterato concludi potest. Iam Capps Leeuweni opinioni novum fulcrum subdidisse sibi videtur suppleto in v. 16 nomine Chaerestrati, sed ne si recte quidem nomen restituisset, id quod equidem nego, res esset diiudicata, nam nonnullis comoediis duo vel tria nomina communia sunt: Myrrina matrona, Gorgias adulescens, Davus servus exstant et in Heroe et in Georgo, Laches senex, Davus, Geta, Tibeus[1]) servi et in Perinthia et in Heroe.

Quid quod non nomina solum sed etiam fata, quae personae eiusdem nominis perpetiuntur, in compluribus comoediis repetuntur. Audi quaeso hanc narratiunculam: Myrrina virgo Atheniensis ab adulescente violata, geminos liberos filium filiamque enixa est, filius Gorgias adultus apud patrem ignotum rure opus facit, filia ab adulescente vicino vitiatur id quod palam fit, cum aliae nuptiae ei parantur. — Quis credat haec omnia cum nominibus Myrrinae Gorgiaeque non in una comoedia, sed in duabus, in Heroe et in Georgo legi. At si accuratius rem perquirimus has fabulas, quibus tot res et nomina communia sunt, toto caelo inter se

1) hic in Heroe commemoratur solum.

distare videmus, ea enim est ars Menandri, ut in similibus fundamentis dissimilia aedificia exstruat. Cavendum igitur est, ne festinantius ea quae similia sunt duarum fabularum uni comoediae addicamus. Iam si fragmentum Petropolitanum circumspecte cum Epitrepontibus comparamus, ea non in omnibus inter se congruere apparet. Ac primum quidem Charisius Epitrepontum divitis patris filius est (v. 161 sqq.), Charisius Petropolitani fragmenti omnia uxori debere videtur (v. 8 sqq.). Deinde, quod maioris momenti est, ille fidicinam emit et in suas aedes recepit, id quod Capps opinione praeiudicata deductus frustra negat[1]), hic in lupanari helluatur (v. 10), socerum suas aedes intrasse nescit, antequam a consortibus libidinum certior fiat (v. 25—32). Tum eae personae, quae praeter socerum, Smicrinis gemellum, in scaena versantur, nullo modo Epitrepontibus inculcari possunt. Capps putat ad Smicrinem et Onesimum, qui invisus eius querellas auscultat, accedere v. 16 Chaerestratum, sed neque dominus senex servum appellat γλυκύτατε (v. 17), neque Smicrines filiae socerum increpare potest οὐκ εἰς κόρακας, οἰμώξει μακρά (v. 24), neque servus domini patri confiteri potest optare se ut eius aedes evertantur. Croiset, qui priorem scaenae partem omnino non respicit, Onesimum cum coquo colloquentem facit, sed quamquam concedo servos fideles dominorum aedes appellare „nostram domum“, tamen non credo Onesimum eas nominare τὴν ἐμὴν οἰκίαν (v. 31). Denique quam arteficiose excogitata sunt ea, quibus Capps discrepantias locorum tollere studet. Quoniam constat et Charisium fragmenti Petropolitani non morari in ipsius aedibus, et Charisium Epitrepontum in Chaerestrati aedibus versari, fingit vir doctus aedes illas a Chaerestrato lenoni locatas esse[2]) — mirus sane leno, qui non in urbe sed rure lupanar instituit. At si abiectis Epitrepontibus fragmentum Petropolitanum per se interpretari studemus, facile om-

1) l. c. p. 420 sq.

2) miror negare Cappsium fieri posse, ut in aedibus privatis convivae appoti molestent fidicinam v. 213 sq.

nia intelliguntur. Is qui socerum conviciantem auscultat, leno est, in cuius lupanari vicino Charisius cum fidicina helluatur, — scaena igitur non rure est, sed in urbe — metuit leno, ne socer lupanar ingressus amantium gaudia turbet (v. 6), quantum argenti Charisius cotidie pro fidicina solvat, optime scit (v. 11 sq.). Ad hos accedit vel amicus vel potius servus Charisii, quem leno familiariter appellat. Tum leno socerum ni fallor mitigare conatus acerbissime ab illo repellitur (v. 23 sq.), socer intrat aedes generi absentis collocuturus cum filia (v. 25 sqq.), restant in scaena leno et servus vel socius Charisii, qui hunc de soceri adventu certiorem facere constituunt (v. 28 sqq.), aedes quas alteruter everti vult (v. 30 sq.), lenonis sunt — lupanar adulescentiae Atticae tam necessarium quam infestum. Totam scaenam nonnullis mutatis ad Epitrepontes adaptari posse libenter concedo, eam quam habemus alius esse fabulae quovis pignore spondeo.

Iam redeamus unde digressi sumus ad secundam Epitrepontum scaenam. Finem huic scaenae factum esse adventu chori adulescentium, nempe Charisii convivarum Leeuwen et Capps putant, sed certe hoc statui nequit, quia quot actus habuerit comoedia nescimus. Solent sane viri docti quinque ei tribuere memores regulae Horati ep. ad Pis. 189 „neve minor neu sit quinto productior actu fabula" at num haec lex Menandri temporibus valuerit, valde dubium est. Neque veteres tragici neque Aristoteles in libro de poetica certum actuum numerum curant, ac ne Ciceronis quidem temporibus omnia dramata quinquepartita fuerunt. Nam quomodo hic scribere potuit ad Quintum fratrem I, 1, 46 „Illud te ad extremum et oro et hortor, ut tamquam poetae boni et actores industrii solent, sic tu in extrema parte et conclusione muneris ac negotii tui diligentissimus sis, ut hic tertius annus imperii tui tamquam tertius actus perfectissimus atque ornatissimus fuisse videatur", si tum plerumque non tertius sed quintus actus dramatum extrema pars et conclusio fuisset? Quartum actum, quantum video, primus commemorat Varro rer. rust. I 26, sed idem in extremo to-

tius operis capite III 17 Merulam dicentem facit „tertium actum de pastionibus villaticis postea tibi reddam". Licet igitur Horatius legem suam e scriptoribus Graecis hauserit, qui Menandro non multo recentiores erant, comicum ipsum eiusque aequales fabulas omnes quinquies partitos esse minime constat.[1]) Qua de causa in dubio pono, utrum chorus v. 201 primum apparuerit, an iam post secundum scaenam prodierit. Hoc si praefers Smicrinem, dum chorus cantat[2]), in Charisii aedibus versari manifestum est, illud si mecum mavis, scaenam omnino non reliquisse apparet.

Iam venimus ad primam scaenam conservatam. Dum Smicrines ante portas stat in urbem abiturus, adveniunt Davus et Syriscus litigantes de infantis ornamentis. Arbiter ab eis advocatus Smicrines infantem et ornamenta Syrisco adiudicat, ignorans se hoc iudicio iusto filiae, generi, nepotis fortunae consulere (v. 1—154). Caput huius scaenae pulcherrimae, a qua fabula nomen accepit, non inventum esse a Menandro sed haustum ex Euripidis Alope complures viri docti cognoverunt.[3]) Locum Hygini, qui Euripidis tragoediae memoriam servavit, totum exscribam necesse est (fab. 187): „Alope Cercyonis filia formosissima cum esset, Neptunus eam compressit, qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa venit et ei lac praestabat. Quidam pastor equam persecutus vidit infantem atque eum sustulit. Qui veste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogavit, ut sibi eum infantem donaret; ille donavit sine veste. Cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat insignia ingenuitatis reposceret, ille autem non daret, contendentes ad regem Cercyonem venerunt et contendere coeperunt. Ille autem qui infantem

1) Donati testimonium de quinque actibus Graecorum poetarum (praef. Ad. I 4) non multum valet.
2) chorum prius saltare desiisse quam cantare (cf. Philod. de mus. p. 70 K.) iterum atque iterum moneo.
3) Fischl Herm. 43, 311; Bodin et Mazon edit. p. 21.

donatum acceperat, repetere insignia coepit. Quae cum adlata essent et agnosceret Cercyon ea esse ex veste scissa filiae suae, Alopes nutrix timens regi indicium fecit infantem eum Alopes esse. Qui filiam iussit ad necem includi infantem autem proici.“ Redeunt in Menandri comoedia infans expositus a matre, repertus a pastore, alteri traditus sine ornamentis, tum iurgium amborum, avus infantis iudex ab illis electus, contentio ante iudicem, — sed non pauca comicus novavit: Cercyon iudicium omnino non fert, Smicrines rem prudenter et humane diiudicat, ille sciens filiam nepotemque perdere studet, hic inscius ambo servat, — quis non videt non solum arteficiosius sed etiam pulchrius eis quae mutuatus est usum esse Menandrum quam Euripidem eis quae invenit?

At Syriscus victoria sua non diu gaudet, nam excutienti ei cum muliere infantis crepundias supervenit Onesimus coquum tardum increpans et inter ornamenta anulum domini decem mensibus ante omissum recognoscit. Syriscus diu frustra obluctatus tandem Onesimo anulum domino monstrandum concedit. Praeterea comperimus ex eorum altercatione Syriscum venisse, ut domino Chaerestrato tributum solveret, Charisium Chaerestrati patris aedes habitare (v. 160 sqq., 190 sqq.).

Tum post chori cantum interpositum prodeunt et Onesimus, qui nondum se ausum esse domino ostendere anulum confitetur, et Habrotonon quae repulsis adulescentibus violentis, chori ni fallor, se a Charisio plane sperni conqueritur (202—225). Ex Onesimo qui Syrisco iterum instanti, ut anulus aut monstretur Charisio aut sibi reddatur, ea quae suspicatur aperit, Habrotonon quoque de anulo reperto certior fit et in scaena lepidissima una cum servo dolum struit. Charisium ebrium Tauropoliis anulum amisisse scit Onesimus, illum tum in virginum chorum irruisse, virginem quandam pulcherrimam scissa veste clamantem accurrisse meminit Habrotonon, ergo anulum tum in manibus virginis vitiatae a Charisio remansisse, iam filio clam parto additum esse recte coniciunt.

Sed antequam virginem illam, cuius nomen ignorat, investiget, Habrotonon num Charisius re vera infantis pater sit explorare constituit. Anulo ornata aedes intrabit, infantem lacrimans osculabitur, Charisio quaerenti unde anulum receperit, omnia Tauropoliis gesta ita narrabit, ut ille ipsam a se compressam esse credat. Iam si infantis patrem se esse confitetur, virginem illam indagabit (225—321). Sperat autem muliercula callidissima fore ut a Charisio manumittatur, si ille infantis matrem ipsam esse putet (321—332). Quibus deliberatis illa fraudem statim aggreditur, Onesimus restat foris illius prudentiam praedicans, ipsius stultitiam conquerens, dum Smicrinem reducem ex urbe aspicit, quem veritus abit (340—365). Iam lacunae hiare incipiunt: Primum Smicrines, quem Sophrona comitari videtur (cf. v. 532), solus loquitur (367—383), deinde coquus[1]) prodire videtur molestias artis querens (384—389), tum Smicrinem cum eo collocutum esse (390—431) probabile est[2]), sed singula obscura sunt. Etiam obscuriora ea quae secuta sunt, nam versus fere 150 perierunt. Hoc unum constat Habrotoni dolum prospere successisse, nam postea Charisius se spurii filii patrem esse opinatur (474 sq., 494). Smicrines comperisse videtur vel a coquo vel ab Onesimo intus infantem spurium Charisii agnitum esse, tum eum furibundum generi aedes intrasse crediderim, ut filiam ad se traduceret (462 sqq.). Num Charisius quoque prodierit non liquet. Chorum vel iterum vel tertium[3]) cantasse admodum probabile est. Novi actus initio Sophrona prodit e Smicrinis aedibus misere lamentans Pamphilae calamitatem. Supervenit ei fidicina in manibus gestans infantem clamantem, cuius matrem adhuc non indagavit. In scaena satis male conservata (432—456) mulieres se invicem agnoscunt. Habrotonon fraudem suam non lucri causa sed ad veram

1) Eius nomen fortasse erat Simmia (cf. v. 404).
2) Fortasse Athenaeus hanc scaenam respicit cum dicit XIV 659 b μάλιστα εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσιν.
3) Vide supra p. XXII.

infantis matrem inveniendam structam esse ostendit. Postquam v. 448 rectius lectus est, iam apparet, Habrotonon Pamphilam in aedibus non convenisse, sed agnita nutrice, quae dominam Tauropoliis comitata erat, totam rem perspexisse. Ambo Smicrinis aedes intrant, cum ex Charisii domo procedit Onesimus. Hic monologo vivido (457—486) describit, quantum iam paeniteat Charisium crudelius egisse cum uxore, postquam se ipsum spurii filii patrem esse cognovit. Consummatam autem eius paenitentiam ac desperationem esse, cum uxorem patri flagitanti, ut ad se rediret, obloquentem auscultaret. Ea quae servus nuntiavit mox dominus confirmat, qui in soliloquio paene tragici coloris acerrime suam vanam superbiam castigat (487—501). Cum soliloquii finis desit, non comperimus, utrum Pamphila in aedibus mariti remanserit, an patrem instantem tandem per horti transitum in eius domum secuta sit. Hoc Leoni magis placet propter v. 542, sed incertum mihi videtur.[1])

Charisii soliloquium subsecutum est colloquium eius cum Habrotono, quae totam rem ei explanat (502—510). Proculdubio Charisius statim ad uxorem festinavit eamque, si in patris aedes transierat, ad se reduxit. Tum ex urbe advenisse Chaerestratum veri simile est, qui in scaena pessime servata Onesimum libertate donare videtur (511—519). Quid deinde devoraverit lacuna versuum fere 70 plane obscurum est, sed liceat mihi audacius aliquid de scaena amissa conicere: Potuit Chaerestratus post Onesimum manumissum fidicinam quoque libertate donare eamque, cum in Charisii aedibus manere non posset, secum in urbem ducere. Huic coniecturae primi duo versus folii H_3 (520 sq.) favere videntur. Non praetermittam chori cantum vel inter v. 510 et 511 vel inter 519 et 520 inseri posse, si modo fabula quinquepartita erat.

Omnes iam Charisii Pamphilaeque res felicissime cessisse sciunt praeter unum Smicrinem. Hic Sophronam maledictis

1) Wilamowitz me monet vocem ἅρπαcμα significare posse dilapidationem, cf. Aeschin. III 222.

minisque obruens accedit ad Charisii aedes ut repetat dotem filiamque, Onesimus autem tam impudenter quam facete senem morosum diu ludificatus tandem de tota re certiorem facit eiusque furorem in summam laetitiam vertit (520—591). In fine nihil nisi paucos versus deesse manifestum est.

Quo fere anno fabula docta sit nescimus, sed hoc specimen artis maturae a Menandro seniore compositum esse probabile est. Lectitata est comoedia per plus septingentos annos, nam quinto p. Chr. n. saeculo exeunte Sidonius Apollinaris episcopus Gallicus se Menandri Epitrepontes in manibus habuisse testatur (Ep. IV 12).[1])

DE SAMIA.

Fabulam quae in hac editione tertia est in codice quartum vel quintum locum obtinuisse supra (p. X) ostendi, sed ab ordine codicis recessi, quia ad Periciromenen edendam praeter Cairensem alii codices praesto sunt. Titulum Samiae ab editore principe huic comoediae dubitanter inditum retinui, non quo certum eum putarem, sed ne fabula titulo careret. Agit sane Samia quaedam partes aliquas, sed quantum videmus tertias potius quam primas. Minus autem placuisse hanc comoediam posteris ex eo apparet, quod e 341 versibus omnino nullus aliunde innotuit. Idem cadit in Menandri Samiam, ex qua unum solum fragmentum in Phrynichi ecloga servatum est, idque admodum exile. Dolendum quod nihil fere ex illo fragmento discimus nisi Tryphen ancillam comoediae interfuisse[2]), quae in papyro Cairensi non nominatur. Sed utut res se habet, quoniam de Menandri Samia nihil scimus, non est periculum ne fabulae servatae aliena immisceamus, si incerto titulo eam ornamus.

---

1) Recte dicit fabulam similis argumenti Terentianae Hecyrae esse.

2) Si recte Scaliger Nunnesii lectionem τρυφῇ mutavit in Τρύφη.

Exstant huius fabulae 341 versus, omnes eiusdem quaternionis, cuius folium medium et scheda ultima perierunt, scheda prima paullum mutilata est.[1]) Argumentum minus bene novimus quam Epitrepontes, non solum quia totius comoediae paene duae partes deesse videntur, sed etiam quia fragmentis aliunde notis in restituendo non adiuvamur. Haec fere enucleari possunt: Demeas et Niceratus Athenienses vicini sunt, alter dives (161—167) alter pauper (184—189); ille cum filio adoptivo (131) Moschione et concubina Chryside Samia vivit, hic cum uxore et Plangone filia. Iterum binas aedes in scaena habemus. Moschio Plangonem amat, sed — qua de causa ignoramus — patri amorem non confessus est. Plango ex eo gravida facta nuper clam patre filium peperit, quam Moschio tecte in Demeae aedes transtulit (304 sqq.). Chrysis fingens, ni fallor, ipsius esse filium e Demea (cf. 99 sq.) multis precibus aegre ab eo impetravit, ut puerum apud se educari sineret. Eo ipso die, quo fabula agitur, Demeas et Niceratus pacti sunt, ut Moschio Plangonem in matrimonium duceret, Moschio contra opinionem patris matrimonium oblatum libenter accepit (119 sqq.), nuptiae festinantur. Hic incipit servata pars comoediae, quot versus antecesserint ignoramus. Primo obtutu soliloquium Demeae perlongum (1—67) prologus esse videtur, sed si reputamus inde a primo usque ad ultimum servatum versum in charta fuisse versus fere 490, ultimam autem scaenam servatam a totius fabulae fine vix perlonge abesse, monologum illum non primae sed mediae fabulae tribuendum esse apparet, ne evadat comoedia 600 fere versuum, usitato ambitu multo brevior. Iam inspiciamus Demeae narrationem vividam: dum e cella penaria nonnulla ad nuptias parandas promit, audit Moschionis veterem nutricem cum altera ancilla de infante a Chryside sublato tamquam de Moschionis filio colloquentem (1—46). Tum e cella egressus Chrysidem infanti mammam praebentem videre

---

1) Lapsu preli p. 70 versui 65 pro I_3 ascriptum est I_1.

sibi videtur[1]) (47—52), iam suspicio taeterrima, quam ipse confiteri veretur, in eo oritur, Moschionem procreasse infantem e patris concubina (53—64). Quae suspicio ut aut dissipetur aut confirmetur, Parmenonem servum cum coquo a foro redeuntem (68—80) de infantis origine percontari incipit. Hic quamquam Moschionem et Plangonem parentes esse haud ignorat (301 sqq.), tamen primum mentitur puerum Chrysidis esse et Demeae (98 sqq.), tum Demeae minis perturbatus Moschionis esse eum concedere videtur, de matre nihil dicit, sed fuga celerrima salutem petit (100—109). Iam Demea pro certo habet, Moschionem concubuisse cum Chryside, sed filium minus nocentem esse quam mulierem ratus illam solam punire constituit (110—141). Nulla causa addita, nisi quod se invito puerum sustulerit, mulierem necopinantem ex aedibus pellit (154—183). Dum ea flens ante aedes astat, Niceratus cum hostia exili nuptiis destinata accedit et miseratus mulierem in suas aedes recipit (184—201 et 212 sqq.). Finis huius scaenae deest. In lacuna versuum fere 140 satis multa acta perierunt. Demea falso se filium et concubinam criminatum esse cognovit, Niceratus filiam peperisse suspicatus, ne Moschio eam deserat magnopere timet. Ut de his certior fiat, Chrysidi, quae omnia negare mulieres in eius aedibus iussit, infantem eripere studet, sed illam Demea fortiter defendit (202—237) et manibus inter se consertis tandem senes reconciliantur. Demea infantem Plangonis a Iove procreatum esse fingit, Moschionem puellam non deserturum esse affirmat. Ambo intrant Demeae aedes, ubi cena nuptialis iam parata est (238—270). Post chori cantum prodit Moschio, qui suspicionem patris indignatus hoc modo eum terrificare constituit: Fingit se ad stipendia merenda in Asiam profecturum esse sperans fore ut pater se abductum multis precibus ab eo consilio in posterum magis vereatur (271—293). Quod ut perpetret, Parmenonem reversum in

1) Chrysidem re vera peperisse et pro infante mortuo Moschionis filium lactare vix credam; erravit senex suspiciosus.

aedes mittat, ut chlamydem et gladium sibi afferat (312—318). Ille qui patrem filio iam non irasci ignorabat, cena nuptiali intus aspecta magnopere gaudet et dominum omni modo commovere conatur, ut nuptiis paratis fruatur. At Moschio surdus omnibus precibus verberibus Parmenonem in aedes repellit, tum solus relictus deliberare incipit, quid sit faciendum, si pater contra spem non precetur ut domi maneat (325—341). Hic deficit codex, ut quomodo hic nodus expeditus sit nesciamus, sed fabulae manifeste ad exitum felicem properantis non ita multum deesse satis certum est.

Restat ut de fabulae aetate pauca addam. Ex eo quod v. 258 Chaerephon, v. 261 Androcles irridentur, sequitur, ut haec comoedia inter primas Menandri adulescentis numeranda sit. Nam non solum tales aequalium cavillationes comoediam mediam sapiunt, sed hi ipsi viri a mediae comoediae poetis saepius carpti sunt. Ab Androcle ceteroquin ignoto tota comoedia Sophili nomen accepit[1]), Chaerephon parasitus, cuius liber δεῖπνον in bibliotheca Alexandrina exstabat[2]), iterum atque iterum illuditur[3]) ab Antiphane in Scytha (fr. 199 K.), ab Alexide in Synapothnescontibus (fr. 210 K.) et Phygade (fr. 257 K.), a Timocle in Epistolis (fr. 9 K.), a Timotheo in Cynario (fr. 1), a Menandro ipso in prima quam docuit fabula Orge (fr. 364 K.), in Cecryphalo (277), in Androgyno (fr. 56 K.), ab Apollodoro Geloo in Hierea (fr. 24 K.) et in Sphattomena (fr. 26 K.). Cum hi poetae omnes praeter Menandrum et Apollodorum mediae comoediae adnumerentur, Menandri quoque fabulas, in quibus Chaerephon commemoratur, quasi in confinio mediae et novae comoediae esse apparet.[4])

1) Athen. III 123e = fr. 1 K., VI 228b = fr. 2 K., cf. Breitenbach, De genere quodam titulorum comoediae Atticae p. 46.
2) Athen. VI 244a.
3) Testimonia exstant apud Athen. IV 164f. et VI 243 a—e.
4) Androgynum eiusdem fere aetatis esse atque Orgen e bello Lamiaco commemorato in fr. 52 cognoscitur.

DE PERICIROMENE

Huius fabulae in papyro Cairensi exstant versus 324, accedunt et schedae Lipsienses 121 versus continentes, quorum 73 in codice Cairensi desunt, et charta Oxyrhynchica 51 versus exhibens, ita ut e tribus manuscriptis iam 448 versus congerere liceat.

Habemus in papyro Cairensi duo folia (E et J), quae eiusdem quaternionis secundum et quartum erant, et partem inferiorem schedae (K), quam sequentis quaternionis folii secundi fuisse schedarum Lipsiensium auxilio demonstrari potest. De his schedis et de voluminis Oxyrhynchici reliquiis nonnulla praemittam, priusquam ad fabulae argumentum restituendum adeamus.

Schedae Lipsienses Antinupoli[1]) repertae, anno 1908 a Friderico Zucker in oppido Mallawi emptae, iam in papyrorum collectione bibliothecae Lipsiensis numerum portant 613. Codex e quo depromptae sunt erat membranaceus, 16 cm. altus, fere 15 cm. latus, tertio p. Chr. n. saeculo exeunte scriptus teste Guilelmo Schubart. Singulae paginae 30 vel 31 versus continebant. Litterae satis elegantes, quarum formas tabula I huic editioni addita monstrat, paulum dextrorsum inclinatae sunt, c et ϒ vix distingui possunt, o plerumque, ι mutum nonnumquam minuscula sunt, ι et υ saepius punctis ornantur, ν in fine versuum plerumque lineola vocali antecedenti superscripta exprimitur. Scriptio plena non nisi quater (221, 250, 257, 269) occurrit, apostrophos raro deest. Accentus et spiritus passim addidit manus altera, ab eadem nonulla correcta sunt, semel (228) duae manus correctrices distingui possunt. Personarum mutatio duobus punctis in versu et paragrapho in margine sinistro versui subscripta notantur, semel (265) punctum geminatum ad distinguendum adhibetur, passim occurrit ἡ ἄνω cτιγμή. Personarum notae, parepigraphae, scholia omnino desunt. Codicem in 43 versibus, qui ei cum Cairensi communes

1) Hoc non certum sed veri simillimum est.

sunt, plerumque cum illo congruere, septies eius menda corrigere, bis corrigi ab illo supra (p. XII) ostendi. Singulis paginis a manu recentiore superscripti sunt numeri $\overline{\nu\alpha}$, $\overline{\nu\beta}$, $\overline{\xi\alpha}$, $\overline{\xi\beta}$, quos tertia manus non bene mutavit in $\overline{\nu\beta}$, $\overline{\nu\gamma}$, $\overline{\xi\beta}$, $\overline{\xi\gamma}$. Quibus ex numeris tota codicis constitutio cognoscitur: Compositus erat e quaternionibus, in quibus rectum et versum eadem lege alternabant qua in codice papyraceo Cairensi. Schedae servatae olim cohaerentia erant folium alterum quaternionis quarti, inter eas desunt duo folia vel 240 versus, antecedebant 50 paginae vel 1500 versus.[1]) Quibus e numeris apparet Periciromenen secundum locum in codice tenuisse, incipiebat fere in pagina 35.[2]) Quod si recte ratiocinati sumus, ante primum versum schedae Lipsiensis perierunt Periciromenes versus fere 460[3]), ante primum versum in codice Cairensi servato, qui a primo Lipsiensi distat fere versus 343, desunt fere 117 versus, incipiebat igitur Periciromene in Cairensi codice in pagina paenultima quaternionis antecedentis.

Vetustissimus Periciromenes liber, qui adhuc innotuit, volumen est cuius fragmentum Grenfell et Hunt Oxyrhynchi invenerunt et in tomo secundo papyrorum Oxyrhynchicarum (p. 11 n. CCXI) addita tabula phototypica ediderunt. Erat volumen nitidissimum, 33,4 cm. altum, saeculo primo p. Chr. n. exeunte vel secundo ineunte pulchre exaratum. Servata est una columna 51 versuum paene integra et antecedentis extremae aliquot syllabae. Librarius scriptione plena non nisi semel (446) usus est, apostrophum saepius omittit quam ponit, spatio vacuo nonnunquam pro interpunctione utitur, personarum mutationem paragrapho versui subscripta indicat. Totam chartam corrector accurate recensuit, menda

1) In proecdosi p. 148 in computando erravi, recti sunt numeri p. 174 sq.

2) 34 paginae versus fere 1020 continebant, restant igitur, si argumentem et personarum indicem versuum fere 20 spatium occupasse ponimus, fabulae primae 1000 versus.

3) Viginti versuum spatium rursus tribuo argumento et indici personarum.

sustulit, varias lectiones ascripsit, geminatis punctis personarum mutationes distinxit, et ὑποστιγμῇ et ἄνω στιγμῇ interpunxit, personarum notas et parepigraphas saepius addidit. Servatus est exitus fabulae, pauca in fine desunt. Quot versus inter ultimum schedae Lipsiensis et primum voluminis Oxyrhynchici desint non constat, sed licet conicere 100 vel paullo plures periisse, quia secundum ratiocinationem modo prolatam ultimus versus Lipsiensis totius fabulae est fere 820.

His praemissis ad fabulam restituendam adeamus.[1]) De rebus ante actis et prologus Ignorationis (1—51) et Pataeci narratio (370 sqq.) nos certiores facit. Pataeco mercatori Corinthio uxor peperit liberos geminos, filium filiamque, quos per servum exponendos curavit pater, quia adversa fortuna acciderat, ut simul et mater infantium partu exhausta moreretur et navis, in qua Pataeci divitiae positae erant, submersa esse ei nuntiaretur[2]) (370 sqq.). Infantes expositos muliercula quaedam repperit, quae puellam educavit, puerum Myrrinae matronae diviti filium desideranti tradidit. Aliquot annis post anicula illa pauper temporibus bellicosis graviter oppressa Glyceram adultam tamquam ipsius filiam Polemoni militi natione Corinthio concubinam permisit, tum, cum diem supremum instantem sentiret, puellae ipsius originem fratrisque Moschionis condicionem aperuit, paullo post moritur (1—25). Haec omnia fabulamque ipsam Corinthi, non Athenis agi e versibus 5—9 mea quidem sententia certe cognoscitur. Cur poeta mala Corinthiaca (5) commemorat, cur Polemonem Corinthium esse testatur, nisi ut Corinthi haec fieri doceat nos? Polemo Corinthius Glyceram, si Pataeci Atheniensis filia esset, omnino non potuit in matrimonium iustum ducere (435 sq.). Causam si quae-

1) Profero ea quae mihi certa vel probabilia videntur, omnes omnium virorum doctorum opiniones aut referre aut refellere non huius loci est.

2) Aut nuntius falsus fuit, aut postea divitias recuperavit Pataecus, quippe qui filiam in fabula tribus talentis dotat (437).

rimus, cur Menander fabulam Corinthi agi maluerit, leges Atticas de concubinatu ad fabulam minus convenisse licet conicere.

Post aniculae mortem Polemo aedes emit vicinas earum, quas Myrrina et Moschio habitant. Glycera fratrem vicinum esse scit, sed eum hoc celat, ne vita beata qua fruitur eum privet (25—30). At ille adulescens libidinosus amore pulchrae puellae incensus quondam vesperi ante ostium astantem amplexatus osculatur, Glycera conscia se basiari a fratre eum non repellit (31—37). Tum Polemo accurrit furore flagrans, aemulum fugat, puellam infidelem coma detonsa dehonestat.[1]) Haec omnia non in scaena acta esse, ut multi putarunt, certum est, facta enim sunt vesperi (33, 110), fabula incipit postridie mane (54 sq.).

Spectantur in scaena ternae aedes Pataeci, Polemonis, Myrrinae, cuius maritus rure versatur[2]) (174). Desunt in principio duae scaenae, in quibus et Glyceram et Polemonem prodiisse manifeste testatur Ignoratio (7 sqq. 38); una cum illis Sosiam Polemonis servum in scaena versatum esse ex eo concluserim, quod v. 52 sqq. quasi notus spectatoribus inducitur, num Doris quoque ante prologum processerit incertum est.[3]) Cum Ignoratio Polemonem τοῦτον τὸν cφοδρὸν νεανίcκον appellet (8), eum in scaena prima duris verbis Glycerae absentis perfidiam conquestum esse veri simile est, tum una cum Sosia abiit, vel in villam vel, quod mihi quidem minus placet, in cau-

1) Polemonem non detondisse crines sed praecidisse, ita ut comptus meretricius cκαφίου oreretur, contendit Robert (Der neue Menander, p. 13), vix recte, nam et obstant verba Sosiae 53 ὁ τὰc γυναῖκαc οὐκ ἐῶν ἔχειν τρίχαc, et comptus ille cκαφίου minime meretricius est, describitur a scholiasta Ar. Av. 806 τὸ μὲν οὖν cκαφίον τὸ ἐν χρῷ (ἀποκεκαρμένον).

2) Philinum illum, cuius filiam Pataecus Moschioni filio in matrimonium poscere constituit (447 sq.), Myrrinae maritum esse non credo, si haberet Myrrina filiam legitimam, eius mentio fieret v. 115 sqq.

3) Sosias eam v. 62 ita nominat, ut spectatoribus eam adhuc ignotam esse suspicari liceat.

ponam.[1]) Procedit Glycera quae condicionis iniquitatem lamentata (40) vel sola vel cum Doride fugam e Polemonis aedibus parat. Iam sequitur prologus Ἀγνοίας (21) deae ad hoc ipsum a Menandro creatae[2]), quae et de ante actis et de felici fabulae exitu spectatores certiores facit (1—51). Tum prodit Sosias a Polemone missus, ut domino pallium apportet et quid agat Glycera renuntiet — nam iam poenitet illum crudelitatis et maerorem prandio cum sodalibus instituto pellere conatur — et paullo post e Polemonis aedibus procedit Doris missa a Glycera ad Myrrinam, cuius ostium pulsat dominae miserias conquesta (52—70).

Iam hiat lacuna septuaginta versuum, quae coniectando hunc fere in modum expleri potest: Postquam Myrrina ex aedibus evocata Doridi promisit se Glyceram recepturam esse, puella ab ancilla arcessitur et a Myrrina ipsa in aedes suas introducitur (72 sqq.). Doris in aedes Polemonis revertitur, nam quamquam Glyceram, domini concubinam, appellat dominam, tamen non huius sed militis serva est, id quod luculenter apparet e scaena ultima, in qua ille ei manumissionem promittit (404 sq., cf. 427). In folio sequente extremi huius actus versus servati sunt, quos praeter ultimum non Davi, sed ostiarii cuiusdam Myrrinae esse Wilamowitz cognovit. In scaena posteriore (170—206), ubi idem[3]) litigat cum Sosia, semel nota ΔЄ̣̣ ascripta est[4]) (v. 182), qua de causa ego ei dubitanter nomen Donacis indidi.[5]) Videt hic Myrrinam cum Glycera aedes intrantem

1) Ea quae Sosia v. 54 dicit, ad cauponam minus bene quadrare videntur.

2) Eius fratres sunt Ἔλεγχος Menandri, Ἀήρ Philemonis, Φόβος incerti poetae cf. Meineke Men. et Phil. p. 284. Eundem locum post scaenas dialogicas tenent prologi Cistellariae et Militis gloriosi.

3) Davus tum intus versatur cf. 294 sqq.

4) Secundum Fridericum Zucker.

5) Nomina servilia a Δε- incipientia non exstant, Donax servus occurrit in Terenti Eunucho (772) et in testamento Theophrasti (Diog. La. V, 55)

et mittit Davum, qui Moschionem arcessat; idem chorum adulescentum ebriorum appropinquare nuntiat (71—76).

Post chori cantum adveniunt Moschio et Davus. Ille primum servo glorianti se auctore domini amicam a matre receptam esse diffidit, tum cum Davus speculatum in aedes missus omnia intus ad eius adventum parata esse renuntiat, spe elatus exsultat (77—125). Quae spes eum fallit, nam Davus iterum intromissus, ut matri Moschionem venisse indicet, valde demissus revertitur: Mater indignata quod filius Glyceram apud se esse compererit, servum abire iussit, ne filium quidem ad Glyceram admissura (126—133). Davus aegre dominum iratum novis mendaciis delenit et adducit, ut secum aedes intret (133—163).

In scaenam vacuam prodit Sosias cum chlamyde et gladio[1]) iterum a Polemone speculatum missus, Glyceram eius aedes reliquisse adhuc ignorat[2]) (164—170). Cernitur ab ostiario, qui Glyceram re vera filii gratia receptam esse a matre ratus[3]) cum Sosiae adventum aegre fert tum veretur, ne dominus, scilicet Myrrinae maritus, rure redux turbas facturus sit (170—175). Mox proruit ex aedibus Sosia, qui Glycera intus frustra quaesita familiam graviter increpat (176—181). Intraturo ei Myrrinae domum resistit ostiarius, alter alterum maledictis et conviciis obruit, totam domum a Polemonis famulis per vim expugnatum iri minatur Sosia (182—206). Quamquam in hac scaena haud pauca nondum restituta sunt, tamen eius summa perspicua est. Tandem aliquando ostiarius intus se recipit, Sosia invehitur in Doridem, quae Glycerae fugam frustra excusare conatur (207—216). Rursus hiat lacuna non plus sexaginta versuum.[4]) Initio schedae

---

1) Polemo chlamydem pallio antea allato (59 sq.) mutavit.

2) Noli concludere e Sosiae verbis 166 sq. eum Moschionem conspexisse, fingit illum intus esse apud Glyceram, nempe in Polemonis aedibus.

3) Vel ex hoc cognoscitur non Davum loqui, nam ille iam scit matrem filii amori non favere.

4) 70 vel paullo plus continebat scheda amissa Cairensis, quorum 13 suppeditat scheda Lipsiensis.

Lipsiensis quattuor personae in scaena versantur Sosia, Polemo, Habrotonon, Pataecus, ea quae interciderunt, sic fere restituenda esse puto: Litigantibus Sosiae et Doridi supervenit Polemo, quem amor a prandio ad Glyceram retraxit. Comitatur eum Habrotonon, quae prandentibus cecinit tibiis. Polemo furore incensus Sosiae aedibus vicinis vim illaturo assentitur, dum Pataecus furentibus intervenit. Hic ut turbae sedentur, ad Myrrinam se confert rei statum exploraturus. Unde reversus iam omnem vim Polemoni dissuadet, reluctatur Sosia (217—225). At suadente Pataeco dimittit Polemo et Habrotonon et Sosiam cum famulis[1]) (226—235), accipit senis consilia. Docet Pataecus nullum ius habere militem in puellam liberam conubio non iunctam[2]), non posse reduci amicam nisi precibus. Manus dat Polemo, impetrat a Pataeco, ut pro se apud Glyceram loquatur (236—265). Sed antequam Glyceram adeat, senex paene coactus Polemonis aedes intrat, ut puellae vestimenta et ornamenta pulcherrima aspiciat (266—275). Ni fallor poeta idcirco Pataecum Glycerae ornamenta intuentem fecit, ut inter ea aliquid videret, ex quo illam filiam suam esse suspicaretur

Tum prodit Moschio, gregem adversarii facile pellit (276—281), quid sibi intus evenerit narrat. Domum paternam ingressus cum matrem et puellam convenire non posset, in cubiculo quodam secubans Davum ad mulieres missum exspectaverat. Sed ille domino neglecto prandium paratum aggressus erat (282—300).

Iam permulta deesse dolemus: Inter ultimum folii E_4 Cairensis versum et primum alterius schedae Lipsiensis interciderunt 240 — 23 = 217 versus, sed haec lacuna eo minuitur, quod fragmentum K Cairense hic inserendum esse constat. Licet autem eius fragmenti locum accurate definire: pars inferior est schedae incipientis a verso,

---

1) Hos paulum recessisse non reliquisse scaenam e v. 276 sqq. cognoscitur.

2) Legibus Atticis licuit Polemoni interficere μοιχὸν λαβόντι ἐπὶ παλλακῇ, ἣν ἂν ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ (Dem. XXIII 53).

tribuendum igitur aut ultimae schedae eius quaternionis, cuius folia E et J habemus, aut secundae quaternionis sequentis. Illud si ponimus, primus versus (301) ab ultimo folii E (300) distat 17 versus, sed hi non sufficiunt ad omnia inserenda, quae interea facta sunt, hoc si praeferimus, inter primum fragmenti et ultimum folii E versum interciderunt versus fere 157 (140 + 17), ultimus fragmenti ab ultimo folii E versu distat versus fere 210, desunt igitur inter K et schedam Lipsiensem fere 7 versus.

Magna illa lacuna coniectando expleri non potest, pauca e sequentibus concludere possumus: Glycera Myrrinae aperuit se Moschionis sororem esse, tum matronae perterritae ius iurandum dedit se nemini prodituram esse, quomodo Moschio in Myrrinae domum venerit (359 sqq.). Iam mater ut filium averteret ab incestu finxisse videtur ipsius esse eam filiam olim expositam. Scit enim, si recte v. 344 sqq. supplevimus, Moschio postea Glyceram esse sororem, nescit se non esse Myrrinae filium. Praeterea Myrrinae maritum rure rediisse constat (306 sq.).

In fragmenti K pagina priore Glyceram cum Pataeco colloquentem videmus. Hic quoque suspicatus est illam propter Moschionis amorem aedes Polemonis reliquisse, quam suspicionem puella disertissime refellit (301—314). Sed ad Polemonem redire obstinate recusat, nondum oblita eum tanquam ancillam tractasse se, puellam liberam (315—318). Fortasse mentione liberae originis facta commovetur, ut cistellam crepundias suas continentem Polemonis ex aedibus apportari cupiat. Aegre a Pataeco impetrat, ut is Doridem arcessat, quae cistellam afferre iubetur (320—335).

Cistella aperta Pataecus suae uxoris ornamenta agnoscit et quaerendo mox sibi persuadet, Glyceram re vera suam filiam esse (338 sqq.). Moschio qui invisus ab eis illorum sermones auscultat, magis magisque comprehendit se quoque Pataeci esse filium. Cum vero Glycera iure iurando prohibita de fratris gemelli sorte patri nihil aperire possit, Moschio ipse proruit (394 sqq.) et agnitionem consummat.

Haec scaena, cuius finis deest, et stichomythia a comoedia ceteroquin aliena, et sermone elato et arte metrica proxime accedit ad stilum tragicum.

Iterum hiat lacuna magna vix minus 100 versuum. Fieri non potuit quin Myrrina filii suppositionis iam coarguta fraudem confiteretur veniamque mariti imploraret. Tum Pataecus filium filiamque in suas aedes traduxit. Polemo tota re comperta de vita desperat (398 sqq.), nam Glyceram divitis Pataeci filium umquam ad se redituram esse non credit. At Doris haud ignorans penitus in Glycerae animo amorem Polemonis ardere, transit ad eam et mox militi spe et poenitentia exagitato renuntiat, Glyceram venturam esse (400—414). Pataecus cum filia procedit eamque Polemoni despondet addita dote trium talentum (428 sqq.), Glycera amatori precanti temeritatem ignoscit (442—445). Tum Pataecus se filio Philini filiam in matrimonium petiturum esse nuntiat. Ultimi comoediae versus desunt.

In quot actus fabula divisa sit, non constat. Equidem neque ante v. 76 chorum iam prodiisse, neque inter 216 et 217 eius cantum inseri posse crediderim; optime interponitur inter 300 et 301.

Ad fabulae aetatem definiendam duo loci ansam praebent: De bello Corinthum magis magisque premente loquitur Ignoratio (5 sq.), tota Graecia tunc temporis permultos miseros inveniri dicit Moschio (282 sqq.), utrumque optime quadrat ad bellum inter annos 306 et 303 a Cassandro cum Demetrio gestum[1]). Postquam non solum Athenae sed tota fere Graecia a Demetrio liberatae sunt, Moschio vix in theatro miserias Graecorum conqueri potuit[2]); qua de causa vel anno 305 vel 304 hanc fabulam doctam esse puto.

---

1) cf. Diod. XX 100—103; Plut. vit. Demet. 23—25: Beloch, Griechische Geschichte III, 1, 163 sqq.

2) Dionysiis anni 303 fortasse Athenis versabatur Demetrius.

DE FABULA INCERTA I.

Tria fragmenta L, P, S ab Arnimio et Riccio feliciter coniuncta fabulae quintae reliquias exiles servarunt, e quibus umbra saltem totius argumenti restitui potest. Moschio Lachetis filius et Chaerea adulescentes Athenienses (9) eandem puellam amant. Hic minore ardore flagrat, sed sibi a parentibus virginem destinatam esse opinatus (16, 46 sq.) neque eam cedere amico (12 sqq.), neque sororem Moschionis, Lachetis filiam, in matrimonium ducere vult (15 sq.). Interea Moschio puella potitus est (13 sqq., 40 sqq.) et filium ex ea procreasse videtur (50 sq.). Post casus nescio quos eam in matrimonium duxit (41 sq.) patre eius annuente. Inter patrem et socerum Moschionis inimicitiae intercessisse videntur, nam alter alterum huic matrimonio non favere credit (43 sqq.). Quo errore dissoluto omnia ad bonum exitum pervenisse, Chaeream Lachetis filiam duxisse apparet. Scheda servata in extremo actu locum habuisse videtur. Primum colloquuntur Chaerea et Laches, tum ex aedibus prodit Moschionis socer (18), postea Chaerea abit.

Notandum est verbum ἀναίνεϲθαι pro „matrimonium repudiare" occurrere in versu 15, quod Menandrum hoc sensu in Sicyonio usum esse testatur Harpocratio (16, 17 = fr. 446 K.), sed huius fabulae fragmenta tam male quadrant ad ea quae in scheda narrantur, ut titulum Sicyonii ei praescribere noluerim.

DE GEORGO.

Una scheda Georgi, quae adhuc innotuit, anno 1897 a Georgio Nicole in Aegypto comparata est, ubi inventa sit non constat.[1]) Iam inter papyros bibliothecae Genevensis numerum portat 155. Post editionem principem Georgii Nicole chartam accuratissime recognoverunt Grenfell et Hunt, ego eam aestate anni 1906 retractavi, imago photo-

1) Abydi eam repertam esse dixerunt Arabes qui vendiderunt, sed eos plerumque mentiri monet Nicole.

typica edita est a societate palaeographica Britannica.[1]) Codex papyraceus inter omnes Menandri, quorum fragmenta aetatem tulerunt, recentissimus est, quinto p. Chr. n. saeculo eum assignant editores Britanni, debemus fortasse vel ad sextum descendere. Liber erat grandis (28,5 $\times$ 17,7 cm), litterae, quarum magnitudo admodum variat, procerae, dextrorsum inclinatae, saepe inter se ligatae sunt. Scriptio plena raro adhibetur (4, 9, 40, 67), apostrophus semper fere ponitur, semel post οὐκ (18), nonnunquam in media voce duae consonantes apostropho separantur (17, 43, 48, 54, 67, 83). Personarum mutationes vel binis vel singulis punctis (28, 34) notantur, paragraphus interdum occurrit[2]), coronis invenitur post 84. Textus mendis scatet: Ut omittam leviora, ο et ω persaepe inter se commutantur (5, 27, 29, 38, 61, 73, 84), rarius ο υ et ω (42), ου et ο (31), αι et ε (46), η et ε (5), singulae syllabae (7, 8, 70) et tota verba (3, 34) omittuntur. Pauca librarius ipse correxit (36, 41).

Schedae, quae a recto incipit, paginis numeri ϛ et ζ superscripti sunt, videtur igitur codex aliter compositus esse atque Cairensis, prima pagina non numerabatur. Prior pagina 44, altera 43 versus continet, versus fere 220 in charta antecessisse possunt, sed cum tot versus initio fabulae deesse haudquaquam probabile est, fabulae γένος Μενάνδρου praemissum esse videtur.

Argumentum comoediae hoc fere erat: Myrrina virgo Atheniensis a Cleaeneto adulescente compressa (86 sq.) liberos geminos, filium Gorgiam (fr. 1 et 3) et filiam enixa est. Qui liberi a matre in angustiis educati (fr. 2) cum adolevissent, Gorgias rure apud patrem ignotum opus fecit, eumque e vulnere graviter laborantem tam sedulo fovit, ut senex gratiam relaturus eius sororem in matrimonium ducere constitueret (46—74). At puella a vicini divitis filio gravida reddita est. Voluit sane adulescens eam in matrimonium

1) Tom. IV tab. 74/75.
2) Lapsu typothetae omissa est sub 54 et 62.

ducere (22—31), sed patri, qui ei ipsius sororem e noverca superducta genitam in matrimonium dare constituit, resistere veretur (1—21). Haec fere omnia discimus e 87 versibus servatis. In prima scaena videmus adulescentem ante Myrrinae ostium[1]), quod pulsare non audet, deliberare, dubitare, tandem nihil ausum abire. Huius soliloquii partem priorem amissam respicit Quintilianus cum dicit XI, 3, 91 „cum mihi comoedi quoque pessime facere videantur, quod, etiam si iuvenem agant, cum tamen in expositione aut senis sermo, ut in Hydriae prologo, aut mulieris, ut in Georgo, incidit, tremula vel effeminata voce pronuntiant". In scenam vacuam prodit Myrrina cum Philinna anicula, cui filiae condicionem difficilem aperuit (22—31). Ad quas mox accedit Davus vicini servus insolentissimus rure redux. Hic Myrrinae omnia quae apud Cleaenetum gesta sunt enarrat, eam senis consilium puellae ducendae libenter accepturam esse confisus (31—84). At illa, postquam Davus domini aedes intravit, summo angore trepidans Philinnae quaerenti detegit, Cleaenetum, qui eum ducere vult, puellae patrem esse (84—87).

Quae sequebantur caligine premuntur, sed nonnulla cognosci possunt: Rure advenerunt Cleaenetus et Gorgias (76). Hunc iniuriam sorori illatam magnopere indignatum ille delenivit (fr. 2, 3), ne vitiatorem in ius vocaret dehortatus est (fr. 1). Adulescentem divitem aut Cleaenetus aut amicus aliquis admonuit, ut matrimonium a patre oblatum repudiaret (fr. 5). Rem ita cessisse, ut agnitis liberis a Cleaeneto adulescens dives puellam a patre dotatam in matrimonium duceret, satis certum est.

DE CITHARISTA.

Wilamowitzio suadente comoediae reliquias ab eo et Schubarto nuper editas[2]) in hanc editionem recepi, quamquam eas Menandri esse certe demonstrari non potest. Quod

---

1) Binas aedes in scaena fuisse Myrrinae et divitis vicini patet.
2) Berliner Klassikertexte Heft V, 2, 115 tab. VI.

ut facerem, duae potissimum causae me permoverunt: Primum omnia quae servata sunt Menandri artem lepidam ac maturam tantopere sapiunt[1]), ut ea deficientibus testimoniis nemini adiudicaverim nisi huic. Accedit alterum: Scripsit Menander fabulam Citharistam, in qua Phaniam quendam partes egisse e fr. 1 discimus, in charta autem Phanias citharista ita commemoratur (96, 99), ut eius partes in fabula fuisse manifestum sit. Permire luderet Fortuna, si et in fabula Menandri et in comoedia alius poetae simillimi Phanias citharista in scaenam inductus esset. Possunt autem ea, quae in papyro de Phania citharista narrantur (96 sqq.), conciliari cum eis, quae ex primo Menandri comoediae fragmento de Phaniae condicione comperimus. Quibus perpensis equidem papyrum Menandri esse paene certum, ex eius Citharista sumptam esse admodum probabile iudico.

Volumen, cuius exstat fragmentum 24 cm altum, 22 cm latum, primo p. Chr. n. saeculo nitidissime scriptum est. Servata est una columna versuum 34 paene integra, nisi quod litterae in parte superiore valde detritae sunt, antecedentis exstant syllabae extremae, insequentis 33 versuum partes priores; textus corruptelis paene liber est. Scriptio plena interdum occurrit (36, 48, 50), apostrophi, interpunctionis notae, paragraphi, personarum notae plane desunt, mutationes personarum punctis geminatis significantur.

In prima columna, cuius reliquiae valde exiles sunt, adulescens aliquis cum muliere (2) colloquitur de amore suo (4, 7, 15, 19, 20), in altera adulescens, fortasse idem, amico narrat, se alicubi virginem Graecam divitem in matrimonium duxisse (35—40), quam ubi sit se iam nescire, timere se, ne quid in mari ei acciderit (44—48); reliqua consulturus cum amico abit in forum, nescioquid in aedes portari iubet (49—52). Praeter has aedes alterae in scaena sunt senis, cui fortasse nomen Lachetis (fr. 4) dare possumus. Hic iam prodit lepidissime iocans de filii Moschionis ipsiusque vita (53—65). Filius, qui patrem rure in urbem

1) Inspice quaeso soliloquium senis 53—65.

vocavit (54), mox accedit eique aperit post nonnullas ambages se Ephesi virginem Atheniensem Phaniae Euonymei citharistae filiam vidisse, quam in matrimonium ducere velle (66—97). Pater huic amori haudquaquam favere videtur (99—101). Cum Phanias vicinus vocetur (101), eius quoque aedes in scaena fuisse apparet. Haec omnia sine dubio expositioni tribuenda sunt. E fragmentis aliunde notis de fabulae argumento nihil fere discimus nisi Phaniam divitem fuisse (fr. 1).

DE COLACE.

Post Periciromenes fragmentum Grenfell et Hunt Oxyrhynchi Colacis quoque satis amplas reliquias invenerunt.[1]) Volumen 21,5 cm altum secundo p. Chr. n. saeculo medio litteris gracilibus paullo sinistrorsum inclinatis scriptum est. Pendet ab exemplari grammaticorum curis perpolito, servat enim in scholiis nonnullis bonae doctrinae reliquias[2]), at librarius ipse aut opere suo satis neglegenter functus, aut exemplari iam non integro usus est, bis enim (13 et 54) occurrunt versus, qui semper mutili fuerunt, et his locis plura excidisse haud improbabiliter suspicatur Wilamowitz.

Apostrophus saepe ponitur, saepius omittitur, scriptio plena semel occurrit (51), spiritus et accentus bis inveniuntur (74, 80), interpunctionis notae (ἄνω στιγμή, μέση, ὑποστιγμή 44) crebrae sunt, personarum mutationes et punctis geminatis et paragraphis notantur, personarum notae et parepigraphae desunt. Tres columnae 33—34 versuum a fabulae initio non longe distantes servatae sunt, sed primae deest pars sinistra, tertiae primi 11 versus. Itaque fit, ut quamquam plures versus numerantur quam Georgi, tamen multo minus lucri ex eis faciamus.

Magnas in fabula partes egisse Struthiam parasitum et Biam militem docent et Plutarchus in libro de adulatione 13[3]) et Terentius in Eunuchi prologo 30

1) The Oxyrhynchus Papyri n. 409 vol. III p. 17 sqq. Tab. II et III.
2) cf. scholion de Astyanacte Milesio in fine tertiae columnae additum.
3) vide infra fr. 2.

„Colax Menandrist: in east parasitus colax
et miles gloriosus, eas se hic non negat
personas transtulisse in Eunuchum suam."

Hae personae in charta tanguntur (28—67), sed ipsae non procedunt in scaenam. Praeterea in comoedia Veneri vulgivagae a tetradistis sacrificia facta esse scimus,[1]) quae in charta quoque commemorantur (10 sq.). Iam videamus quae ex charta de comoediae argumento singulisque scaenis enucleari possint: Ternas aedes, Biantis, lenonis (76, 80) Phidiae in scaena fuisse veri simile est. In prima scaena Phidias cum Doride, amicae ancilla colloqui videtur. Pater eum Athenis profectus inopem reliquit, ita ut non habeat, unde puellam amatam e lupanari redimat (1—23). Tum idem cum servo seniore (55) colloquitur. Gravissime invehitur in Biantem militem, qui nuper pauper iam per iniuriam dives factus est[2]) (26—53). Servus non tam militem timendum esse quam adulatorem demonstrare studet (54—67). Exitus huius scenae deest.

Ea quae sequuntur, quamquam non multa desunt, tamen sunt obscura. Leno deliberat cum amico aliquo suas res. Metuit militem (71), metuit adulescentem quoque pauperem (78 sq.), ni fallor Phidiam. Puellam, scilicet eam quam Phidias amat, vendere non vult, quia ex ea magnam pecuniam facit (85—88), sed veretur, ne sibi eripiatur per vim (88—90). Quomodo fabula processerit ne divinari quidem potest, e Terenti Eunucho nihil fere ad eam restituendam lucramur. Hoc unum contendere licet Biantem et Phidiam eandem puellam amare, hunc post varios casus aemulum vincere.

Ad fabulae aetatem definiendam summo usui est scholion tertiae columnae subscriptum.[3]) Nam cum in eo Era-

1) Athen. XIV 659 d = fr. 2.

2) Leo versus 42 sqq. non ad militem sed ad parasitum pertinere putat, vix recte, nam, ut alia omittam, nemo parasitus dives est.

3) cf. Breitenbach, De genere quodam titulorum comoediae Atticae, p. 133.

tosthenis testimonio demonstretur Astyanactem Milesium anno 316 a. Chr. n. ad gloriae athleticae fastigium ascendisse, eum a Menandro non multo post commemoratum esse veri simillimum est. Ne ultra annum fere 312 recedamus, monent nomina meretricum Anticyrae et Chrysidis (fr. 4), quas inter Demetri Poliorcetae scorta enumerat Plutarchus (vit. Demetr. 24).[1])

DE CONEAZOMENIS.

Quod huic editioni fragmentum ineditum Coneazomenarum addere mihi licet, Gregorii Zereteli benevolentiae eximiae debeo, qui mihi non solum imaginem phototypicam chartae in bibliotheca Dorpatensi conservatae misit, sed etiam cum hac aestate in Germania versaretur, chartam ipsam ad me adtulit. Scheda (14,5 cm × 10 cm) ab omni parte mutila pars voluminis est vel primo vel secundo p. Chr. n. saeculo eleganter scripti. Textus Menandri in verso scriptus est, rectum rationes continet. Servati sunt unius columnae a sinistra parte mutilae versus 20, et insequentis litterae paucae, scholiorum reliquiae parcae et in margine superiore et inter utramque columnam cernuntur. Neque apostrophus neque scriptio plena occurrunt, μέϲη (9, 14, 19) et ἄνω ϲτιγμή (6) nonnumquam positae sunt, personarum mutationes more solito et punctis geminatis et paragraphis sub versu notantur, corruptelas nonnullas librarius ipse correxit (5, 10, 19), idem voci μηθείϲ variam lectionem μηδείϲ superscripsit (18).

Coneazomenarum fabulae raro citatae esse hos versus felici acumine agnovit Zereteli collato Stob. flor. 108, 48 cum versibus 18 sqq. De comoediae argumento nihil scimus nisi quod titulus ipse prodit, mulieres cicutam bibisse[3]) vel

1) His refelluntur ea, quae Bethe Herm. XXXVII, 279 e Terenti Eunucho ad Colacis aetatem definiendam expiscatus est.

2) Secundo saeculo chartam tribuit Zereteli, mihi Kitharistae Berolinensis tam similis esse videtur, ut eam primo potius addicam.

3) cf. Phot. κωνειαζομέναιϲ· θανάϲιμον φάρμακον πινούϲαιϲ.

potius bibere voluisse, propter amorem infelicem ni fallor. Fabulam ad bonum exitum pervenisse scheda Dorpatensis, quae extremae fabulae est, docet. Duarum scaenarum reliquias habemus, in priore adulescens aliquis, qui antea de rebus suis desperavisse videtur, a servo vel amico certior fit iam omnia prospere cedere, patrem amicam cum dote magna sibi in matrimonium dare, nuptias iam parari (2—6). Abit adulescens, ut conveniat socerum in exedra propinqua cum amicis confabulantem (8—12). Tum procedit alia persona, ni fallor mulier, quae se Fortunam inique increpuisse confitetur, nam iam ab ea omnia ad bonum finem perducta esse (13—20). Fabulam properare ad exitum manifestum est.

DE PERINTHIA.

Chartam Oxyrhynchi repertam, quam Grenfell et Hunt[1]) dubitanter Menandro addixerunt, Perinthiae esse ego nuper demonstravi.[2]) Fragmenti enim aliunde noti (fr. 1) summa in papyro v. 13 sqq. ita repetitur, ut illic servum insolenter gloriari, hic dominum servo ipsius verba acerbissime obicere manifestum sit. Scheda (13 cm × 16,3 cm) voluminis tertio p. Chr. n. saeculo scripti continet unam columnam satis bene conservatam et antecedentis reliquias parcissimas. Apostrophus semper fere posita, notae interpunctionis satis crebrae[3]), accentus et spiritus semel recte (13), bis falso (14, 16) additi, personarum mutationes more solito punctis et paragraphis notatae, personarum notae ter (10, 20, 21) versibus interpositae sunt.

Perinthiae argumentum idem fere fuisse ac Menandri Terentique Andriae versus notissimi prologi Andriae Terentianae docent 9 sqq.

„Menander fecit Andriam et Perinthiam
qui utramvis recte norit, ambas noverit:
non ita sunt dissimili argumento, sed tamen
dissimili oratione sunt factae ac stilo.“

1) The Oxyrhynchus Papyri n. 855, vol. VI, p. 150 sqq.
2) Herm. XLIV, 309 sqq.
3) Lapsu typothetae v. 7 ὑποστιγμή pro ἄνω στιγμή posita est.

Plura comperimus e Donati commentario ad Andriam. Adnotat ad v. 10: „Prima scaena Perinthiae fere isdem verbis quibus Andria scripta est, cetera dissimilia sunt exceptis duobus locis, altero ad versus XI altero ad XX, qui in utraque fabula positi sunt.“ Deinde ad v. 14: „Conscius sibi est primam scaenam de Perinthia esse translatam, ubi senex cum uxore loquitur, ut apud Terentium cum liberto. At in Andria Menandri solus est senex.“ Tum ad Perinthiam quoque pertinent[1]), quae de Charini Byrriaeqae personis dicit ad v. 301 „Has personas Terentius addidit fabulae, nam non sunt apud Menandrum.“

Unum aliquod e Terenti fabula accurate cum Andriae Perinthiaeque fragmentis comparata addi potest.[2]) Ter. And. 228sqq. Mysis ancilla tam copiose de Lesbiae obstetricis, quam arcessere iubetur, temulentia ac temeritate loquitur, ut nemo non exspectet fore ut illa adducta gulam suam potius quam puerperam curet. At cum advenit, sobrie ac caute officio suo fungitur (481sqq.). Eam non aliter se gessisse in Menandri Andria e fragmentis 41 et 42 (ed. Kock) luculenter apparet, at in Perinthia re vera occurrit anus temulenta (cf. fr. 5). Ex quo cognoscitur Menandrum in Perinthia obstetricem vinolentam et temerariam fecisse, quam postea retractatae fabulae stilo sobriori accomodavit.

Idem fere cadit in scaenam Oxyrhynchi repertam. Andriae in actu quinto (858sqq.) Simo Davum, a quo iterum se deceptum esse opinatur, vinciri et quadrupedem constringi (865) iubet, tum addit acerbe 866

> „age nunciam: ego pol hodie si vivo tibi
> ostendam, quid erum sit pericli fallere.“

Cui scaenae respondit in Perinthia scaena Oxyrhynchica

1) Non pauci viri docti Donati verba male interpretati has personas e Perinthia esse sumptas putarunt, cf. Schanz Geschichte der röm. Literatur I, 1^3, 144.

2) Lindskog Studien zum antiken Drama, Miscellen II, 11sqq., Körte, Hermes XLIV, 311sqq.

multo latior et audacior. Davus[1]) ut domini furorem effugeret aram conscendit, sed Laches iratus vi Volcani eum de refugio depellere conatur.[2]) Iam ex aedibus sarmenta et facem apportat, Davus frustra conservos implorat, ut se aufugere sinant (1—10). Sarmentis arae circumdatis, face incensa senex servum maleficum insolentis iactationis commonefacit, qua antea dominum illuserat (10—16). Frustra Davus se purgare studet, iam Laches accendi sarmenta iubet (20). Quibus ex angustiis paulo post Davum adventu hospitis Perinthii liberatum esse manifestum est. Iterum habemus scaenam Perinthiae lascivam in Andria et decurtatam et mitigatam. Iam scimus, quomodo stilus Perinthiae a Menandro adulescente compositae differat ab Andria poetae senioris.

DE MEMBRANIS PETROPOLITANIS.

Schedae tres, quae in hac editione agmen claudunt, varios casus pertulerunt.[3]) Primus Constantinus Tischendorf anno 1844 eas in monasterio Sinaitico Sanctae Catharinae invenit codicis alicuius tegumento ita inglutinatas, ut recta tantum schedae primae et secundae inspicere et describere posset. Plus triginta annis post Cobetus Tischendorfi apographon in Mnemosynes vol. IV 286 sqq. edidit, ignorans schedas omnes iam anno 1855 a Porphyrio Uspenski iterum in monasterio repertas, e libri tegumento exsolutas, in Russiam translatas esse. Ex Uspenskii collectione palaeographica anno 1883 in bibliothecam imperialem Petropolitanam transierunt, ubi numero Graec. CCCLXXXVIII signatae sunt. Tum optime de eis meruit Victorius Jernstedt, qui eas addito commentario Russico anno 1891 in actorum universitatis Petropolitanae hist. phil. vol. XXVI edidit. Jernstedt non

1) Animadverte quaeso Terentium Davi nomen retinuisse, idem fecit in Hecyra, cf. fragmentum Hecyrae Apollodori nuper e codice Chigiano a Warrenio allatum (Class. Philol. I, 43).
2) cf. Plaut. Rud. 760 sqq.
3) Ad earum historiam enarrandam usui mihi erat epistula anno 1897 a Victorio Jernstedt Georgio Kaibel missa.

solum schedae primae et secundae versa schedamque tertiam perparvam protulit, multa in Tischendorfi fragmentis rectius legit, nonnulla feliciter supplevit, sed etiam schedam primam Phasmatis esse sagaciter cognovit. Quominus Jernstedti editio a philologis ea qua digna est laude acciperetur, obstabat et lingua Russica paucis intellecta et Theodori Kock in rebus comicis auctoritas, qui schedas Petropolitanas codicis Menandri reliquias esse negare pergebat.[1]) Quanta industria et sagacitate Jernstedt, inter philologos Russicos facile princeps, membranas difficillimas tractaverit, perspexi, postquam Michaelis Rostowzew opera imagines eximias arte photographica expressas accepi, quarum una huic editioni addita est (tab. II).

Codex cuius tria tantum fragmenta supersunt, quarto ni fallor saeculo p. Chr. n. elegantissime exaratus est. Latus fuit c. 15 cm, quanta fuerit altitudo non constat. Librarius scriptione plena saepe usus est (5, 18, 19, 21, 30, 47 II 17, 32) apostrophum numquam posuit, addidit eam nonnunquam manus altera (II 1, 2, 9), quae accentus quoque bis (30, II 3) posuisse videtur, personarum mutationes plerumque singulis, rara binis (44, II 12, 14) punctis notantur, paragraphus bis invenitur. Textus non malus, sed a corruptelis haudquaquam liber est. Octavo fere saeculo codicis compages dissoluta eiusque plagulae Syriacis litteris sunt rescriptae, quibus IIb et IIIb plenae sunt.[2]) Tum nescio quo saeculo codicis Syriaci iterum dissoluti fragmenta tria ad alium librum religandum usurpata sunt, et cum fragmentum III conglutinaretur cum IIb accidit, ut huius paginae ultimorum versuum initia imprimerentur fragmento III, in quo quasi in speculo leguntur.[3])

---

1) Mus. Rhen. XLVIII, 229 sqq.

2) Etiam in margine dextro paginae Ia exilia litterarum Syriacarum vestigia cernuntur. Viri docti huius sermonis periti textum Syriacum legere adhuc frustra studuerunt.

3) Non casu factum esse, ut in II et III quattuor versus ab eisdem litteris inciperent, ex eo cognoscitur, quod in utraque membrana falso οἴομαι pro οἶμαι (II, 37) legitur.

Schedas I et II non eiusdem folii esse satis constat, nam ea quae in II narrantur, nullo modo cum I coniungi possunt; num III cum alterutra cohaeserit non liquet.

Quid de scheda secunda sentiam supra (p. XVIIII sqq.) fusius narravi, restat ut de prima pauca addam. Paginam priorem Phasmatis prologum continere Jernstedt collato loco Donati (ad Ter. Eun. prol. 9, infra p. 206) luculenter demonstravit, nam quae inde a versu 9 narrantur, plane congruunt cum Donati verbis „Phasma nomen fabulae Menandri est, in qua noverca superducta adulescenti virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam, cum haberet in latebris apud vicinum proximum hoc modo secum habebat assiduo nullo conscio: parietem, qui medius inter domum mariti ac vicini fuerat, ita perfodit ut ipso transitu sacrum locum esse simularet eumque transitum intenderet sertis ac fronde felici rem divinam saepe faciens et vocaret ad se virginem.“ Videtur autem prologus non ab uno deo aliquo pronuntiari sed ab duobus vel deis vel daemonibus, sicut in Trinummo Plautino Luxuria et Inopia inducuntur, nam dialogi vestigia in primis versibus lacunosis satis certe deprenduntur. In pagina altera videmus Phidiam adulescentem numinis visu perculsum cum liberto [1]) quodam colloquentem, qui lepidissime eius melancholiam fluere e vita otiosa et molli demonstrare conatur. Fabulae progressum Donatus l. l. adumbravit.

1) Si servus esset, annonam non curaret (30 sq.).

EDITIONES

1) Fabularum Cairensium

M. Gustave Lefebvre, Fragments d'un manuscrit de Ménandre, Le Caire 1907

J. van Leeuwen, Menandri quatuor fabularum, Herois, Disceptantium, Circumtonsae, Samiae fragmenta nuper reperta, Lugduni Batavorum 1908, Editio altera cum prolegomenis et commentariis ibidem 1908

C. Robert, Der neue Menander Berolini 1908

C. Robert, Menandri sex fabularum, Herois, Samiae, Disceptantium, Circumtonsae, Agricolae, Adulatoris reliquiae, (in usum scholarum suarum, exemplaria publice non divenduntur) Halis Saxonum 1908

H. von Arnim (Epitrepontes), Zeitschrift für die österr. Gymn. 1907, p. 1057 sqq.

L. Bodin et P. Mazon, Extraits de Ménandre (Epitrepontum et Samiae scenae selectae), Parisiis 1908

M. Croiset, Ménandre l'Arbitrage, Parisiis 1908 (e Revue des ét. grecques XXI 233 sqq. seorsum expressum)

Unus Multorum [1]), Menander, the lately discovered fragments of Menander. Edit. with english version, rev. text, and critical and explanatory notes, Londinii 1909

2) Periciromenes schedarum Lipsiensium

A. Koerte, Zwei neue Blätter der Perikeiromene. Berichte der philol.-hist. Klasse der Königl. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig, Band LX (1908), 145 sqq.

---

1) Hanc editionem nondum vidi.

3) Periciromenes scaenae ultimae

B. Grenfell et A. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri, part II p. 11 sqq., Londinii 1899

A. Kretschmar, De Menandri reliquiis nuper repertis. Diss. inaugur. Lipsiae 1906, p. 80 sqq.

4) Georgi

J. Nicole, Le Laboureur de Ménandre, Basileae et Genavae 1898

B. Grenfell et A. Hunt, Menander's ΓΕΩΡΓΟΣ Oxonii 1898

G. Kaibel, Menanders Γεωργός. Nachr. der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol. hist. Kl. 1898, 146

A. Kretschmar, l. c. p. 5

J. van Leeuwen, Ad Menandri fragmentum nuper repertum, Mnemosyne nov. ser. XXVI (1898), 299

F. Préchac, Un texte de Ménandre, Mél. d'arch. et d'hist. XXVII (1908) 277 [1])

H. Weil, Le Campagnard de Ménandre, Revue des ét. grecques 1898, 121 (Études sur l'antiquité gr. 253)

U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Die Reste des Landmannes von Menandros, Berolini sine anno, manuscripti instar

5) Citharistae

W. Schubart et U. von Wilamowitz-Moellendorff, Berliner Klassikertexte Heft V, 2 p. 115 sqq., Berolini 1907

6) Colacis

B. Grenfell et A. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri, part. III p. 17 sqq., Londinii 1903

A. Kretschmar, l. c. p. 63 sqq.

F. Leo, Menanders Kolax, Nachrichten der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol.-hist. Kl. 1903, p. 673.

---

1) Hanc editionem sero me vidisse doleo, liceat hic adnotare, iam a Préchacio v. 12 γεγῶς' et v. 68 ἔςτ' proposita esse.

7) Perinthiae

B. Grenfell et A. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri part VI p. 150, Londinii 1908

F. Leo, Komödienfragment aus Oxyrhynchos, Hermes XLIV (1909) p. 143

8) Membranarum Petropolitanarum

V. Jernstedt, Porphyrii fragmenta Atticae comoediae, Acta univ. Petrop. hist. phil. vol. XXVI (Russice), Petropoli 1891

C. G. Cobet, Menandri fragmenta inedita, Mnemosyne nov. ser. IV (1876) 285

Th. Gomperz, Zu Menander, Hermes XI (1876) 507

Th. Kock, Menander und der Pseudo-Pessimist, Rhein Mus. XXXII (1877) 101, Comicorum Atticorum fragm. III p. 151, 421, 428, Zu den Fragmenten der attischen Komiker, Rhein. Mus. XLVIII (1893) 221

A. Kretschmar l. c. p. 111, 117

U. von Wilamowitz-Moellendorff, Der Pessimist des Menandros Hermes XI (1876) 498.

CRITICA ET EXEGETICA

1) In fabulas Cairenses

H. von Arnim, Zu den neuen Bruchstücken Menanders, Hermes XLIII (1908), p. 168
  Zu Menanders Perikeiromene, Zeitschr. für österr. Gymn. 1909, p. 1

E. Bethe, Der Chor bei Menander, Berichte der philol.-hist. Kl. der K. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig, LX. Bd. (1908), 209

L. Bodin, Notes sur l'Arbitrage de Ménandre Revue de philol. XXXII (1908), p. 73

E. Capps, Notes on Menander's Epitrepontes, Berl. Philol. Woch. 1908, col. 1198
  Notes on the New Menander, ibidem 1908, col. 1230
  The plot of Menander's Epitrepontes Americ. Journ. of Philol. vol. XXIX (1908), 410
  On the text of Menander's Epitrepontes, with notes on the Heros, ibidem vol. XXX (1909), 22

W. Croenert, Literarisches Zentralblatt 1907 col. 1541, 1908 col. 689

M. Croiset, Nouveaux fragments de Ménandre, Journal des Savants 1907, 513 et 634

S. Eitrem, Zur Samia des Menander, Berl. philol. Wochenschr. 1908, col. 381
  Zu Menanders Epitrepontes, ibidem 1908, col. 415
  Zu Menanders Perikeiromene, Wochenschr. für klass. Philol 1908, col. 365;
  Nord. Tidsskrift f. Filol. 3, R. XVIII (1909), 50

R. Ellis, Notes and suggestions on Lefebvre's comedies of Menander, Amer. Journ. of Philol. XXIX (1908), 179

F. Fischl, Zu Menanders ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ, Hermes XLIII (1908), 311

W. Headlam, Academy 1908, 416]
Restorations of Menander, Cantabrigiae 1908

O. Hense, Zum Menanderfund, Berl. Philol. Woch. 1908, col. 156
Zu den Epitrepontes des Menander, ibidem 1908, col. 253 et 319
Zum neuen Menander, ibidem 1908, col. 414
ibidem 1908, col. 737; ibidem 1909, col. 353

H. van Herwerden, Kritische Bemerkungen zu den Lefebvreschen Menanderfragmenten, Berliner Philol. Woch. 1908, col. 93
Nachtrag zu Menander, ibidem 1908, col. 188
Novae coniecturae in fragmenta Menandrea reperta a Lefeburio, Mnemosyne XXXVI (1908), 342
Notulae ad alteram Leeuwenii editionem fragmentorum Menandreorum recens detectorum, ibidem XXXVI (1908), 415

A. E. Housman, On the new fragments of Menander, Classical Quarterly II, 1908, 114

O. Jiráni, v nově objevených komoediích Menandrových, Listy filol. 1909, 1

R. Kauer, Zu den neuen Menanderfragmenten, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 1663

A. Koerte, Menander, Archiv für Papyrusforschung IV, 502
ΧΟΡΟΥ Hermes XLIII (1908), 299
Zu dem neuen Menander-Papyrus in Kairo, Ber. der philol.-hist. Kl. der K. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig LX (1908), 87
Deutsche Litteraturztg. 1908, col. 1706, 2398, 2714; ibidem 1909, col. 2071

A. G. Laird, Notes on the Epitrepontes of Menander, Classical Philol. III (1908), 334

J. van Leeuwen, Ad Menandrum, Mnemosyne nov. ser. XXXVII (1908), 113
Ad Menandri fragmenta nova, ibidem XXXVIII (1908), 162

J. van Leeuwen, Conversus in pretium deus, Sertum Nabericum p. 223, 1908

Ph. Legrand, Les nouveaux fragments de Ménandre, Revue des études anciennes IX (1907), 312, X (1908), 1

F. Leo, Bemerkungen zu den neuen Bruchstücken Menanders, Nachr. der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol.-hist. Kl. 1907, 315
Weitere Beiträge zn Menander, ibidem 1908, 430
Der neue Menander, Hermes XLIII (1908), 120
ΧΟΡΟΥ, ibidem XLIII (1908), 308
Der Monolog im Drama, Abhandl. der Königl. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol. hist. Kl., Neue Folge Bd. X Nr. 5, p. 79 sqq., Berlin 1908

L. Maccari, La Perikeiromene di Menandro, Trani 1909

P. Mazon, Notes sur Ménandre Revue de philol. XXXII (1908), 68

E. Menozzi, Sull' ΗΡΩΣ di Menandro, Florentiis 1908

J. Nicole, Notes critiques sur les nouveaux fragments de Ménandre, Revue de philol. XXXI 1907, 298

H. W. Prescott, The new fragments of Menander, Class. Philol. III (1908), 199

Th. Reinach, Zur Perikeiromene von Menander, Hermes XLIV (1909), 630

H. Richards, Emendations of the new Menander fragments, Class. Rev. XXII (1908), 48 et 127
Class. Quart. I (1908), 160

C. Robert, Bemerkungen zur Perikeiromene des Menander, Hermes XLIV (1909), 260

K. Fr. W. Schmidt, Menanders Perikeiromene, Hermes XLIV (1909), 403
Zu Menander ibidem 477
Woch. für klass. Philol. 1909, col. 799 et 827

P. E. Sonnenburg, Menandros im Licht der neuen Funde, Das human. Gymn. 1908

S. Sudhaus, Die Perikeiromene, Rhein. Mus. LXIII 1908, 283
Der Kampf um die Perikeiromene, ibidem LXIV 1909, 412
Berl. Philol. Woch. 1908, 321
Menandreum, ibidem 1909, 861

N. Terzaghi, I nuovi fragmenti di Menandro Atene e Roma XI (1908), 100
B. Warnecke, Menandrea, Zeitschr. des russ. Minist. d. Volksaufklärung 1909, 61
Heros Menandri, Hermes (Russicus) 1909, 124
Novae comoediae Menandri, Kasan 1909 (Russice)
H. Weil, Remarques sur les nouveaux fragments de Ménandre, Journ. des Savants 1908, 80
J. W. White, The iambic trimeter in Menander, Class. Philol. IV (1909), 139
U. von Wilamowitz-Moellendorff, Neue Menanderfunde, Deutsche Litteraturztg. 1907, col. 3141
Zum Menander von Kairo, Sitzungsber. der Königl. Pr. Akad. der Wiss. 1907 XLIX, 860
Der Menander von Kairo, Neue Jahrb. für das klass. Alt. 1908 XXI, 34
G. Zereteli, Menandri Comoedia Samia (Russice) Petropoli 1909

2) In Periciromenes scenam ultimam

K. Dziatzko, Das neue Fragment der Perikeiromene des Menander, Jahrb. für klass. Philol. Suppl. Bd. XXVII, 123
A. Koerte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 648
H. Weil, Journ. des Sav. 1900, 48
U. von Wilamowitz-Moellendorff, Gött. Gel. Anz. 1900, 30

3) In Georgum

T. L. Agar, Menanders Γεωργός, Class. Rev. XII (1898), 141
F. Blass, Hermes XXXIII (1898) 654
Literar. Zentralbl. 1897, col. 1648, 1898, col. 775
K. Dziatzko, Der Inhalt des Georgos von Menander, Rhein. Mus. LIV (1899), 497, LV (1900), 104
R. Ellis, Notes on the newly-discovered fragment of Menanders Γεωργός, Class. Rev. XI (1897), 417
C. Haeberlin, Berl. Philol. Woch. 1898, col. 705
H. van Herwerden, Berl. Philol. Woch. 1898, col. 59
R. Kauer, Zu Menander, Wiener Studien XXVI 1904, 205
F. G. Kenyon, Class. Rev. XI 1897, 453

A. Koerte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 643
A. Platt, Notes on the newly-discovered fragment of Menanders Γεωργός, Class. Rev. XI (1897), 418
H. Richards, The fragment of Menanders Γεωργός, Class. Rev. XII (1898), 433
K. Schenkl, Der Georgos des Menandros, Oesterr. Jahresh. I 1898, 49
Nowell Smith, Menanders Γεωργός, Class. Rev. XII (1898), 301
H. Weil, Journ. des Sav. 1897, 675
U. von Wilamowitz-Moellendorff, Deutsche Litteraturztg. 1897, 1734
Der Landmann des Menandros, Neue Jahrb. für das klass. Alt. II 1899, 513

4) In Colacem

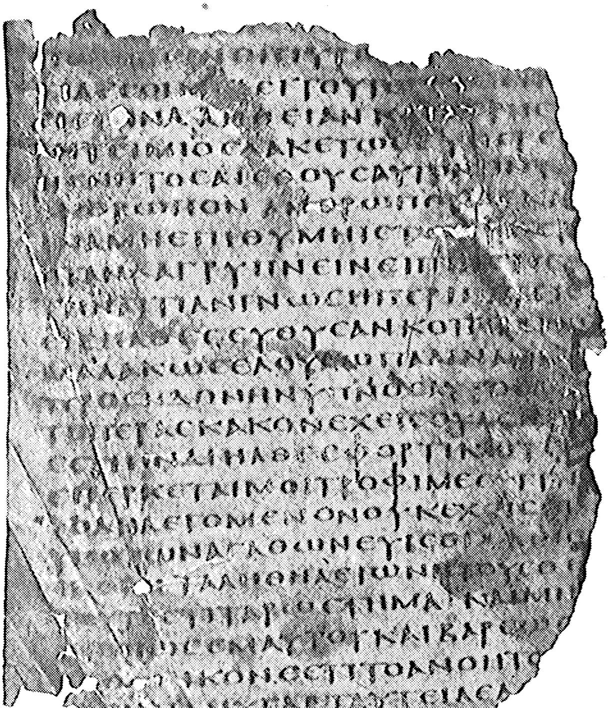
S. Eitrem, Observations on the Colax of Menander and the Eunuch of Terence, Videnskabs-Selskabets Skrifter II, Hist. Filos. Kl., Christiania 1906, Nr. 7
A. Körte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 646

5) In Perinthiam

W. Croenert, Woch. für klass. Philol. 1909, col. 118
A. Körte, Zur Perinthia des Menander, Hermes XLIV (1909), 309
J. van Leeuwen, Ad fragmentum comicum nuper repertum Mnemosyne nov. ser. XXXVII 1909, 162

6) In membranas Petropolitanas

A. Koerte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 649

Phasma v. 26—52.

ΗΡΩΣ

A_1 (R)

ΚΘ

Ι . . . . ЄΝΑΝΔΡΟΥ

ΑΡΡЄΝΤЄΚΟΥCΑΠΑΡΘЄΝΟCΘΗΛΥΘ'ΑΜΑ
ЄΔωΚЄΝЄΠΙΤΡΟΦωΤΡЄΦЄΙΝ·ЄΙΘ'ΫCΤЄΡΟΝ
ЄΓΗΜЄΤΟΝΦΘЄΙΡΑΝΤΑ·ΤΑΥΤΑΔ'ΫΠЄΘЄΤΟ
ΟΤΡЄΦωΝΠΡΟCΑΥΤΟΝΑΓΝΟωΝ·ΘЄΡΑΠωΝΔЄΤΙC
5 ЄΝЄΠЄCЄΝЄΙCЄΡωΤΑΤΗCΝЄΑΝΙΔΟC
ΟΜΟΔΟΥΛΟΝЄΙΝΑΙΔΙΑΛΑΒωΝ·ΓЄΙΤωΝΔЄΤΙC
ΠΡΟΗΔΙΚΗΚЄΙΜЄΤΑΒΙΑCΤΗΝΜЄΙΡΑΚΑ
ΤΗΝΑΙΤΙΑΝЄΦЄΑΥΤΟΝΟΘЄΡΑΠωΝCΤΡЄΦЄΙΝ
ЄΒΟΥΛЄΤ'ΟΥΚЄΙΔΥΙΑΔ'ΗΜΗΤΗΡΑΓΑΝ
10 ЄΔΥCΧЄΡΑΙΝЄΚΑΤΑΦΑΝωΝΔЄΓЄΝΟΜЄΝωΝ
ЄΥΡЄΝΜЄΝΟΓЄΡωΝΤΟΥCЄΑΥΤΟΥΓΝωΡΙCΑC
ΟΔ'ΗΔΙΚΗΚωCЄΛΑΒЄΤΗΝΚΟΡΗΝΘЄΛωΝ

ΤΑΤΟΥΔΡΑΜ/ΠΡΟCωΠΑ

ΓЄΤΑC	CωΦΡΟΝΗ
ΔΑΟC	CΑΓΓΑΡΙΟC
ΗΡωCΘЄΟC	ΓΟΡΓΙΑC
ΜΥΡΡΙΝΗ	ΛΑΧΗC
ΦЄΙΔΙΑC	

Paginae numerum addidit manus recentior pallidiore atramento. — Nono ante ЄΝΑΝΔΡΟΥ loco hastae fragmentum cernitur, quod mihi pars litterae Η esse videbatur, litterae Ρ attribuere mavult Ricci; inter fabulae et auctoris nomen satis amplum spatium erat, siquidem Ἥρως recte suppletum est.

κθ′

[Ἥρως Μ]ενάνδρου.

ἄρρεν τε θῆλύ θ᾽ ἅμα τεκοῦcα παρθένος
ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν· εἶθ᾽ ὕcτερον
ἔγημε τὸν φθείραντα. ταῦτα δ᾽ ὑπέθετο
ὁ τρέφων πρὸc αὐτὸν ἀγνοῶν. θεράπων δέ τις (5)
5 ἐνέπεcεν εἰc ἔρωτα τῆc νεάνιδοc,
ὁμόδουλον εἶναι διαλαβών. γείτων δέ τις
προηδικήκει μετὰ βίαc τὴν μείρακα.
τὴν αἰτίαν ἐφ᾽ ἑαυτὸν ὁ θεράπων cτρέφειν
ἐβούλετ᾽· οὐκ εἰδυῖα δ᾽ ἡ μήτηρ ἄγαν (10)
10 ἐδυcχέραινε. καταφανῶν δὲ γενομένων
εὗρεν μὲν ὁ γέρων τοὺc ἑαυτοῦ γνωρίcαc,
ὁ δ᾽ ἠδικηκὼc ἔλαβε τὴν κόρην θέλων.

Τὰ τοὺ δράματοc πρόcωπα.

Γέταc — Cωφρόνη (15)
Δᾶοc — Cαγγάριοc
Ἥρωc θεόc — Γοργίαc
Μυρρίνη — Λάχηc
Φειδίαc

Hyp. **1** corr. Wil. **2** ἐπιτρόπῳ invenerunt multi. Geta, Davus, Sangarius servi, Myrrina matrona, Phidias, Gorgias adulescentes, Sophrona nutrix, Laches senex.

ΓΕΤ/ ΚΑΚΟΝΤΙΔΑΕΜΟΙΔΟΚΕΙϹΠΕΠΟΗΚΕΝΑΙ
ΠΑΜΜΕΓΕΘΕϹ· ΕΙΤΑΠΡΟϹΔΟΚΩΝΑΓΩΝΙΑΝ
ΜΥΛΩΝΑϹΑΥΤΩΚΑΙΠΕΔΑϹ· ΕΥΔΗΛΟϹΕΙ
ΤΙΓ. ΡϹΫΚΟΠΤΕΙϹΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΟΥΤΩΠΥΚΝΑ
5 ΤΙΤΑϹΤΡΙΧΑϹΤΙΛΛΕΙϹΕΠΙϹΤΑϹΤΙϹΤΕΝΕΙϹ :
ΟΙΜΜΟΙ : ΤΟΙΟΥΤΟΝΕϹΤΙΝΩΠΟΝΗΡΕϹΥ· ΓΕΤ/
ΕΙΤ'ΟΥΚΕΧΡΗΝΚΕΡΜΑΤΙΟΝΕΙϹΥΝΗΓΜΕΝΟΝ
. . . . ΕΙΤΙΤ . ΥΤ'ΕΜΟΙΔΟΥΝΑΙΤΕΩϹ
. . . . ϹΕΑΥΤΟΝΠΡΑΓΜΑΤΑ
10 . . . . ΥΝΑΧΘΟΜΑΙΓΕϹΟΙ
. . . . Ρ. : ϹΥΜ : ΔΙΟΥΚΟΙΔ'ΟΤΙ ΔΑ/
. . . . ΕΠΛΕΓΜΑΙΠΡΑΓΜΑΤΙ
. . . . ΕΦΘΑΡΜΑΙΓΕΤΑ :
. . . . ΜΗΚΑΤΑΡΩΠΡΟϹΘΕΩΝ
15 . . . . ΤΙϹΥΛΕΓΕΙϹΕΡΑΙϹ : ΕΡΩ : ΔΑ/
. . . . Ϲ . . ΧΟΙΝΙΚΩΝΟΔΕϹΠΟΤΗϹ
Λ A_2(V) ΠΑΡΕΧΕΙΠΟΝΗΡΟΝΔΑ'ΫΠΕΡΔΕΙΠΝΕΙϹΙϹΩϹ :
ΔΑ/ ΠΕΠΟΝΘΑΤΗΝΨΥΧΗΝΤΙΠΑΙΔΙϹΚΗΝΟΡΩΝ
ϹΥΝΤΡΕΦΟΜΕΝΗΝΑΚΑΚΟΝΚΑΤΕΜΑΥΤΟΝΩΓΕΤΑ :
ΓΕΤ/ ΔΟΥΛΗϹΤΙΝ : ΟΥΤΩϹΗϹΥΧΗΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑ·
21 ΠΟΙΜΗΝΓΑΡΗΝΤΙΒΕΙΟϹΟΙΚΩΝΕΝΘΑΔΙ
ΠΤΕΛΕΑϹΙΓΕΓΟΝΩϹΟΙΚΕΤΗϹΝΕΟϹΩΝΠΟΤΕ
ΕΓΕΝΕΤΟΤΟΥΤΩΔΙΔΥΜΑΤΑΥΤΑΠΑΙΔΙΑ

2 ΠΑΜΜΕΓΕΘΕϹ corr. ex -ΘΕΙ; accentus in ΠΡΟϹΔΟΚΩΝ et ΠΕΔΑϹ non plane certi sunt 5 inter ΕΠΙϹΤΑϹ et ΤΙ fort. punctum erat 11 post Ρ potius una littera deest quam duae.

8 supplevi 9 supplementa versuum 9—15 incertissima. suppl. Wil., ϲῴζειν γε Ro., μηδ' ἔχειν Leo, ἕωϲ ἂν εὖ θῇϲ τὰ κατὰ ϲαυτὸν Leeuw., μὴ πλείον' ἕλκῃϲ ἐπί Capps 10 suppl. Wil., καλῶϲ γὰρ οἶϲθαϲ ὡϲ Leeuw., ἐπεὶ δὲ πέπρακται νῦν Croi., οὐ φῇϲ ϲύ γ'; εἰκότωϲ Capps 11 fortasse supplendum ληφθέντ' ἐπ' αὐτοφώρῳ deleto pronomine ϲύ; νῦν μοι ϲεαυτὸν δὸϲ Leeuw., ὁρῶν ϲέ γ' ὧδ' οἰκτρόν Ro., ὡϲ ὤλετο τἀργύριον Croi., ἀεὶ γὰρ εἶ φθο-

(Γε.) κακόν τι Δᾶέ μοι δοκεῖc πεποηκέναι (20)
παμμέγεθες, εἶτα προcδοκῶν ἀγωνιᾶν
μυλῶνα cαυτῷ καὶ πέδας. εὔδηλος εἶ·
τί γὰρ cὺ κόπτεις τὴν κεφαλὴν οὕτω πυκνά;
5 τί τὰς τρίχας τίλλεις ἐπιστάς; τί στένεις;
(Δα.) οἴμμοι. Γε. τοιοῦτόν ἐστιν, ὦ πονηρὲ cύ. (25)
εἶτ' οὐκ ἐχρῆν, κερμάτιον εἰ cυνηγμένον
cοὶ τυγχάνει τι, τοῦτ' ἐμοὶ δοῦναι τέως,
ἵν' ἀπολάβῃς, τὰ κατὰ] cεαυτὸν πράγματα
10 ὅταν καλῶς θῇς; ὡς c]υνάχθομαί γέ cοι
. . . . (Δα.) cύ, μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ὅ τι (30)
ληρεῖς· ἑτέρῳ γε cυμπ]έπλεγμαι πράγματι.
(Γε.) εἶτ οὐ φίλῳ λέγοις ἄν;] (Δα.) ἔφθαρμαι Γέτα.
(Γε.) πῶς γὰρ κατάρατε;] (Δα.) μὴ καταρῶ, πρὸς τῶν θεῶν,
15 βέλτιστ', ἐρῶντι.] (Γε.) τί cὺ λέγεις; ἐρᾷς; Δα. ἐρῶ.
(Γε.) πλέον δυοῖν cοι χοινίκων ὁ δεσπότης (35)
παρέχει· πονηρόν Δᾶ'· ὑπερδειπνεῖς ἴσως.
Δα. πέπονθα τὴν ψυχήν τι παιδίσκην ὁρῶν
cυντρεφομένην ἄκακον κατ' ἐμαυτὸν ὦ Γέτα.
Γε. δούλη 'cτίν; (Δα.) οὕτως, ἡσυχῇ, τρόπον τινά.
21 ποιμὴν γὰρ ἦν Τίβειος οἰκῶν ἐνθαδί (40)
Πτελέασι, γεγονὼς οἰκέτης νέος ὢν ποτε.
ἐγένετο τούτῳ δίδυμα ταῦτα παιδία,

νερός Capps **12** ληρεῖς Croi; ἑτέρῳ Wil., ἀμάχῳ γε cυμπέπλεγμαι Leo, βαρυτάτῳ Leeuw., κακῷ γάρ Capps **13** εἶτ' Ro., οὐ — ἄν Leo, ᾧ κατακέκναισμαι καὶ διέφθαρμαι Leeuw., λύπῃ τε δεινῇ πάνυ διέφθαρμαι Capps **14** K., κάκιστ' ἀπόλοιο Capps, μὴ δῆτα· cαυτῷ Leo, qui totum versum Getae dat., cὺ δ' οὖν τὸ κατ' ἐμέ Leeuw., τῶν add. Leo **15** Leeuw., Δα. ἐρῶ. Γε. κακόδαιμον, Leo, ἔρως μ' ἔβλαψε Croi. **16** πλέον — παρέχει Choerobosc. in Theodos. I 293, 30 ed. Hil. = fr. ad. 444 K. cf. Theophyl. ep. 77 μὴ παρέχου δυοῖν χοινίκων τῷ παιδὶ περαιτέρω **17** cf. Hes. ὑπερδειπνεῖ· ὑπερτρυφᾷ **21** Τίβειος cf. Append. prov. III, 79 = fr. 1075 K.

ωCΕΛΕΓΕΝΑΥΤΟCΗΤΕΠΛΑΓΓωΝΗCΕΡω :
25 ΝΥΝΜΑΝΘΑΝω : ΤΟΜΕΙΡΑΚΙΟΝΘ'ΟΓΟΡΓΙΑC : ΔΑ/
ΟΤωΝΠΡΟΒΑΤΙωΝΕΝΘΑΔ'ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟC
ΝΥΝΙΠΑΡΗΜΙΝ : ΟΥΤΟCωΝΗΔΗΓΕΡωΝ ΔΑ/
ΟΤΙΒΕΙΟCΟΠΑΤΗΡΕΙCΤΡΟΦΗΝΓΕΛΑΜΒΑΝΕΙ
ΤΟΥΤΟΙCΠΑΡΑΤΟΥΜΟΥΔΕCΠΟΤΟΥΜΝΑΝ·ΚΑΙΠΑΛΙΝ
30 ΛΙΜΟCΓΑΡΗΝΜΝΑΝ·ΕΙΤ'ΑΠΕCΚΛΗ : ΤΗΝΤΡΙΤΗ ΓΕΤ/
ωCΟΥΚΑΠΕΔΙΔΟΥΤΥΧΟΝΟΔΕCΠΟΤΗCΟCΟC :
ΪCωC·ΤΕΛΕΥΤΗCΑΝΤΑΔ'ΑΥΤΟΝΠΡΟCΛΑΒωΝ
ΟΓΟΡΓΙΑCΤΙΚΕΡΜΑΤΙΟΝΕΘΑΨΕΚΑΙ
ΤΑΝΟΜΙΜΑΠΟΙΗCΑCΠΡΟCΗΜΑCΕΝΘΑΔΕ
35 ΕΛΘωΝΑΓΑΓωΝΤΕΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΕΠΙΜΕΝΕΙ
ΤΟΧΡΕΟCΑΠΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟC : ΗΠΛΑΓΓωΝΔΕΤΙ : ΓΕΤ/
ΔΑ/ ΜΕΤΑΤΗCΕΜΗCΚΕΚΤΗΜΕΝΗCΕΡΓΑΖΕΤΑΙ .
ΕΡΙΑΔΙΑΚΟΝΕΙΤΕ : ΠΑΙΔΙCΚΗ : ΠΑΝΥ· Δ.
ΓΕΤΑΚΑΤΑΓΕΛΑΙC : ΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛω : ΠΑΝΥΓΕΤΑ Δ.
40 ΕΛΕΥΘΕΡΙΟCΚΑΙΚΟCΜΙΑ : ΤΙΟΥΝCΥ·ΤΙ
ΠΡΑΤΤΕΙCΫΠΕΡCΑΥΤΟΥ : ΛΑΘΡΑΜΕΝΗΡΑΚΛΕΙC
ΟΥΔ'ΕΓΚΕΓΧΕΙΡΗΚ'ΑΛΛΑΤωΜωΔΕCΠ..Η
ΕΙΡΗΚ'ΫΠΕCΧΗΤΑΙΤ'ΕΜ.ΙC̣ . . . .
ΑΥΤΗΝΔΙΑΛΕΧΘΕΙCΠΡΟC . . . .
45 ΤỊΛΑΜΠΡΟCΑΠΟΔΗΜΕΙΤΡ . . . .
ΠΡΑΞΙΝΙΔ..ΝΕΙCΑΗ̣Μ̣ . . . .
ΕΧΟΜΕΘΑΤΗCΑΥΤΗC . . . .
CωΖΟΙΤΟΧΡΗCΤΟC̣ . . . .

24 ΑΥΤΗΝ man. sec. corr. ex ΑΥΤΟΝ **27** post ΗΜΙΝ puncta a correctore supra lineam addita **45** ΤỊΛΑΜΠΡΟC legit Ricci, ΤΕΛẸΜẸΡΟC Lef., ΤẸΛΟ̣ΥΡΟC K. **46** ΙΔ.Ν Lef. **48** ΧΡΗCΤΟΝ̣ Lef.

---

27 ὑμῖν Leo **31** οὐκέτ' ἐδίδου Wil. **38** Davo totum versum dedit Wil. **43** suppl. Croi. **44** λαμπρὸς εἶ Wil.,

24 ὡc ἔλεγεν αὐτός, ἥ τε Πλαγγὼν ἧc ἐρῶ —
(Γε.) νῦν μανθάνω. Δα. τὸ μειράκιον θ', ὁ Γοργίαc.
(Γε.) ὁ τῶν προβατίων ἐνθάδ' ἐπιμελούμενοc (45)
νυνὶ παρ' ὑμῖν; Δα. οὗτοc. ὢν ἤδη γέρων
ὁ Τίβειοc, ὁ πατήρ, εἰc τροφήν γε λαμβάνει
τούτοιc παρὰ τοὐμοῦ δεcπότου μνᾶν, καὶ πάλιν,
30 λιμὸc γὰρ ἦν, μνᾶν, εἶτ' ἀπέcκλη. Γε. τὴν τρίτην
ὡc οὐκέτ' ἐδίδου τυχὸν ὁ δεcπότηc ὁ cόc. (50)
(Δα.) ἴcωc. τελευτήcαντα δ' αὐτὸν προcλαβὼν
ὁ Γοργίαc τι κερμάτιον ἔθαψε καί
τὰ νόμιμα ποιήcαc πρὸc ἡμᾶc ἐνθάδε
35 ἐλθὼν ἀγαγών τε τὴν ἀδελφὴν ἐπιμένει
τὸ χρέοc ἀπεργαζόμενοc. Γε. ἡ Πλαγγὼν δὲ τί; (55)
Δα. μετὰ τῆc ἐμῆc κεκτημένηc ἐργάζεται
ἔρια διακονεῖ τε, παιδίcκη πάνυ —
Γέτα καταγελᾶιc; (Γε.) μὰ τὸν Ἀπόλλω. Δα. πάνυ Γέτα
40 ἐλευθέριοc καὶ κοcμία. (Γε.) τί οὖν; cὺ τί
πράττειc ὑπὲρ cαυτοῦ; (Δα.) λάθρᾳ μέν, Ἡράκλειc, (60)
οὐδ' ἐγκεχείρηκ', ἀλλὰ τὠμῷ δεcπότῃ
εἴρηχ' ὑπέcχηταί τ' ἐμοὶ c[υνοικιεῖν
αὐτὴν διαλεχθεὶc πρὸc [τὸν ἀδελφόν. (Γε.) λαμπρὸc εἶ.
Δα. τί λαμπρόc; ἀποδημεῖ τρ[ίμηνον ἐπί τινα
46 πρᾶξιν ἰδίαν εἰc Λῆμ[νον ἀποπλεύcαc Λάχηc, (65)
ἐχόμεθα τῆc αὐτῆc [ἔτ' ἐλπίδοc· μόνον
cῴζοιτο. (Γε.) χρηcτόc [εἶ cυ. (Δα.) τῆc τ' ἀποδημίαc

τὸν ἀδελφὸν αὐτίκα Lef., τ. ἀ. ἀλλὰ νῦν Leeuw., τ. ἀ. Γοργίαν Ro. **45** τρίμηνον Wil., τρίμηνοc Sud., τριταῖοc ἐπί τινα Croe. Leo **46** ἰδίαν εἰc Λῆμνον Croe. Leo; ἀποπλεύcαc K., Λάχηc Wil., ἀποπέπλευκε γάρ Herw., οὑμὸc δεcπότηc Ro. ἥκοι γ' ἀcφαλῶc Capps **47** suppl. Wil. (ἐλπίδοc Leo), Γε. ἐ. τ. α. ἐπιθυμίαc πάλιν Capps **48** suppl. Wil. Δα. χρηcτὸν δεcπότην ἔχω Lef., Δα. χρηcτὸν τοῖc θεοῖc θῦcαι, τάχ' ἂν Capps

ΟΝΗϹΙϹΕΙΗ : ΠΟΛΥΠ . . . .
50 ΦΡΟΝΕΙϹ·ΕΓΩΓΑΡΚΛ . . . .
ΘΥϹΑΙΜ'ΑΛΙϹΝΗΤΟΝΠΟ . . . .
ΩΞΥΛΟΦΟΡ . . . .

Ad eandem fabulam Lefeburius probabiliter rettulit frustulum, cuius margo inferior servatus est:

O_1 (R) . ΤΗ . . ΙΝ . ΚΤΩΚΑΙΔΕΚ' : ΟΥ . . . .
. . . . ΥΓ'ΕϹΤΩΔΕΤΩ . . . .
55 . . . . ΠΡΑΓΜΑΓΙΝΕΤΑΪ . . . .
. . . . . ΙΟϹΩΝϹΥΠΩϹ . . . .
desunt versus fere 30
O_2 (V) . . . . ΝΕΡΩϹΓΕΝΗΔΙΑΩΓΥΝΑ . ΤΙ
. . . . ΕϹΤΗΚΑϹ : ΟΙΑΓΑΡΛΕΓΕΙϹ
. . . . ΑΙΔΕΔΟΚΤΑΙΜΟΙΠΑΛΑΙ
60 . . . . ΙΝΗΔΙ'ΕΥΓ'ΩΜΥΡΡΙΝΗ
. . . . ΟΝΠΟΙΜΕΝ'ΟϹΒΛΗΧΩΜΕΝΟΝ

53 ΤΗ.ΗΝ Lef. 56 . . ϹΩΝϹΟΙΠΩϹ Lef. 57 prima littera Ν vel Π; ΓΥΝΑΙ.ΤΙ Lef. ego Ι iam non vidi, inter ΓΥΝΑΙ et ΤΙ nihil excidisse crediderim.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Δα.) οὐπώποτ' ἠράcθηc Γέτα;
(Γε.) οὐ γὰρ ἐνεπλήcθην.

Herm. ad Plat. Phaedr. p. 33, 16 Couv. = fr. 345 K. Herois prologo recte tribuit Leo

2.

(Δα.) δέcποιν', Ἔρωτοc οὐδὲν ἰcχύει πλέον,
οὐδ' αὐτὸc ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεύc, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκαcθεὶc ποεῖ.

Stob. flor. 63, 21 = fr. 209 K. Μενάνδρου Ἥρωι

ὄνηϲιϲ εἴη. (Γε.) πολὺ π...........
50 φρονεῖϲ. ἐγὼ γὰρ κἂν................
θύϲαιμ' ἅλιϲ, νὴ τὸν Ποϲειδῶ,......... (70)
ᾧ ξυλοφορῶ......................

49 Γετ. πολύπρεπόντωϲ καὶ καλῶϲ Capps **50** κἂν Wil., καὶ πένηϲ ὢν ϲφόδρ' ἂν ἐρῶν Capps **51** Leo, Wil. τοῖϲ θεοῖϲ add. Capps **52** ᾧ Leeuw.; ξυλοφορῶ Wil.

ἔτη 'ϲτὶν ὀκτὼ καὶ δέκ'. (Β) οὐ [μέμνημ' ἐγώ
τὸ πρᾶγμα το]ῦτ'. ἔϲτω δέ· τῷ.......
55 ....πρᾶγμα γίνεται......
.....ιοϲ ὢν ϲυ πῶϲ............

desunt versus fere 30

(Α.) ....ἔρωϲ γε νὴ Δί' ὦ γύναι·
...........ἕϲτηκαϲ. (Μυ.) οἷα γὰρ λέγειϲ
............αι δέδοκταί μοι πάλαι
(Α.) ....νὴ Δί', εὖ γ' ὦ Μυρρίνη
61 ....τὸν ποιμέν' ὃϲ βληχώμενον

53 ἔτη 'ϲτίν K., ἔτη μέν Leeuw. Ro.; finem suppl. Wil. **56** fort. οἰκεῖοϲ vel δίκαιοϲ supplendum; Davum cum Myrrina colloquentem faciunt Croi. Ro. **57** suppl. Wil. ἔπειϲεν Croi., ἔπειϲ' Ro.; τι delet Wil., γύναι, με· τί Croi. **58** μῶν τελέωϲ ἐξέϲτηκαϲ; Wil., οὕτωϲ ϲύ γ' οὖν Croi., ϲιγῶϲα γοῦν Ro. **59** ναί· τοῦτο δὴ πρᾶξαι Croi., ϲοὶ ταῦθ' ὁμολογῆϲαι Ro. **60** ἔνεγκε τοῦτο, vel χρὴ ταῦτ' ἐνεγκεῖν Ro. **61** ἐλέηϲον... Croi., ἐλέηϲον ἄγε Ro.

3.

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέϲτατον,
τοὐλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.

Stob. flor. 89, 7 = fr. 210 K. Μενάνδρου Ἥρωι

4.

* ὡϲ οἰκτρόν, ἣ τὰ τοιαῦτα δυϲτυχῶ μόνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰϲ τὰϲ ὑπερβολὰϲ ἔχει.

Stob. flor. 104, 13 = fr. 211 K. Μένανδροϲ Ἥρωι **1** τά del. Hirschig

5.

χοῦϲ κεκραμένου
οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

Athen. X 426 c = fr. 212 K. Μένανδροϲ ἐν Ἥρωι ἔφη·

6.

ἐπεφαρμακεύϲω, γλυκύτατ', ἀναλυθεὶϲ μόλιϲ.

Phot. Ber. p. 115, 19 et Suid. = fr. 213 K. ἀναλυθῆναι· τὸ καθαρμῷ τινι χρήϲαϲθαι φαρμάκων. Μένανδροϲ Ἥρωι

7.

εὖ ἴϲθι, κἀγὼ τοῦτο ϲυγχωρήϲομαι.

Ammon. de differ. p. 76 = fr. 214 K. ἴϲθι μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ γίνωϲκε τάϲϲεται...καὶ Μένανδροϲ ἐν Ἥρωι

8.

τῶν ⟨δὲ⟩ παιδιϲκῶν τινι
δούϲ.

Choerob. in Theod. I 410, 15 Hil. = fr. 215 K. ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ ⟨ἡ⟩ παῖϲ γίνεται ἡ παιδίϲκη καὶ αἱ παιδίϲκαι τῶν παιδιϲκῶν περιϲπωμένωϲ ὡϲ μονογενέϲ, ⟨ὡϲ τὸ⟩ τῶν — δοὺϲ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωι; δέ inser. Meineke

9.

ὦ δυϲτυχήϲ, εἰ μὴ βαδιεῖ.

Choerob. in Theodos. I, 176, 41 Hil. = fr. 216 K. ὁ δυϲτυχήϲ ὦ δυϲτυχήϲ, ὡϲ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωι

10.

(Γορ.) νῦν δὲ τοῖϲ ἐξ ἄϲτεωϲ
κυνηγέταιϲ ἥκουϲι περιηγήϲομαι
τὰϲ ἀχράδαϲ.

Lex. Sabbait. p. 4 Μένανδροϲ Ἥρωι

11*.

ποήϲειϲ ἀϲτικὸν ϲαυτὸν πάλιν.

Bekker. Anecd. 454, 7 = fr. 868 K. ἀϲτεῖοϲ καὶ ἀϲτικόϲ, διττῶϲ. Μένανδροϲ· προποιήϲειϲ κτέ; Μένανδροϲ Ἥρῳ· ποήϲειϲ coni. Toupius

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Personae:

Onesimus servus
Cocus (Simmias?)
Smicrines senex
Charisius adulescens
Syriscus servus
Davus servus
Habrotonon fidicina
Sophrona nutrix
Chaerestratus senex

D₁ (V)

ΦЄΥΓЄΙCΤΟΔΙΚΑΙΟΝ : CΥΚΟΦΑΝΤЄΙCΔΥCΤΥΧΗC :
ΟΥΔЄΙC'ЄΧЄΙΝΤΑΜΗC' : ЄΠΙΤΡЄΠΤЄΟΝΤΙΝΙ
ЄCΤΙΠЄΡΙΤΟΥΤΩΝ : ΒΟΥΛΟΜΑΙ·ΚΡΙΝΩΜЄΘΑ
ΤΙCΟΥΝ : ЄΜΟΙΜЄΝΠΑCΙΚΑΝΟCΔΙΚΑΙΑΔЄ
5 ΠΑCΧΩ·ΤΙΓΑΡCΟΙΜЄΤЄΔΙΔΟΥΝ : ΤΟΥΤΟΝΛΑΒЄΙΝ
ΒΌΥΛЄΙΚΡΙΤΗΝ : ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ : ΠΡΟCΤΩΝΘЄΩΝ ΔΑ
ΒЄΛΤΙCΤЄΜΙΚΡΟΝΑΝCΧΟΛΑCΑΙCΗΜΙΝΧΡΟΝΟΝ :
ΫΜΙΝΠЄΡΙΤΙΝΟC : ΑΝΤΙΛЄΓΟΜЄΝΠΡΆΓΜΆΤΙ :
ΤΙΟΎΝЄΜΟΙΜЄΛЄΙ : ΚΡΙΤΗΝΤΟΥΤΟΥΤΙΝΑ
10 ΖΗΤΟΥΜЄΝΪCΟΝЄΙΔЄCЄΜΗΔЄΝΚΩΛΥЄΙ
ΔΙΑΛΥCΟΝΗΜΑC : ΩΚΑΚΙCΤ'ΑΠΟΛΟΥΜЄΝΟΙ
ΔΙΚΑCΛЄΓΟ.ΤЄCΠЄΡΙΠΑΤЄΙΤЄΔΙΦΘЄΡΑC
ЄΧΟΝΤЄC : ΑΛΛ'ΟΜΩCΤΟΠΡΑΓΜ'ЄCΤΙΒΡΑΧΥ
ΚΑΙΡΑΙΔΙΟΝΜΑΘЄΙΝ· ΠΑΤЄΡΔΟCΤΗΝΧΑΡΙΝ
15 ΜΗΚΑΤΑΦΡΟΝ. .CΠΡΟCΘЄΩΝ·ЄΝΠΑΝΤΙΔЄΙ
ΚΑΊΡΩΤΟΔΙΚ..ΟΝЄΠΙΚΡΑΤЄΙΝΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΚΑΙΤΟΝΠΑΡΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΑΤΟΥΤΟΥΤΟΥΜЄΡΟΥC
ЄΧЄΙΝΠΡΟΝΟΙΑΝ·ΚΟΙΝΟΝЄCΤΙΤΩΒΙΩ
ΠΑΝΤΩΝ : ΜЄΤΡΙΩΓЄCΥΜΠЄΠΛЄΓΜΑΙΡΗΤΟΡΙ ΔΑΟ/
20 ΤΙΓΑΡΜЄΤЄΔΙΔΟΥΝ : ЄΜΜЄΝЄΙΤ'ΟΥΝЄΙΠЄ́ΜΟΪ
CΥΡ/
ΟΙCΑΝΔΙΚΑCΩ : ΠΑΝΤΩC :.ΑΚΟΎCΟΜΑΙΤΙΓΆΡ
ΤΟΚΩΛΥΟΝΜЄCΥΠΡΟΤЄΡΟCΟCΙΩΠΩΝΛЄΓЄ :
.Α ΜΙΚΡΟΝΓ'ΑΝΩΘЄΝΟΥΤΑΠΡΟCΤΟΥΤΟΝΜΟΝΟΝ
ΠΡΑΧΘЄΝΤ'ΪΝ'ΗΙCΟΙΚΑΙCΑΦΗΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑ
25 ЄΝΤΩΔΑCЄΙΤΩΠΛΗCΙΟΝΤΩΝΧΩΡΙΩΝ

6 num Lef. recte in margine agnoverit ΔΑ dubito.
12 ΠЄΡΙΠΆΤЄΙΤЄ Lef., mihi lineola ista non accentus sed pars litterae versus superioris esse videbatur, alterum Π correctum e Τ **24** CΆΦΗ Lef., ego accentum non vidi.

(Ϲυ.) φεύγειϲ τὸ δίκαιον. (Δα.) ϲυκοφαντεῖϲ, δυϲτυχήϲ.
(Ϲυ.) οὐ δεῖ ϲ' ἔχειν τὰ μὴ ϲ'· ἐπιτρεπτέον τινί
ἐϲτὶν περὶ τούτων. (Δα.) βούλομαι· κρινώμεθα.
(Ϲυ.) τίϲ οὖν; (Δα.) ἐμοὶ μὲν πᾶϲ ἱκανόϲ· δίκαια δέ
5 πάϲχω· τί γάρ ϲοι μετεδίδουν; (Ϲυ.) τοῦτον λαβεῖν
βούλει κριτήν; Δα. ἀγαθῇ τύχῃ. (Ϲυ.) πρὸϲ τῶν θεῶν,
βέλτιϲτε, μικρὸν ἂν ϲχολάϲαιϲ ἡμῖν χρόνον;
(Ϲμι.) ὑμῖν; περὶ τίνοϲ; (Ϲυ.) ἀντιλέγομεν πρᾶγμά τι.
(Ϲμι.) τί οὖν ἐμοὶ μέλει; (Ϲυ.) κριτὴν τούτου τινά
10 ζητοῦμεν ἴϲον, εἰ δή ϲε μηδὲν κωλύει
διάλυϲον ἡμᾶϲ. (Ϲμι.) ὦ κάκιϲτ' ἀπολούμενοι,
δίκαϲ λέγοντεϲ περιπατεῖτε, διφθέραϲ
ἔχοντεϲ; (Ϲυ.) ἀλλ' ὅμωϲ — τὸ πρᾶγμ' ἐϲτὶν βραχύ
καὶ ῥάιδιον μαθεῖν — πάτερ δὸϲ τὴν χάριν.
15 μὴ καταφρονήϲῃϲ, πρὸϲ θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἁπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρουϲ
ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐϲτι τῷ βίῳ
πάντων. Δα. μετρίῳ γε ϲυμπέπλεγμαι ῥήτορι·
20 τί γὰρ μετεδίδουν; (Ϲμι.) ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,
οἷϲ ἂν δικάϲω; Ϲυ. πάντωϲ. (Ϲμι.) ἀκούϲομαι· τί γάρ
τὸ κωλύον; ϲὺ πρότεροϲ, ὁ ϲιωπῶν, λέγε.
Δα. μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸϲ τοῦτον μόνον
πραχθένθ', ἵν' ἦι ϲοι καὶ ϲαφῆ τὰ πράγματα.
25 ἐν τῷ δάϲει τῷ πληϲίον τῶν χωρίων

2 οὐ — ϲ' Davo dant Ar. Bo. Ma.; ἐπιτρεπτέον — τούτων schol. Ar. Ach. 1115 = fr. 183 K. **10** δή Ell. Head. Herw. Wil. **15—18** Orion Anth. 6, 4 = fr. 173 K. ἐκ τῶν Ἐπιτρεπόντων Μενάνδρου (ἐν — ἐπικρατεῖν Stob. Flor. 9, 11 W.); μ. κ. τῶν θεῶν Or. **22** με induxit Lef., ante κωλύον transposuit Eit. **25** δαϲεῖ Herw.

ΤΟΥΤѠΝЄΠΟΙΜΑΙΝΟΝΤΡΙΑΚΟϹΤΗΝΙϹѠϹ
ΒЄΛΤΙϹΤЄΤΑΥΤΗΝΗΜЄΡΑΝΑΥΤΟϹΜΟΝΟϹ
ΚΑΚΚЄΙΜЄΝΟΝΠΑΙΔΑΡΙΟΝЄΥΡΟΝΝΗΠΙΟΝ
.ΧΟΝΔЄΡΑΙΑΚΑΙΤΟΙΟΥΤΟΝΙΤΙΝΑ
30 ..ϹΜΟΝ : ΠЄΡΙΤΟΥΤѠΝЄϹΤΙΝ : ΟΥΚЄΑΛЄΓЄΙΝ ΔΑΟ
..ΝΛΑΛΗϹΜЄΤΑΞΥΤΗΙΒΑΚΤΗΡΙΑΙ
..ΘΙΞΟΜΑΙϹΟΥ : ΚΑΙΔΙΚΑΙѠϹ : ΛЄΓЄ : ΛέΓѠ
..ЄΙΛΟΜΗΝ ΑΠΗΛΘΟΝΟΙΚΑΔ'ΑΥΤ'ЄΧѠ̂Ν
..ЄΦЄΙΝЄΜЄΛΛΟΝΤΑΥΤ'ЄΔΟΞЄΜΟΙΤΟΤЄ
35 .ΝΝΥΚΤΙΒΟΥΛΗΝΔ'ΟΠЄΡΑΠΑϹΙΓΙΝЄΤΑΙ
ΔΙΔΟΥϹЄΜΑΥΤѠΔΙЄΛΟΓΙΖΟΜΗΝ · ЄΜΟΙ
D_2 (R) ΤΙΠΑΙΔΟΤΡΟΦΙΑϹΚΑΙΚΑΚѠΝ · ΠΟΘЄΝΔ'ЄΓѠ
ΤΟϹΑΥΤ'ΑΝΑΛѠϹѠΤΙΦΡΟΝΤΙΔѠΝЄΜΟΙ
ΤΟΙΟΥΤΟϹΙΤΙϹΗΝЄΠΟΙΜΑΙΝΟΝΠΑΛΙΝ
40 ЄѠΘЄΝΗΛΘЄΝΟΥΤΟϹЄϹΤΙΔ'ΑΝΘΡὰΚЄΥϹ
ЄΙϹΤΟΝΤΟΠΟΝΤΟΝΑΥΤΟΝЄΚΠΡΙϹϹѠΝЄΚЄΙ
ϹΤЄΛЄΧΗ · ΠΡΟΤЄΡΟΝΔЄΜΟΙϹΥΝΗΘΗϹЄΓЄΓΟΝЄΙ
ЄΛΑΛΟΥΜЄΝΑΛΛΗΛΟΙϹϹΚΥΘΡѠΠΟΝΟΝΤΑΜЄ
ΪΔѠΝΤΙϹΥΝΝΟΥϹΦΗϹΙΔΑΟϹ · ΤΙΓΑΡЄΓѠ
45 ΠЄΡΙЄΡΓΟϹЄΙΜΙΚΑΙΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΥΤѠΛЄΓѠ
ѠϹЄΥΡΟΝѠϹΑΝЄΙΛΟΜΗΝ · ΟΔЄΤΟΤЄΜЄΝ
ЄΥΘΥϹΠΡΙΝЄΙΠЄΙΝΠΑΝΤ'ЄΔЄΙΤ'ΟΥΤѠΤΙϹΟΙ
ΑΓΑΘΟΝΓЄΝΟΙΤΟΔΑЄΠΑ.ЄΚΑϹΤΟΝΛЄΓѠΝ
ЄΜΟΙΤὸΠΑΙΔΙΟΝΔΟϹ · .ΥΤѠ.ЄΥΤΥΧΗϹ
50 ΟΥΤѠϹЄΛЄΥΘЄΡΟϹΓΥΝΑΙΚΑΦΗϹΙΓΑΡ
ἐΧѠ · ΤЄΚΟΥϹ́ΗΙΔ'ΑΠЄΘΑΝ.ΝΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
ΤΑΥΤΗΝΛЄΓѠΝΗΝΥΝЄΧЄΙΤΟΠΑΙΔΙΟΝ :

49 ΤὸΌ **accentus incertus**

τούτων ἐποίμαινον τριακοστὴν ἴϲωϲ
βέλτιϲτε ταύτην ἡμέραν αὐτὸϲ μόνοϲ
κἀκκείμενον παιδάριον εὗρον νήπιον
ἔχον δέραια καὶ τοιουτονί τινα
30 κόϲμον. (Ϲυ.) περὶ τούτων ἐϲτίν. Δα. οὐκ ἐᾷ λέγειν.
(Ϲμι.) ἐὰν λαλῇϲ μεταξύ, τῆι βακτηρίαι
καθίξομαί ϲου. (Δα.) καὶ δικαίωϲ. (Ϲμι.) λέγε. (Δα.) λέγω.
ἀνειλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὔτ' ἔχων,
τρέφειν ἔμελλον· ταῦτ' ἔδοξέ μοι τότε.
35 ἐν νυκτὶ βουλὴν δ', ὅπερ ἅπαϲι γίνεται,
διδοὺϲ ἐμαυτῷ διελογιζόμην· ἐμοί
τί παιδοτροφίαϲ καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγώ
τοϲαῦτ' ἀναλώϲω; τί φροντίδων ἐμοί;
τοιουτοϲί τιϲ ἦν. ἐποίμαινον πάλιν
40 ἕωθεν. ἦλθεν οὗτοϲ, ἔϲτι δ' ἀνθρακεύϲ,
εἰϲ τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίϲων ἐκεῖ
ϲτελέχη· πρότερον δέ μοι ϲυνήθηϲ ἐγεγόνει·
ἐλαλοῦμεν ἀλλήλοιϲ. ϲκυθρωπὸν ὄντα με
ἰδών· „τί ϲύννουϲ", φηϲί, „Δᾶοϲ"; „τί γάρ;" ἐγώ,
45 „περίεργόϲ εἰμι". καὶ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ λέγω,
ὡϲ εὗρον, ὡϲ ἀνειλόμην. ὁ δὲ τότε μέν
εὐθὺϲ πρὶν εἰπεῖν πάντ' ἐδεῖθ'· „οὕτω τί ϲοι
ἀγαθὸν γένοιτο, Δᾶε", παρ' ἕκαϲτον λέγων,
„ἐμοὶ τὸ παιδίον δόϲ· οὕτωϲ εὐτυχήϲ,
50 οὕτωϲ ἐλεύθεροϲ — γυναῖκα", φηϲί, „γάρ
ἔχω· τεκούϲηι δ' ἀπέθανεν τὸ παιδίον" —
ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἔχει τὸ παιδίον.

32 καθίξομαι Ar. Croe. Head. Wil. **35** ἐν — ἐμαυτῷ Etym. Gud. 222, 40 = fr. 733 K. cf. monost. 150 ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖϲ ϲοφοῖϲι γίνεται; βουλάϲ Etym. Gud. **39** ὤν Leeuw.

ϹΜΙΚ/ ЄΔЄΟΥϹΥΡΙϹΚ᾽: ΟΛΗΝΤΗΝ.ΜЄΡΑΝ
ΚΑΤЄΤΡΙΨЄΛΙΠΑΡΟΥΝΤΙΚΑΙΠЄΙΘΟΝΤΙΜЄ
55 ΫΠЄϹΧΟΜΗΝ·ЄΔΩΚ᾽ΑΠΗΛΘЄΝΜΥΡΙΑ
ЄΥΧΟΜЄΝΟϹΑΓΑΘΑ·ΛΑΜΒΑΝΩΝΜΟΥΚΑΤЄΦΙΛЄΙ
ΤΑϹΧЄΙΡΑϹ: ЄΠΟЄΙϹΤΑΥΤ᾽: ЄΠΟΟΥΝ: ΑΠΗΛΛΑΓΗ
ΜЄΤΑΤΗϹΓΥΝΑΙΚΟϹΠЄΡΙΤΥΧΩΝΜΟΙΝΥΝΑΦΝΩ
.ΤΑΤΟΤЄϹΥΝЄΚΤЄΘЄΝΤΑΤΟΥΤΩΜΙΚΡΑΔЄ
60 ΗΝΤΑΥΤΑΚΑΙΛΗΡΟϹΤΙϹΟΥΘЄΝΑΞΙΟΙ
ΑΠΟΛΑΜΒΑΝЄΙΝΚΑΙΔЄΙΝΑΠΑϹΧЄΙΝΦΗϹ᾽ΟΤΙ
ΟΥΚΑΠΟΔΙΔΩΜ᾽ΑΥΤΟϹΔ᾽ЄΧЄΙΝΤΑΥΤ᾽ΑΞΙΩ
ЄΓΩΔЄΓ᾽ΑΥΤΟΝΦΗΜΙΔЄΙΝЄΧЄΙΝΧΑΡΙΝ
ΟΥΜЄΤЄΛΑΒЄΝΔЄΟΜЄΝΟϹЄΙΜΗΠΑΝΤΑΔЄ
65 ΤΟΥΤΩΔΙΔΩΜ᾽ΟΥΚЄΞЄΤΑϹΘΗΝΑΙΜЄΔЄΙ
ЄΙΚΑΙΒΑΔΙΖΩΝЄΥΡЄΝΑΜ᾽ЄΜΟΙΤΑΥΤΑΚ..
ΗΝΚΟΙΝΟϹЄΡΜΗϹΤΟΜЄΝΑΝΟΥΤΟϹЄΛΑ.....
ΤΟΔ᾽ЄΓΩ·ΜΟΝΟΥΔ᾽ЄΥΡΟΝΤΟϹΟΥΠΑΡΩΝ....
ΑΠΑΝΤ᾽ЄΧЄΙΝΟΙЄΙϹЄΔЄΙΝ·ЄΜЄΔ᾽ΟΥΔЄЄ.
70 ΤΟΠЄΡΑϹΔЄΔΩΚΑϹΟΙΤΙΤΩΝЄΜΩΝЄ....
ЄΙΤΟΥΤΑΡЄϹΤΟΝЄϹΤΙϹΟΙΚΑΙΝΥΝЄΧЄ·
ЄΙΔΟΥΚΑΡЄϹΚЄΙΜЄΤΑΝΟЄΙϹΔ᾽ΑΠΟΔΟϹΠΑ...
ΚΑΙΜΗΔЄΝΑΔΙΚЄ.ΜΗΔ᾽ЄΛΛΑΤΤΟΥ·ΠΑΝΤΑΔ.
C_1 (R) ΤΑΜЄΝΠΑΡЄΚΟΝΤΟϹΤΑΔЄΚΑΤΙϹΧΥϹΑΝΤΑΜЄ
75 ΟΥΔЄΙϹ᾽ЄΧЄΙΝЄΙΡΗΚΑΤΟΝΓ᾽ЄΜΟΝΛΟΓΟΝ:
ЄΙΡΗΚЄΝ: ΟΥΚΗΚΟΥϹΑϹЄΙΡΗΚЄΝ: ΚΑΛΩϹ ϹΥΡ/
ΟΥΚΟΥΝЄΓΩΜЄΤΑΤΑΥΤΑ·ΜΟΝΟϹЄΥΡ᾽ΟΫΤΟϹΙ
ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΑΙΠΑΝΤΑΤΑΥΘ᾽ΑΝ.ΝΛЄΓЄΙ

77 quid sibi velint puncta pallido atramento voci ΟΥΤΟϹΙ superscripta nescio

Ϲμικ. ἐδέου Ϲύριϲκ'; (Ϲυρ.) ἔγωγ'. (Δα.) ὅλην τὴν ἡμέραν
κατέτριψε. λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με
55 ὑπεϲχόμην. ἔδωκ'· ἀπῆλθεν, μυρία
εὐχόμενοϲ ἀγαθά· λαμβάνων μου κατεφίλει
τὰϲ χεῖραϲ. (Ϲμι.) ἐπόειϲ ταῦτ'; (Ϲυ.) ἐπόουν. (Δα.) ἀπηλλάγη.
μετὰ τῆϲ γυναικὸϲ περιτυχών μοι νῦν ἄφνω,
τὰ τότε ϲυνεκτεθέντα τούτῳ — μικρὰ δέ
60 ἦν ταῦτα καὶ λῆρόϲ τιϲ, οὐθέν — ἀξιοῖ
ἀπολαμβάνειν, καὶ δεινὰ πάϲχειν φήϲ', ὅτι
οὐκ ἀποδίδωμ', αὐτὸϲ δ' ἔχειν ταῦτ' ἀξιῶ.
ἐγὼ δέ γ' αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν
οὗ μετέλαβεν δεόμενοϲ· εἰ μὴ πάντα δέ
65 τούτῳ δίδωμ', οὐκ ἐξεταϲθῆναί με δεῖ.
εἰ καὶ βαδίζων εὗρεν ἅμ' ἐμοὶ ταῦτα καί
ἦν κοινὸϲ Ἑρμῆϲ, τὸ μέν ἂν αὐτὸϲ ἔλαβεν ἄν,
τὸ δ' ἐγώ· μόνου δ' εὑρόντοϲ οὐ παρὼν [τότε
ἅπαντ' ἔχειν οἴει ϲὲ δεῖν, ἐμὲ δ' οὐδὲ ἕν;
70 τὸ πέραϲ· δέδωκά ϲοί τι τῶν ἐμῶν ἑ[κών·
εἰ τοῦτ' ἀρεϲτόν ἐϲτί ϲοι, καὶ νῦν ἔχε,
εἰ δ' οὐκ ἀρέϲκει, μετανοεῖϲ δ', ἀπόδοϲ πάλιν,
καὶ μηδὲν ἀδίκει μηδ' ἐλαττοῦ· πάντα δέ
τὰ μὲν παρ' ἑκόντοϲ, τὰ δὲ κατιϲχύϲαντά με
75 οὐ δεῖ ϲ' ἔχειν. εἴρηκα τόν γ' ἐμὸν λόγον.
(Ϲυ.) εἴρηκεν; (Ϲμι.) οὐκ ἤκουϲαϲ; εἴρηκεν. Ϲυρ. καλῶϲ.
οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνοϲ εὗρ' οὑτοϲί
τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ' ἃ νῦν λέγει

53 ἔγωγ' inser. Hen. Leeuw., οὕτωϲ Lef., ϲύγ'; (Ϲυ.) ἐδεόμην, Bo. Ma. **67** ἔλαβεν ἄν Head. Leo K. Wil. **68** τότε Leeuw. Leo, ὅμωϲ Ell. Wil., δὲ ϲύ Nic., ϲύ γε Maz., γε ϲύ Lef. **70** ἑκών Lef., ἐγώ Ell. **76** prius εἴρηκεν Smicrini dat. Lef., Syrisco Legr. Wil.

ΟΡΘΩϹΛЄΓЄΙΚΑΙΓЄΓΟΝЄΝΟΥΤΩϹΩΠΑΤЄΡ
80 ΟΫΚΑΝΤΙΛЄΓΩ· ΔЄΟΜЄΝ.ϹΪΚЄΤЄΥΩΝЄΓΩ
ЄΛΑΒΟΝΠΑΡΑΥΤΟΥΤΟΥΤ'.ΛΗ.ΗΓΑΡΛЄΓЄΙ
ΠΟΙΜΗΝΤΙϹЄΞΗΓΓЄΙΛЄΜΟΙΠΡΟϹΟΝΟΥΤΟϹΙ
ЄΛΑΛΗϹЄΤΩΝΤΟΥΤΩϹΥΝЄΡΓΩΝΑΜΑΤΙΝΑ
ΚΟϹΜΟΝϹΥΝЄΥΡЄΙΝΑΥΤΟ..ΠΙΤΟΥΤΟΝΠΑΤЄΡ
85 ΑΥΤΟϹΠΑΡЄϹΤΙΝΟΥΤΟϹΙ·..ΠΑ...ΟΝ
ΔΟϹΜΟΙΓΥΝΑΙΤΑΔЄΡΑΙΚΑΙΓΝΩΡΙϹΜΑΤΑ
ΟΥΤΟϹϹ'ΑΠΑΙΤЄΙΔΑ'ЄΑΥΤΩΦΗϹΙΓΑΡ
ΤΑΥΤ'ЄΠΙΤЄΘΗΝΑΙΚΟϹΜΟΝΟΥϹΟΙΔΙΑΤΡΟΦΗΝ
ΚΑΓΩϹΥΝΑΠΑΙΤΩΚΥΡΙΟϹΓЄΓЄΝΗΜЄΝΟϹ
90 ΤΟΥΤΟΥ·ϹΥΔ'ЄΠΟΗϹΑϹΜЄΔΟΥϹΝΥΝΓΝΩϹΤЄΟΝ
ΒЄΛΤΙϹΤЄϹΟΙΤΑΥΤ'ЄϹΤΙΝΩϹЄΜΟΙΔΟΚЄΙ·
ΤΑΧΡΥϹΙ'ΗΤΑΥΘ'ΑΤΙΠΟΤ'ЄϹΤΙΠΟΤЄΡΑΔЄΙ
ΚΑΤΑΤΗΝΔΟϹΙΝΤΗϹΜΗΤΡΟϹΗΤΙϹΗΝΠΟΤЄ
ΤΩΠΑΙΔΙΩΤΗΡЄΙϹΘ'ЄΩϹΑΝЄΚΤΡΙΦΗ
95 ΗΤΟΝΛЄΛΩΠΟΔΥΤΗΚΟΤ'ΑΥΤΟΝΤΑΥΤ'ЄΧЄΙΝ
ЄΙΠΡΩΤΟϹЄΥΡЄΤΑΛΛΟΤΡΙΑ·ΤΙΟΥΝΤΟΤЄ
ΟΤ'ЄΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΥΤ'ΟΥΚΑΠΗΤΟΥΝΤΑΥΤΑϹЄ
ΟΥΠΩΠΑΡЄΜΟΙΤΟΥΤ'ΗΝΥΠЄΡΤΟΥΤΟΥΛЄΓΩΝ
ΗΚΩΔЄΚΑΙΝΥΝΟΥΧЄΜΑΥΤΟΥΟΥΔЄЄΝ
100 ΪΔΙΟΝΑΠΑΙΤΩΝΚΟΙΝΟϹЄΡΜΗϹ·ΜΗΔЄЄΝ
..ΡΙϹΧ'ΟΠΟΥΠΡΟϹЄϹΤΙϹΩΜ'ΑΔΙΚΟΥΜЄΝΟΝ
...ЄΥΡЄϹΙϹΤΟΥΤ'ЄϹΤΙΝΑΛΛ'ΑΦΑΙΡЄϹΙϹ
...ΨΟΝΔЄΚΑΚЄΙΠΑΤЄΡΙϹΩϹЄϹΘ'Ο...ϹΙ
...ΩϹΫΠЄΡΗΜΑϹΚΑΙΤΡΑΦЄΙϹЄΝЄΡΓΑΤΑΙϹ
105 ..ЄΡΟΨЄΤΑΙΤΑΥΤ'ЄΙϹΔЄΤΗΝΑΥΤΟΥΦΥϹΙΝ

104 dexteram partem litterae Ω satis certe agnovi, ... ΗϹ Lef.

---

82 ποιμὴν δέ τις Croi. sed cf. White Class. Philol. IV 157
85 τὸ παιδίον Bo. K. Sud. **92** ὅ τι Rich., ἅττα Leeuw.
94 ἐκτραφῇ Lef. **98** τότ' Leo; λέγειν Hen. K. Leo Maz.

ὀρθῶϲ λέγει, καὶ γέγονεν οὕτωϲ ὦ πάτερ·
80 οὐκ ἀντιλέγω. δεόμενοϲ, ἱκετεύων ἐγώ
ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦτ'· ἀληθῆ γὰρ λέγει.
ποιμήν τιϲ ἐξήγγειλέ μοι, πρὸϲ ὃν οὑτοϲί
ἐλάληϲε, τῶν τούτῳ ϲυνέργων, ἅμα τινά
κόϲμον ϲυνευρεῖν αὐτόν· ἐπὶ τοῦτον πάτερ
85 αὐτὸϲ πάρεϲτιν οὑτοϲί — τὸ παιδίον
δόϲ μοι γύναι — τὰ δέραια καὶ γνωρίϲματα
οὗτόϲ ϲ' ἀπαιτεῖ Δᾶ'. ἑαυτῷ φηϲι γάρ
ταῦτ' ἐπιτεθῆναι κόϲμον, οὐ ϲοὶ διατροφήν.
καγὼ ϲυναπαιτῶ, κύριοϲ γεγενημένοϲ
90 τούτου· ϲὺ δ' ἐπόηϲάϲ με δούϲ. νῦν γνωϲτέον
βέλτιϲτέ ϲοι ταῦτ' ἐϲτίν, ὡϲ ἐμοὶ δοκεῖ,
τὰ χρυϲί' ἢ ταῦθ' ὅ τί ποτ' ἐϲτί, πότερα δεῖ
κατὰ τὴν δόϲιν τῆϲ μητρόϲ, ἥτιϲ ἦν ποτε,
τῷ παιδίῳ τηρεῖϲθ', ἕωϲ ἂν ἐκτραφῇ,
95 ἢ τὸν λελωποδυτηκότ' αὐτὸν ταῦτ' ἔχειν,
εἰ πρῶτοϲ εὗρε τἀλλότρια. τί οὖν τότε,
ὅτ' ἐλάμβανον τοῦτ', οὐκ ἀπῄτουν ταῦτά ϲε;
οὔπω παρ' ἐμοὶ τότ' ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.
ἥκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἐμαυτοῦ ϲ' οὐδὲ ἕν
100 ἴδιον ἀπαιτῶν. — „κοινὸϲ Ἑρμῆϲ". — μηδὲ ἕν
εὕριϲχ' ὅπου πρόϲεϲτι ϲῶμ' ἀδικούμενον·
οὐχ εὕρεϲιϲ τοῦτ' ἔϲτιν, ἀλλ' ἀφαίρεϲιϲ.
βλέψον δὲ κἀκεῖ πάτερ· ἴϲωϲ ἔϲθ' οὑτοϲί
γεγὼϲ ὑπὲρ ἡμᾶϲ, καὶ τραφεὶϲ ἐν ἐργάταιϲ
105 ὑπερόψεται ταῦτ', εἰϲ δὲ τὴν αὑτοῦ φύϲιν

Wil.; Ar. et Rich. conjungunt λέγων cum ἥκω **99** ϲ' inser. Sud., γ' Lef. **102** Choerob. in Heph. p. 240 Cons. = fr. 180 K. οὐχ — ἀφαίρεϲιϲ **103** δ' ἐκεῖϲε Leeuw., δὲ πάτερ κἀκεῖϲε Herw., sed cf. White Class. Phil. IV 157 **104** γεγώϲ Head.

...ẠϹΕΛΕΥΘΕΡΟΝΤΙΤΟΛΜΗϹΕΙΠΟΕΙΝ
..ΡΑΝΛΕΟΝΤΑϹΟΠΛΑΒΑϹΤΑΖΕΙΝΤΡΕΧΕΙΝ
...ΓΩϹΙΤΕΘΕΑϹΑΙΤΡΑΓΩΔΟΥϹΟΙΔΟΤΙ
.ẠΙΤΑΥΤΑΚΑΤΕΧΕΙϹΠΑΝΤΑΝΗΛΕΑΤΙΝΑ
110 .ΕΛΙΑΝΤ᾽ΕΚΕΙΝΟΥϹΕΥΡΕΠΡΕϹΒΥΤΗϹΑΝΗΡ
C_2(V) ΑΙΠΟΛΟϹΕΧΩΝΟΙΑΝΕΓΩΝΥΝΔΙΦΘΕΡΑΝ
ΩϹΔ᾽ΗϹΘΕΤ᾽ΑΥΤỌΥϹΟΝΤΑϹΑΥΤΟΥΚΡΕΙΤΤΟΝΑϹ
ΛΕΓΕΙΤΟΠΡΑΓΜ᾽ΩϹΕΥΡΕΝΩϹΑΝΕΙΛΕΤΟ·
ΕΔΩΚΕΔ᾽ΑΥΤΟΙϹΠΗΡΙΔΙΟΝΓΝΩΡΙϹΜΑΤΩΝ
115 ΕΞΟΥΜẠΘΟΝΤΕϹΠΑΝΤΑΤΑΚΑΤΑΥΤΟΥϹϹΑΦΩϹ
ΕΓΕΝΟΝΤΟΒΑϹΙΛΕΙϹΟΙΤΟΤ᾽ΟΝΤΕϹΑΙΠῸΛΟΙ
ΕΊΔΕΚΕΛΑΒΩΝΕΚΕΙΝẠΔΑΟϹΑΠΕΔΟΤΟ
ΑΥΤΩΪΝΑΚΕΡΔΑΝΕΙΕΔΡΑΧΜΑϹΔΩΔΕΚΑ
ΑΓΝΩΤΕϹΑΝΤΟΝΠΑΝΤΑΔΙΕΤΕΛΟΥΝΧΡΟΝΟΝ
120 ΗΤΗΛΙΚΟΥΤΟΙΚΑΙΤΟΙΟΥΤΟΙΤΩΓΕΝΕΙ
ΟΥΔΗΚΑΛΩϹ̣..ΕΙ..ΜΕΝϹΩΜ᾽ΕΚΤΡΕΦΕΙΝ
ΕΜΕΤΟΥΤΟ..Ν...ΟΥΔΕΤΗϹϹΩΤΗΡΙΑϹ
ΕΛΠΙΔΑΛΑΒΟΝΤΑΔΑΟΝΑΦΑΝΙϹΑΙΠΑΤΕΡ
ΓΑΜΩΝΑΔΕΛΦΗΝΤΙϹΔΙΑΓΝΩΡΙϹΜΑΤΑ
125 ΕΠΕϹΧΕ·ΜΗΤΕΡ᾽ΕΝΤΥΧΩΝΕΡΡΥϹΑΤΟ·
ΕϹΩϹ᾽ΑΔΕΛΦΟΝ·ΟΝΤ᾽ΕΠΙϹΦΑΛΗΦΥϹΕΙ
ΤΟΝΒΙΟΝΑΠΑΝΤΩΝΤΗΙΠΡΟΝΟΙΑΙΔΕΙΠΑΤΕΡ
ΤΗΡΕΙΝΠΡΟΠΟΛΛΟΥΤΑΥΘ᾽ΟΡΩΝΤ᾽ΕΞΩΝΕΝΙ·
ΑΛΛ᾽ΑΠΟΔΟϹΕΙΜΗΦΗϹΙΝΑΡΕϹΚΕΙΤΟΥΤΟΓΑΡ
130 ΪϹΧΥΡΟΝΟΙΕΤΑΙΤΙΠΡΟϹΤΟΠΡΑΓΜ᾽ΕΧΕΙΝ

106 initio desunt duae vel tres litterae, ...C Lef. **109** ..N Lef.

---

106 ἐμβάϲ K., ᾄξαϲ Leo; ἐλευθέριον Leeuw. at scholiasta quoque ad Hom. β 10 qui laudat verba ἐλ. — βαϲτάζειν (fr. 722 K.) testatur ἐλεύθερον **109** καί K., νῦν Lef. **116** Cass.

ἐμβὰϲ ἐλεύθερόν τι τολμήϲει ποεῖν,
θηρᾶν λέονταϲ, ὅπλα βαϲτάζειν, τρέχειν
ἐν ἀγῶϲι· τεθέαϲαι τραγῳδούϲ, οἶδ' ὅτι,
καὶ ταῦτα κατέχειϲ πάντα. Νηλέα τινά
110 Πελίαν τ' ἐκείνουϲ εὗρε πρεϲβύτηϲ ἀνήρ
αἰπόλοϲ, ἔχων οἵαν ἐγὼ νῦν διφθέραν·
ὡϲ δ' ᾔϲθετ' αὐτοὺϲ ὄνταϲ αὑτοῦ κρείττοναϲ,
λέγει τὸ πρᾶγμ', ὡϲ εὗρεν, ὡϲ ἀνείλετο·
ἔδωκε δ' αὐτοῖϲ πηρίδιον γνωριϲμάτων,
115 ἐξ οὗ μαθόντεϲ πάντα τὰ καθ' αὑτοὺϲ ϲαφῶϲ
ἐγένοντο βαϲιλεῖϲ οἱ τότ' ὄντεϲ αἰπόλοι.
εἰ δέ γε λαβὼν ἐκεῖνα Δᾶοϲ ἀπέδοτο,
αὐτὸϲ ἵνα κερδάνειε δραχμὰϲ δώδεκα,
ἀγνῶτεϲ ἂν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον
120 οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει.
οὐ δὴ καλῶϲ ἔχει τὸ μὲν ϲῶμ' ἐκτρέφειν
ἐμέ τοῦτο, [τὴ]ν [δὲ τ]οῦδε τῆϲ ϲωτηρίαϲ
ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίϲαι πάτερ.
γαμῶν ἀδελφήν τιϲ διὰ γνωρίϲματα
125 ἐπέϲχε, μητέρ' ἐντυχὼν ἐρρύϲατο,
ἔϲωϲ' ἀδελφόν. ὄντ' ἐπιϲφαλῆ φύϲει
τὸν βίον ἁπάντων τῆι προνοίαι δεῖ πάτερ
τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ' ὁρῶντ' ἐξ ὧν ἔνι.
ἀλλ' „ἀπόδοϲ, εἰ μή", φήϲ', „ἀρέϲκει". τοῦτο γάρ
130 ἰϲχυρὸν οἴεταί τι πρὸϲ τὸ πρᾶγμ' ἔχειν.

Dio LX 29 = com. adesp. fr. 488 K. βαϲιλεῖϲ ἐγένοντο οἱ πρὶν ὄντεϲ αἰπόλοι **117** δέ γε Lef., ἐκλαβὼν Bo. Maz. **118** αὐτόϲ Croe. Her. Wil., αὐτῷ 'να Head. coll. 192, δρ. ἵ. κ. αὐτῷ Hous. **120** Choerob. in Heph. p. 194 Cons. = fr. 181 K. οἱ — γένει **122** τὴν δὲ τοῦδε Ar., νῦν, αὐτοῦ δὲ τήν Wil.

ΟΥΚЄϹΤΙΔΙΚΑΙΟΝЄΙΤΙΤΩΝΤΟΥΤΟΥϹЄΔЄΙ
ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΚΑΙΤΟΥΤΟΠΡΟϹΖΗΤЄΙϹΛΑΒЄΙΝ
ΪΝ'ΑϹΦΑΛЄϹΤЄΡΟΝΠΟΝΗΡЄΥϹΗΠΑΛΙΝ
ЄΙΝΥΝΤΙΤΩΝΤΟΥΤΟΥϹЄϹΩΚЄΝΗΤΥΧΗ
135 ЄΙΡΗΚΑ·ΚΡΙΝΟΝΟΤΙΔΙΚΑΙΟΝΝЄΝΟΜΙΚΑϹ
ΑΛΛ'ЄΥΚΡΙΤ'ЄϹΤΙΠΑΝΤΑΤΑϹΥΝЄΚΚЄΙΜЄΝΑ
ΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥϹΤΙΤΟΥΤΟΓΙΝΩϹΚΩ : ΚΑΛΩϹ
ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΔ' : ΟΥΓΝΩϹΟΜ'ЄΙΝΑΙΜΑΔΙ....
ΤΟΥΝΥΝΑΔΙΚΟΥΝΤΟϹΤΟΥΒΟΗΘΟΥΝΤΟϹΔ....
140 ЄΠЄΞΙΟΝΤΟϹΤΑΔΙΚЄΙΝΜЄΛΛΟΝΤΙϹΟ.
ΠΟΛΛ'ΑΓΑΘΑϹΟΙΓЄΝΟΙΤ' : ΔЄΙΝΗΓ'Η......
ΝΗΤΟΝΔΙΑΤΟΝϹΩΤΗΡΑΠΑΝΘ'ЄΥΡΩΝ...
ΑΠΑΝΤΑΠЄΡΙЄϹΠΑϹΜ'ΟΔ'ΟΥΧЄΥΡΩΝЄ...
ΟΥΚΟΥΝΑΠΟΔΙΔΩ : ΦΗΜΙ : ΔЄΙΝΗΓ'ΗΚΡ....
145 ΗΜΗΘЄΝΑΓΑΘΟΝΜΟΙΓЄΝΟΙΤΟ : ΦЄΡЄΤ...
ΩΗΡΑΚΛЄΙϹΑΠЄΠΟΝΘΑ : ΤΗΝΠΗΡΑΝΧ...
ΚΑΙΔЄΙΞΟΝЄΝΤΑΥΤΗΠЄΡΙΦЄΡЄΙϹΓΑΡ : ΒΡΑ..
B_1(V) ΠΡΟϹΜЄΙΝΟΝΙΚЄΤЄΥΩϹ'ΙΝ'ΑΠΟΔΩ : ΤΙΓΑΡЄΓΩ
ЄΠЄΤΡЄΨΑΤΟΥΤΩ : ΔΟϹΠΟΤЄЄΡΓΑϹΤΗΡΙΟΝ·
150 ..ϹΧΡΑΓ'ἉΠЄΠΟΝΘΑ : ΠΑΝΤЄΧЄΙϹ : ΟΙΜΑΙΓЄΔΗ
..ΜΗΤΙΚΑΤΑΠЄΠΩΚЄΤΗΝΔΙΚΗΝЄΜΟΥ
ΛЄΓΟΝΤΟϹΩϹΗΛΙϹΚЄΤ' : ΟΥΚΑΝ.ΟΜΗΝ ϹΥΡ/
.ΛΛ'ЄΥΤΥΧЄΙΒЄΛΤΙϹΤЄΤΟΙΟΥ..Υ.ЄΔ..
ΘΑΤΤ..ΔΙΚΑΖЄΙΝΠΑΝΤΑϹ : ...Κ.......ΑΤΟϹ
155 ΩΗΡΑΚΛЄΙϹΟΥΓЄΓΟΝЄΔЄΙΝ...ΚΡ.Ϲ.Ϲ :

143 in fine Є legisse mihi videor, Α Lef. **146** ΠЄΡΑΝΧ Ric., ΠΗΡΑΝΛ Lef. K. **153** ultimum Υ valde dubium

---

131 ἐϲ τό Leo; virgulam post δίκαιον ponunt Nic. Wil. **132** virgulam post ἀποδιδόναι delent Nic. Wil.; προϲζητεῖν Nic. **138** ϲοῦ Lef., ἐγώ Maz. **139** καί Ar. Croe. Ell. Herw. Leo **141** κρίϲιϲ Lef. **142** ἐγώ Lef., μόνοϲ Ar.

οὐκ ἔϲτι δίκαιον· εἴ τι τῶν τούτου ϲε δεῖ
ἀποδιδόναι, καὶ τοῦτο πρὸϲ ζητεῖϲ λαβεῖν,
ἵν' ἀϲφαλέϲτερον πονηρεύϲῃ πάλιν,
εἰ νῦν τι τῶν τούτου ϲέϲωκεν ἡ Τύχη.
135 εἴρηκα. κρῖνον ὅ τι δίκαιον νενόμικαϲ.
(Ϲμι.) ἀλλ' εὔκριτ' ἐϲτί· πάντα τὰ ϲυνεκκείμενα
τοῦ παιδίου 'ϲτί· τοῦτο γινώϲκω. (Δα.) καλῶϲ.
τὸ παιδίον δ'; (Ϲμι.) οὐ γνώϲομ' εἶναι, μὰ Δία, ϲοῦ
τοῦ νῦν ἀδικοῦντοϲ, τοῦ βοηθοῦντοϲ δὲ καί
140 ἐπεξίοντοϲ τ(ῷ) ἀδικεῖν μέλλοντί ϲοι.
(Ϲυ.) πόλλ' ἀγαθά ϲοι γένοιτο. (Δα.) δεινή γ' ἡ κρίϲιϲ,
νὴ τὸν Δία τὸν ϲωτῆρ'· ἅπανθ' εὑρὼν [ἐγώ
ἅπαντα περιέϲπαϲμ' ὁ δ' οὐχ εὑρὼν ἔχει.
οὐκοῦν ἀποδιδῶ; (Ϲμι.) φημί. (Δα.) δεινή γ' ἡ κρίϲιϲ,
145 ἢ μηθὲν ἀγαθόν μοι γένοιτο. (Ϲυ.) φέρε τ[οδί.
(Δα.) ὦ Ἡράκλειϲ ἃ πέπονθα. (Ϲυ.) τὴν πήραν χ[άλα
καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρειϲ γάρ. βραχύ
πρόϲμεινον, ἱκετεύω ϲ', ἵν' ἀποδῷ. (Δα.) τί γὰρ ἐγώ
ἐπέτρεψα τούτῳ; (Ϲυ.) δόϲ ποτ' ἐργαϲτήριον.
(Δα.) αἰϲχρά γ' ἃ πέπονθα. (Ϲμι.) πάντ' ἔχειϲ; (Ϲυ.) οἶμαί γε δή,
151 εἰ μή τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ
λέγοντοϲ, ὡϲ ἁλίϲκετ'. (Δα.) οὐκ ἂν ᾠόμην.
(Ϲυ.) ἀλλ' εὐτύχει βέλτιϲτε· τοιούτουϲ ἔδει
θᾶττον δικάζειν πάντα. (Δα.) [ἀδι]κ[ώτερον π]άθοϲ
155 ὦ Ἡράκλειϲ οὐ γέγονε· δεινή γ' ἡ κρίϲιϲ.

143 ἔχει Head. Wil., ἄγει Leo **145** τοδί Lef., ταχύ Leo **146** χάλα K., λαβέ Lef., ἀνέϲ Ar. **150** αἰϲχρά γ' ἃ Bo. Croe. Ell. Head. K. Leo **152** οὐκ ἂν ᾠόμην Davo dederunt Nic. Wil. **153** τοιούτουϲ Ar. Herw. K., τοιοῦτόν γ' Croi. **154** πάντα Ro.; ἀδικώτερον πάθοϲ Wil., τοῦ καθάρματοϲ Ro., ἀδίκου πράγματοϲ Croi. **155** post γέγονε distinxit Wil.

CΥΡ/ ΠΟΝΗΡΟCΗCΘΑCωΠΟ.ΗΡ'Ο....ΥΝΥΝ
ΤΟΥΤωΦΥΛΑΞЄΙCΑΥΤ..........ΙΑ
ЄΥΪCΘΙ·ΤΗΡΗCωCЄΠ.ΝΤΑ..Ν.Ρ.ΝΟΝ
ΟΙΜωΖЄΚΑΙΒΑΔΙΖЄCΥΔЄΤΑΥΤΙΓΥΝΗ
160 ΛΑΒΟΥCΑΠΡΟCΤΟΝΤΡΟΦΙΜΟΝЄΝΘΑΔ'ЄΙCΦЄΡЄ
ΧΑΙΡЄCΤΡΑΤΟΝΝΥΝΓΑΡΜЄΝΟΥΜЄΝЄΝΘΑΔЄ
ЄΙCΑΥΡΙΟΝΔ'ЄΠЄΡΓΟΝЄΞΟΡΜΗCΟΜЄΝ
ΤΗΝΑΠΟΦΟΡΑΝΑΠΟΔΟΝΤЄCΑΛΛΑΤΑΥΤΑΜΟΙ
ΠΡωΤ'ΑΠΑΡΙΘΜΗCΑΙΚΑΘЄΝ'·ЄΧЄΙCΚΟΙΤΙΔΑΤΙΝΑ
165 ΒΑΛΛ'ЄΙCΤΟΠΡΟΚΟΛΠΙΟΝ:ΜΑΓЄΙΡΟΝΒΡΑΔΥΤЄΡΟΝ
ΟΥΔЄΙCЄΟΡΑΚЄΤΗΝΙΚΑΥΤ'ЄΧΘЄCΠΑΛΑΙ
ЄΠΙΝΟΝ:ΟΥΤΟCΙΜЄΝЄΙΝΑΙΦΑΙΝЄΤΑΙ
ΑΛЄΚΤΡΥωΝΤΙCΚΑΙΜΑΛΑCΤΡΙΦΝΟC·ΛΑΒЄ
ΤΟΥΤΙΔЄΔΙΑΛΙΘΟΝΤΙ·ΠЄΛЄΚΥCΟΥΤΟCΙ:
ΟΝ/ ΤΙΤΑΥΤ':ΥΠΟΧΡΥCΟCΔΑΚΤΥΛ.ΟCΤΙCΟΥΤΟCΙ
171 ΑΥΤΟCCΙΔΗΡΟΥC·ΓΛΥΜΜΑΤ..ΡΟCΗΤΡΑΓΟC
ΟΥΚΑΝΔΙΑΓΝΟΙΗΝΚΛЄΟCΤΡΑΤΟCΔЄΤΙC
...ΙΝΟΠΟΙΗCΑCωCΛЄΓЄΙΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑ:
...ΔЄΙΞΟΝ:ΗΝCΥΔ'ЄΙΤΙC:.ΥΤΟCЄCΤΙ:ΤΙC:
175 ...ΚΤΥΛΙΟC:ΟΠΟΙΟCΟΥΓΑΡΜΑΝΘΑΝω:
...ΔЄCΠΟΤΟΥΤΟΥΜΟΥΧΑΡ.CΙΟΥ:ΧΟΛΑΙC
...ΠωΛЄCЄΝ:ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΘЄCΑΘΛΙЄ
....ΜЄ.ЄΡΟΝCΟΙΘωΠΟΘЄΝΔΑΥΤΟΝΛΑΒωΝ
.....:ΑΠΟΛΛΟΝΚΑΙΘЄΟΙΔЄΙΝΟΥΚΑΚΟΥ

157 ante A, cuius pars superior exstat, hasta conspicitur **164** apostrophos post ΚΑΘЄΝ' falso addita est **174** initio tres potius quam quattuor litterae desunt **178** ...Η...ЄΡΟΝ Lef.

Ϲυ. πονηρὸϲ ἦϲθαϲ. (Δα.) ὦ πονήρ᾽ ὅπωϲ cὺ νῦν
τούτῳ φυλάξειϲ αὐτ[ὰ πάντ᾽ ἀκήρατ]α.
εὖ ἴϲθι, τηρήϲω ϲε πάντα τὸν χρόνον.
(Ϲυ.) οἴμωζε καὶ βάδιζε. cὺ δὲ ταυτὶ γύναι
160 λαβοῦϲα πρὸϲ τὸν τρόφιμον ἐνθάδ᾽ εἴϲφερε.
Χαιρέϲτρατον νῦν γὰρ μενοῦμεν ἐνθάδε,
εἰϲ αὔριον δ᾽ ἐπ᾽ ἔργον ἐξορμήϲομεν
τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντεϲ. ἀλλὰ ταῦτά μοι
πρῶτ᾽ ἀπαρίθμηϲαι καθ᾽ ἕν. ἔχειϲ κοιτίδα τινά;
165 βάλλ᾽ εἰϲ τὸ προκόλπιον. (Ον.) μάγειρον βραδύτερον
οὐδεὶϲ ἑόρακε· τηνικαῦτ᾽ ἐχθὲϲ πάλαι
ἔπινον. (Ϲυ.) οὑτοϲὶ μὲν εἶναι φαίνεται
ἀλεκτρυών τιϲ καὶ μάλα ϲτριφνόϲ· λαβέ.
τουτὶ δὲ διάλιθόν τι. πέλεκυϲ οὑτοϲί.
Ον. τί ταῦθ᾽; (Ϲυ.) ὑπόχρυϲοϲ δακτύλιόϲ τιϲ οὑτοϲί,
171 αὐτὸϲ ϲιδηροῦϲ· γλύμμα ταῦροϲ ἢ τράγοϲ,
οὐκ ἂν διαγνοίην, Κλεόϲτρατοϲ δέ τιϲ
ἐϲτὶν ὁ ποήϲαϲ, ὡϲ λέγει τὰ γράμματα.
(Ον.) ἄγε], δεῖξον. (Ϲυ.) ἤν. cὺ δ᾽ εἶ τίϲ; (Ον.) οὗτόϲ ἐϲτι. (Ϲυ.) τίϲ;
(Ον.) ὁ δακτύλιοϲ. (Ϲυ.) ὁ ποῖοϲ; οὐ γὰρ μανθάνω.
(Ον.) τοῦ δεϲπότου τοὐμοῦ Χαριϲίου. (Ϲυ.) χολᾶιϲ.
(Ον.) ὃν ἀπώλεϲεν. (Ϲυ.) τὸν δακτύλιον θὲϲ ἄθλιε.
(Ον.) τὸν ἡμέτερόν ϲοι θῶ; πόθεν δ᾽ αὐτὸν λαβὼν
179 ἔχειϲ; (Ϲυ.) Ἄπολλον καὶ θεοὶ δεινοῦ κακοῦ.

156 ὅπωϲ cὺ νῦν Croi. **157** αὐτά Ar. Ell. Wil.; πάντα Wil.; ἀκήρατα K., τὰ ϲυνεκκείμενα Lef. **158** πάντα τὸν χρόνον Lef. **159** γυνή tenet Ar. **160** εἴϲφερε Χαιρέϲτρατον. Ar. Hous. **163** in fine δεῖ Leeuw. **164** ἀπαρίθμηϲαι Lef., ἀπαρίθμηϲον K., ἀπαρίθμει cύ Nic., ἀπαριθμῆϲαι Leeuw. **174** ἄγε K., φέρε Wil., ἀπόδειξον Rich., οὗτοϲ Head. Wil., αὐτόϲ Lef. **175—179** initia versuum suppl. Lef.

180 ....ΤΟϹѠϹΑΙΧΡΗΜΑΤ'ΕϹΤΙΝΟΡΦΑΝΟΥ
...ΔΟϹΟΠΡΟϹΕΛΘѠΝΕΥΘΥϹΑΡΠΑΖΕΙΝΒΛΕΠΕΙ:
.....ΚΤΥΛΙΟΝΘΕϹΦΗΜΙ:ΠΡΟϹΠΑΙΖΕΙϹΕΜΟΙ·
B_2 (R) ΤΟΥΔΕϹΠ.ΤΟΥϹΤΙΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛѠΚΑΙΘΕΟΥϹ:
ΑΠΟϹΦΑΓΕΙΗΝ.ΡΟΤΕΡΟΝΑΝΔΗΠΟΥΘΕΝΗ
185 ΤΟΥΤѠΤΙΚ.ΘΥΦΕΙΜΗΝΑΡΑΡΕΔΙΚΑϹΟΜΑΙ
ΑΠΑϹΙΚ.ΘΕΝΑΠ..ΔΙΟΥϹΤΙΝΟΥΚΕΜΑ
ϹΤΡΕΠΤΟΝΤΙΤΟΥΤΙΛΑΒΕϹΥΠΟΡΦΥΡΑΠΤΕΡΥΞ
ΕΙϹѠΔΕΠΑΡ..ΕϹΥΔΕΤΙΜΟΙΛΕΓΕΙϹ:ΕΓѠ
ΧΑΡΙϹΙΟΥϹΤΙΝΟΥΤΟϹΙΤΟΥΤΟΝΠΟΤΕ
190 ΜΕΘΥ......ΕϹ'ѠϹΕΦΗ:ΧΑΙΡΕϹΤΡΑΤΟΥ
ΕΙΜ'ΟΙΚΕΤΗϹΗϹѠΖΕΤΟΥΤΟΝΑϹΦΑΛѠϹ
ΗΜΟΙΔ.Ϲ...ѠΙ..ΠΑΡΕΧѠϹѠ̂Ν:ΒΟΥΛΟΜΑΙ
ΑΥΤ.ϹΦ.........ΥΔΕΕΝΜΟΙΔΙΑΦΕΡΕΙ
ΕΙϹΤΑΥΤΟ.ΑΡΠΑΡΑΓΟΜΕΝѠϹΕΜΟΙΔΟΚΕΙ
195 ΔΕΥΡ'ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ:ΝΥΝΙΜΕΝΟΥΝϹΥΝΑΓΟΥϹΙΚΑΙ
ΟΥΚΕϹΤΙΝΕΥΚΑΙΡΟΝΤΟΜΗΝΥΕΙΝΙϹѠϹ
ΑΥΤѠΠΕΡΙΤΟΥΤѠΝΑΥΡΙΟΝΔΕ:ΚΑΤΑΜΕΝѠ
ΑΥΡΙΟΝ·ΟΤѠΒΟΥΛΕϹΘ'ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝΕΝΙΛΟΓѠ
ΕΤΟΙΜΟϹ·ΟΥΔΕΝΥΝΚΑΚѠϹΑΠΗΛΛΑΧΑ·
200 ΠΑΝΤѠΝΔ'ΑΜΕΛΗϹΑΝΘ'ѠϹΕΟΙΚΕΝΔΕΙΔΙΚΑϹ
ΜΕΛΕΤΑΝΔΙΑΤΟΥΤΙΠΑΝΤΑΝΥΝΙϹѠΖΕΤΑΙ

ΧΟ Ρ ΟΥ

ΟΝ/ ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝѠΡΜΗΚΑΠΛΕΙΝΗΠΕΝΤΑΚΙϹ
ΤѠΔΕϹΠΟΤ.ΔΕΙΞΑΙΠΡΟϹΕΛΘѠΝΚΑΙϹΦΟΔΡΑ

192 ѠΙ iam Lef. quoque pro certis habet

180 οἷον τὸ ϲῶϲαι χρήματ' ἐϲτὶν ὀρφανοῦ
παιδόϲ· ὁ προϲελθὼν εὐθὺϲ ἁρπάζειν βλέπει.
τὸν δακτύλιον θέϲ, φημί. (Ον.) προϲπαίζειϲ ἐμοί;
τοῦ δεϲπότου 'ϲτί, νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούϲ.
(Ϲυ.) ἀποϲφαγείην πρότερον ἂν δήπουθεν ἤ
185 τούτῳ τι καθυφείμην. ἄραρε, δικάϲομαι
ἅπαϲι καθ' ἕνα· παιδίου 'ϲτίν, οὐκ ἐμά.
ϲτρεπτόν τι τουτί· λαβὲ ϲύ. πορφυρᾶ πτέρυξ.
εἴϲω δὲ πάραγε. ϲὺ δὲ τί μοι λέγειϲ; (Ον.) ἐγώ;
Χαριϲίου 'ϲτίν οὑτοϲί· τοῦτόν ποτε
190 μεθύων ἀπώλεϲ', ὡϲ ἔφη. (Ϲυ.) Χαιρεϲτράτου
εἴμ' οἰκέτηϲ· ἢ ϲῷζε τοῦτον ἀϲφαλῶϲ
ἤ 'μοὶ δόϲ, [αὐτὸν ὡϲ] παρέχω ϲῶν. (Ον.) βούλομαι
αὐτὸϲ φυλάττειν. (Ϲυ.) οὐδὲ ἕν μοι διαφέρει·
εἰϲ ταὐτὸ γὰρ παράγομεν, ὡϲ ἐμοὶ δοκεῖ,
195 δεῦρ' ἀμφότεροι. (Ον.) νυνὶ μὲν οὖν ϲυνάγουϲι καί
οὐκ ἔϲτιν εὔκαιρον τὸ μηνύειν ἴϲωϲ
αὐτῷ περὶ τούτων· αὔριον δέ. (Ϲυ.) καταμενῶ·
αὔριον ὅτῳ βούλεϲθ' ἐπιτρέπειν ἑνὶ λόγῳ
ἕτοιμοϲ. οὐδὲ νῦν κακῶϲ ἀπήλλαχα.
200 πάντων δ' ἀμελήϲανθ', ὡϲ ἔοικεν, δεῖ δίκαϲ
μελετᾶν· διὰ τούτου πάντα νυνὶ ϲῴζεται.

Χοροῦ

Ον. τὸν δακτύλιον ὥρμηκα πλεῖν ἢ πεντάκιϲ
τῷ δεϲπότῃ δεῖξαι προϲελθών, καὶ ϲφόδρα

180 οἷον Lef.; τό K., ἀποϲῶϲαι Lef. **181** παιδόϲ Wil., ἄλλοϲ Lef. **182** προϲπαίζειϲ ἐμοί Syrisco dat Rich. **190** suppl. Lef. **192** αὐτὸν ὡϲ Wil., αὐτῷ ἵν' εὖ cum crasi Head., πάλιν ἵνα Leo, ἔϲτ' ἂν ϲοι Leeuw., ὡϲ ἂν ϲοι Herw. **193** suppl. Croi. **201** τούτου Croi.

ωΝЄΓΓΥϹΗ.ΗΚΑΙΠΡΟϹΑΥΤωΠΑΝΤЄΛωϹ
205 ΑΝΑΔΥΟΜΑΙ·ΚΑΙΤωΝΠΡΟΤЄΡΟΝΜΟΙΜЄΤΑΜЄΛЄΙ
ΜΗΝΥΜΑΤωΝ·ΛЄΓЄΙΓΑΡЄΠΙЄΙΚωϹΠΥΚΝΑ
ωϹΤΟΝΦΡΑϹΑΝΤΑΤΑΥΤΑΜΟΙΚΑΚΟΝΚΑΚ..
ΟΖЄΥϹΑΠΟΛЄϹΑΙ·ΜΗΜЄΔΗΔΙΑΛΛΑΓ...
ΠΡΟϹΤΗΝΓΥ.ΑΙΚΑΤΟΝΦΡΑϹΑΝΤΑΤΑΥ.....
210 ϹΥΝЄΙΔΟΤ'ΑΦΑΝΙϹΗΛΑΒωΝΚΑΛωϹ....
ЄΤЄΡΟΝΤΙΠΡΟϹΤΟΥΤΟΙϹΚΥΚΑΝ.........
ΚΑΝΤΑΥΘΑΚΑΚΟΝЄΝЄϹΤΙΝЄΠΙЄΙΚωϹΜ...
ΑΒΡ/ ЄΑΤЄΜ'Ι.ЄΤЄΥωϹЄΚΑΙΜΗΚΑΚΑ (ΜΟΙ supra ΗΚΑΚΑ)
ΠΑΡЄΧЄΤ'ЄΜΑΥΤΗΝωϹЄΟΙΚЄΝΑΘΛ ..
215 ΛЄΛΗΘΑΧΛЄΥΑΖΟΥϹ'ЄΡΑϹΘΑ......
B_3 (R) ΘЄΙΟΝΔЄΜΙϹЄΙΜΙϹΟϹΑΝΘΡωΠΟϹΜ'ЄΤΙ
ΟΥΚЄΤΙΜ'ЄΑΓΑΡΟΥΔЄΚΑΤΑΚЄΙϹΘΑΙΤΑΛΑΝ
ΠΑΡΑΥΤΟΝΑΛΛΑΧωΡΙϹ : ΑΛΛ'ΑΠΟΔωΠΑΛΙΝ
ΠΑΡΟΥΠΑΡЄΛΑΒΟΝΑΡΤΙωϹΑΤΟΠΟΝ : ΤΑΛΑϹ : ΑΒΡ/
220 ΟΥΤΟϹΤΙΤΟϹΟΥΤΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΑΠΟΛΛΥЄΙ
ЄΠЄΙΤΟΓ'ЄΠΙΤΟΥΤωΤΟΤΗϹΘЄ.ΥΦЄΡЄΙΝ
ΚΑΝΟΥΝЄΜΟΙΓ'ΟΙΟΝΤЄΝΥΝЄϹΤ'ωΤΑΛΑΝ·
ΑΓΝΗΓΑΜωΝΓΑΡΦΑϹΙΝΗΜ ΡΑ.....ΗΝ
ΗΔΗΚΑΘΗΜΑΙ : ΠωϹΑΝΟΥΝΠΡΟϹΤωΝΘЄωΝ
225 ΠωϹΑΝΪΚЄΤЄΥω : ΠΟΥϹΤ......ΤωΝЄΓω
ΠЄΡΙЄΡΧΟΜ'ΟΥΤΟϹЄΝΔΟΝ.. . .ωΓΑΘЄ

206 linea recta litterae Υ superscripta nota productionis esse potest **211** post ΚΥΚΑΝ vix erat Φ in charta **212** in fine potius Μ quam Π erat **215** ultimae litterae perparvum vestigium cernitur

---

208 δαλλαγεἰc Head. Leo Wil. **209** suppl. Lef. **210** δὲ νῦν Capps, ποῶν Wil., δ' ἔχοι Leo, δέ τοι Leeuw. **211** ἀφ-

ὢν ἐγγὺϲ ἤδη καὶ πρὸϲ αὐτῷ παντελῶϲ
205 ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει
μηνυμάτων. λέγει γὰρ ἐπιεικῶϲ πυκνά·
„ὡϲ τὸν φράϲαντα ταῦτά μοι κακὸν κακῶϲ
ὁ Ζεὺϲ ἀπολέϲαι“. μή με δὴ διαλλαγεὶϲ
πρὸϲ τὴν γυναῖκα τὸν φράϲαντα ταῦτα καί
210 ϲυνειδότ' ἀφανίϲῃ λαβών. καλῶϲ δὲ νῦν
ἕτερόν τι πρὸϲ τούτοιϲ κυκᾶν [ἀφέξομαι.
κἀνταῦθα κακὸν ἔνεϲτιν ἐπιεικῶϲ μέγα.
Αβ. ἐᾶτέ μ', ἱκετεύω ϲε, καὶ μή μοι κακά
παρέχετ'. ἐμαυτήν, ὡϲ ἔοικεν, ἀθλία
215 λέληθα χλευάζουϲ'. ἐρᾶϲθαι μὲν ἐδόκουν
θεῖον δὲ μιϲεῖ μῖϲοϲ ἄνθρωπόϲ μέ τι.
οὐκέτι μ' ἐᾷ γὰρ οὐδὲ κατακεῖϲθαι τάλαν
παρ' αὑτόν, ἀλλὰ χωρίϲ. (Ον.) ἀλλ' ἀποδῶ πάλιν
παρ' οὗ παρέλαβον ἀρτίωϲ; ἄτοπον. Αβ. τάλαϲ
220 οὗτοϲ. τί τοϲοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;
ἐπεὶ τό γ' ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆϲ θεοῦ φέρειν
κανοῦν ἔμοιγ' οἷόν τε νῦν ἐϲτ' ὦ τάλαν·
ἁγνὴ γάμων γάρ, φαϲίν, ἡμέραν τρίτην
ἤδη κάθημαι. (Ον.) πῶϲ ἂν οὖν, πρὸϲ τῶν θεῶν,
225 πῶϲ ἄν, ἱκετεύω — (Cυ.) ποῦ 'ϲτιν, ὃν ζητῶν ἐγώ
περιέρχομ'; οὗτοϲ ἔνδον. ἄποδοϲ ὦγαθέ

ἕξομαι Hen., φυλάξομαι Wil. **212** μέγα Wil., πολύ Ar. Ell. Leo **215** ἐρᾶϲθαι Ar.; μὲν ἐδόκουν Sud., γὰρ ἐδόκουν Ar. **221** cf. Diogenian. II 46 ἁγνὴ γάμων· ἐπὶ τῶν ϲωφρόνων γυναικῶν . . . . . ὅμοιον τὸ κανοῦν ⟨τὸ⟩ τῆϲ θεοῦ φέρει. **223** schol. Eur. Hipp. 138 = fr. 920 K. (ἁγνόν) ἄθικτον „ἁγνὴ γάρ εἰμι“ Μένανδροϲ; suppl. Croi. **225** ποῦ 'ϲτιν ὃν ζητῶν Ar. Leo Wil. **226** ἄποδοϲ Wil.; ἢ θέϲ Ar.

ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΗΔЄΙΞΟΝѠΙΜЄ.ΛЄΙϹΠΟΤЄ
ΟΙ
ΚΡΙΝѠΜЄΘ'ЄΛΘЄΙΝΔЄΙΜЄΠΟΙ : ΤΟΥΤΟΝΙ
ЄϹΤΙΝΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΝΘΡѠΠЄ·ΤΟΥΜЄΝΔЄϹΠΟΤΟΥ
230 ЄϹΤ'ΟΙΔ'ΑΚΡΙΒѠϹΟΥΤΟϹΙΧΑΡΙϹΙΟΥ
ΟΚΝѠΔЄΔЄΙΞΑΙΠΑΤЄΡΑΓΑΡΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥ
ΑΥΤΟΝΠΟѠϹΧЄΔΟΝΤΙΤΟΥΤΟΝΠΡΟϹΦЄΡѠΝ
ΜЄΘΟΥϹΥΝЄΞЄΚЄΙΤΟ : ΠѠϹΑΒЄΛΤЄΡЄ :
ΤΑΥΡΟΠѠΛΙΟΙϹΑΠѠΛЄϹЄΝΤΟΥΤΟΝΠΟΤЄ
235 ΠΑΝΝΥΧΙΔΟϹΟΥϹΗϹΚΑΙΓΥΝΑΙΚѠΝ·ΚΑΤΑΛΌΓΟΝ
ЄϹΤΙΝΒΙΑϹΜΟΝΤΟΥΤΟΝЄΙΝΑΙΠΑΡΘЄΝΟΥ
ΗΔ'ЄΤЄΚЄΤΟΥΤΟΚΑΞЄΘΗΚЄΔΗΛΑΔΗ
ЄΙΜЄΝΤΙϹΟΥΝЄΥΡѠΝЄΚЄΙΝΗΝΠΡΟϹΦЄΡΟΙ
ΤΟΥΤΟΝϹΑΦЄϹΑΝΔЄΙΚΝΥ .ΑΝΤΙΤЄΚΜΗΡΙΟΝ
240 ΝΥΝΙΔ'ΫΠΟΝΟΙΑΝΚΑΙΤΑΡΑΧΗΝЄΧЄΙ : ϹΚΟΠЄΙ
ΑΥΤΟϹΠЄΡΙΤΟΥΤѠΝ·ЄΙΔ'ΑΝΑϹЄΙЄΙϹΑΠΟΛΑΒЄΙΝ
..ΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΜЄΒΟΥΛΟΜЄΝΟϹΔΟΥΝΑΙΤЄϹΟΙ
..ΚΡΟΝΤΙΛΗΡЄΙϹΟΥΚЄΝЄϹΤΙΝΟΥΔЄЄ.Ϲ
..ΡЄΜΟΙΜЄΡΙϹΜΟϹ : ΟΥΔЄΔЄΟΜΑΙΤ̣Α̣ΥΤΑΔ̣Η̣ Ο̣
245 ..ѠΔΙΑΔΡΑΜѠΝЄΙϹΠΟΛΙΝΓΑΡЄΡΧΟΜΑΙ
...Ι̣ΠЄΡΙΤΟΥΤѠΝЄΙϹΟΜЄΝΟϹΤΙΔЄ.ΠΟЄΙΝ :
..ΠΑΙΔΑΡΙΟΝΟΝΥΝΤΙΘΗΝЄΙΘ'Η.ΥΝΗ
..Η̣ϹΙΜ'ЄΝΔΟΝΟΥΤΟϹЄΥΡЄΝΑΝ.ΡΑΚЄΥϹ :
...ΦΗϹΙΝ : ѠϹΚΟΜΨΟΝΤΑΛΑΝΚΑΙΤΟΥΤΟΝΙ
250 Τ̣.ΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝЄΠΟΝΤΑΤΟΥΜΟΥΔЄϹΠΟΤΟΥ :
B_4(V) ΑΙΔΥϹΜΟΡ'ЄΙΤ'ЄΙΤΡΟΦΙΜΟϹΟΝΤѠϹЄϹΤΙϹΟΥ
ΤΡЄΦΟΜЄΝΟΝΟΨЄΙΤΟΥΤΟΝЄΝΔΟΥΛΟΥΜЄΡЄΙ
ΚΟΥΚΑΝΔΙΚΑΙѠϹΑΠΟΘΑΝΟΙϹ : ΟΠЄΡΛЄΓѠ

228 in verbo ЄΛΘЄΙΝ littera Ι omissa a scriba postea inserta est; ΟΙ a prima manu superscriptum **244** : .ΑΥΤΑΔΗ et in margine Α̣Β̣Ρ̣ Ri., ..ΥΤΑΔ̣Η̣ et in margine Ο̣ K., Τ̣Α̣Υ̣Τ̣Α... Lef.

τὸν δακτύλιον, ἢ δεῖξον ὧι μέλλεις ποτ', ἤ
κρινώμεθ'· ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι. (Ον.) τοιουτονί
ἐστὶν τὸ πρᾶγμ' ἄνθρωπε· τοῦ μὲν δεσπότου
230 ἔστ', οἶδ' ἀκριβῶς, ουτοσὶ Χαρισίου·
ὀκνῶ δὲ δεῖξαι· πατέρα γὰρ τοῦ παιδίου
αὐτὸν ποῶ σχεδόν τι τοῦτον προσφέρων
μεθ' οὗ συνεξέκειτο. (Cυ.) πῶς ἀβέλτερε;
(Ον.) Ταυροπολίοις ἀπώλεσεν τοῦτόν ποτε
235 παννυχίδος οὔσης καὶ γυναικῶν· κατὰ λόγον
ἐστὶν βιασμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου·
ἣ δ' ἔτεκε τοῦτο κἀξέθηκε δηλαδή.
εἰ μέν τις οὖν εὑρὼν ἐκείνην προσφέροι
τοῦτον, σαφὲς ἄν τι δεικνύοι τεκμήριον·
240 νυνὶ δ' ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει. (Cυ.) σκόπει
αὐτὸς περὶ τούτων. εἰ δ' ἀνασείεις, ἀπολαβεῖν
τὸν δακτύλιόν με βουλόμενος δοῦναί τέ σοι
μικρόν τι, ληρεῖς· οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ εἷς
παρ' ἐμοὶ μερισμός. Ον. οὐδὲ δέομαι ταῦτα δή.
(Cυ.) ἥξω διαδραμών, εἰς πόλιν γὰρ ἔρχομαι
246 νυνί, περὶ τούτων εἰσόμενος τί δεῖ ποεῖν.
(Αβ.) τὸ παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἡ γυνή
Ὀνήσιμ' ἔνδον, οὗτος εὗρεν ἁνθρακεύς;
(Ον.) ναί, φησίν. (Αβ.) ὡς κομψὸν τάλαν. (Ον.) καὶ τουτονί
250 τὸν δακτύλιον ἐπόντα τοὐμοῦ δεσπότου.
(Αβ.) ἆ δύσμορ'· εἶτ', εἰ τρόφιμος ὄντως ἐστί σου,
τρεφόμενον ὄψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει
κοὐκ ἂν δικαίως ἀποθάνοις; (Ον.) ὅπερ λέγω,

227 ἤ in fine addidit Sud. **239** ἄν τι δεικνύοι Croi. **244** ταῦτά σου Lef. **245** ἥξω Wil. **246** νυνί Wil. **249** ναί Lef., ὡς Ro. **251** ἆ Wil.

ΤΗΝΜΗΤΕΡ'ΟΥΔΕΙCΟΙΔΕΝ : ΑΠΕΒΑΛΕΝΔΕΦΗC
255 ΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙCΑΥΤΟΝ : ΠΑΡΟΙΝΩΝΓ'ΩCΕΜΟΙ
ΤΟΠΑΙΔΑΡΙ.ΝΕΙΦ'ΑΚΟΛΟΥΘΟC : ΔΗΛΑΔΗ ΑΒΡ/
ΕΙCΤΑC.ΥΝΑΙΚΑCΠΑΝΝΥΧΙΖΟΥCΑCΜΟΝΟC
ΕΝΕ.....Α..ΥΓΑΡΠΑΡΟΥCΗCΕΓΕΝΕΤΟ
ΤΟΙΟΥΤΟΝΕΤΕΡΟΝ : CΟΥΠΑΡΟΥCΗC : ΠΕΡΥCΙΝΑΙ
260 ΤΑΥΡΟΠΟ.....ΑΙCΙΝΓΑΡΕΨΑΛΛΟΝΚΟΡΑΙC
ΑΥΤΗΘ......ΝΕΠΑΙΖΟΝ·ΟΥΔ'ΕΓΩΤΟΤΕ
ΟΥΠΩΓΑΡΑΝΔΡ'ΗΔΕΙΝΤΙΕCΤΙ·ΚΑΙΜΑΛΑ
ΜΑΤΗΝΑΦΡΟΔΙΤΗΝ : ΤΗΝΔΕΠΑΙΔ'ΗΤΙCΗΝ
ΟΙCΘΑC : ΠΥΘΟΙΜΗΝΑΝΠΑΡΑΙCΓΑΡΗΝΕΓΩ
265 ΓΥΝΑΙΞΙΤΟΥΤΩΝΗΝΦΙΛΗ : ΠΑΤΡΟCΤΙΝΟC
ΗΚΟΥCΑC : ΟΥΔΕΝΟΙΔΑΠΛΗΝΪΔΟΥCΑΓΕ
ΓΝΟΙΗΝΑΝΑΥΤΗΝΕΥΠΡΕΠΗCΤΙCΩΘΕΟΙ
ΚΑΙΠΛΟΥCΙΑΝΕΦΑCΑΝΤΙΝ' : ΑΥΤΗCΤΙΝΤΥΧΟΝ ΟΝ/
ΟΥΚΟΙΔ'ΕΠΛΑΝΗΘΗΓΑΡΜΕΘΗΜΩΝΟΥC'ΕΚΕΙ
270 ΕΙΤ'ΕΞΑΠΙΝΗCΚΛΑΟΥCΑΠΡΟCΤΡΕΧΕΙΜΟΝΗ
ΤΙΛΛΟΥC'ΕΑΥΤΗCΤΑCΤΡΙΧΑC·ΚΑΛΟΝΠΑΝΥ
ΚΑΙΛ.ΠΤΟΝΩΘΕΟΙΤΑΡΑΝΤΙΝΟΝCΦΟΔΡΑ
ΑΠΟΛΩΛΕΚ.Ι'ΟΛΟΝΓΑΡΕΓΕΓΟΝΕΙΡΑΚΟC :
ΚΑΙΤΟΥΤΟΝ..ΧΕΝ : ΕΙΧ'ΙCΩCΑΛΛ'ΟΥΚΕΜΟΙ
275 ΕΔΕΙΞΕΝΟΥΓΑΡΨΕΥCΟΜΑΙ : ΤΙΧΡΗΠΟΕΙΝ
ΕΜΕΝΥΝ : ΟΡΑCΥΤΟΥΤΟΕΑΝΔΕΝΥΝΕΧΗC
ΕΜΟΙΤΕΠΕΙΘΗΤΟΥΤΟΠΡΟCΤΟΝΔΕCΠΟΤ..
ΦΑΝΕΡΟΝΠΟΗCΕΙCΕΙΓΑΡΕCΤ'ΕΛΕΥΘΕΡΑ.

260 inter ΠΟ et ΑΙ potius 5 quam 6 litterae desunt; ΙΝ non plane certa, ΜΕΝ non potest inseri.

---

257 μόνας Herw. **258** ἐνέπεcε Ell. K. Leo Nic.; κἀμοῦ Ar. Ell. Head. Leo Wil. **260** σῖcιν Ell., αἷc ἦν Ar., αἷc

τὴν μητέρ' οὐδεὶϲ οἶδεν. (Αβ.) ἀπέβαλεν δέ, φῄϲ,
255 Ταυροπολίοιϲ αὐτόν; (Ον.) παροινῶν γ', ὡϲ ἐμοί
τὸ παιδάριον εἶφ' ἀκόλουθοϲ. (Αβ.) δηλαδή
εἰϲ τὰϲ γυναῖκαϲ παννυχιζούϲαϲ μόνοϲ
ἐνέπεϲε· κἀμοῦ γὰρ παρούϲηϲ ἐγένετο
τοιοῦτον ἕτερον. (Ον.) ϲοῦ παρούϲηϲ; (Αβ.) πέρυϲι, ναί,
260 Ταυροπολίοιϲ· παιϲὶν γὰρ ἔψαλλον κόραιϲ
αὐτή θ' [ὁμοῦ] ϲυνέπαιζον· οὐδ' ἐγὼ τότε
οὔπω γὰρ ἄνδρ' ᾔδειν τί ἐϲτι. (Ον.) καὶ μάλα.
(Αβ.) μὰ τὴν Ἀφροδίτην. (Ον.) τὴν δὲ παῖδά γ' ἥτιϲ ἦν
οἶϲθαϲ; (Αβ.) πυθοίμην ἄν· παρ' αἷϲ γὰρ ἦν ἐγώ
265 γυναιξί, τούτων ἦν φίλη. (Ον.) πατρὸϲ τίνοϲ
ἤκουϲαϲ; (Αβ.) οὐδὲν οἶδα· πλὴν ἰδοῦϲά γε
γνοίην ἂν αὐτήν. εὐπρεπήϲ τιϲ ὦ θεοί,
καὶ πλουϲίαν ἔφαϲάν τιν'. Ον. αὕτη 'ϲτιν τυχόν.
(Αβ.) οὐκ οἶδ'· ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὖϲ' ἐκεῖ,
270 εἶτ' ἐξαπίνηϲ κλάουϲα προϲτρέχει μόνη,
τίλλουϲ' ἑαυτῆϲ τὰϲ τρίχαϲ, καλὸν πάνυ
καὶ λεπτὸν ὦ θεοὶ ταραντῖνον ϲφόδρα
ἀπολωλεκυῖ', ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ῥάκοϲ.
(Ον.) καὶ τοῦτον εἶχεν; (Αβ.) εἶχ' ἴϲωϲ, ἀλλ' οὐκ ἐμοί
275 ἔδειξεν· οὐ γὰρ ψεύϲομαι. (Ον.) τί χρὴ ποεῖν
ἐμὲ νῦν; (Αβ.) ὅρα ϲὺ τοῦτ'· ἐὰν δὲ νοῦν ἔχῃϲ
ἐμοί τε πείθῃ, τοῦτο πρὸϲ τὸν δεϲπότην
φανερὸν ποήϲειϲ. εἰ γάρ ἐϲτ' ἐλευθέραϲ

μέν Croi., ταῖϲ μέν Leeuw., Ταυροπολιαζούϲαιϲ Nic. Wil., παιϲίν Capps K., cf. Ar. Lys. 595 et Theophil. fr. 12, 6 K. **261** αὐτή θ' ὁμοῦ ϲυνέπαιζον Head. Leeuw., αὐτόθι δὲ καὶ c. Ar. Nic., αὐτῷ θραϲέωϲ c. Ro., ϲυνέπαιζεν Capps **262** καὶ μάλα Onesimo dedit Wil., πώμαλα Herw., μάλ' οὐ Rich. **263** παῖδά γ' ἥτιϲ Head. Wil., ποτ' add. Ar. K. Leo, παῖδα δὴ τίϲ Rich. **276** νοῦν Lef.

ΓЄ.....
ΠΑΙΔΟCΤΙΤΟΥΤΟΝΛΑΝΘΑΝЄΙΝΔЄΙΤΟCΥΜ...
280 ΠΡΟΤЄΡΟΝЄΚЄΙΝΗΝΗΤΙCЄCΤ'ΑΒΡΟΤΟΝΟ.
ЄΥΡΩΜЄΝ·ЄΠΙΤΟΥΤΩΔЄΜΟΙCΥΝΥΝ.ΡΑ...
ΟΥΚΑΝΔΥΝΑΙΜΗΝΤΟΝΑΔΙΚΟΥΝΤΑΠΡΙΝ....
ΤΙCЄCΤΙΝЄΙΔЄΝΑΙΦΟΒΟΥΜΑΙΤΟΥΤЄΓ.
ΜΑΤΗΝΤΙΜΗΝΥЄΙΝΠΡΟCЄΚЄΙΝΑCΑCΑ...
285 ΤΙCΟΙΔЄΝЄΙΚΑΙΤΟΥΤΟΝЄΝЄΧΥΡΟΝΛΑΒ..
ΤΟΤЄΤΙCΠΑΡΑΥΤΟΥΤΩΝΠΑΡΟΝΤΩΝΑΠЄΒΑΛЄΝ
ЄΤЄΡΟCΚΥΒЄΥΩΝΤΥΧΟΝΪCΩCЄΙCCΥΜΒΟΛΑC
ΫΠΟΘΗΜ'ЄΔΩΚ'ΗCΥΝΤΙΘЄΜЄΝΟCΠЄΡΙΤΙΝΟC
ΠЄΡΙЄΙΧЄΤ'ЄΙΤ'ЄΔΩΚЄΝ·ЄΤЄΡΑΜΥΡΙΑ
290 ЄΝΤΟΙCΠΟΤΟΙCΤΟΙΑΥΤΑΓΙΝЄCΘΑΙΦΙΛЄΙ
ΠΡΙΝЄΙΔЄΝΑΙΔЄΤΟΝΑΔΙΚΟΥΝΤ'ΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙ
ΖΗΤЄΙΝЄΚЄΙΝΗΝ·ΟΥΔЄΜΗΝΥЄΙΝЄΓΩ·
ΤΟΙΟΥΤΟΝΟΥΔЄΝ·ΟΥΚΑΚΩ.ΜЄΝΤΟΙΛЄΓЄΙC ΟΝ/
ΤΙΟΥΝΠΟΗCЄΙΤΙC: ΘЄΑC'ΟΝΗCΙΜЄ ΑΒΡ/
295 ΑΝCΥΝΑΡЄCΗCΟΙΤΟΥΜΟΝЄΝΘΥΜΗΜ'ΑΡΑ·
ЄΜΟΝΠΟΗCΟΜΑΙΤΟΠΡΑ..ΑΤ.ΥΤ'ЄΓΩ·
ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΛΑΒΟΥ.ΑΤЄΙCΩΤΟΥΤΟΝΙ
ЄΙCЄΙΜΙΠΡΟCЄΚЄΙΝΟΝ: ΛЄΓ'ΟΛЄΓЄΙCΑΡΤΙΓΑΡ
ΝΟΩ: ΚΑΤΪΔΩΝΜ'ЄΧΟΥCΑΝΑΝΑΚΡΙΝЄΙΠΟΘЄΝ
300 ЄΙΛΗΦΑΦΗCΩΤΑΥΡΟΠΩΛΙΟΙCΠΑΡΘЄΝΟC
ЄΤ'ΟΥCΑΤΑΤ'ЄΚЄΙΝΗΓЄΝΟΜЄΝΑΠΑΝΤ'ЄΜΑ
ΠΟΟΥΜЄΝΗ·ΤΑΠΛЄΙCΤΑΔ'ΑΥΤΩΝΟΙΔ'ЄΓΩ:

279 post CΥ lineola quae ad Μ bene quadrat, scriba ipse CΥΜ[ΒΑΝ superscripta voce ΓЄ[ΓΟΝΟC correxit **281** utrum ЄΜΟΥ an ЄΜΟΙ voluerit scriba, diiudicare non possum **294** ΠΟΗCЄΙ corr. ex ΠΟΗCΗ **297** post λαβοῦcα Τ plane certa, tum potius Є quam Ο **301** librarius primum scripserat ЄΚЄΙΝΗ : ЄΝ, tum Γ inseruit punctis non deletis

279 γεγονόc Head. Hen. Leo, infra fuisse cυμβάν i. e.

παιδόϲ, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γεγονόϲ;
(Ον.) πρότερον ἐκείνην ἥτιϲ ἐϲτὶν Ἁβρότονον
281 εὕρωμεν· ἐπὶ τούτῳ δ' ἐμοὶ ϲύμπραττε νῦν.
(Αβ.) οὐκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν ϲαφῶϲ
τίϲ ἐϲτιν εἰδέναι· φοβοῦμαι τοῦτ' ἐγώ,
μάτην τι μηνύειν πρὸϲ ἐκείναϲ ἃϲ λέγω.
285 τίϲ οἶδεν, εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβών
τότε τιϲ παρ' αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν
ἕτεροϲ· κυβεύων τυχὸν ἴϲωϲ ⟨ἢ⟩ εἰϲ ϲυμβολάϲ
ὑπόθημ' ἔδωκ', ἢ ϲυντιθέμενοϲ περί τινοϲ
περιείχετ', εἶτ' ἔδωκεν. ἕτερα μυρία
290 ἐν τοῖϲ πότοιϲ τοιαῦτα γίνεϲθαι φιλεῖ.
πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ' οὐ βούλομαι
ζητεῖν ἐκείνην οὐδὲ μηνύειν ἐγώ
τοιοῦτον οὐδέν. Ον. οὐ κακῶϲ μέντοι λέγειϲ.
τί οὖν ποήϲῃ τιϲ; Αβ. θέαϲ' Ὀνήϲιμε,
295 ἂν ϲυναρέϲῃ ϲοι τοὐμὸν ἐνθύμημ' ἄρα.
ἐμὸν ποήϲομαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐγώ
τὸν δακτύλιον λαβοῦϲα τ' εἴϲω τουτονί
εἴϲειμι πρὸϲ ἐκεῖνον. (Ον.) λέγ' ὃ λέγειϲ· ἄρτι γάρ
νοῶ. (Αβ.) κατιδών μ' ἔχουϲαν ἀνακρινεῖ πόθεν
300 εἴληφα· φήϲω „Ταυροπολίοιϲ, παρθένοϲ
ἔτ' οὖϲα", τά τ' ἐκείνῃ γενόμενα πάντ' ἐμά
ποουμένη· τὰ πλεῖϲτα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ.

variam lectionem δεῖ τὸ ϲυμβὰν λανθάνειν perspexit Wil. **281** suppl. Wil., ἐμοῦ ϲὺ νῦν κράτει K., ἐμοί — φράϲον Leo, ἐμοί — ὅρα Ro. **282** suppl. Lef. **283** τοῦτ' ἐγώ K., τοῦτο νῦν Lef. τοῦ τόκου Ar. **287** ἑτέρῳ Ro.; ἢ inser. Leeuw.
294 praefero priorem lectionem ποιήϲῃ, quam postulavit Head. **297** λαβοῦϲ' ἀποίϲω Ar., τ' οἴϲω Nic. **298** εἴϲειμι — νοῶ Prisc. 18, 167 (II 283 H.) = fr. 182 K. valde corruptum **301** ἔτ' οὖϲ', ἃ τότ' ἐκείνῃ γέγονεν, ἅπαντ' ἐμά Croi.

ΑΡΙϹΤΑΓ'ΑΝΘΡωΠωΝ : ЄΑΝΔ'ΟΙΚЄΙΟΝΗ
ΑΥΤωΤΟΠΡΑΓΜ'ЄΫΘΥϹΗΞЄΙΦЄΡΟΜЄΝΟϹ
305 ЄΠΙΤΟΝЄΛЄΓΧΟΝΚΑΙΜЄΘΥωΝΓЄΝΥΝЄΡЄΙ
ΠΡΟΤЄΡΟϹΑΠΑΝΤΑΚΑΙΠΡΟΠЄΤωϹ· ΑΔ'ΑΝΛЄΓΗ
ΠΡΟϹΟΜΟΛΟΓΗϹωΤΟΥΔΙΑΜΑΡΤЄΙΝΜΗΔЄЄΝ
ΠΡΟΤЄΡΑΛЄΓΟΥϹ' : ΫΠЄΡЄΥΓЄΝΗΤΟΝΗΛΙΟΝ :
ΤΑΚΟΙΝΑΤΑΥΤΙΔ'ΑΚΚΙΟΥΜΑΙΤωΛΟΓω
310 ΤΟΥΜΗΔΙΑΜΑΡΤЄΙΝωϹΘ'ΑΝΑΙΔΗϹΗϹΘΑΚΑΙ
ΚΑΙΪΤΑΜΟϹΤΙϹ : ЄΥΓЄ : ΚΑΤЄΒΑΛЄϹΔЄΜ'ωϹϹΦΟΔΡΑΝ
. . ΑΤΙΑΔ'ΟΙ'ΑΠωΛЄϹ'ΗΤΑΛΛΑΙΝЄΓω
. . Ϲω· ΠΡΟΤΟΥΤΟΥΔ'ЄΝΔΟΝΑΥΤΟΒΟΥΛΟΜΑΙ
. . ΒΟΥϹΑΚΛΑΥϹΑΙΚΑΙΦΙΛΗϹΑΙΚΑΙΠΟΘЄΝ
315 . . . ΒЄΝЄΡωΤΑΝΤΗΝЄΧΟΥϹΑΝ : ΗΡΑΚΛЄΙϹ ΟΝ/
. . ΠЄΡΑϹΔЄΠΑΝΤωΝΠΑΙΔΙΟΝΤΟΙΝΥΝЄΡω
. . ΗΓЄΓΟΝΟϹϹΟΙΚΑΙΤΟΝΥΝЄΥΡΗΜЄΝΟΝ
. . ΙΞω : ΠΑΝΟΥΡΓωϹΚΑΙΚΑΚΟΗΘωϹΑΒΡΟΤΟΝΟ
. ΝΔ'ЄΞЄΤΑϹΘΗΤΑΥΤΑ· ΚΑΙΦΑΝΗΠΑΤΗΡ
320 ωΝΟΥΤΟϹΑΥΤΟΥ· ΤΗΝΚΟΡΗΝΖΗΤΗϹΟΜЄΝ
ΚΑΤΑϹΧΟΛΗΝ : ЄΚЄΙΝΟΔ'ΟΥΛЄΓЄΙϹΟΤΙ
C_4(R) ЄΛЄΥΘЄΡΑΓΙΝΗϹΥ· ΤΟΥΓΑΡΠΑΙΔΙΟΥ
ΜΗΤЄΡΑϹЄΝΟΜΙϹΑϹΛΥϹЄΤ'ЄΥΘΥϹΔΗΛΑΔΗ :
ΟΥΚΟΙΔΑΒΟΥΛΟΙΜΗΝΔ'ΑΝ : ΟΥΓΑΡΟΙϹΘΑϹΥ
325 ΑΛΛ'ΟΥΧΑΡΙϹΤΙϹΑΒΡΟΤΟΝΟΝΤΟΥΤωΝЄΜΟΙ :
ΝΗΤωΘЄωΠ. ΝΤωΝΓ'ЄΜΑΥΤΗϹΑΙΤΙΟΝ
ΗΓΗϹΟΜΑΙΤΟΥΤωΝϹ' : ЄΑΝΔЄΜΗΚЄΤΙ
ΖΗΤΗϹЄΚЄΙΝΗΝЄΞЄΠΙΤΗΔЄϹΑΛΛ'ЄΑΙϹ

317 sitne initio Η an ΤΙ legendum, diiudicare non ausim
327 post ΤωΝϹ' duo puncta fuisse verisimile est

(Ον.) ἄριϲτά γ᾿ ἀνθρώπων. (Αβ.) ἐὰν δ᾿ οἰκεῖον ᾖ
αὐτῷ τὸ πρᾶγμ᾿, εὐθὺϲ ⟨τόθ᾿⟩ ἥξει φερόμενοϲ
305 ἐπὶ τὸν ἔλεγχον καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ
πρότεροϲ ἅπαντα καὶ προπετῶϲ· ἃ δ᾿ ἂν λέγῃ,
προϲομολογήϲω τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἕν
προτέρα λέγουϲ᾿. (Ον.) ὑπέρευγε, νὴ τὸν Ἥλιον.
(Αβ.) τὰ κοινὰ ταυτὶ δ᾿ ἀκκιοῦμαι τῷ λόγῳ
310 τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· „ὡϲ ἀναιδὴϲ ἦϲθα καί
ἰταμόϲ τιϲ“· (Ον.) εὖγε. (Αβ.) „κατέβαλεϲ δέ μ᾿ ὡϲ ϲφόδρα,
ἱμάτια δ᾿ οἷ᾿ ἀπώλεϲ᾿ ἡ ταλαίν᾿ ἐγώ“
φήϲω. πρὸ τούτου δ᾿ ἔνδον αὐτὸ βούλομαι
λαβοῦϲα κλαῦϲαι καὶ φιλῆϲαι καὶ πόθεν
315 ἔλαβεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουϲαν. Ον. Ἡράκλειϲ.
(Αβ.) τὸ πέραϲ δὲ πάντων· „παιδίον τοίνυν“, ἐρῶ,
„ἐϲτὶ γεγονόϲ ϲοι“, καὶ τὸ νῦν εὑρημένον
δείξω. (Ον.) πανούργωϲ καὶ κακοήθωϲ Ἀβρότονον.
(Αβ.) ἂν δ᾿ ἐξεταϲθῇ ταῦτα καὶ φανῇ πατήρ
320 ὢν οὗτοϲ αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήϲομεν
κατὰ ϲχολήν. (Ον.) ἐκεῖνο δ᾿ οὐ λέγειϲ, ὅτι
ἐλευθέρα γίνῃ ϲύ· τοῦ γὰρ παιδίου
μητέρα ϲε νομίϲαϲ λύϲετ᾿ εὐθὺϲ δηλαδή.
(Αβ.) οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ᾿ ἄν. (Ον.) οὐ γὰρ οἶϲθα ϲύ;
325 ἀλλ᾿ οὐ χάριϲ τιϲ Ἀβρότονον τούτων ἐμοί;
(Αβ.) νὴ τὼ θεώ· πάντων γ᾿ ἐμαυτῇ ϲ᾿ αἴτιον
ἡγήϲομαι τούτων. (Ον.) ἐὰν δὲ μηκέτι
ζητῇϲ ἐκείνην ἐξεπίτηδεϲ, ἀλλ᾿ ἐᾷϲ

304 versus nondum sanatus τόθ᾿ Ell., πρᾶγμα γ᾿ Lef., εὐθὺϲ μάλ᾿ Leeuw., μέν Croi., πρᾶγμ᾿ ἔϲθ᾿ Keil, πρᾶγμ᾿, οἶδ᾿, Rich. εὐθὺϲ ϲυνήϲει Leo **310** ὡϲ Ar. Nic. Wil., ὡϲ δ᾿ Head. **312** ϲφοδράν tenet Ar. **317** ἐϲτί Head., ἤδη Lef., ἴϲθι dubitanter Wil. **325** ἀλλ᾿ ἦ mavult Wil. **327** ϲ᾿ indux. Head. Leeuw. Nic.

ΠΑΡΑΚΡΟΥϹΑΜЄΝΗΜЄΠΩϹΤΟΤΟΙΟΥΘ'ЄΞЄΙ : ΤΑΛΑΝ
330 ΤΙΝΟϹЄΝЄΚЄΝΠΑΙΔΩΝЄΠΙΘΥΜЄΙΝϹΟΙΔΟΚΩ
ЄΛЄΥΘЄΡΑΜΟΝΟΝΓЄΝΟΙΜΗΝΩΘЄΟΙ
ΤΟΥΤΟΝΛΑΒΟΙ. [ΜΙϹΘΟΝЄΚΤΟΥΤΩΝ : ΛΑΒΟΙϹ : (ΟΝ/ above)
ΟΥΚΟΥΝϹΥΝ..Є..ЄΙϹΟΙ : ϹΥΝΑΡЄϹΚЄΙΔΙΑΦΟΡΩϹ
ΑΝΓΑΡΚΑΚΟΗΘЄΥϹΗΜΑΧΟΥΜΑΙϹΟΙΤΟΤЄ
335 ΔΥΝΗϹΟΜΑΙΓΑΡ·ЄΝΔЄΤΩΠΑΡΟΝΤΙΝΥΝ
ΙΔΩΜЄΝЄΙΤΟΥΤ'ЄϹΤΙΝ : ΟΥΚΟΥΝϹΥΝΔΟΚЄΙ :
ΜΑΛΙϹΤΑ : ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΑΠΟΔΙΔΟΥΤΑΧΥ :
ΛΑΜΒΑΝЄ·ΦΙΛΗΠЄΙΘΟΙΠΑΡΟΥϹΑϹΥΜΜΑΧΟϹ
Π.ЄΙΚΑΤΟΡΘΟΥΝΤΟΥϹΛΟΓΟΥϹΟΥϹΑΝΛЄΓΩ :
340 ΤΟΓΑϹΤΙΚΟΝΤΟΓΥΝΑΙΟΝΩϹΗϹΘЄΘ'ΟΤΙ
ΚΑΤΑΤΟΝЄΡΩΤ'ΟΥΚЄϹΤ'ЄΛЄΥΘЄΡΙΑϹΤΥΧЄΙΝ
ΑΛΛΩϹΔ'ΑΛΥЄΙΤΗΝЄΤЄΡΑΝΠΟΡЄΥЄΤΑΙ
ΟΔΟΝ·ΑΛΛ'ЄΓΩΤΟΝΠΑΝΤΑΔΟΥΛЄΥϹΩΧΡΟΝΟ̄
ΛЄΜΦΟϹΑΠΟΠΛΗΚΤΟϹΟΥΔΑΜΩϹΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟϹ
345 ΤΑΤΟΙΑΥΤΑΠΑΡΑΤΑΥΤΗϹΔ'ΪϹΩϹΤΙΛΗΨΟΜΑΙ
ΑΝЄΠΙΤΥΧΗΚΑΙΓΑΡΔΙΚΑΙΟΝ·ΩϹΚЄΝΑ
ΚΑΙΔΙΑΛΟΓΙΖΟΜ'ΟΚΑΚΟΔΑΙΜΩΝΠΡΟϹΔΟΚΩ̄
ΧΑΡΙΝΚΟΜΙЄΙϹΘΑΙΠΑΡΑΓΥΝΑΙΚΟϹ·ΜΗΜΟΝ..
ΚΑΚΟΝΤΙΠΡΟϹΛΑΒΟΙΜΙ·ΝΥΝЄΠΙϹΦΑΛΗ
350 ΤΑΠΡΑΓΜΑΤ'ЄϹΤΙΤΑΠЄΡΙΤΗΝΚЄΚΤΗΜЄ...
ΤΑΧЄΩϹЄΑΝΓΑΡЄΥΡЄΘΗΠΑΤΡΟϹΚΟΡ.
ЄΛЄΥΘЄΡΟΥΜΗΤΗΡΤЄΤΟΥΝΥΝΠΑΙΔΙ..
ΓЄΓΟΝΥ[ЄΚЄΙΝΗΝΛΗΨЄΤΑΙΤΑΥΤΗΝ....

338 post ΛΑΜΒΑΝЄ unum punctum exstat, alterum evanuisse probabile est **340** littera puncto notata Θ vel Π fuit **347** lineolam ΠΡΟϹΔΟΚΩ superpositam ego non vidi **353** in fine Ν Lef., ego potius litterae C vestigia vidi

---

330 post ἕνεκεν signum interrogandi posuit Ar.
333 ϲυναρέϲκει Leeuw. **338** φίλη Πειθοῖ Choerob. in Theod. I 312, 31 Hil. = fr. 981 K., cf. Aristaen. Ep. II, 1 ἀλλ' ὦ φίλη

παρακρουϲαμένη με, πῶϲ τὸ τοιοῦθ' ἕξει; (Αβ.) τάλαν.
330 τίνοϲ ἕνεκεν παίδων ἐπιθυμεῖν ϲοι δοκῶ;
ἐλευθέρα μόνον γενοίμην ὦ θεοί,
τοῦτον λάβοιμι μιϲθὸν ἐκ τούτων. Ον. λάβοιϲ.
(Αβ.) οὐκοῦν ϲυναρέϲκει ϲοι; (Ον.) ϲυναρέϲκει διαφόρωϲ.
ἂν γὰρ κακοηθεύϲῃ, μαχοῦμαί ϲοι τότε·
335 δυνήϲομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν
ἴδωμεν εἰ τοῦτ' ἔϲτιν. (Αβ.) οὐκοῦν ϲυνδοκεῖ;
(Ον.) μάλιϲτα. (Αβ.) τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.
(Ον.) λάμβανε. (Αβ.) φίλη Πειθοῖ παροῦϲα ϲύμμαχοϲ
πόει κατορθοῦν τοὺϲ λόγουϲ οὓϲ ἂν λέγω.
(Ον.) τοπαϲτικὸν τὸ γύναιον· ὡϲ ᾔϲθηθ' ὅτι
341 κατὰ τὸν ἔρωτ' οὐκ ἔϲτ' ἐλευθερίαϲ τυχεῖν
ἄλλωϲ δ' ἀλύει, τὴν ἑτέραν πορεύεται
ὁδόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύϲω χρόνον,
λέμφοϲ, ἀπόπληκτοϲ, οὐδαμῶϲ προνοητικόϲ
345 τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτηϲ δ' ἴϲωϲ τι λήψομαι
ἂν ἐπιτύχῃ· καὶ γὰρ δίκαιον. — ὡϲ κενά
καὶ διαλογίζομ' ὁ κακοδαίμων προϲδοκῶν
χάριν κομιεῖϲθαι παρὰ γυναικόϲ· μὴ μόνον
κακόν τι προϲλάβοιμι. — νῦν ἐπιϲφαλῆ
350 τὰ πράγματ' ἐϲτὶ τὰ περὶ τὴν κεκτημένην·
ταχέωϲ ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ πατρὸϲ κόρη
ἐλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδίου
γεγονυῖ', ἐκείνην λήψεται ταύτην [ἀφείϲ.

Πειθοῖ παροῦϲα ϲυνεργὸϲ ποίει κατορθοῦν ἀνυϲίμωϲ οὓϲ ἂν ἐπιϲτείλω λόγουϲ **339** πόει K. **340** τοπαϲτικόν Herw. Nic. Rich. Wil., τό γ' ἀϲτικόν Lef., τόδ' ἀϲτικόν Ar.; ᾔϲθηθ' Leeuw., ἑρπέθ' Lef. **343** cf. Aristaen. Ep. I, 19 ἐγὼ δ' οὖν τὸν πάντα δουλεύϲω χρόνον **347** καὶ — προϲλάβοιμι Stob. Flor. 73, 40 = fr. 564 K. **350** ἔϲται Leeuw. qui distingit post ταχέωϲ **353** ἀφείϲ Ar., πάλιν Lef., δέ τοι Leeuw., εὦν Croi.

ЄΠЄΥΧΟ:Ϲ.ΙϹΝΑ.ΝΑΠΟΛЄΙΠЄΙΝΤΙ.....
355 ΚΑΙΝΥΝΧΑΡΙЄΝΤΩϹЄΚΝЄΝЄΥΚЄΝΑΙΔΟ..
ΤΟΜΗΔΙЄΜΟΥΤΑΥΤΙΚΥΚΑϹΘΑΙ·ΧΑΙΡЄ..
ΤΟΜΑΛΛΑΠΡΑΤΤЄΙΝΑΝΔЄΤΙϹΛΑΒΗΜ...
N_1 T_1 (R) ΠЄΡΙЄΡΓΑϹΑΜЄΝΟΝΗΛΑΛΗϹΑΝΤ'ЄΚΤЄΜЄΙϹ
ΔΙΔΩΜ'ЄΜΑΥΤΟΥΤΟΥϹΟΔ.ΝΤΑϹ·ΑΛΛ'ΟΥΤΟϹΙ
360 ΤΙϹЄϹΘ'ΟΠΡΟϹΙΩΝ·ϹΜΙΚΡΙΝΗϹΑΝΑϹΤΡЄΦЄΙ
ЄΞΑϹΤЄΩϹΠΑΛΙΝΤΑΡΑ...ΚΩϹЄΧΩΝ
ΑΥΤΙϹΠЄΠ..ΤΑΙΤΑϹΑΛ.........ΙϹ
ΠΑΡΑΤΙΝΟϹΟΥΤΟϹ·ЄΚΠ.......ΟΥΛΟΜΑΙ
ΠΟΙЄΙΝЄ.........................ΔΟ.ЄΙΝ
365 ΠΡΟ...............................ΙΜЄΔЄΙ
M_1 (R) .Ρ.... ....Υ
ЄΞΗΙ...............................
ΑϹΩΤ...............................
ΟΛΗΓ.......... ... .
370 ЄΥΘΥϹ............. ....
ϹΑΦΩϹ........... ....
ΠΙΝЄΙΝ............................
ΤΟΥΝΟΜ.......... ....
ΖΗΝΑΥΤΟΙ.........................
375 ΠΛЄΟΝΗΜ.........................
ΑΥΤΟΝΔΙΑΛ.......................

354 lectio incertissima ΟΙϹЄΥΓΝ....Α.ΝΑΠΟ Lef. **358** fragmenta N et T inter se et cum antecedentibus coniunxerunt Ar. Wil. **366** fragmentum M subsequi fr. N + T, ita ut ultima littera (Υ) fragmenti T eiusdem versus sit ac prima (Ρ) fragmenti M cognovit Ricci

---

354 οἷός τ' ἐγὼ τὴν ναῦν ἀ. τ. ϲ. Ar., εἶτ' εὐκόλωϲ δεῖ ναῦν Wil., εὐθὺϲ κελεύϲει τήνδ' ἀπολείπειν οἰκίαν Ro., οἵ' ἐϲτὶν

..........να[ῦ]ν ἀπολείπειν τὴ[ν ϲαθράν.
355 καὶ νῦν χαριέντωϲ ἐκνενευκέναι δο[κῶ
τὸ μὴ δι᾽ ἐμοῦ ταυτὶ κυκᾶϲθαι. χαιρέτω
τὸ πολλὰ πράττειν. ἄν δέ τιϲ λάβῃ μ᾽ ἔτι
περιεργαϲάμενον ἢ λαλήϲαντ᾽ ἐκτεμεῖν
δίδωμ᾽ ἐμαυτοῦ τοὺϲ ὀδόνταϲ. — οὑτοϲί
360 τίϲ ἐϲθ᾽ ὁ προϲιών; Σμικρίνηϲ ἀναϲτρέφει
ἐξ ἄϲτεωϲ πάλιν, ταρακτικῶϲ ἔχων
αὖτιϲ· πέπυϲται τὰϲ ἀλ[ηθεῖϲ αἰτίαϲ
παρά τινοϲ οὗτοϲ· ἐκποδὼν δὲ βούλομαι
ποιεῖν ἐμαυτόν..............δοκεῖν
365 προ.... ....[-α]ί με δεῖ
.ρ.......................υ
(Ϲμ.) ἐξη........... ....
ἀϲωτ ....
ὅλη γ-........................
370 εὐθὺϲ.........................
ϲαφῶϲ.........................
πίνειν ....
τοὔνομα.... ....
Ζῆν αὐτὸ[ν ....
375 πλέον ἢ μ-.....................
αὐτὸν διαλ ....

αὐτῇ νῦν, ἀπολείπειν τἀνθάδε Croi. **355** δοκῶ K., Leeuw. **357** τὸ πολλά Ar. Wil.; μ' ἔτι Lef. μέ τι Wil. **358** ἐκτεμεῖν Ar. Wil. **359** ἀλλ' induxerunt Ar. Wil., ὀδόνταϲ glossema irrepsisse pro μύλουϲ suspicantur Hen. Sud., pro τομεῖϲ Croi., iam ἀλλ' ὁδί proponit Wil. **361** ταρακτικῶϲ Herw. K. **362** πέπυϲται Wil.; ἀληθεῖϲ αἰτίαϲ dubitanter Leeuw., ἀμηχάνουϲ ϲτάϲειϲ Herw.; sed ἀλ certum **363** ἐκποδών — ἐμαυτόν suppl. Ar. Wil. **364** δοκεῖν K. οὐδ' ἰδεῖν αὐτὸν δοκεῖν. πρότερον γὰρ Ἀβρότονον τί δρᾶι γνῶναί με δεῖ Wil.

ΟΙΜΑΙΤΑΛ ....
ΚΟΙΝѠΝΟ ....
ΠΡΟCΗΛΘ ....
380 ΟΤЄΤΗΝ ....
ΠΥΝΘΑΝ ....
ΦΙΛΟΙ ....
ЄΝΑΓЄ ....

desunt versus fere 9

$N_2 T_2$ (V) ΟΥΔЄΙCC.Ν..Ι..Є.ΘΡΟCΥΜΙΝ : ΠΟΙΚΙΛΟ
385 ΑΡΙCΤΟΝΑΡΙ.Τ...ΝѠΤΡΙCΑΘΛΙΟC
ЄΓѠΚΑΤΑΠΟΛΛ..ΝΥΝΜЄΝΟΥΝΟΥΚΟΙΔ'ΟΠѠC
Δ..CΚЄΔΑΝ.....ΥΚΝΟCΑΛΛЄΑΝΠΑΛΙΝ
Π.. ....ΜΑΓЄΙΡΟΥ..CΤΥΧΗ
...Μ...........ЄΚΑΛЄΙΤ'..CΜΑΚΑΡΙΑC
390 ....CΤΙΝΟC CΜΙ

M_2 (V) deest unus versus

...................................Ν
...................................ΚΗ
...................................ЄΝ
...................................Α.ΑΞ
395 ....ЄΝΟΔΙC
...................................ΤΡΙΑC
...................................ѠCΙΚΑΙ
...................................ΑΡΑΤЄ

383 ultima littera Є vel ω **384** inter ΟΥΔЄΙC et Є.ΘΡΟC omnia incerta **387** Δ..CΚЄΔΑΝ.....ΥΚΝΟC Ri., qui ΔΙΑ in charta fuisse negat, Δ. CΚЄΔΑΝ.....ΚΝΟC K., Δ.CΚЄΛΟΝ et .Κ.ΟC Lef. **395** ΝΟ..C Lef.

---

377 οἴμοι Ro. **378** suppl. Lef. **381** suppl. Ro. **384** γένοιτ' ἂν Wil., πάρεςτιν Croi., ὑπῆρχεν Ar. cάφ' ἴcθι γ' Ro. **385** ἀριcτῶcιν K., ἀριcτῶμεν Leo, qui Onesimum loqui

οἴμοι, ταλ[άϲ, ...
κοινωνὸϲ . . . .
προϲῆλθ- . . . .
380 ὅτε τὴν . . . .
πυνθαν[όμενοϲ . . . .
φίλοι . . . .
ἐν ἀγ- . . . .

desunt versus fere 9

οὐδεὶϲ . . . . ἐχθρὸϲ ὑμῖν. (Μάγειροϲ.) ποικίλον
385 ἄριϲτον ἀριϲτ[ῶϲι]ν. ὢ τριϲάθλιοϲ
ἐγὼ κατὰ πολλά· νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπωϲ
δ[ια]ϲκεδᾷ ν . . . . [π]υκνόϲ, ἀλλ' ἐὰν πάλιν
π . . . . μαγείρου τιϲ τύχῃ
. . . . ε βαλεῖτ' εἰϲ μακαρίαν.
Ϲμι. . . . . ϲ τινοϲ

deest unus versus

391 . . . . ν
. . . . κη
. . . . εν
. . . . ἅπαξ
395 . . . . -εν ὁ δίϲ
. . . . ψαλτρίαϲ
. . . . ωϲι καί
. . . . ἆρά γε

putat **386** κατὰ πολλά K., lacuna expletur si post πολλά distinctum erat **387** διαϲκεδάννυϲ' ὁ ὄκνοϲ in proecdosi conieci (ἄοκνοϲ Leo), sed formae huius verbi in -μι exeuntes in comoedia non inveniuntur; si Riccii lectio .ΥΚΝΟϹ recta est, πυκνόϲ satis certe suppletur, deest nomen **388** τιϲ K. Ro. **389** βαλεῖτ' εἰϲ μακαρίαν Wil, cf. Ar. Equ. 1151 cum scholiis, Plat. Hipp. Ma. 293a, Zenob. II 61 **395** errat sine dubio Capps, qui in v. 395—397 fr. Men. 600 K. repperire studet

. . . . ΧΟΥΤΙΔΗ
400 . . . . ΜΠЄΙΝ·ΪΝΑ
. . . . ΤΑΧΡΗΜΑΤΑ
. . . . ΝΗΛΙΚΗ
. . . . ΛΟΜΑΙ
. . . . ЄϹΠΟΙΝ'ΟΙΚΙΑϹ·
405 . . . . ϹΙΜΜΙΑϹ
. . . . ΟΝΗΛΙΟΝ
. . . . ΤΑΥΤΗΝЄΓѠ
. . . . ΑϹΟΦΡΥϹ

quot versus desint non constat

R_2 (V) . . . . ΤΙϹ
410 . . . . ΘѠ
. . . . ΑΛΑ
. . . . ΙЄΤΑΙ
. . . . ΥΒΙΟΥ
. . . . ΥΔΥϹΤΥ. . .
415 . . . . ΝΔΥϹΤΥΧΗ
. . . . Ν·ΑΛΛ'ΙϹѠϹЄΓѠ
. . . . ѠΤЄΤѠΝЄΜѠΝΠΡΑΤΤѠ
. . . . ΝΤΗΝΘΥΓΑΤЄΡΑ
. . . . ЄΙϹѠΚΑΙϹΧЄΔΟΝ
420 . . . . ΝЄΙ. . . . . . . ΙΠ. .

desunt versus fere 23

R_1 (R) ΑΥ. . . . .
ΑΛΛ'. . . . .
ΑΠΑ . . . .

405 ϹΙΜΜΙΑϹ certum esse testatur Ri., .ΜΜΙΑϹ Lef. **409** hoc frustulum, quod neque a superiore neque ab inferiore parte marginem habet, eiusdem scenae esse atque NF statuit Arnim; eiusdem folii certe non est, si eiusdem quaternionis est, R_2 antecedere debet; initio totius fabulae minus probabiliter tribuit Robert.

. . . . .πολλαχοῦ. τί δή
400 . . . . .πέμπειν, ἵνα
. . . . .τὰ χρήματα
. . . .-ν ἡλίκη
. . . . .βού]λομαι
. . . . .δέϲποιν᾽ οἰκίαϲ.
405 . . . . .Ϲιμμίαϲ
. . . . .νὴ τὸν Ἥλιον
. . . . .ταύτην ἐγώ
. . . . .τὰϲ ὀφρῦϲ

quot versus desint non constat

. . . . .τιϲ
410 . . . .-θω
. . . . μάλα
. . . .-εται
. . . . τοῦ βίου
. . . . τοῦ δυϲτυχοῦϲ
415 . . . . τὸν δυϲτυχῆ
. . . . ν· ἀλλ᾽ ἴϲωϲ ἐγώ
. . . .-ω τε τῶν ἐμῶν
πράττω. . . . .-ν τὴν θυγατέρα
. . . . εἴϲω καὶ ϲχεδόν
420 . . . .-νει . . . .

desunt versus fere 23

αὐ . . . .
ἀλλ᾽ . . . .
ἀπα-. . . . .

403 suppl. Ro. **406** suppl. Lef. **414** suppl. K. ϲὺ δυϲτυχήϲ Ro. **417** πράττω versui sequenti tribuit Ro., πράττω τῶν ἐμῶν Leo

ΟΥΔ᾽ΑΡ............................
425 ΜЄΡΟϹΤ............................
ΗΜΗΜЄΙ............................
ΗΜΙΝΚЄΚΗΔ............................
ΫΨΗΛΟϹѠΝΤΙϹ............................
ΚΑΤΑΦΘΑΡЄΙϹΤ᾽Є............................
430 ΜЄΤΑΤΗϹΚΑΛΗϹ............................
ΒΙѠϹЄΘ᾽ΗΜΑϹΔ............................

deesse videntur versus fere 150

H_1 (R) ЄΞЄΙΜ᾽ЄΧΟΥϹΑΚΛΑΥΜΥΡΙΖЄΤΑΙΤΑΛΑΝ
ΠΑΛΑΙΓΑΡ·ΟΥΚΟΙΔ᾽ΟΤΙΚΑΚΟΝΠЄΠΟΝΘЄΜΟΙ
ΤΙϹΑΝΘЄѠΝΤΑΛΑΙΝΑΝЄΛЄΗϹЄΙЄΜЄ:
.ΒΡ/ ѠΦΙΛΤΑΤΟΙ..........ЄΙΜΙϹ..ΡΑ
436 ΚΑΙ.ϹΡ.........ΗϹЄ....·ΠΟΡЄΥϹΟΜΑΙ
ЄΠ....Π.ЄΟΝΠΡΟϹΜЄΙΝΟΝΗΜЄΚΑΛѠϹϹЄΓѠ
ΟΥ.....Ϲ.....ΤΟΥϹ...ΟΚЄΙϹΓΥΝΑΙ
ΑΥΤΗϹΤΙΝ....ѠΔΑΧΑΙΡЄΦΙΛΤΑΤΗ
440 Γ.....Λ.....ΔЄ.ΡΟΜΟΙΤΗΝϹΗΝΔΙΔΟΥ
ΛЄΓЄΜΟΙΓΛЄΓЄΙϹΠЄΡΥϹΙΝ...ЄϹΘ..ЄΜ.Ι
ΤΟΙϹΤΑΥΡΟΠѠΛΙΟΙϹЄΙΠ..Є....Η...
ΓΥΝΑΙΠΟΘЄΝЄΧЄΙϹЄΙΠЄΜΟΙΤΟΝ.ΑΙ....

432 in hac pagina misere lacerata permulta incerta sunt **436** med. ΠΟЄ Lef. **437** initio Δ Lef.; ΚΑΛѠϹ.ЄΓѠ Ri., ΚΑΛѠϹϹЄΠΑΙ K., ΠЄ.ϹЄΜЄΙΝЄΝ.ΜЄΚΑΛѠϹϹЄΠΑΙ Lef. **438** ΚЄ..ΓΥΝΑΙ Ri., ΟΚЄΙϹ..ΝΑΙ K., ΚЄΙϹ.ΥΜΟΙ Lef. **439** Ѡ..ΛѠΧΑΙΡЄ Lef. **440** ΤΗΝϹΗΝΔΙΔΟΥ Ri., ΤΗΝϹΗ.... K., ΤΗΝЄΗ.Δ... Lef. **441** ΜΟΙΑΛЄΓЄΙϹ Lef., mihi quarta littera potius Γ, cui fortasse Ο vel Є alligata erat, videbatur **442** med. ЄΠΙ Lef.

---

424 suppl. K. **427** suppl. Wil. **428—430** suppl. Ar.; οὐκ — βίον Harp. et Suid. s. v. ματρυλεῖον = fr. 177 K. **429** καταφθαρεῖϲθε Harp. codd. A, B, C καταφθαρεῖϲ ἐν N

οὐδ' ἆρα . . . .
425 μέροϲ τ- . . . .
ἢ μὴ με- . . . .
(Ϲμι) ἡμῖν κεκηδ[ευκὼϲ τοϲοῦτον ἐνυβριεῖ
ὑψηλὸϲ ὤν τιϲ [οὗτοϲ;] οὐκ οἰμώξεται,
καταφθαρείϲ τ' ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον
430 μετὰ τῆϲ καλῆϲ [μεθύων ἑαυτῷ ψαλτρίαϲ
βιώϲεθ', ἡμᾶϲ δ' . . . .

deesse videntur versus fere 150

(431a) . . . . [τὸ παιδίον]
(Αβ.) ἔξειμ' ἔχουϲα· κλαυμυρίζεται τάλαν
πάλαι γάρ· οὐκ οἶδ' ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι.
(Ϲω.) τίϲ ἂν θεῶν τάλαιναν ἐλεήϲειέ με; (360)
Αβ. ὦ φίλτατοι [θεοὶ] . . . . . . εἰμὶ ϲ[φόδ]ρα
436 καὶ . . . . ·πορεύϲομαι
ἐπ' [αὔτ'. ὀλίγ]ον πρόϲμεινον ἐμέ, καλῶϲ ϲ' ἐγώ
. . . . (Ϲω.) . . . . δοκεῖϲ γύναι.
(Αβ.) αὕτη 'ϲτιν [ἣν ἐγ]ᾦδα. χαῖρε φιλτάτη (365)
440 γ[ύναι, πρόϲοψιν] δεῦρό μοι τὴν ϲὴν δίδου.
λέγε ποῖ βλέπειϲ; πέρυϲιν . . . . ἐμοί
τοῖϲ Ταυροπολίοιϲ, εἶπ[ερ] ε[ὖ μέμν]η[μ' ἐγώ.
(Ϲω.) γύναι, πόθεν ἔχειϲ, εἰπέ μοι, τὸν παῖδα ϲύ

430 ἑαυτῷ Wil., ἑαυτῆϲ Ar., πίνων ἀεὶ λαικαϲτρίαϲ Ro. **431** ἡμᾶϲ δ' ἀθορύβωϲ τὴν οἰκίαν | οἰκεῖν ἐάϲει Wil., ἡμᾶϲ οὐκ ἀποϲτερῶν βίου Ar. **432** κλαυμυρίζεται cf. Phot. s. v. **433** πάλαι γάρ cum sequentibns coniungit Leeuw. **435** θεοί Ar. Leo; ϲφόδρα Ar. Leo, sed spatium obstare videtur **437** suppl. Wil. **439** ἣν ἐγᾦδα K. **440** γύναι Lef.; πρόϲοψιν Wil.; δεῦρο Ar. **441** λέγε ποῖ βλέπειϲ Wil., λέγ' ἐμοὶ λέγειϲ Leo, λέγε μοι ἃ λέγειϲ Lef., fortasse in charta erat λέγ' ἔμοιγε λέγειϲ; πέρυϲι ϲυνηυλίϲθηϲ dubitanter Wil. **442** suppl. Wil. **443** παῖδα Ar. Herw. Leo, τὸ νήπιον Wil.; ϲύ Herw. Leo, δή Croi.

.ΑΒΟΥϹ᾿.ΟΡΑϹΤΙΦΙΛΤΑΤΗϹΟΙΓΝѠΡΙΜ..
445 ...ΤΟΥΤ᾿ЄΧЄΙ·ΜΗΔЄΝΜЄΔЄΙϹΗϹѠΓΥΝΑΙ:
ΟΥΚ̣..ЄΚЄϹΑΥΤΗΤΟΥΤΟ:ΠΡΟϹЄΠΟΙΗϹΑΜΗΝ
ΟΥΧΙΝ᾿ΑΔΙΚΗϹѠΤΗΝΤЄΚΟΥϹΑΝΑΛΛ᾿ΪΝΑ
ΚΑΤΑϹΧΟΛΗΝЄΥΡΟΙΜΙΝΥΝΔ᾿ЄΥΡΗΚΑϹЄ
ΟΡѠΓΑΡΗΝΚΑΙΤΟΤЄ:ΤΙΝΟϹΔ᾿ЄϹΤΙΝΠΑΤΡΟϹ:
450 ΧΑΡΙϹΙΟΥ:ΤΟΥΤ᾿ΟΙϹΘ᾿ΑΚΡΙΒѠϹΦΙΛΤΑΤΗ:
...Δ̣.........Θ᾿ΟΥΓЄΤΗΝΝΥΜΦΗΝΟΡѠ
ΤΗΝЄΝΔΟΝΟΥϹΑΝ:ΝΑΙΧΙ:ΜΑΚΑΡΙΑΓΥΝΑΙ
ΘЄѠΝΤΙϹΥΜΑϹΗΛЄΗϹЄΤΗΝΘΥΡΑΝ
ΤѠΝΓЄΙΤΟΝѠΝΤΙϹЄΨΟΦΗΚЄΝЄΞΙѠΝ
455 ЄΙϹѠΛΑΒΟΥϹΑΜ᾿ѠϹϹЄΑΥΤΗΝЄΙϹΑΓЄ
ΪΝΑΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑΜΟΥΠΥΘΗϹΑΦѠϹ:
Ο̣Ν̣/ Ϋ̈ΠΟΜΑΙΝЄΘ᾿ΟΥΤΟϹΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛѠΜΑΙΝЄΤΑΙ
ΙωЄΜΑΝΗΓ᾿ΑΛΗ̣ΘѠϹ·ΜΑΙΝЄΤΑΙΝΗΤΟΥϹΘЄΟΥϹ
ΤΟΝΔЄϹΠΟΤΗΝΛЄΓѠΧΑΡΙϹΙΟΝ·ΧΟΛΗ
460 ΜЄΛΑΙΝΑΠΡΟϹΠЄΠΤѠΚЄΝΗΤΟΙΟΥΤΟΝ̣..
Τ̣Ι̣.Χ̣Ρ̣ΑΝΤΙϹ....ϹΝ...Ν̣ΑΛΛΟΓЄΓΟΝ...
ΠΡΟϹΤΑΙϹΘΥΡΑΙϹΓΑΡЄΝΔΟΝΑΡΤΙ.......
ΧΡΟΝΟΝΔΙΑΚΥΠΤѠΝЄΝЄ̣.........

448 : ЄΥΡΗΚΑϹΟΥΝ Lef., ego vidi post ЄΥΡΗΚΑϹ litteram Є caudatam, ut finguntur saepius ultima versuum litterae 451 ante apostrophum erat Θ vel Φ 458 ЄΠЄΜΑΝΗ Lef., ego ante ЄΜΑΝΗ non litteras sed notam quandam criticam dispicere mihi videbar 460 ultima littera in charta iam non exstat 461 Η̣.Χ̣Ρ K., Τ̣Ι̣Ϲ̣ΑΓΑΝΤΙ̣Ϲ̣.......ЄΝ̣ Lef.

---

445 ὧν Lef. sed vereor ne tres litterae desint 451 suppl. K., οἶδ' εἴ γε cή 'cτ' ἀφ' οὗ Leo, πατρὸc οἶδα γεγονόc Ell., (Cω.) Χαρicίου τοῦδ'; ('Αβ.) οὗ Leeuw., τόνδ' οἶcθα τοῦδ' ὄνθ' οὗ Capps,

	λαβοῦϲ'; (Αβ.) ὁρᾷϲ τι φιλτάτη ϲοι γνώριμον	(370)
445	ὦν] τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείϲηϲ ὦ γύναι.	
(Cω.)	οὐκ ἔτεκεϲ αὐτὴ τοῦτο; (Αβ.) προϲεποιηϲάμην,	
	οὐχ ἵν' ἀδικήϲω τὴν τεκοῦϲαν, ἀλλ' ἵνα	
	κατὰ ϲχολὴν εὕροιμι. νῦν δ' εὕρηκα· ϲέ	
449	ὁρῶ γὰρ ἣν καὶ τότε. (Cω.) τίνοϲ δ' ἐϲτὶν πατρόϲ;	(375)
(Αβ.)	Χαριϲίου. (Cω.) τοῦτ' οἶϲθ' ἀκριβῶϲ, φιλτάτη;	
(Αβ.)	ἐγῷ]δ[α, τούτου 'ϲθ]' οὗ γε τὴν νύμφην ὁρῶ	
	τὴν ἔνδον οὖϲαν. ναίχι, μακαρία γύναι,	
	θεῶν τιϲ ὑμᾶϲ ἠλέηϲε. (Cω.) τὴν θύραν	
	τῶν γειτόνων τιϲ ἐψόφηκεν ἐξιών.	(380)
(Αβ.)	εἴϲω λαβοῦϲα μ' ὡϲ ϲεαυτὴν εἴϲαγε,	
456	ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ ϲαφῶϲ.	
Ον.	ὑπομαίνεθ' οὗτοϲ, νὴ τὸν 'Απόλλω, μαίνεται,	
/ἔτ(ερωϲ)	(ἐμάνη γ' ἀληθῶϲ, μαίνεται, νὴ τοὺϲ θεούϲ,)	
	τὸν δεϲπότην λέγω Χαρίϲιον. χολή	(385)
460	μέλαινα προϲπέπτωκεν ἢ τοιοῦτό [τι.	
	τί γὰ]ρ ἂν τιϲ [εἰκά]ϲ[ειε]ν ἄλλο ⟨τὸ⟩ γεγον[όϲ;	
	πρὸϲ ταῖϲ θύραιϲ γὰρ ἔνδον ἀρτί[ωϲ πολύν	
	χρόνον διακύπτων ἐνε	

πάντων γ' ἄριϲτ' ἀφ' οὗ Hous., τὸν αὐτὸν οἶδ' ὄνθ' Croi. **452** cum Housmanno totum versum Habrotono dedi; post οὖϲαν signum interrogationis ponunt Capps Leeuw. Ro.; ναίχι Sophronae dant Lef. Ar. Ro., Habrotono Leeuw. **453** τὴν θύραν — ἐξιών Sophronae dedit Leo; cf. schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 861 K. **458** totum versum delevit Diels **460** τοιοῦτό τι Ro., τοιουτονί Croi., τοιοῦτον, ἢ Leo **461** τί — εἰκάϲειεν Croi. K., τί γάρ τιϲ ἂν νομίϲειεν Rich., ὠχράν τιϲ ἀναϲέϲεικεν(?) Leo; τὸ inseruit Rich., ἀλλ' ὃ γέγον' ἐρῶ Leo, ἄλλο γέγον' ἔτι Croi **462** ἀρτίωϲ πολύν Leo, ϲυχνὸν ἦν Ar. **463** ἐντετακὼϲ τ' ἀκοάϲ πάνυ Ar., ἐνδιέτριψεν ἄθλιοϲ Ro., ἔμενε καὶ ἀκροώμενοϲ Leeuw.

ΟΠΑΤΗΡΔЄΤΗϹΝΥΜΦΗϹΤΙΠЄΡΙ Ι......

465 ЄΛΑΛЄΙΠΡΟϹЄΚЄΙΝΗΗΝѠϹЄΟΙΚ'ΟΔ'.......

H_2 (V) ΗΛΛΑΤΤЄΧΡѠΜΑΤ'ΑΝΔΡЄϹΟΥΔЄΙΠЄΙΝΚΑΛΟΝ

ѠΓΛΥΚΥΤΑΤΗΔЄΤѠΝΛΟΓѠΝΟΙΟΥϹΛЄΓЄΙϹ

ΑΝЄΚΡΑΓЄΤΗΝΚЄΦΑΛΗΝΤ'ΑΝЄΠΑΤΑΞЄϹΦΟΔΡΑ

ΑΥΤΟΥ·ΠΑΛΙΝΔЄΔΙΑΛΙΠѠΝΟΙΑΝΛΑΒѠΝ

470 ΓΥΝ.ΙΧ'ΟΜЄΛЄΟϹΗΤΥΧΗΚΑ·ΤΟΔЄΠЄΡΑϹ

ѠϹΠΑΝΤΑΔΙΑΚ.ΥϹΑϹΑΠΗΛΘ'ЄΙϹѠΠΟΤЄ

ΒΡΥΧΗΘΜΟϹЄΝΔΟΝΤΙΛΜΟϹ·ЄΚϹΤΑϹΙϹϹΥΧΝΗ·

ЄΓѠΓΑΡΑΛΙΤΗΡΙΟϹΠΥΚΝΟΝΠΑΝΥ

ЄΛЄΓЄΝΤΟΙΟΥΤΟΝЄΡΓΟΝЄΞЄΙΡΓΑϹΜЄ.ΟϹ

475 ΑΥΤΟϹΓЄΓΟΝѠϹΤЄΠΑΙΔΙΟΥΝΟΘΟΥΠΑΤΗΡ

ΟΥΚЄϹΧΟΝΟΥΔ'ЄΔѠΚΑϹΥΓΓΝ..Η....

ΟΥΘЄΝΑΤΥΧΟΥϹΗΙΤΑΥΤ'ЄΚЄΙΝΗΒΑΡΒΑΡΟϹ

ΑΝΗΛЄΗϹΤ'·ЄΛΟΙΔΟΡЄΙΤ'ЄΡΡѠΜЄΝѠϹ

..ΤѠΒΛЄΠЄΙΘ'ΥΦΑΙΜΟΝΗΡЄΘΙϹΜЄΝΟϹ

480 ΠЄΦΡΙΚ'ЄΓѠΜЄΝΑΥΟϹЄΙΜΙΤѠΔЄЄΙ

ΟΥΤѠϹЄΧѠΝΓΑΡΑΥΤΟΝΑΝΪΔΗΜЄΠΟΥ

ΤΟΝΔΙΑΒΑΛΟΝΤΑΤΥΧΟΝΑΠΟΚΤЄΙΝЄΙ.ΝΑΝ

ΔΙΟΠЄΡΫΠЄΚΔЄΔΥΚΑΔЄΥΡ'ЄΞѠΛΑΘΡΑ

ΚΑΙΠΟΙΤΡΑΠѠΜΑΙΓ'ЄϹΤΙΒΟΥΛΗϹ·ΟΙΧΟΜΑΙ·

485 ΑΠΟΛѠΛΑΤΗΝΘΥΡΑΝΠЄΠΛΗΧЄΝЄΞΙѠΝ

ΖЄΥϹѠΤЄΡЄΙΠЄΡЄϹΤΙΔΥΝΑΤΟΝϹѠΖЄΜЄ:

ΧΑΡ/ ЄΓѠΤΙϹΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟϹЄΙϹΔΟΞΑΝΒΛЄΠѠΝ

ΚΑΙΤΟΚΑΛΟΝΟΤΙΠΟΤ'ЄϹΤΙΚΑΙΤΑΙϹΧΡΟΝϹΚΟΠѠ

ΑΚЄΡΑΙΟϹΑΝЄΠΙΠΛΗΚΤΟϹΑΥΤΟϹΤѠΒΙѠ

490 ЄΥΜΟΙΚЄΧΡΗΤΑΙΚΑΙΠΡΟϹΗΚΟΝΤѠϹΠΑΝΥ

464 post ΠЄΡΙ inerat in charta vel Κ, vel Γ, vel Ν, vel Π, vix Τ

---

464 κακώϲεωϲ Ar., περὶ τοῦ πράγματοϲ Croi., περιοργῶϲ πάνυ Wil., περὶ τἀνδρὸϲ κακόν Hous., περὶ τοῦ δεϲπότου Ro.

ὁ πατὴρ δὲ τῆϲ νύμφηϲ τι περὶ [κακώϲεωϲ (390)
465 ἐλάλει πρὸϲ ἐκείνην, ὡϲ ἔοιχ', ὃ δ' [ὡϲ πυκνά
ἤλαττε χρώματ' ἄνδρεϲ οὐδ' εἰπεῖν καλόν.
„ὦ γλυκυτάτη" δὲ „τῶν λόγων οἵουϲ λέγειϲ",
ἀνέκραγε τὴν κεφαλήν τ' ἀνεπάταξε ϲφόδρα
αὑτοῦ· πάλιν δὲ διαλιπών· „οἵαν λαβών (395)
470 γυναῖχ' ὁ μέλεοϲ ἠτύχηκα." τὸ δὲ πέραϲ·
ὡϲ πάντα διακούϲαϲ ἀπῆλθ' εἴϲω ποτέ,
βρυχηθμὸϲ ἔνδον, τιλμόϲ, ἔκϲταϲιϲ ϲυχνή·
„ἐγὼ γὰρ ἁλιτήριοϲ", πυκνὸν πάνυ
ἔλεγεν, „τοιοῦτον ἔργον ἐξειργαϲμένοϲ (400)
475 αὐτὸϲ γεγονώϲ τε παιδίου νόθου πατήρ
οὐκ ἔϲχον, οὐδ' ἔδωκα ϲυγγνώμηϲ [μέροϲ
οὐθὲν ἀτυχούϲηι ταὔτ' ἐκείνῃ, βάρβαροϲ
ἀνηλέηϲ τε". λοιδορεῖτ' ἐρρωμένωϲ
αὑτῷ βλέπει θ' ὕφαιμον ἠρεθιϲμένοϲ. (405)
480 πέφρικ' ἐγὼ μέν, αὖόϲ εἰμι τῷ δέει·
οὕτωϲ ἔχων γὰρ αὐτὸν ἂν ἴδῃ μέ που
τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνειεν ἄν.
διόπερ ὑπεκδέδυκα δεῦρ' ἔξω λάθρᾳ.
καὶ ποῖ τράπωμαί γ'; εἰϲ τί βουλῆϲ; οἴχομαι, (410)
485 ἀπόλωλα· τὴν θύραν πέπληχεν ἐξιών.
Ζεῦ ϲῶτερ, εἴπερ ἐϲτὶ δυνατόν, ϲῷζέ με.
Χα. ἐγώ τιϲ ἀναμάρτητοϲ, εἰϲ δόξαν βλέπων,
καὶ τὸ καλὸν ὅ τί ποτ' ἐϲτὶ καὶ ταἰϲχρὸν ϲκοπῶν,
ἀκέραιοϲ, ἀνεπίπληκτοϲ αὐτὸϲ τῷ βίῳ — (415)
490 εὖ μοι κέχρηται καὶ προϲηκόντωϲ πάνυ

468 θ' ἅμ' ἐπάταξε Head. Leeuw. **476** μέροϲ Leeuw., ἐγώ Eit. **478** τε·, λοιδορεῖτ' Ar. Bo. Herw. Leo Ma. Rich. **479** αὐτῷ Ar. Wil. **489** cf. Eur. Or. 922 ἀκέραιοϲ, ἀνεπίπληκτον ἠϲκηκὼϲ βίον

ΤΟΔΑΙΜΟΝΙΟΝΕΝΤΑΥΘ'ΕΔΕΙΞ'ΑΝΘΡΩΠΟϹΩΝ
ΩΤΡΙϹΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΚΑΙΜΕΓΑΛΑΦΥϹΑϹΚΑΙΛΑΛΕΙϹ
ΑΚΟΥϹΙΟΝΓΥΝΑΙΚΟϹΑΤΥΧΗΜ'ΟΥΦΕΡΕΙϹ
ΑΥΤΟΝΔΕΔΕΙΞΩϹ'ΕΙϹΟΜΟΙ'ΕΠΤΑΙΚΟΤΑ
495 ΚΑΙΧΡΗϹΕΤ'ΑΥΤΗϹΟΙΤΟΤΗΠΙΩϹϹΥΔΕ
ΤΑΥΤΗΝΑΤΙΜΑΖΕΙϹΕΠΙΔΕΙΧΘΗϹΕΙΘ'ΑΜΑ
.ΤΥΧΗϹΓΕΓΟΝΩϹΚΑΙϹΚΑΙΟϹΑΓΝΩΜΩΝΤΑΝΗΡ·
....ΑΓ'ΕΙΠΕΝΟΙϹϹΥΔΙΕΝΟΟΥΤΟΤΕ
....ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ·ΚΟΙΝΩΝΟϹΗΚΕΙΝΤΟΥΒΙΟΥ
500 ....ΟΥΔΕΙΝΤΑΤΥΧΗΜ'ΑΥΤΗΝΦΥΓΕΙΝ
......ΕΒΗΚΟϹ : ϹΥΔΕΤΙϹΫΨΗΛ.ϹϹΦΟΔΡΑ

desunt versus fere 26

Q_2 (V) ....Ϲ.ΕΠΕΙΡΑΘΗ........
.. ....ϹΕΝ.ΤΟΝΑΠΟΛΛΩ.......:
.....ΕΠΕΡΙϹΠΑΙϹΪΕΡΟϹΥΛΕ : ΜΟΙΜΑΧΟΥ
505 .....ϹΤΕ·ΤΗϹΓΑΜΕΤΗϹΓΥΝΑΙΚΟϹΕϹΤΙϹΟΥ
.....Γ.ΡΟΥΚΑΛΛΟΤΡΙΟΝ : ΕΙΓΑΡΩΦΕΛΕΝ :
.....ΦΙΛΗΝΔΗΜΗΤΡΑ : ΤΙΝΑΛΟΓΟΝΛΕΓΕΙϹ
......ΑΛΗΘΗ : ΠΑΜΦΙΛΗϹΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
......ΙΝ : ΚΑΙϹΟΝΓΟΜΟ.ΩϹ : ΠΑΜΦΙΛΗϹ
510 ......ΝΟΝΪΚΕ.ΕΥΩϹΕΜ.Μ'ΑΝΑΠ.ΕΡΟΥ

desunt versus fere 26

502 fragmentum ab inferiore parte marginem habet **505** ...ΤΑΤΕ Ri. certum esse affirmat, ...ΑΤΕ vel ϹΤΕ K., ΜΤΕ Lef.

---

491 ἔδειξ' ἄνθρωπος ὢν coniungunt Lef. Leo **492** μέγαλα deleto καὶ Lef., μέγα Leeuw. Leo **498** ὅμοια Ar. Croi. Leo Rich. **500** παρ' ἄνδρα κοὐ Hous., πάντως ἄρ' οὐ Capps, τοῦ δ' ἀνδρὸς οὐ Leeuw.; coì μηδέ cou Ar., οὐκ ἆρά cou Bod. Maz., πρῶτον δέ γ' οὐ vel καὶ νῦν μὲν οὐ Eit., κοινωνὸν οὐ

τὸ δαιμόνιον, ἐνταῦθ' ἔδειξ'· „ἄνθρωπος ὢν
ὦ τριςκακόδαιμον μέγαλα φυςᾷς καὶ λαλεῖς;
ἀκούςιον γυναικὸς ἀτύχημ' οὐ φέρεις;
αὐτὸν δὲ δείξω ς' εἰς ὅμοι' ἐπταικότα. (420)
495 καὶ χρήςετ' αὐτή σοι τότ' ἠπίως, cὺ δέ
ταύτην ἀτιμάζεις· ἐπιδειχθήςει θ' ἅμα
ἀτυχὴς γεγονὼς καὶ σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνήρ.
ὅμοιά γ' εἶπεν οἷς cὺ διενόου τότε
πρὸς τὸν πατέρα· κοινωνὸς ἥκειν τοῦ βίου (425)
500 παρ' ἄνδρα κ]οὐ δεῖν τἀτύχημ' αὐτὴν φυγεῖν
τὸ συμβεβηκός. cὺ δέ τις ὑψηλὸς σφόδρα"

desunt versus fere 26

. . . . ἐπειράθη[ς] . . . . .
(Αβ.) . . . . cε, νὴ τὸν Ἀπόλλω [τουτονί.
(Χα.) τί δέ μ]ε περισπᾶις, ἱερόσυλε; (Αβ.) μὴ μάχου,
505 ἀλόγι]στε· τῆς γαμετῆς γυναικός ἐστί σου (440)
τουτὶ] γ[ά]ρ, οὐκ ἀλλότριον. (Χα.) εἰ γὰρ ὤφελεν.
(Αβ.) νὴ τὴν φίλην Δήμητρα. (Χα.) τίνα λόγον λέγεις;
(Αβ.) ὄντως γ'] ἀληθῆ. (Χα.) Παμφίλης τὸ παιδίον
τόδ' ἐστ]ί; (Αβ.) ν<αί>, καὶ σόν γ' ὁμοίως. (Χα.) Παμφίλης;
510 Ἀβρότονον ἱκετεύω σε, μή μ' ἀναπτέρου (445)

desunt versus fere 26

Croi. **501** τὸ συμβεβηκός Ar. **503** suppl. K. **504** τί δέ με Lef., ἔτι με Sud.; μή K. Leeuw., quamquam in charta μοι fuisse satis certum est, ἱερόσυλ'; ἐμοί Lef. **505** ἀλόγιστε Wil., μωρότατε dub. K., φίλτατε Ri. contra metrum, κατάρατε Ar. qui hoc verbum Charisio dat., βέλτιστε Legr., σύναπτε Sud. **506** τουτί Wil., τέκνον γάρ K., δῆλον γάρ Croi. **507** νὴ τήν Head. Hen. **508** ὄντως Leeuw., γ' add. K., πάντως K. Ro., ὃν οἶδ' Croi. **509** suppl. K., τοῦτ' ἔστιν Ar., σαφῶς (vel ὄντως) ἆρ' ἦν; (Αβ.) καὶ σόν γ' Leeuw. **510** suppl. Lef.

Q_1 (R) ....ΛⲰΚ.............

Χ.......ΑΤ'ΗΔЄΤΟΜЄΤΑΤΑ......

ΟΠⲰϹ...ΜЄΝЄΙϹⲰΝΧΑΡΙϹΙⲰ.....

ΟΙΟϹΠЄΡΟΙϹΘΑΠΙϹΤΟϹ·ΟΥΓΑΡЄϹ......

515 ЄΤΑΙΡΙΔΙΟΝΤΟΥΤ'ΟΥΔЄΤΟΤΥΧΟΝ.......

ϹΠΟΥΔΗΔЄΚΑΙΠΑΙΔΑΡΙΟΝЄΚΜ.....

ЄΛЄΥΘЄΡΟϹΠΑΞ·ΜΗΒΛЄΠΟΙ... ....

Κ.ΙΠΡⲰΤΟΝΑΥΤ.ΝΚΑΤΑΜΟΝ.........

ΤΟΝΦΙΛΤΑ..ΝΚΑΙΤΟΝΓΛΥΚΥΤΑΤ.........

desunt versus fere 70

H_3 (V) ϹⲰΦΡΟΝΑΤΟΙΑΥΤΗϹΙΓΑΡΟΥΚΑΠЄϹΧЄΤ'ΑΝ

521 ЄΚЄΙΝΟϹЄΥΤΟΥΤ'ΟΙΔ'ЄΓⲰΔ'ΑΦЄΞΟΜΑΙ·

ϹΜΙ/ ΑΝΜΗΚΑΤΑΞⲰΤΗΝΚЄΦΑΛΗΝϹΟΥϹⲰΦΡΟΝΗ

ΚΑΚΙϹΤ'ΑΠΟΛΟΙΜΗΝΝΟΥΘЄΤΗϹЄΙϹΚΑΙϹΥΜЄ

ΠΡΟΠЄΤⲰϹΑΠΑΓⲰΤΗΝΘΥΓΑΤЄΡ'ΪЄΡΟϹΥΛЄΓΡΑΥ

525 ΑΛΛΑΠЄΡΙΜЄΝⲰΚΑΤΑΦΑΓЄΙΝΤΗΝΠΡΟΙΚΑΜΟΥ

ΤΟΝΧΡΗϹΤΟΝΑΥΤΗϹΑΝΔΡΑ·ΚΑΙΛΟΓΟΥϹΛЄΓⲰ

ΠЄΡΙΤⲰΝЄΜΑΥΤΟΥΤΑΥΤΑϹΥΜΠЄΙΘЄΙϹΜЄϹΥ

ΟΥΚΟΞΥΛΑΒΗϹΑΙΚΡЄΙΤΤΟΝΟΙΜⲰΞЄΙΜΑΚΡΑ

ΑΝ..ΙΛΑΛΗϹΤΙΚΡΙΝΟΜΑΙΠΡΟϹϹⲰΦΡΟΝΗΝ

530 ΜЄΤΑΠЄΙϹΟΝΑΥΤΗΝΟΤΑΝΪΔΗϹ·ΟΥΤⲰΤΙΜΟΙ

ΑΓΑΘΟΝΓЄΝΟΙΤΟϹⲰΦΡΟΝΗΓΑΡ·ΟΙΚΑΔЄ

ΑΠΙⲰΝΤΟΤЄΛΜ'ΪΔЄϹΠΑΡΪΟΥϹ'·ЄΝΤΑΥΘΑϹЄ

512 inter Χ et Τ desunt 7—8 litterae quarum ultima Α vel Ο **516** tres ultimae litterae valde dubiae **518** inter Τ et Ν dispexi parvulum litterae vestigium quod ad Η melius quam ad Ο quadrare videtur **529** inter ΑΝ et Ι potius duae quam tres litterae desunt

---

511 ὦ, νὴ τὸν Ἀπόλλω Ro. **512** Χαιρέϲτρατ' Sud.; ἤδη Sud.; μετὰ ταῦτα Leo; φρόντιϲον Sud. **513** διαμενεῖϲ Ell. Sud.; πάνυ K., τὸ πᾶν Leo, φίλοϲ Ar. Ell. Sud. **514** ἦϲθα Ar.;

(Ον.) . . . .
Χ[αιρέϲτρ]ατ'· (Χαι.) ἤδη τὸ μετὰ τα[ῦτα φρόντιϲον,
ὅπωϲ διαμενεῖϲ ὢν Χαριϲίῳ [πάνυ (430)
οἷόϲπερ ἦϲθα πιϲτόϲ. οὐ γάρ ἐϲ[τ' ἄφρον
515 ἑταιρίδιον τοῦτ' οὐδὲ τὸ τυχὸν [ἐπλάϲατο,
ϲπουδῇ δὲ καὶ παιδάριον. . . . . . .
(Ον.) ἐλεύθεροϲ, πάξ· μὴ βλέποι[μ', εἰ προϲεδόκων.
(Χαι.) καὶ πρῶτον αὐτὸν κατὰ μον[ὰϲ ὁρᾶν θέλω (435)
τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατ[ον ὑιδοῦν

desunt versus fere 70

(Χαι.?) ϲώφρονα, τοιαυτηϲὶ γὰρ οὐκ ἀπέϲχετ' ἄν (446)
521 ἐκεῖνοϲ, εὖ τοῦτ' οἶδ', ἐγὼ δ' ἀφέξομαι.
Cμι. ἂν μὴ κατάξω τὴν κεφαλήν ϲου Cωφρόνη
κάκιϲτ' ἀπολοίμην. νουτεθήϲειϲ καὶ ϲύ με;
προπετῶϲ ἀπάγω τὴν θυγατέρ' ἱερόϲυλε γραῦ; (450)
525 ἀλλ' ἢ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου
τὸν χρηϲτὸν αὐτῆϲ ἄνδρα; καὶ λόγουϲ λέγω
περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα ϲυμπείθειϲ με ϲύ;
οὐκ ὀξυλαβῆϲαι κρεῖττον; οἰμώξει μακρά,
ἂν ἔτι λαλῇϲ τι. κρίνομαι πρὸϲ Cωφρόνην; (455)
530 μετάπειϲον αὐτήν, ὅταν ἴδῃϲ. οὕτω τί μοι
ἀγαθὸν γένοιτο Cωφρόνη γάρ, οἴκαδε
ἀπιὼν — τὸ τέλμ' εἶδεϲ παριοῦϲ'; ἐνταῦθά ϲε

ἄφρον K., ἁβρόν Ar., ἐϲτὶ δή Lef. **515** ἑταιριδίου Herw.; ἐπλάϲατο K., παιδίον Herw., τὸ βρέφοϲ Ell., ἦν τέκνον Sud. **516** fort. καὶ ⟨τὸ⟩ παιδάριον ἔϲωϲέ μοι **517** suppl. K. **518** κατὰ μονάϲ Ar. Croe. Her ; ὁρᾶν K., βλέπειν θέλω Croe., ϲκοπεῖν θέλω Ro., Χαρίϲιον Capps, λάβ' ὠλέναιϲ Herw. **519** τὸν induxit Ro.; ὑιδοῦν Wil., Χαρίϲιον Ro., οὐχ ὁρᾷϲ Herw., παῖδά ϲου λαβών Capps **525** ἀλλ' ἢ K. Wil., ἀλλ' οὐ Leo, ἀλλ' οὖν Eit. Ell.; περιμενῶ Lef., περιμείνω Cr. Head. Herw. **529** ἔτι Ar. Leo, ἀντιλαλῇϲ Wil. **531** Cωφρόνην Wil. **532** ἀπίτω Leo, ἀπίω Eit.

ΤΗΝΝΥΚΤΑΒΑΠΤΙΖΩΝΟΛΗΝΑΠΟΚΤЄΝΩ
Κ. ΓΩϹΟΙΤΑΥΤЄΜΟΙΦΡΟΝЄΙΝΑΝΑΓΚΑϹΩ
535 ΚΑΙ.ΗϹΤΑϹΙΑΖЄΙΝΗΘΥΡΑΠΑΙΗΤЄΑ
ΚЄΚΛЄΙΜЄΝΗΓΑΡЄϹΤΙ·ΠΑΙΔЄϹΠΑΙΔΙΟΝ·
ΑΝΟΙΞΑΤΩΤΙϹ·ΠΑΙΔЄϹΟΥΧΫΜΙΝΛЄΓΩ:
ΤΙϹЄϹΘ'ΟΚΟΠΤΩΝΤΗΝΘΥΡΑΝΩϹΜΙΚΡΙΝΗϹ ΟΝ/
ΟΧΑΛЄΠΟϹЄΠΙΤΗΝΠΡΟΙΚΑΚΑΙΤΗΝΘΥΓΑΤЄΡΑ
540 ΗΚΩΝ: ЄΓΩΓЄΤΡΙϹΚΑΤΑΡΑΤЄ: ΚΑΙΜΑΛΑ
ΟΡΘΩϹΛΟΓΙϹΤΙΚΟΥΓΑΡΑΝΔΡΟϹΚΑΙϹΦΟΔΡΑ
ΦΡΟΝΟΥΝΤΟϹΗϹΠΟΥΔΗ: ΤΟΘ'ΑΡΠΑϹΜ'ΗΡΑΚΛЄΙϹ
ΘΑΥΜΑϹΤΟΝΟΙΟΝΠΡΟϹΘЄΩΝΚΑΙΔΑΙΜΟΝΩΝ
ΟΙЄΙΤΟϹΑΥΤΗΝΤΟΥϹΘЄΟΥϹΑΓЄΙΝϹΧΟΛΗΝ
545 ΩϹΤЄΤΟΚΑΚΟΝΚΑΙΤΑΓΑΘΟΝΚΑΘΗΜЄΡΑΝ
ΝЄΜЄΙΝЄΚΑϹΤΩϹΜΙΚΡΙΝΗ: ΛЄΓЄΙϹΔЄΤΙ:
ϹΑΦΩϹΔΙΔΑΞΩϹ'ЄΙϹΙΝΑΙΠΑϹΑΙΠΟΛЄΙϹ
ΟΜΟΙΟΝЄΙΠЄΙΝΧΙΛΙΑΙ·ΤΡΙϹΜΥΡΙΟΙ
ΟΙΚΟΥϹ'ЄΚΑϹΤΗΝΚΑΘЄΝΑΤΟΥΤΩΝΟΙΘЄΟΙ
550 ЄΚΑϹΤΟΝЄΠΙΤΡΙΒΟΥϹΙΝΗϹΩΖΟΥϹΙ: ΠΩϹ·
ΛЄΓЄΙϹΓΑΡЄΠΙΠΟΝΟΝΤΙΝΑΥΤΟΥϹΖΗΝ...
ΟΥΚΑΡΑΦΡΟΝ..ΖΟΥϹΙΝΗΜΩΝ.......
ΦΗϹЄΙϹ·ЄΚΑϹΤΩΤΟΝΤΡΟΠΟΝϹΥΝ.......
ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΝΟΥΤΟϹЄΝΔΟ.ЄΤ.......
555 ЄΠЄΤΡΙΨЄΝΑΝΑΥΤΩΚΑΚΩϹΧΡΗ........
H_4(R) ЄΤЄΡΟΝΔ'ЄϹΩϹЄΝΟΥΤΟϹЄϹΘ'ΗΜΙΝΘЄΟϹ
ΟΤ'ΑΙΤΙΟϹΚΑΙΤΟΥΚΑΛΩϹΚΑΙΤΟΥΚΑΚΩϹ

---

534 κἀγώ Lef., χοὕτω vel κἴϲωϲ Wil.; ϲε Ar. Ell. K. Keil Legr. Leo Maz. Pres. Wil. **542** τό θ' — οἷον Onesimo dat Leeuw., τὸ δ' Bod. Wil. **544** οἴει — Cμικρίνη Elias in Arist. Cat. (Comm. in Aristot. XVIII 1) p. 112 Busse, οἴει — ἑκάϲτῳ Ioann. Philop. de aetern. mun. p. 583 Ra. = fr. 174 K. **550** πῶϲ — βίον Onesimo continuavit Rich. **552** οἱ

τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,
κἀγώ cε ταὔτ' ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάcω (460)
535 καὶ μὴ cταcιάζειν. ἡ θύρα παιητέα,
κεκλειμένη γάρ ἐcτι. παῖδες, παιδίον,
ἀνοιξάτω τις. παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;
Ον. τίς ἐcθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ Cμικρίνης
ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα (465)
540 ἥκων. (Cμι.) ἔγωγε, τριcκατάρατε. (Ον.) καὶ μάλα
ὀρθῶc· λογιcτικοῦ γὰρ ἀνδρὸc καὶ cφόδρα
φρονοῦντοc ἡ cπουδή. (Cμι.) τό θ' ἅρπαcμ', Ἡράκλειc,
θαυμαcτὸν οἷον· πρὸc θεῶν καὶ δαιμόνων —.
(Ον.) οἴει τοcαύτην τοὺc θεοὺc ἄγειν cχολήν, (470)
545 ὥcτε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἑκάcτῳ Cμικρίνη; (Cμι.) λέγειc δὲ τί;
(Ον.) caφῶc διδάξω c'· εἰcὶν αἱ πᾶcαι πόλειc,
ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τριcμύριοι
οἰκοῦc' ἑκάcτην· καθ' ἕνα τούτων οἱ θεοί (475)
550 ἕκαcτον ἐπιτρίβουcιν ἢ cῴζουcι; (Cμι.) πῶc;
λέγειc γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺc ζῆν βίον.
(Ον.) „οὐκ ἆρα φροντίζουcιν ἡμῶν οἱ θεοί;"
φήcειc. — ἑκάcτῳ τὸν τρόπον cυνήρμοcαν
φρούραρχον· οὗτοc ἔνδον ἕτερον μὲν κακῶc (480)
555 ἐπέτριψεν, ἂν ⁝αὐτῷ κακῶc χρή[cηθ' ἑκών,
ἕτερον δ' ἔcωcεν. οὗτόc ἐcθ' ἡμῖν θεόc,
ὅ τ' αἴτιοc καὶ τοῦ καλῶc καὶ τοῦ κακῶc

θεοί Ar. Rich., τόδε μὲν οὐ Wil., οὔ τί που Leeuw., ἀλλὰ τίc; Ma., cf. Theoph. adv. Autol. 2, 8 οὐκ ἆρα φροντίζει τιc ἡμῶν ἢ μόνοc θεόc = fr. 752 K. **553** suppl. Lef. **554** ἕτερον μέν Lef., κακῶc Ar. Head. Wil. **555** χρήcηθ' ἑκών Leeuw., χρήcητ' ἄγαν Wil., χρήcηθ' ἅπαξ Bod., χρῆcθαι θέλῃ Head. K., αὐτῷ κ. χρήcηθ' ὅλωc Croi.

ΠΡΑΤΤΕΙΝΕΚΑϹΤΩΤΟΥΤΟΝΪΛΑϹΚΟΥΠΟΩ̄
ΜΗΔΕΝΑΤΟΠΟΝΜΗΔʼΑΜΑΘΕϹΪΝΑΠΡΑΤΤΗϹΚΑΛΩϹ:
560 ΕΙΘʼΟΥΜΟϹΪΕΡΟϹΥΛΕΝΥΝΤΡΟΠΟϹΠΟΕΙ
ΑΜΑΘΕϹΤΙ : ϹΥΝΤΡΙΒΕΙϹΕ : ΤΗϹΠΑΡΡΗϹΙΑϹ
ΑΛΛʼΑΠΑΓΑΓΕΙΝΠΑΡΑΝΔΡΟϹϹΑΥΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΓΑΘΟΝϹΥΚΡΙΝΕΙϹϹΜΙΚΡΙΝΗ : ΛΕΓΕΙΔΕΤΙϹ
ΤΟΥΤʼΑΓΑΘΟΝΑΛΛΑΝΥΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝ : ΘΕΑ
565 ΤΟΚΑΚΟΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝΛΟΓΙΖΕΘʼΟΥ.ΟϹΙ
ΤΟΥΤΟΝΤΙϹΑΛΛΟϹΟΥΧΟΤΡΟΠΟϹΑΠΟΛΛΥΕΙ
ΚΑΙΝΥΝΜΕΝΟΡΜΩΝΤʼΕΠΙΠΟΝΗΡΟΝΠΡΑΓΜΑϹΕ
ΤΑΥΤΟΜΑΤΟΝΑΠΟϹΕϹΩΚΕ·ΚΑΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙϹ
ΔΙΑΛΛΑΓΑϹΛΥϹΕΙϹΤʼΕΚΕΙΝΩΝΤΩΝΚΑΚ.Ν
570 ΑΥΘΙϹΔʼΟΠΩϹΜΗΛΗΨΟΜΑΙϹΕϹΜΙΚΡΙΝΗ
ΠΡΟΠΕΤΗΛΕΓΩϹΟΙΝΥΝΔΕΤΩΝΕΓΚΛ.ΜΑΤΩ̄
ΑΦΕΙϹΟΤΟΥΤΩΝΤΟΝΔΕΘΥΓΑΤΡΙΔΟΥΝΛΑΒΩΝ
ΕΝΔΟΝΠΡΟϹΕΙΠΕ : ΘΥΓΑΤΡΙΔΟΥΝΜΑϹΤΙΓΙΑ
ΠΑΧΥΔΕΡΜΟϹΗϹΘΑΚΑΙϹΥΝΟΥΝΕΧΕΙΝΔΟΚΩΝ
575 ΟΥΤΩϹΕΤΗΡΕΙϹΠΑΙΔʼΕΠΙΓΑΜΟΝΤΟΙΓΑΡΟΥΝ
ΤΕΡΑϹΙΝΟΜΟΪΑΠΕΝΤΑΜΗΝΑΠΑΙΔΙΑ
ΕΚΤΡΕΦΟΜΕΝ : ΟΥΚΟΙΔʼΟΤΙΛΕΓΕΙϹ : ΗΓΡΑΥϹΔΕΓΕ
ΟΙΔʼΩϹΕΓΩΜΑΙΤΟΤΕΓΑΡΟΥΜΟϹΔΕϹΠΟΤΗϹ
ΤΟΪϹΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙϹ : ϹΩΦΡΟΝΗ : ΤΑΥΤΗΝΛΑΒΩ̄
580 ΧΟΡΩΝΑΠΟϹΠΑϹΘΕΙϹΑΝ : ΑΙϹΘΑΝΕΙΓΕ : ΝΗ :
ΝΥΝΔʼΑΝΑΓΝΩΡΙϹΜΟϹΑΥΤΟΙϹΓΕΓΟΝΕΚΑΙ
ΑΠΑΝΤΑΤΑΓΑΘΑ : ΤΙΦΗϹΙΝΙΕΡΟϹΥΛΕΓΡΑΥ :

572 ΑΦΕΙϹΟ correctum ex ΑΦΕΕϹΟ

πράττειν ἑκάϲτῳ· τοῦτον ἱλάϲκου ποῶν
μηδὲν ἄτοπον μηδ᾽ ἀμαθές, ἵνα πράττῃϲ καλῶϲ. (485)
(Ϲμι.) εἶθ᾽ οὑμὸϲ ἱερόϲυλε νῦν τρόποϲ ποεῖ
561 ἀμαθέϲ τι; (Ον.) ϲυντρίβει ϲε. (Ϲμι.) τῆϲ παρρηϲίαϲ.
(Ον.) ἀλλ᾽ ἀπαγαγεῖν παρ᾽ ἀνδρὸϲ αὑτοῦ θυγατέρα
ἀγαθὸν ϲὺ κρίνειϲ Ϲμικρίνη; (Ϲμι.) λέγει δὲ τίϲ
τοῦτ᾽ ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον. (Ον.) θεῶν, (490)
565 τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ᾽ οὑτοϲί.
τοῦτον τίϲ ἄλλοϲ, οὐχ ὁ τρόποϲ ἀπολλύει;
καὶ νῦν μὲν ὁρμῶντ᾽ ἐπὶ πονηρὸν πρᾶγμά ϲε
ταὐτόματον ἀποϲέϲωκε· καὶ καταλαμβάνειϲ
διαλλαγὰϲ λύϲειϲ τ᾽ ἐκείνων τῶν κακῶν. (495)
570 αὖθιϲ δ᾽ ὅπωϲ μὴ λήψομαί ϲε Ϲμικρίνη
προπετῆ, λέγω ϲοι· νῦν δὲ τῶν ἐγκλημάτων
ἀφίεϲο τούτων, τὸν δὲ θυγατριδοῦν λαβὼν
ἔνδον πρόϲειπε. (Ϲμι.) θυγατριδοῦν, μαϲτιγία;
(Ον.) παχύδερμοϲ ἦϲθα καὶ ϲύ, νοῦν ἔχειν δοκῶν· (500)
575 οὕτωϲ ἐτήρειϲ παῖδ᾽ ἐπίγαμον; τοιγαροῦν
τέραϲιν ὅμοια πεντάμηνα παιδία
ἐκτρέφομεν. (Ϲμι.) οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι λέγειϲ. (Ον.) ἡ γραῦϲ δέ γε
οἶδ᾽, ὡϲ ἐγῷμαι. τότε γὰρ οὑμὸϲ δεϲπότηϲ
τοῖϲ Ταυροπολίοιϲ — (Ϲμι.) Ϲωφρόνη. (Ον.) ταύτην λαβὼν
580 χορῶν ἀποϲπαϲθεῖϲαν — αἰϲθάνει γε; (Ϲμι.) ναί. (506)
(Ον.) νυνὶ δ᾽ ἀναγνωριϲμὸϲ αὐτοῖϲ γέγονε καί
ἅπαντ᾽ ἀγαθά. (Ϲμι.) τί φηϲιν ἱερόϲυλε γραῦ;

562 αὑτοῦ Leo, ϲαυτοῦ παρ᾽ ἀνδρόϲ Head. **564** θεῶν Ro., θεοί Rich., θεά Ar., θεᾷ Lef. **572** ἀφίεϲο Lef. **576** πεντέμηνα mavult Her. secundum Phrynichum p. 412 Lob. **580** αἰϲθάνει γε Onesimo tribuit Leg., Smicrini Lef.; ναί Lef. **581** νυνί Croe. Ell. Head. Leo Maz. Wil. **582** ἅπαντ᾽ ἀγαθά Ar. Head. K. Wil. τὰ πάντ᾽ ἀγαθά Ell. Leo

ΗΦΥϹΙϹΕΒΟΥΛΕΘ' ΗΙΝΟΜΩΝΟΥΔΕΝΜΕΛΕΙ
ΓΥΝΗΔ'ΕΠΑΥΤΩΤΩΔ'ΕΦΥ : ΤΙΜΩΡΟ̣ϹΕΙ :
585 ΤΡΑΓΙΚΗΝΕΡΩϹΟΙΡΗϹΙΝΕΞΑΥΓΗϹΟΛΗ̄
ΑΝΜΗΠΟΤ'ΑΙϹΘΗϹΜΙΚΡΙΝΗ : ϹΥΜΟΙΧΟΛΗ̄
.ΙΝΕΙϹΠΑΘΑΙΝΟΜΕΝΗ · ϹΥΓΑΡϹΦΟΔΡ'ΟΙϹΘ'ΟΤΙ
. . . . ϹΛΕΓΕΙΝΥΝ : ΟΙΔΕ̣. . ΕΥΪϹΘ'ΟΤΙ
. . . . Α̣Τ̣Ε̣Ϲ̣ΤΕΡΑϹΥΝΗΚΕ : ΠΑΝΔΕΙΝΟΝΛΕΓΕΙϹ :
590 . . . . . . Ν̣Ε̣. ΕΥΤΥΧΗΜΑΜΕΙΖΟΝΟΥΔΕΕΝ
. . . . . Τ'ΑΛΗΘΕϹΕϹΘ'ΟΛΕΓΕΙϹΤΟΠΑΙΔΙΟΝ

588 inter ΟΙΔ et ΕΥ desunt duae vel tres litterae, quarum prima vel Ε, vel Α, vel Ο fuit **589** . . . . Ϲ̣Α̣Ρ̣. Ϲ̣ΤΕΡΑ Lef., mihi prima littera Α vel Ο, secunda potius Τ quam Ρ videbatur **591** ΝΕ paene certa sunt

(Ϲω.) „ἡ φύϲιϲ ἐβούλεθ', ἧι νόμων οὐδὲν μέλει·
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷδ' ἔφυ". (Ϲμι.) τί, μῶροϲ εἶ; (510)
(Ϲω.) τραγικὴν ἐρῶ ϲοι ῥῆϲιν ἐξ Αὔγηϲ ὅλην
586 ἂν μήποτ' αἴϲθῃ Ϲμικρίνη. (Ϲμι.) ϲύ μοι χολήν
κινεῖϲ παθαινομένη. ϲὺ γὰρ ϲφόδρ' οἶϲθ' ὅ τι
οὗτο]ϲ λέγει νῦν; (Ϲω.) οἶδα [γ', ἀλλ'] εὖ ἴϲθ' ὅτι
κἂν μωροτέρα ϲυνῆκε. (Ϲμι.) πάνδεινον λέγειϲ. (515)
590 οὐ γέγονεν εὐτύχημα μεῖζον οὐδὲ ἕν,
εἰ τοῦτ' ἀληθέϲ ἐϲθ' ὃ λέγειϲ. τὸ παιδίον

583 ἡ — μέλει versus Euripidis Auges saepe citatus sine fabulae nomine (fr. 920 N.), ex hac fabula eum novit schol. Greg. Naz. ed. Piccol. p. 21, cf. Aristaen. Ep. II, 5 ἐπαιϲθάνομαι τῆϲ φύϲεωϲ βουλομένηϲ, ᾗ νόμων ὡϲ ἔοικεν οὐδὲν μέλει. **584** μῶροϲ εἶ Sophronae tribuit Leo **588** οὗτοϲ Ar. Ell. Head. Leo Leeuw. Maz. Nic., αὐτόϲ Lef., τέραϲ Capps; in charta fuisse puto οἶδα γ' εὖ; οἶδά γ' ἀλλ' Head., οἶδ' ἔγωγ' Leo, οἶδ' ὁδὶ δ' Ell., οἶδ' εὖγ' εὖ Capps **589** κἂν μωροτέρα Leeuw., ἐπαριϲτέρωϲ Head. Rich., οὗτοϲ τὸ τέραϲ Ro. **590** οὐ γέγονεν Wil. **591** εἰ τοῦτ' Head. Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Μαγ.) οὐχ ὁ τρόφιμός cου, πρὸc θεῶν, Ὀνήcιμε
ὁ νῦν ἔχων ⟨τὴν⟩ Ἁβρότονον τὴν ψαλτρίαν
ἔγημ' ἔναγχοc; (Ον.) πάνυ μὲν οὖν.

schol. Aristot. περὶ ἑρμ. (comm. in Arist. IV, 5 p. XXII) = fr. 600 K. τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἕπεται ἡ ἀπόκριcιc ὡc παρὰ Μενάνδρῳ, οὐχ — οὖν om. poetae nomine alii 1 Ὀνήcιμοc schol. Aristot. 2 τήν add. Leo Wil.. ad nostram fabulam rettulit Croi.; ex initio desumptum esse perspicuum est.

2*. 3*.

(Μαγ.) φιλῶ c' Ὀνήcιμε,
καὶ cὺ περίεργοc εἶ.
(Ον.?) οὐδὲν γλυκύτερόν ⟨ἐcτιν⟩ ἢ πάντ' εἰδέναι.

Elias Prol. philos. (comment. in Aristot. XVIII, 1, 27) = fr. 849, 850 K. δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομύθουc ἡμᾶc εἶναι καὶ χαίρειν ἐν τῇ περιεργίᾳ, ὥc φηcι Μένανδροc „φιλῶ — εἶ“. καὶ πάλιν „οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι, alterum fragmentum sine poetae nomine citat Cic. Ep. ad Att. IV, 11 qui γάρ omittit, ἐcτιν inseruit Cobet. ad Epitrepontes rettulerunt Leeuw. Leg. Wil., eiusdem scenae esse videntur ac fr. 1.

4.

(Ον.) τί δ' οὐ ποιεῖϲ ἄριϲτον; ὃ δ' ἀλύει πάλαι
κατακείμενοϲ.

Phot. Ber. p. 83 ἀλύειν τὸ μηδὲν πράττειν. „τί — κατακείμενοϲ". Μένανδροϲ Ἐπιτρέπουϲιν (Ἐπιτρεπούϲῃ cod.); eiusdem scenae est.

5.

ἀργὸϲ δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντοϲ πολύ
ἔϲτ' ἀθλιώτεροϲ, μάτην γοῦν ἐϲθίει
διπλάϲια.

Stob. flor. 30, 7 = fr. 175 K. Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων 2 διπλάϲια γοῦν ἐϲθίει μάτην codd., corr. Wil.; a coquo dicta in eadem scena, ni fallor.

6.

(Μαγ.) ἐπέπαϲα
ἐπὶ τὸ τάριχοϲ ἅλαϲ, ἐὰν οὕτω τύχῃ.

Athen. III 119e = fr. 178 K. καὶ ἐπὶ αἰτιακῆϲ (τὸ τάριχοϲ) Μένανδροϲ Ἐπιτρέπουϲιν, sine titulo afferunt alii 2 ἄν codd., corr. Elmsley.

7.

ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶϲθαι μὲν πολύ
αἴϲχιϲτόν ἐϲτι, τὸ δ' ὀδυνᾶϲθ' ἀνθρώπινον.

Stob. flor. 89, 5 = fr. 176 K. Μενάνδρου Ἐπιτρέποντοϲ.

8.

οὐθὲν πέπονθαϲ δεινόν, ἂν μὴ προϲποιῇ.

Or. Anthol. 7, 8 ἐκ τοῦ Γεωργοῦ, sed margini eadem manu ascriptum ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων, omisso fabulae nomine Stob., flor. 108, 57, Plut. de tranquill. 17, 475 C, omisso poetae fabulaeque nomine alii = fr. 179 K. — οὐθέν A. Stob.

9.

ἐξετύφην μὲν οὖν
κλαίουϲα.

schol. Eur. Phoen. 1154 = fr. 184 K. τύφεϲθαί ἐϲτι τὸ τοὺϲ ὀφθαλμοὺϲ ϲυγκεχύϲθαι. Μένανδροϲ.... ἐν Ἐπιτρέπουϲιν. Sophrones verba paullo ante v. 432 dicta.

10.

ἐχῖνοϲ

Erotian 73, 11 = fr. 185 K. χύτραϲ εἶδοϲ μεγαλοϲτόμου καὶ μεγάληϲ. μέμνηται τῆϲ λέξεωϲ...Μένανδροϲ ἐν Ἐπιτρέπουϲιν.

(ΣΑΜΙΑ)

Personae:

Demeas senex
Parmenon servus
Cocus
Chrysis mulier
Moschion adulescens
Niceratus senex

G₁ (R) ỌCT . . . .

HMAIṆ. . . . .

ΛΑΒΩΝΕΠΑΓΑΘ̣ . . . .

ΩCΓΑΡΤΑΧΙCΤ'ΕΙCΗΛΘΟΝΥΠΕΡΕCΠΟΥΔΑΚΩC

5 ΤΑΤΟΥΓΑΜΟΥΠΡΑΤΤΕΙΝΦΡΑCΑCΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΠΛΩC

ΤΟΙCΕΝΔΟΝΕΚΕΛΕΥC'ΕΥΤΡΕΠΙΖΕΙΝΠΑΝΘ'ΑΔΕΙ

ΚΑΘΑΡΑΠΟΕΙΝΠΕΤΤΕΙΝΕΝΑΡΧΕCΘΑΙ·ΚΑΝΟΥΝ

ΕΓΙΓΝΕΤ'ΑΜΕΛΕΙΠΑΝΘ'ΕΤΟΙΜΩCΤΟΔΕΤΑΧΟC

ΤΩΝΠΡΑΤΤΟṂΕΝΩΝΤΑΡΑΧΗΝΤΙΝ'ΑΥΤΟΙCΕΝΕΠΟΕΙ

10 ΟΠΕΡΕΙΚΟCΕΠΙΚΛΙΝΗCΜΕΝΕΡΡΙΠΤ'ΕΥΘΥCΕΚΠΟΔΩΝ

ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΕΚΡΑΓΟC·ΑΙΔ'ΕΒΟΩΝΑΜΑ

ΑΛΕΥΡ'Ϋ̈ΔΩΡΕΛΑΙΟΝΑΠΟΔΟCΑΝΘΡΑΚΑC

ΚΑΥΤΟCΔΙΔΟΥCΤΟΥΤΩΝΤΙΚΑΙCΥΛΛΑΜΒΑΝΩΝ

. . . . . ΤẠΜΙΕΙΟΝΕΤΥΧΟΝΕΙCΕΛΘΩΝ·ΟΘΕΝ

15 ΠΛΕΙΩΠΡΟΑ.ΡΩΝΚΑΙCΚΟΠΟΥΜΕΝΟCC̣. Χ̣. .

ΟΥΚΕΥΘΥCΕΞΗΛΘΟΝΚΑΘΟΝΔ'ΗΝΧΡΟΝΟΝΕΓ̣Ω

ΕΝΤΑΥΘΑΚΑΤΕΒΑΙΝ'ΑΦΥΠΕΡΩΟΥΤΙCΓΥΝΗ

ΑΝΩΘΕΝΕΙCΤΟΥΜΠΡΟCΘΕΤΟΥΤΑΜΕΙΪΟΥ

ΟΙΚΗΜΑΤΥΓΧΑΝΕΙΓΑΡΪCΤΕΩΝΤΙCΩΝ

20 ΩCΘ'ΗΤΑΝΑΒΑCΙCΕCΤΙΔΙΑΤΟΥΤΟΥΤΟΤΕ

ΤΑΜΙΕΙΟΝΗΜΙΝΤΟΥΔΕΜΟCΧΙΩΝΟCΗΝ

ΤΙΤΘΗΤΙCΑΥΤΗΠΡΕCΒΥΤΕΡΑΓΕΓΟΝΥΙ'ΕΜΗ

ΘΕΡΑΠΑΙΝ'ΕΛΕΥΘΕΡΑΔΕΝΥΝΪΔΟΥCΑΔΕ

ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΕΚΡΑΓΟCΗΜΕΛΗΜΕΝΟΝ

25 ΕΜΕΤ'ΟΥΔΕΝΕΙΔΥΙ'ΕΝΔΟΝΟΝΤ'ΕΝΑCΦΑΛΕΙ

ΕΙΝΑΙΝΟΜΙCΑCΑΤΟΥΛΑΛΕΙΝΠΡΟCΕΡΧΕΤΑΙ

1 margo superior cum duobus vel tribus versibus deest **3** in fine littera rotunda **7** in fine ΚΑΝΟΥΝ· Lef., ego punctum non vidi, per lapsum calami ante ΚΑΝΟΥΝ punctum positum esse constat **11** ΟΙΔ' Lef. **15** in fine ΕC̣Ω̣ Lef., ego primo loco litteram rotundam, tertio Χ vel Μ legi **26** ΕΙΝΑΙ in margine a scriba additum

(Δη.) ὀςτ . . . .
ἢ μαίν[εται . . . .
λαβὼν ἐπ' ἀγαθῷ . . . .
ὡς γὰρ τάχιςτ' εἰςῆλθον, ὑπερεςπουδακὼς
5 τὰ τοῦ γάμου πράττειν, φράςας τὸ πρᾶγμ' ἁπλῶς
τοῖς ἔνδον ἐκέλευς' εὐτρεπίζειν πάνθ' ἃ δεῖ,
καθαρὰ ποεῖν, πέττειν, ἐνάρχεςθαι κανοῦν.
ἐγίγνετ' ἀμέλει πάνθ' ἑτοίμως, τὸ δὲ τάχος
τῶν πραττομένων ταραχήν τιν' αὐτοῖς ἐνεπόει,
10 ὅπερ εἰκός. ἐπὶ κλίνης μὲν ἔρριπτ' ἐκποδών
τὸ παιδίον κεκραγός, αἳ δ' ἐβόων ἅμα·
„ἄλευρ', ὕδωρ, ἔλαιον ἀπόδος, ἄνθρακας".
καὐτὸς διδοὺς τούτων τι καὶ ςυλλαμβάνων
εἰς τὸ ταμιεῖον ἔτυχον εἰςελθών, ὅθεν
15 πλείω προαιρῶν καὶ ςκοπούμενος ςυχνά
οὐκ εὐθὺς ἐξῆλθον. καθ' ὃν δ' ἦν χρόνον ἐγώ
ἐνταῦθα, κατέβαιν' ἀφ' ὑπερῴου τις γυνή
ἄνωθεν εἰς τοὔμπροςθε τοῦ ταμιειδίου
οἴκημα· τυγχάνει γὰρ ἱςτεών τις ὤν,
20 ὥςθ' ἥ τ' ἀνάβαςίς ἐςτι διὰ τούτου τό τε
ταμιεῖον ἡμῖν. τοῦ δὲ Μοςχίωνος ἦν
τίτθη τις αὕτη πρεςβυτέρα, γεγονυῖ' ἐμή
θεράπαιν', ἐλευθέρα δὲ νῦν. ἰδοῦςα δέ
τὸ παιδίον κεκραγὸς ἠμελημένον
25 ἐμέ τ' οὐδὲν εἰδυῖ' ἔνδον ὄντ', ἐν ἀςφαλεῖ
εἶναι νομίςαςα τοῦ λαλεῖν, προςέρχεται

2 exempli causa K. 3 suppl. Wil. 10 εὐθύς del. Lef.
15 ςυχνά Wil. 18 ταμιειδίου Croe., ταμειδίου Her.

ΚΑΙΤΑΥΤΑΔΗΤΑΚΟΙΝΑΦΙΛΤΑΤΟΝΤΕΚΝΟΝ
ΕΙΠΟΥϹΑΚΑΙΜΕΓΑΓΑΘΟΝΗΜΑΜΜΗΔΕΠΟΥ
ΕΦΙΛΗϹΕΠΕΡΙΗΝΕΓΚΕΝΩϹΔ'ΕΠΑΥϹΑΤΟ
30 ΚΛΑΟΝΠΡΟϹΑΥΤΗΝΦΗϹ.ΝΩΤΑΛΑΙΝ'ΕΓΩ
ΠΡΩΗΝΤΟΙΟΥΤΟΝΟΝΤΑΜΟϹΧΙΩΝΕΓ.
ΑΥΤΟΝΕΤΙΘΗΝΟΥΜΗΝΑΓΑΠΩϹΑΝΥΝΔ'....
ΠΑΙΔΙΟΝΕΚΕΙΝΟΥΓΕΓΟΝ....ΛΗΚΑΙΤΟΔ.

desunt versus fere quattuor

G₂ (V) ....ΑΚΑΙ
35 ....ΝΕΝΑΙ
.............ΑΙΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΙΩΤΙΝΙ
ΕΞΩΘΕΝΕΙϹΤΡΕΧΟΝΤΙΛΟΥϹΑΤ'ΩΤΑΛΑΝ
ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΦΗϹΙΝΤΙΤΟΥΤ'ΕΝΤΟΙϹΓΑΜΟΙϹ
ΤΟΙϹΤΟΥΠΑΤΡΟϹΤΟΝΜΙΚΡΟΝΟΥΘΕΡΑΠΕΥΕΤΕ
40 ΕΥΘΥϹΔ'ΕΚΕΙΝΗΔΥϹΜΟΡ'ΗΛΙΚΟΝΛΑΛΕΙϹ
ΦΗϹ'ΕΝΔΟΝΕϹΤΙΝΑΥΤΟϹΟΥΔΗΠΟΥΓΕΠΟΥ
ΕΝΤΩΤΑΜΙΕΙΩΚΑΙΠΑΡΕΞΗΛΛΑΞΕΤΙ
ΑΥΤΗΚΑΛΕΙΤΙΤΘΗϹΕΚΑΙΒΑΔΙΖΕΚΑΙ
ϹΠΕΥΔ'ΟΥΚΑΚΗΚΟ'ΟΥΔΕΝΕΥΤΥΧΕϹΤΑΤΑ
45 ΕΙΠΟΥϹ'ΕΚΕΙΝΗΔ'ΗΤΑΛΑΙΝΑΤΗϹΕΜΗϹ
ΛΑΛΙΑϹΑΠΗΛΘΕΝΕΚΠΟΔΩΝΟΥΚΟΙΔ'....
ΚΩΓΩΠΡΟΗΛΘΟΝΤΟΥΤΟΝΟΝΠΕΡΕΝΘΑΔΕ
ΤΡΟΠΟΝΑΡΤΙΩϹΕΞΗΛΘΟΝΗϹΥΧΗΠΑΝΥ
ΩϹΟΥΤ'ΑΚΟΥϹΑϹΟΥΔΕΝΟΥΤ'ΗϹΘΗΜΕΝΟϹ
50 ΑΥΤΗΝΔ'ΕΧΟΥϹΑΝΑΥΤΟΤΗΝϹΑΜΙΑΝΟΡΩ
ΕΞΩΔΙΔΟΥϹΑΝΤΙΤΘΙΟΝΠΑΡΙΩΝΑΜΑ

35 in fine ΝΕΝΑΙ vel ΝΥΝΑΙ **43** ϹΕ correctum ex ΙΕ **45** haud scio an ΩΤΑΛΑΙΝΑ in charta fuerit **49** ΟΥΔΕΝ ex ΟΥΤΕΝ correctum videtur

καὶ ταῦτα δὴ τὰ κοινά· „φίλτατον τέκνον“
εἰποῦςα καί· „μέγ᾽ ἀγαθόν· ἡ μάμμη δὲ ποῦ;“
ἐφίληςε, περιήνεγκεν· ὡς δ᾽ ἐπαύςατο
30 κλᾶον πρὸς αὑτήν φηςιν· „ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ,
πρώην τοιοῦτον ὄντα Μοςχίων᾽ ἐγώ
αὐτὸν ἐτιθηνούμην ἀγαπῶςα, νῦν δ᾽ ἐπεί
παιδίον ἐκείνου γέγονεν, ἄλλη καὶ τόδε“

desunt versus fere quattuor

. . . . -α καί
35 . . . . γεγο]νέναι
. . . . κ]αὶ θεραπαινιδίῳ
ἔξωθεν εἰςτρέχοντι· „λούςατ᾽ ὦ τάλαν
τὸ παιδίον“, φηςίν, „τί τοῦτ᾽; ἐν τοῖς γάμοις
τοῖς τοῦ πατρὸς τὸν μικρὸν οὐ θεραπεύετε;“
40 εὐθὺς δ᾽ ἐκείνη· „δύςμορ᾽ ἡλίκον λαλεῖς“,
φήςʼ· „ἔνδον ἐςτὶν αὐτός“. — „οὐ δήπου γε· ποῦ;“ —
„ἐν τῷ ταμιείῳ“. — καὶ παρεξήλλαξέ τι
αὐτή· „καλεῖ, τίτθη, ςε, καὶ βάδιζε καί
ςπεῦδ᾽. οὐκ ἀκήκο᾽ οὐδέν· εὐτυχέςτατα.“
45 εἰποῦς᾽ ἐκείνη δ᾽ „ὦ τάλαινα τῆς ἐμῆς
λαλιᾶς“ ἀπῆλθεν ἐκποδών, οὐκ οἶδ᾽ ὅποι.
κἀγὼ προῆλθον τοῦτον ὅνπερ ἐνθάδε
τρόπον ἀρτίως ἐξῆλθον, ἡςυχῇ πάνυ,
ὡς οὔτ᾽ ἀκούςας οὐδὲν οὔτ᾽ ᾐςθημένος.
50 αὐτὴν δ᾽ ἔχουςαν αὐτὸ τὴν Σαμίαν ὁρῶ
ἔξω διδοῦςαν τιτθίον παριὼν ἅμα.

32 suppl. Lef. **33** ἄλλη Herw. K. Nic. Wil.; τόδε Herw. **35** γεγονέναι vel δεικνύναι K. **43** post αὐτή distinxit Leeuw. **44** οὐκ — οὐδέν nutrici dat Leeuw. **45** ὦ praetuli **46** suppl. Lef. **48** ἐςῆλθον Lef.

ΩϹΘ'ΟΤΙΜΕΝΕϹΤΙΤΟΥΤΟΑΥΤΗϹΓΝΩΡΙΜΟΝ
ΕΙΝΑΙΠΑΤΡΟϹΔ'ΟΤΟΥΠΟΤ'ΕϹΤΙΝΕΙΤ'ΕΜΟΙ
ΕΙΤ'ΟΥΛΕΓΩΔ'ΑΝΔΡΕϹΠΡΟϹΥΜΑϹΤΟΥΤ'ΕΓΩ
55 ΟΥΘ'ΥΠΟΝΟΩΤΟΠΡΑΓΜΑΔ'ΕΙϹΜΕϹΟΝΦΕΡΩ
ΑΤ'ΑΚΗΚΟ'ΑΥΤΟϹΟΥΚΑΓΑΝΑΚΤΩΝΟΥΔΕΠΩ
ϹΥΝΟΙΔΑΓΑΡΤΩΜΕΙΡΑΚΙΩΝΗΤΟΥϹΘΕΟΥϹ
ΚΑΙΚΟϹΜΙΩΤΟΝΠΡΟΤΕΡΟΝΟΝΤΙΧΡΟΝΟΝΑΕΙ·
ΚΑΙΠΕΡΙΕΜ'ΩϹΕΝΕϹΤΙΝΕΥϹΕΒΕϹΤΑΤΩ
60 ΠΑΛΙΝΔ'ΕΠΕΙΔΑΝΤΗΝΛΕΓΟΥϹΑΝΚΑΤΑΜΑΘΩ
ΤΙΤΘΗΝΕΚΕΙΝ.ΥΠΡΩΤΟΝΟΥϹΑΝ·ΕΙΤ'ΕΜΟΥ
ΛΑΘΡΑΛΕΓΟΥ..ΝΕΙΤ'ΑΠΟΒΛΕΨΩΠΑΛΙΝ
ΕΙϹΤΗΝΑΓΑΠΩϹΑΝΑΥΤΟΚΑΙΒΕΒΙΑϹΜΕΝΗ̄
.ΜΟΥΤΡΕΦΕ.Ν̣ΑΚΟΝΤΟϹΕΞΕϹΤΗΧ'ΟΛΩϹ
J_1 (V) ΑΛΛ'ΕΙϹΚΑΛΟΝΓΑΡΤΟΥΤΟΝΕΙ̣.ΙΟΝΘ'ΟΡΩ
66 ΤΟΝΠΑΡΜΕΝΟΝΤ.ΚΤΗϹ........Τ̣ΕΟΝ
ΑΥΤΟΝΠΑΡΑΓΑΓΕΙΝΕϹΤ̣ΙΤΟΥ........
ΜΑΓΕΙΡ'ΕΓ̣...Ι̣Ω̣.Ϲ̣Ε̣....ΟΥΚΟΙΔΑϹΥ
ΕΦΟΤΙΜΑΧΑΙΡΑϹΠΕΡΙΦ.Ρ̣...ΪΚΑΝΟϹΓΑΡΕΙ
70 ΛΑΛΩΝΚΑΤΑΚΟΨΑΙΠΑΝΤΑΠ......Ϲ̣Θ...
ΪΔΙΩΤ':ΕΓΩ:ΔΟΚΕΙϹΓΕΜ̣..........ΥϹ
ΕΙΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙΠΟϹΑ......Ζ̣ΑϹΜΕΛΛΕΤ̣.
ΠΟ.ΙΝ·ΠΟϹΑ...ΝΑΙΚΕϹΕ.Ϲ.ΠΗΝΙΚΑ
ΕϹΤΑΙΤΟΔΕΙΠΝΟΝ·ΕΙΔΕΗϹΕΙΠΡΟϹΛΑΒΕΙΝ
75 ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΝ·ΕΙΚΕΡΑΜΟϹΕϹΤ'ΕΝΔΟΘΕΝ

53 ultima littera potius Υ quam Ι mihi videbatur, sed Ι certum esse confirmat Ri. **68** pro ΙΩ.ϹΕ potest fortasse legi ΤΟ.ϹΘ **70** inter Π et Ϲ (Ε) desunt 6 vel 7 litterae

---

52 αὐτῆϲ ἐϲτι τοῦτο Head. Leo Maz. Nic. Wil., ἐϲτιν αὐτῆϲ τοῦτο Croe. **53** ἐμοῦ Lef. **55** οὔθ' i. e. ὅ ἔτι Wil., οὐδ' Maz. **61** πρότερον Eit. **65** εἰϲιόνθ' Leeuw.[1], ἐξιόνθ' Lef., τουτονὶ

ὤcθ' ὅτι μὲν αὐτῆc ἐcτι τοῦτο, γνώριμον
εἶναι, πατρὸc δ' ὅτου ποτ' ἐcτίν, εἴτ' ἐμοῦ
εἴτ' — οὐ λέγω δ' ἄνδρεc πρὸc ὑμᾶc τοῦτ' ἐγώ,
55 οὔθ' ὑπονοῶ, τὸ πρᾶγμα δ' εἰc μέcον φέρω,
ἅ τ' ἀκήκο' αὐτόc, οὐκ ἀγανακτῶν οὐδέπω.
cύνοιδα γὰρ τῷ μειρακίῳ, νὴ τοὺc θεούc,
καὶ κοcμίῳ τὸν πρότερον ὄντι χρόνον ἀεί
καὶ περὶ ἔμ' ὡc ἔνεcτιν εὐcεβεcτάτῳ.
60 πάλιν δ' ἐπειδὰν τὴν λέγουcαν καταμάθω
τίτθην ἐκείνου πρῶτον οὖcαν, εἶτ' ἐμοῦ
λάθρᾳ λέγουcαν, εἶτ' ἀποβλέψω πάλιν
εἰc τὴν ἀγαπῶcαν αὐτὸ καὶ βεβιαcμένην
ἐμοῦ τρέφειν ἄκοντοc, ἐξέcτηχ' ὅλωc.
65 ἀλλ' εἰc καλὸν γὰρ τοῦτον εἰcιόνθ' ὁρῶ
τὸν Παρμένοντ' ἐκ τῆc [ἀγορᾶc· ἐα]τέον
αὐτὸν παραγαγεῖν ἐcτι τού[c ἄλλουc ἔcω.
(Παρ.) μάγειρ' ἐγ[ώ, μὰ τοὺ]c θ[εούc,] οὐκ οἶδα cύ
ἐφ' ὅ τι μαχαίραc περιφέρειc, ἱκανὸc γὰρ εἶ
70 λαλῶν κατακόψαι πάντα π......cθ...
(Μα.) ἰδιῶτ'. (Παρ.) ἐγώ; (Μα.) δοκεῖc γέ μ[οι, νὴ τοὺc θεο]ύc.
εἰ πυνθάνομαι πόcαc τραπέζαc μέλλετε
ποεῖν, πόcαι γυναῖκέc εἰcι, πηνίκα
ἔcται τὸ δεῖπνον, εἰ δεήcει προcλαβεῖν
75 τραπεζοποιόν, εἰ κέραμόc ἐcτ' ἔνδοθεν

παρόνθ' Leeuw.[2] **66** ἀγορᾶc Legr. Leo Maz.; ἑατέον Leeuw. Sud., πειρατέον Croi. Ell. Leo Maz. **67** τοὺc ἄλλουc ἔcω Wil., τοῦτον οἴκαδε Leeuw., τ. ἐνθάδε Sud., τοῦθ' ὅπωc ἐρεῖ Leo **68** ἐγώ K.; μὰ τοὺc θεούc Wil. **69** περιφέρειc Lef. **70** (Μα.) παῦε, πρὸc θεῶν Leeuw. **71** ἐγώ coquo, δοκεῖc — θεούc Parmenoni tribuit Leeuw., μοι νὴ τοὺc θεούc Croe. Head., μάτην λέγω λόγουc Herw. Maz. **73** εἰcι, πηνίκα Keil, εἰc', ὁπηνίκα Lef.

ΫΜΙΝΪ.ΑΝΟϹ·ЄΙΤΟΥΠΤΑΝΙΟΝΚΑΤΑϹΤЄΓΟΝ
ЄΙΤΑΛΛ'ΥΠΑΡΧЄΙΠΑΝΤΑ : ΚΑΤΑΚΟΠΤЄΙϹΓЄΜЄ
ЄΙΛΑΝΘΑΝЄΙϹЄ..ΛΤΑΤ'ЄΙϹΠЄΡΙΚΟΜΜΑΤΑ
ΟΥΧѠϹЄΤΥΧЄΝ : ΟΙΜѠΖЄ : ΚΑΙϹΥΤΟΥΤΟΓЄ
80 ΠΑ.ΤΟϹЄΝЄΚ'ΑΛΛΑΠΑΡΑΓЄΤ'ЄΙϹѠ : ΠΑΡΜЄΝѠΝ :
ЄΜЄΤΙϹΚΑΛЄΙ : ΝΑΙΧΙ : ΧΑΙΡЄΔЄϹΠΟΤΑ
ΤΗΝ.........ΤΑΘЄΙϹΗΚЄΔЄΥΡ' : ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ :
ΤΟΥ........ΔЄΝѠϹЄΓѠΜΑΙΛΑΝΘΑΝЄΙ :
ΤΟ.....ΤΑ..ΡΑΤΤΟΜЄΝΟΝЄΡΓΟΝ·ЄϹΤΙΓΑΡ
85 Π.ΡΙЄΡΓΟϹЄΙΤΙϹΑΛΛΟϹ·ΑΛΛΑ...ΘΥΡΑΝ
ΠΡΟΪѠΝΠЄΠΛΗΧЄ : ΔΙΑΓЄΧΡΥϹΙΠΑΝΘΟϹΑΝ
ΟΜΑΓЄΙΡΟϹΑΙΤΗΤΗΝΔЄΓΡΑΥΝΦΥΛΑΤΤЄΤЄ
ΑΠΟΤѠΝΚЄΡΑΜΙѠΝΠΡΟϹΘЄѠΝΤΙΔЄΙΠΟЄΙΝ
ΔЄϹΠΟΤΑ : ΤΙΔЄΙΠΟЄΙΝΔЄΥΡ'ΑΠΟΤΗ...ΡΑϹ
90 ЄΤΙΜΙΚΡΟΝ : ΗΝ : ΑΚΟΥЄΔЄΙΝΥΝΠ.Ρ.....
ЄΓѠϹЄΜΑϹΤΙΓΟΥΝΜΑΤΟΥϹΔѠΔЄΚΑΘ....
ΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙΔΙΑΠΟΛΛΑ : ΜΑϹΤΙΓΟΥΝ.....
ΠЄΠΟΗΚΑ : ϹΥΓΚΡΥΠΤЄΙϹΤΙΠΡΟϹ.Η........
ЄΓѠΜΑΤΟΝΔΙΟΝΥϹΟΝΜΑΤΟΝΑΠ.ΛΛ...
95 ΜΑΤΟΝΔΙΑΤΟΝϹѠΤΗΡΑΜΑΤΟΝΑ........
ΠΑΥΜΗΔЄΝΟΜΝΥ'ΟΥΓΑΡЄΙΚΑΖ.ΙϹ.....
ΗΜΗΠΟΤ'ΑΡ : ΟΥΤΟϹΒΛЄΠЄΔЄΥΡ' : ΑΔΟΛ......
J[4](R) ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΙΝΟϹЄϹΤΙΝ.ΗΝ·ΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
ΤΙΝΟϹЄ........Ϲ : ΧΡ...Δ.Ϲ : ΠΑΤΡΟϹΔЄΤΟΥ :

84 ΤΑ valde dubia, inter ΤΟ et Ρ lacuna 9—10 litterarum.

---

80 πάραγε μ' Eit. **81** ϲε inser. Wil., ναί inser. Head. Leeuw. **82** ϲπυρίδα Leo Maz. **83** τοῦτον μὲν οὐδέν Head. K. Leo Wil. **84** τούτου δε πᾶν Wil., τηρεῖ τὸ πᾶν Maz. τηρεῖ δὲ πᾶν Ro., τὸ πᾶν (vel νῦν) γ' ὁρᾷ Head., τοιουτονί Leo, τό γ' ἐνθαδί Rich., τολμηρότατα Her. **89** ἴθι inseruerunt Leo Maz., ἄγε Lef., ϲε Wil. **90** δὴ νῦν Παρμένων Lef. **92** τί

ὑμῖν ἱκανόc, εἰ τοὐπτάνιον κατάcτεγον,
εἰ τἆλλ' ὑπάρχει πάντα; (Παρ.) κατακόπτειc γέ με,
εἰ λανθάνει cε φίλτατ' εἰc περικόμματα,
οὐχ] ὡc ἔτυχεν. (Μα.) οἴμωζε. (Παρ.) καὶ cὺ τοῦτό γε
80 παντὸc ἕνεκ'· ἀλλὰ παράγετ' εἴcω. (Δη.) Παρμένων.
(Παρ.) ἐμέ τιc καλεῖ; (Δη.) ⟨cὲ⟩ ναιχί. (Παρ.) χαῖρε δεcπότα.
(Δη.) τὴν [cπυρίδα κα]ταθεὶc ἧκε δεῦρ'. (Παρ.) ἀγαθῇ τύχῃ.
(Δη.) τοῦ[τον μὲν οὐ]δέν, ὡc ἐγῷμαι, λανθάνει,
το[ύτου δὲ πᾶν] πραττόμενον ἔργον· ἐcτὶ γάρ
85 περίεργοc, εἴ τιc ἄλλοc. ἀλλὰ τὴν θύραν
προιὼν πέπληχε. (Παρ.) δίαγε Χρυcί πάνθ' ὅc' ἂν
ὁ μάγειροc αἰτῇ· τὴν δὲ γραῦν φυλάττετε
ἀπὸ τῶν κεραμίων. πρὸc θεῶν, τί δεῖ ποιεῖν
δέcποτα; (Δη.) τί δεῖ ποεῖν; ⟨ἴθι⟩ δεῦρ' ἀπὸ τῆc θύραc,
90 ἔτι μικρόν. (Παρ.) ἤν. (Δη.) ἄκουε, δεῖ νῦν Παρμένων —
ἐγώ cε μαcτιγοῦν, μὰ τοὺc δώδεκα θεούc,
οὐ βούλομαι διὰ πολλά. (Παρ.) μαcτιγοῦν; [τί γάρ
πεπόηκα; (Δη.) cυγκρύπτειc τι πρόc [μ'], ἤ[cθημ'] ἐγώ.
(Παρ.) μὰ τὸν Διόνυcον, μὰ τὸν Ἀπόλλ[ω τουτονί,
95 μὰ τὸν Δία τὸν cωτῆρα, μὰ τὸν Ἀcκλήπιον —
(Δη.) παῦ, μηδέν' ὄμνυ'· οὐ γὰρ εἰκάζειc καλῶc.
(Παρ.) ἦ μήποτ' ἆρ' — (Δη.) οὗτοc βλέπε δεῦρ', ἀδόλωc λέγε·
τὸ παιδίον τίνοc ἐcτίν; (Παρ.) ἤν, τὸ παιδίον
τίνοc ἔ[cτ' ἐρωτᾶι]c; Χρυcίδοc. (Δη.) πατρὸc δὲ τοῦ;

γάρ Lef., τί οὖν vel με· τί Eit. **93** πρόc μ', ἤcθημ' ἐγώ Wil., transponens ἐγώ e versu sequente **94** Ἀπόλλω τουτονί Head., Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ Croi. Ell. Head. Leo **95** suppl. Lef. **96** παῦ cf. Phot. s. v.; καλῶc Leo Leeuw. Nic. **97** ἀδόλωc K., ἀδεῶc λέγε Wil., (Πα.) ἀδόλωc βλέπω Her., ἀδόλωc λέγω Schmidt **99** τίνοc ἐcτὶ ἐρωτᾶιc Hous.; τίνοc ἐcτὶ μητρόc; Lef.

100 CỌ..........ѠΛΑCΦЄΝΑΚΙΖЄΙCΜ᾽: ЄΓѠ:
Ẹ.ѠΙΔΑΚΡΙΒѠ....ΤΑḲΑΙΠẸ......
ΟΤΙΜΟCΧΙѠΝΟC.....ỌΤΙCΥΝΟΙCΘΑCΥ
Π..ẠΙCḲ.......Ṭ.ỊΝΥΝΑΥΤΗΤΡЄΦЄΙ:
...ЄΦΗ.........ΛΛ᾽ΑΠΟΚΡΙΝΑΙΤΟΥΤΟΜΟΙ
105 ṬỊṆỌCЄCΤΙΝ: Є.......ỌΤΑΛΛΑΛΑΝΘΑΝЄΙΝ
ṬỊΛΑΝΘΑΝЄΙΝΙΜΑΝΤΑΠΑΙΔЄ..ΙCΔΟΤѠ
ЄΠΙΤΟΥΤΟΝΙΜỌΙṬΟΝΑCЄΒΗ: ΜΗΠΡΟCΘЄѠΝ·
CΤΙΞѠCЄΝΗΤΟΝΗΛΙΟΝ: CΤΙΞЄΙCЄΜЄ:
ΗΛΗΓ᾽: ΑΠΟΛѠΛΑ: ΠΟΙCΥΠΟΙΜΑC.ΙΓ.Α
110 ΛΑΒ᾽ΑΥΤΟΝѠΠΟΛΙCΜΑΚЄΚΡΟΠΙΑCΧΡΟΝΟC
ѠΤΑΝΑΟCΑΙΘΗΡ: ѠΤΙΔΗΜЄΑΒΟΑΙC
ΤΙΒΟΑCΑΝΟΗΤЄΚΑΤЄΧЄCΑΥΤΟΝΚΑΡΤЄΡЄΙ
ΟΥΔЄΝΓΑΡΑΔΙΚЄΙΜΟCΧΙѠΝCЄ·ΠΑΡΑΒΟΛΟC
ΟΛΟΓΟCΪCѠCЄCΤ᾽ΑΝΔΡЄCΑΛΛ᾽ΑΛΗΘΙΝΟC
115 ЄΙΜЄΝΓΑΡΗΒΟΥΛΟΜЄΝΟCΗ........ṆΟC
ЄΡѠΤΙΤΟΥΤ᾽ЄΠΡΑΞЄΝΗΜΙCѠ....
ΗΝ.ΝЄΠΙΤΗCΑΥΤΗCΔΙΑΝΟ.......
ЄΜΟΙΤЄΠẸΘЄΤ᾽Ạ.ΑCΜЄΝΟC·ΝΥΝΙΔЄΜỌΙ
ΑΠΟΛЄΛΟΓΗΤΑΙΤΟΝΦΑΝЄΝΤΑΔ᾽ΑΥΤѠΓΑΜΟΝ
120 ΑCΜЄΝΟCΑΚΟΥCΑCΟΥΚЄΡѠΝΓΑΡѠCЄΓѠ
ΤΟΤ᾽ѠΟΜΗΝЄC.ЄΥΔЄΝΑΛΛΑΤΗΝЄΜΗΝ
ЄΛЄΝΗΝΦΥΓЄΙΝΒΟΥΛΟΜЄΝΟCЄΝΔΟΘЄΝΠΟΤЄ·
ΑΥΤ....ЄCΤΙΝΑΙΤΙΑΤΟΥΓЄΓΟΝΟΤΟC

101 pro ΠЄ potest legi ΗC **103** pro ΑΙCΚ potest legi ΔΙЄΚ; Τ.Ι valde incerta ṬẠỊ Lef. **105** ante ЄCΤΙΝ omnia incerta ṬỊCẠ Lef.; inter Є et Τ desunt fere 8 litterae, quarum ultima vel Ο vel Α vel Є erat. **115** inter Η et ΝΟC desunt 7 vel 8 litterae.

---

100 suppl. Lef. **101** πάντα Leo; καὶ ᾔcθημαι πάλαι Leeuw., καλῶc K., καὶ πέφραcτ᾽ ἐμοί Leo **103** suppl. Leo **104** τίc

100 co[ῦ νὴ Δί᾽. (Δη.) ἀπόλ]ωλας, φενακίζεις μ᾽. (Παρ.) ἐγώ;
(Δη.) ἐγῷιδ᾽ ἀκριβῶς πάντα κῆςθ[ημαι καλῶς,
ὅτι Μοςχίωνός ἐςτιν, ὅτι ςύνοιςθα ςύ,
π[ῶς] διεκ[ομίςθη, διὰ τί] νῦν αὕτη τρέφει.
(Παρ.) τίς] ἔφη [τάδ᾽; (Δη.) οὐδείς, ἀ]λλ᾽ ἀπόκριναι τοῦτό μοι,
105 τίνος ἐςτίν; (Παρ.) ε[ἰκός ς᾽ οὐδ]ὲ τἄλλα λανθάνειν.
(Δη.) τί λανθάνειν; ἱμάντα παῖδές τις δότω
ἐπὶ τουτονί μοι τὸν ἀςεβῆ. (Παρ.) μή, πρὸς θεῶν.
(Δη.) ςτίξω ςε, νὴ τὸν Ἥλιον. (Παρ.) ςτίξεις ἐμέ;
(Δη.) ἤδη γ᾽. (Παρ.) ἀπόλωλα. (Δη.) ποῖ ςύ, ποῖ μαςτιγία;
110 λάβ᾽ αὐτόν. — ὦ πόλιςμα Κεκροπίας χθονός,
ὦ ταναὸς αἰθήρ, ὦ — τί Δημέα βοᾶις;
τί βοᾷς ἀνόητε; κάτεχε ςαυτόν, καρτέρει.
οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖ Μοςχίων ςε. παράβολος
ὁ λόγος ἴςως ἔςτ᾽ ἄνδρες, ἀλλ᾽ ἀληθινός.
115 εἰ μὲν γὰρ ἢ βουλόμενος, ἢ [πεπληγμέ]νος
ἔρωτι ταῦτ᾽ ἔπραξεν, ἢ μιςῶν ἐμέ,
ἦν ἂν ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανο[ίας καὶ τὰ νῦν,
ἐμοί τ᾽ ἐπέθετ᾽ ἂν ἄςμενος. νυνὶ δέ μοι
ἀπολελόγηται τὸν φανέντ᾽ αὐτῷ γάμον
120 ἄςμενος ἀκούςας. οὐκ ἐρῶν γάρ, ὡς ἐγώ
τότ᾽ ᾠόμην, ἔςπευδεν, ἀλλὰ τὴν ἐμήν
Ἑλένην φυγεῖν βουλόμενος ἔνδοθέν ποτε.
αὕτη γάρ ἐςτιν αἰτία τοῦ γεγονότος.

ἔφη Eit. Leeuw. Leo; τάδ᾽; (Δη.) οὐδείς Leo, δέ; μὴ κρύπτ᾽ Leeuw. **105** εἰκός ς᾽ οὐδὲ Wil., εἰπά ςοί με K., ἓν τόδ᾽ οἶδα Leo **109** ἤδη γ᾽ Leo Rich., ἢ λέγ᾽ K. Wil. **110** χθονός Lef. cf. Eur. Hipp. 34 **111** cf. Eur. Or. 322 **115** πεπληγμένος Herw., κρατούμενος K. Ro., ἢ ᾽ναγκαςμένος Head. **116** suppl. Lef. **117** καὶ τὰ νῦν K., ἧς τὸ πρίν Her.; ὡς τὸ πρίν Croi., ἧς πρὸ τοῦ Leeuw., νῦν ἔτι Rich., κἄτι νῦν Maz. **118** ἐπέθετ᾽ ἄν Leeuw. **119** φανένθ᾽ αὐτῷ Lef. **123** suppl. Lef.

......ΒЄΝΑΥΤΟΝΠΟΥΜЄΘΥΟΝΤΑΔΗΛΑΔΗ
125 .....Τ'ЄΝЄΑΥΤΟΥ·ΠΟΛΛΑΔ'ЄΡΓΑΖЄΤΑΙ
......'ΑΚΡΑΤΟCΚΑΙΝЄΟΤΗCΟΤΑΝΛΑΒΗ
.....ΚЄΠΙΒΟΥΛЄΥCΑΝΤΑΤΟΙΤΟΙCΠΛΗCΙΟΝ
......Δ.ΠΩΓΑΡΠΙΘΑΝΟΝЄΙΝΑΙΜΟΙΔΟΚЄΙ
........ΑΝΤΑCΚΟCΜΙΟΝΚΑΙCΩΦΡΟΝΑ
130 .....ΛΟΤΡΙΟΥCЄΙCЄΜЄΤΟΙΟΥΤΟΝΓЄΓΟΝЄΝΑΙ·
....ΙΔЄΚΑΚΙCΠΟΗΤΟCЄCΤΙΜΗΓΟΝΩ
F_1 (R) ЄΜΟCΥΙΟCΟΥΓΑΡΤΟΥΤΟΤΟΝΤΡΟΠΟΝΔ'ΟΡΩ
ΧΑΜΑΙΤΥΠΗΔ'ΑΝΘΡΩΠΟCΟΛЄΘΡΟCΑΛΛΑΤΙ
ΟΥΓΑΡΠЄΡΙЄCΤΑΙ·ΔΗΜЄΑΝΥΝΑΝΔΡΑΧΡΗ
135 ЄΙΝΑΙC'ЄΠΙΛΑΘΟΥΤΟΥΠΟΘΟΥΠЄΠΑΥC'ЄΡΩΝ
ΚΑΙΤΑΤΥΜΗΜЄΝΤΟΓЄΓΟΝΟCΚΡΥΦΘ'ΟCΟΝ
ЄΝЄCΤΙΔΙΑΤΟΝΥΙΟΝ·ЄΚΤΗCΔ'ΟΙΚΙΑC
ЄΠΙΤΗΝΚЄΦΑΛΗΝЄΙCΚΟΡΑΚΑCΩCΟΝΤΗΝΚΑΚΗΝ
CΑΜΙΑΝ·ЄΧЄΙCΔЄΠΡΟΦΑCΙΝΟΤΙΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
140 ΑΝЄΙΛЄΤ'ЄΜΦ.ΝΙCΗCΓΑΡΑΛΛΟΜΗΔЄЄΝ
ΔΑΚΩΝΔ'ΑΝΑCΧΟΥΚΑΡΤЄΡΗCΟΝЄΥΓЄΝΩC:
ΑΛΛ'ΑΡΑΠΡΟCΘЄΝΤΩΝΘΥΡΩΝЄCΤ'ЄΝΘΑΔЄ
ΠΑΙΠΑΡΜЄΝΩΝΑΝΘΡΩΠΟCΑΠΟΔЄΔΡΑΚЄΜЄ
ΑΛΛ'ΟΥΔЄΜΙΚΡΟΝCΥΛΛΑΒΩΝ : ЄΚΤΟΥΜЄCΟΥ
145 ΑΝΑΓЄCЄΑΥΤΟΝ : ΗΡΑΚΛЄΙCΤΙΤΟΥΤΟΠΑΙ
ΜΑΙΝΟΜЄΝΟCЄΙCΔЄΔΡΑΜΗΚЄΝЄΙCΩΤΙCΓЄΡΩΝ
ΗΤΙΤΟΚΑΚΟΝΠΟΤ'ЄCΤΙΤΙΔЄΜΟΙΤΟΥΤΟΠΑΙ
ΝΗΤΟΝΠΟCΙΔΩΜΑΙΝЄΘ'ΩCЄΜΟΙΔΟΚЄΙ
ΚЄΚΡΑΓЄΓΟΥΝΠΑΜΜЄΓЄΘЄCΑCΤЄΙΟΝΠΑΝΥ

127 ante ЄΠΙ desunt 6 litterae, quarum ultima K fuisse videtur, N certe non fuit.

---

124 κατέλαβεν Ell. Leo Rich. Wil. **125** οὐκ ὄντ' Ell. Head. Leo Wil. **125** δείν' inser. Wil., ἔργ' Leo, δῆτ' Maz.

κατέλαβεν αὐτόν που μεθύοντα δηλαδή,
125 οὐκ ὄντ' ἐν ἑαυτοῦ· πολλὰ δ⟨είν'⟩ ἐργάζεται
τοιαῦτ'] ἄκρατος καὶ νεότης, ὅταν λάβῃ
τὸν οὐ]κ ἐπιβουλεύσαντά πω τοῖς πλησίον.
τοῦτ' οὐ]δέπω γὰρ πιθανὸν εἶναί μοι δοκεῖ
τὸν εἰς ἅπαντας κόσμιον καὶ σώφρονα
130 τοὺς ἀλλοτρίους εἰς ἐμὲ τοιοῦτον γεγονέναι,
οὐδ' εἰ δεκάκις ποητός ἐστι, μὴ γόνῳ
ἐμὸς υἱός. οὐ γὰρ τοῦτο, τὸν τρόπον δ' ὁρῶ.
χαμαιτύπη δ' ἄνθρωπος, ὄλεθρος· ἀλλὰ τί;
οὐ γὰρ περίεσται. Δημέα νῦν ἄνδρα χρή
135 εἶναί σ'· ἐπιλαθοῦ τοῦ πόθου, πέπαυς' ἐρῶν,
καὶ τἀτύχημα μὲν τὸ γεγονὸς κρύφθ' ὅσον
ἔνεστι διὰ τὸν υἱόν. ἐκ τῆς δ' οἰκίας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰς κόρακας ὧσον τὴν κακὴν
Σαμίαν. ἔχεις δὲ πρόφασιν ὅτι τὸ παιδίον
140 ἀνείλετ'· ἐμφανίσῃς γὰρ ἄλλο μηδὲ ἕν.
δακὼν δ' ἀνάσχου, καρτέρησον εὐγενῶς.
(Μαγ.) ἀλλ' ἆρα πρόσθεν τῶν θυρῶν ἐστ' ἐνθάδε;
παῖ, Παρμένων — ἄνθρωπος ἀποδέδρακέ με
ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν συλλαβών. (Δη.) ἐκ τοῦ μέσου
145 ἄναγε σεαυτόν. (Μαγ.) Ἡράκλεις, τί τοῦτο παῖ;
μαινόμενος εἰσδεδράμηκεν εἴσω τις γερών,
ἢ τί τὸ κακόν ποτ' ἐστί; τί δέ μοι τοῦτο παῖ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαίνεθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
κέκραγε γοῦν παμμέγεθες. ἀστεῖον πάνυ

126 τοιαῦτ' Head., εὖ οἶδ' Wil., σάφ' οἶδ' Her. **127** τὸν οὐκ Croi., παῖδ' οὐκ Wil.; πω Ell. Nic. Rich. Wil., ποτε Nic. Rich., τοῖσι Herw. **128** τοῦτ' οὐδέπω Croi., ἀλλ' οὐδέπω Leo, οἶδ'. οὐδέπω Leeuw. **129** et **130** suppl. Croi. **131** οὐδ' εἰ Leo **136** τἀτύχημα Rich. Sud.

150 ЄΙΤΑϹΛΟΠΑΔΑϹЄΝΤΩΜЄϹΩΜΟΥΚЄΙΜЄΝΑϹ
ΟϹΤΡΑΚΑΠΟΙΉϹΑΙΠΑΝΤ'ΟΜΟΙΑ·ΤΗΝΘΥΡΑΝ
ΠЄΠΛΗΧЄΝЄΞΩΛΗϹΑΠΟΛΟΙΟΠΑΡΜЄΝΩΝ
ΚΟΜΙϹΑϹΜЄΔЄΥΡΟΜΙΚΡΟΝΫΠΑΠΟϹΤΗϹΟΜΑΙ:
ΟΥΚΟΥΝΑΚΟΥЄΙϹΑΠΙΘΙ:ΠΟΙΓΗϹΩΤΑΛΑΝ
155 ЄϹΚΟΡΑΚΑϹΗΔΗ:ΔΥϹΜΟΡΟϹ:ΝΑΙΔΥϹΜΟΡΟϹ
ЄΛЄЄΙΝΟΝΑΜЄΛЄΙΤΟΔΑΚΡΥΟΝ:ΠΑΥϹΩϹ'ЄΓΩ
ΩϹΟΙΟΜΑΙ:ΤΙΠΟΙΟΥϹΑΝ:ΟΥΔЄΝΑΛΛ'ЄΧЄΙϹ
ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΗΝΓΡΑΥΝΑΠΟΦΘЄΙΡΟΥΤΑΧΥ:
ΟΤΙΤΟΥΤ'ΑΝЄΙΛΟΜΗΝΔΙΑΤΟΥΤΟΚΑΙ:ΤΙΚΑΙ:
160 ΔΙΑΤΟΥΤΟ·ΤΟΙΟΥΤ'ΗΝΤΟΚΑΚΟΝΜΑΝΘΑΝΩ·
ΤΡΥΦΑΝΓΑΡΟΥΚΗΠΙϹΤΑϹ':ΟΥΚΗΠΙϹΤΑΜΗΝ
ΤΙΔ'ЄϹΘ'ΟΛЄΓЄΙϹ:ΚΑΙΤΟΙΠΡΟϹЄΜ'ΗΛΘЄϹЄΝΘΑΔЄ
ЄΝϹΙΝΔΟΝΙΤΗΧΡΥϹΙΜΑΝΘΑΝЄΙϹΠΑΝΥ
ΛΙΤΩ:ΤΙΟΥΝ:ΤΟΤ'ΗΝЄΓΩϹΟΙΠΑΝΘ'ΟΤЄ
165 .ΑΥΛΩϹЄΠΡΑΤΤЄϹ:ΝΥΝΔЄΤΙϹ.ΜΗΜΟΙΛΑΛЄΙ
....ϹΤΑϹΑΥΤΗϹΠΑΝΤΑΠΡΟϹΤΙΘΗΜΙϹΟΙ
....ЄΡΑΠΑΙΝΑϹΧΡΥϹΙЄΚΤΗϹΟΙΚΙΑϹ
F_2(V) ΑΠΙΘΙ:ΤΟΠΡΑΓΜ'ΟΡΓΗΤΙϹЄϹΤΙΠΡΟϹΙΤЄΟΝ:
ΒЄΛΤΙϹΘ'ΟΡΑ:ΤΙΜΟΙΔΙΑΛЄΓЄΙ:ΜΗΔΑΚΗϹ
170 ЄΤЄΡΑΓΑΡΑΓΑΠΗϹЄΙΤΑΠΑΡЄΜΟΙΧΡΥϹΙΝΥΝ
ΚΑΙΤΟΙϹΘЄΟΙϹΘΥϹЄΙ:ΤΙЄϹΤΙΝ:ΑΛΛΑϹΥ
ΥΙΟΝΠЄΠΟΗΚΑϹΠΑΝΤ'ЄΧЄΙϹ:ΟΥΠΩΔΑΚΝЄΙ
ΟΜΩϹ:ΚΑΤΑΞΩΤΗΝΚЄΦΑΛΗΝΑΝΘΡΩΠЄϹΟΥ
ΑΝΜΟΙΔΙΑΛЄΓΗ:ΚΑΙΔΙΚΑΙΩϹΑΛΛ'ΪΔΟΥ

151 accentus in ΠΟΙΉϹΑΙ a prima manu positus est **166** ante Ϲ tres vel quattuor litterae desunt **167** ante Є quattuor vel quinque litterae desunt

150 εἰ τὰς λοπάδας ἐν τῷ μέςῳ μοι κειμένας
ὄςτρακα ποιῆςαι πάνθ' ὅμοια. τὴν θύραν
πέπληχεν. ἐξώλης ἀπόλοιο Παρμένων
κομίςας με δεῦρο. μικρὸν ὑπαποςτήςομαι.
(Δη.) οὔκουν ἀκούεις; ἄπιθι. (Χρυ.) ποῖ γῆς ὦ τάλαν;
(Δη.) εἰς κόρακας ἤδη. (Χρυ.) δύςμορος. (Δη.) ναί, δύςμορος.
156 ἐλεεινὸν ἀμέλει τὸ δάκρυον. παύςω ς' ἐγώ,
ὡς οἴομαι — (Χρυ.) τί ποοῦςαν; (Δη.) οὐδέν. ἀλλ' ἔχεις
τὸ παιδίον, τὴν γραῦν· ἀποφθείρου ταχύ.
(Χρυ.) ὅτι τοῦτ' ἀνειλόμην, διὰ τοῦτο καί — (Δη.) τί καί;
160 διὰ τοῦτο, τοιοῦτ' ἦν τὸ κακόν. (Χρυ.) ⟨οὐ⟩ μανθάνω·
(Δη.) τρυφᾶν γὰρ οὐκ ἠπίςτας'. (Χρυ.) οὐκ ἠπιςτάμην;
τί δ' ἔςθ' ὃ λέγεις; (Δη.) καίτοι πρὸς ἔμ' ἦλθες ἐνθάδε
ἐν ςινδονίτῃ Χρυςί, μανθάνεις, πάνυ
λιτῷ. (Χρυ.) τί οὖν; (Δη.) τότ' ἦν ἐγώ ςοι πάνθ', ὅτε
165 φαύλως ἔπραττες. (Χρυ.) νῦν δὲ τίς; (Δη.) μή μοι λάλει.
ἔχεις τὰ ςαυτῆς πάντα· προςτίθημί ςοι
ἔτι] θεράπαιναν, χρυςί'· ἐκ τῆς οἰκίας
ἄπιθι. (Χρυ.) τὸ πρᾶγμ' ὀργή τίς ἐςτι· προςιτέον.
βέλτιςθ' ὅρα — (Δη.) τί μοι διαλέγει; (Χρυ.) μὴ δάκῃς.
(Δη.) ἑτέρα γὰρ ἀγαπήςει τὰ παρ' ἐμοὶ Χρυςὶ νῦν
171 καὶ τοῖς θεοῖς θύςει. (Χρυ.) τί ἐςτιν; (Δη.) ἀλλὰ ςύ
υἱὸν πεπόηκας, πάντ' ἔχεις. (Χρυ.) οὔπω δάκνει·
ὅμως — (Δη.) κατάξω τὴν κεφαλὴν ἄνθρωπέ ςου,
ἄν μοι διαλέγῃ. (Χρυ.) καὶ δικαίως· ἀλλ' ἰδού,

150 μοι K. **159** (Δη.) διὰ τοῦτο. (Χρυ.) καί Leo **160** (Χρυ.) οὐ μανθάνω Ell. Wil., νῦν inseruerunt Keil Leo Nic. **165** in lacuna nihil fuisse puto nisi signum pers. mut. **167** ἔτι K., ταδί· Leo; θεράπαιναν Sud.; Χρυςί Ro. **169** δακῆς Leo, μάδικῆς Hous. **172** οὕτω Croi., τούτῳ Wil., post οὔπω interpungit Leeuw. **174** καὶ δικαίως Demeae dat Leo

175 ЄΙCЄΡΧΟΜ'ΗΔΗ : ΤΟΜЄΓΑΠ̣..ΓΜ'ЄΝΤΗΠΟΛЄΙ
ΟΨЄΙCЄΑΥΤΗΝΝΥΝΑΚΡΙΒΩCΗΤΙCЄΙ·
ΑΙΚΑΤΑCЄΧΡΥCΙΠΡΑ̣ΤΤΟΜЄΝΑΙΔΡΑΧΜΑCΔЄΚΑ
ΜΟΝΑCЄΤΑΙΡΑΙΤΡЄΧΟΥCΙΝЄΠΙΤΑΔЄΙΠΝΑΚΑΙ
·Η·
ΠΙΝΟΥC'ΑΚΡΑΤΟΝΑΧΡΙCΑΝΑΠΟΘΑΝΩCΙΝΚΑΙ
180 ΠЄΙΝΩCΙΝΑΝΜΗΤΟΥΘ'ЄΤΟΙΜΩCΚΑΙΤΑΧΥ
ΠΟΩCΙΝ·ЄΙCЄΙΔ'ΟΥΔЄΝΟCΤΟΥΤ'ΟΙΔ'ΟΤΙ
ΗΤΤΟΝCΥ·ΚΑΙΓΝΩCЄΙΤΙCΟΥC'ΗΜΑΡΤΑΝЄC
ЄCΤΑΘΙ : ΤΑΛΑΙΝ'ЄΓΩΤΗCЄΜΗCΤΥΧΗC :
ΤΟΥΤΙΤΟΠΡΟΒΑΤΟΝΤΟΙCΘЄΟΙCΜЄΝΤΑΝΟΜΙΜΑ
185 ΑΠΑΝΤΑΠΟΙΗCЄΙΘΥΘЄΝ·ΚΑΙΤΑΙCΘЄΑΙC·
ΑΙΜΑΓΑΡЄΧЄΙ·ΧΟΛΗΝΪΚΑΝΗΝ·ΟCΤΑΚΑΛΑ·
CΠΛΗΝΑΜЄΓΑΝ·ΩΝΧΡЄΙΑCΤΙΤΟΙCΟΛΥΜΠΙΟΙC
ΠЄΜΨΩΔЄΓЄΥCΑCΘΑΙΚΑΤΑΚΟΨΑCΤΟΙCΦΙΛΟΙC
ΤΟΚΩΔΙΟΝ·ΛΟΙΠΟΝΓΑΡЄCΤΙΤΟΥΤΟΜΟΙ
ΘЄ
190 ΑΛΛ'ΗΡΑΚΛЄΙCΤΙΤΟΥΤΟΠΡΟCΤΩΝΘΥΡΩΝ
ЄCΤΗΚЄΧΡΥCΙCΗΔЄΚΛΑΙΟΥC'ΟΥΜЄΝΟΥΝ
ΑΛΛΗΤΙΠΟΤЄCΤΙΤΟΓЄΓΟΝΟC : ЄΚΒЄΒΛΗΚЄΜЄ
ΟΦΙΛΟCΟΧΡΗCΤΟCCΟΥΤΙΓΑΡΑΛΛ' : ΩΗΡΑΚΛЄΙC
ΤΙCΔΗΜЄΑC : ΝΑΙ : ΔΙΑΤΙ : ΔΙΑΤΟΠΑΙΔΙΟΝ :
195 ΗΚΟΥCΑΚΑΥΤΟCΤΩΝΓΥΝΑΙΚΩΝΟΤΙΤΡЄΦЄΙC
ΑΝЄΛΟΜЄΝΗΠΑΙΔΑΡΙΟΝ·ЄΜΒΡΟΝΤΗCΙΑ·
ΑΛΛ'ЄCΤ'ЄΚЄΙΝΟCΗΔΥC·ΟΥΚΩΡΓΙΖЄΤΟ
ЄΥΘΥCΔΙΑΛΙΠΩΝΔ'ΑΡΤ.ΩC : ΟΚΑΙΦΡΑCΑC
ЄΙCΤΟΥCΓΑΜΟΥCΜΟΙΤΑΝΔΟΝЄΥΤΡЄΠΗΠ.Є..

197 post ΗΔΥC fort. duo puncta erant

---

175 εἰcέρχομ' ἤδη recte defendit Wil., Demeae dat Ro., ἀπέρχομ' K. Leo, ἐξέρχομ' Croi. **177** αἱ κ. c' ἑταῖραι Χρ. πρ. δέκα | δρ. μ. Leo **178** ἕτεραι Head. Rich., κόραι Nic., locus

175 εἰcέρχομ᾽ ἤδη. (Δη.) τὸ μέγα πρᾶγμ᾽ ἐν τῇ πόλει
ὄψει cεαυτὴν νῦν ἀκριβῶc ἥτιc εἶ.
αἱ κατά c᾽ ἑταῖραι Χρυcὶ πραττόμεναι δέκα
δραχμὰc μόναc τρέχουcιν ἐπὶ τὰ δεῖπνα καί
πίνουc᾽ ἄκρατον ἄχριc ἂν ἀποθάνωcιν, ἢ
180 πεινῶcιν, ἂν μὴ τοῦθ᾽ ἑτοίμωc καὶ ταχύ
ποῶcιν. εἴcει δ᾽ οὐδενὸc τοῦτ᾽, οἶδ᾽ ὅτι,
ἧττον cὺ καὶ γνώcει, τίc οὖc᾽ ἡμάρτανεc.
ἕcταθι. (Χρυ.) τάλαιν᾽ ἔγωγε τῆc ἐμῆc τύχηc.
(Νι.) τουτὶ τὸ πρόβατον τοῖc θεοῖc μὲν τὰ νόμιμα
185 ἅπαντα ποιήcει θυθὲν καὶ ταῖc θεαῖc.
αἷμα γὰρ ἔχει, χολὴν ἱκανήν, ὀcτᾶ καλά,
cπλῆνα μέγαν, ὧν χρεία ᾽cτὶ τοῖc ᾽Ολυμπίοιc.
πέμψω δὲ γεύcαcθαι κατακόψαc τοῖc φίλοιc
τὸ κῴδιον· λοιπὸν γάρ ἐcτι τοῦτό μοι.
190 ἀλλ᾽ Ἡράκλειc τί τοῦτο; πρόcθε τῶν θυρῶν
ἕcτηκε Χρυcὶc ἥδε κλαίουc᾽· οὐ μὲν οὖν
ἄλλη. τί ποτε τὸ γεγονόc; (Χρυ.) ἐκβέβληκέ με
ὁ φίλοc ὁ χρηcτόc cου. τί γὰρ ἄλλ᾽; (Νι.) ὦ Ἡράκλειc
τίc; Δημέαc; (Χρυ.) ναί. (Νι.) διὰ τί; (Χρυ.) διὰ τὸ παιδίον.
(Νι.) ἤκουcα καὐτὸc τῶν γυναικῶν ὅτι τρέφειc
196 ἀνελομένη παιδάριον· ἐμβροντηcία.
ἀλλ᾽ ἔcτ᾽ ἐκεῖνοc ἡδύc. (Χρυ.) οὐκ ὠργίζετο
εὐθύc, διαλιπὼν δ᾽, ἀρτίωc· ὃc καὶ φράcαc
εἰc τοὺc γάμουc μοι τἄνδον εὐτρεπῆ ποεῖν

fort. intactus relinqui potest, quia diphthongus αι vocis ἑταίρα in fragmento Menandri ab Aelio Dionysio (ap. Eustath. 1166, 52 = fr. 727 K.) allato item correpta esse videtur **183** ἔγωγε Leo Maz. Wil. **192** ἐcτι induxerunt Head. Leeuw. Leo, τό delet Ell. **196** ἐμβροντηcίᾳ Leeuw., ἐμβροντηcίαc Rich. **197** οὐκ — ἀρτίωc Chrysidi dederunt Nic. Wil.

200 ΜΕΤΑΞΥΜ'ΩCΠΕΡΕΜΜΑΝΗCΕΠΕΙCΠΕC..
ΕΞΩΘΕΝΕΚΚΕΚΛΕΙΚΕ : ΔΗΜΕΑCΧ....

desunt versus fere 140

F_3 (V) ΑΛΛΑΠΑΛΙΝΕΛΘΩΝ : Τ.ΔΕΙΝΑΜΙΚΡΟΝΩΤΑΝΟΙΧΕ...
ΠΑΝΤΑΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΝΑΤΕΤΡ.ΠΤΑΙΤΕΛΟCΕΧΕΙ : ΝΗΔΙΑ
ΟΥΤΟCΙΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΚΟΥCΑCΧΑΛΕΠΑΝΕΙΚΕΚΡΑΞΕΤΑΙ
205 ΤΡΑΧΥCΑΝΘΡΩΠΟCCΚΑΤΟΦΑΓΟCΑΥΘΕΚΑCΤΟCΤΩΤΡΟΠΩ
ΕΜΕΓΑΡΫΠΟΝΟΕΙΝΤΟΙΑΥΤΑΤΟΝΜΙΑΡΟΝΕΧΡΗΝΕΜΕ
ΝΗΤΟΝΗΦΑΙCΤΟΝΔΙΚΑΙΩCΑΠΟΘΑΝΟΙΜ'ΑΝΗΡΑΚΛΕΙC
ΗΛΙΚΟΝΚΕΚ....ΤΟΥΤ'ΗΝΠΥΡΒΟΑΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
ΦΗCΙ...ΕΙ....ΕΜΠΡΗCΕΙΝΥΙΩΔΟΥΝΟΠΤΩΜΕΝŌ
210 ΟΨΟΜ..Ρ......ΕΠΛΗΧΕΤΗΝΘΥΡΑΝCΤΡΟΒΙΛΟC
CΚΗ.....ΝΘΡΩΠΟCΕCΤΙ : ΔΗΜΕΑCΥΝΙCΤΑΤΑΙ
ΕΠΕΜΕΚΑΙΠΑΝΔΕΙΝΑΠΟΙΕΙΠΡΑΓΜΑΘ'ΗΧΡΥCΙC : ΤΙΦΗC
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΜΟΥΠΕΠΕΙΚΕΜΗΔΕΝΟΜΟΛΟΓΕΙΝΟΛΩC
ΜΗΔΕΤΗΝΚΟΡΗΝΕΧΕΙΔΕΠΡΟCΒΙΑΝΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
215 ΟΥΠΡΟΗCΕCΘΑΙΤΕΦΗCΙΝΩCΤΕΜΗΘΑΥΜΑΖ'ΕΑΝ
ΑΥΤΟΧΕΙΡΑΥΤΗCΓΕΝΩΜΑΙ : ΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΑΥΤΟΧΕΙΡ :
ΠΑΝΤΑΓΑΡCΥΝΟΙΔΕΝΑΥΤΗ : ΜΗΔΑΜΩCΝΙΚΗΡΑΤΕ :
CΟΙΔ'ΕΒΟΥΛΟΜΗΝΠΡΟΕΙΠΕΙΝ : ΟΥΤΟCΙΜΕΛΑΓΧΟΛΑΙ
ΕΙCΠΕΠΗΔΗΚΕΝΤΙΤΟΥΤΟΙCΤΟΙCΚΑΚΟΙCΤΙCΧΡΗCΕΤΑΙ
220 ΟΥΔΕΠΩΠΟΤ'ΕΙCΤΟΙΑΥΤΗΝΕΜΠΕCΩΝΜΑΤΟΥCΘΕΟΥC
ΟΙΔΑΤΑΡΑΧΗΝΕCΤΙΜΕΝΤΟΙΤΟΓΕΓΟΝΟCΦΡΑCΑΙCΑΦΩC

210 inter Μ (Ν) et Ρ vel una, vel duae litterae desunt; inter Ρ et Ε lacuna 6 vel 7 litterarum; post CΤΡΟΒΙΛΟC nihil scriptum erat **211** inter CΚΗ et Ν 5 vel 6 litterae desunt

---

201 χολᾷ Ar. Croe. Herw. K. **202** ἄλλα K., ἀλλά Lef., ἀλλὰ — τᾶν Demeae tribuit Leeuw.; οἴχομαι Wil., οἴχεται Lef. **203** πάντα πράγματ' Herw. Wil., πᾶν, τά Croe. Leo, πάντα. τέλος ἕ. τ. πρ., ἀν. Croi. Head.; τὸν inserr. Croe. Herw. Leo

200 μεταξύ μ' ὥςπερ ἐμμανὴς ἐπειςπεςών
ἔξωθεν ἐκκέκλεικε. (Νι.) Δημέας χολᾷ.
: desunt versus fere 140
(Δη.) ἄλλα πάλιν ἐλθών; (Νι.) τὸ δεῖνα, μικρόν ὦ τᾶν· οἴχ[ομαι,
πάντα πράγματ' ἀνατέτραπται, τέλος ἔχει. Δη. νὴ ⟨τὸν⟩ Δία,
οὑτοςὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούςας χαλεπανεῖ, κεκράξεται,
205 τραχὺς ἄνθρωπος, σκαταφάγος, αὐθέκαςτος τῷ τρόπῳ.
ἐμὲ γὰρ ὑπονοεῖν τοιαῦτα τὸν μιαρὸν ἔχρῆν ἐμέ.
νὴ τὸν Ἥφαιςτον, δικαίως ἀποθάνοιμ' ἄν. Ἡράκλεις
ἡλίκον κέκραγε· τοῦτ' ἦν. πῦρ βοᾷ, τὸ παιδίον
φηςὶ [θύς]ει[ν, φηςὶ] πρήςειν, ὑϊδοῦν ὀπτώμενον
210 ὄψομ'. [Ἡ]ρ[άκλεις, π]έπληχε τὴν θύραν· στρόβιλος ἤ
σκηπτός, ⟨οὐκ⟩ ἄνθρωπός ἐςτι. (Νι.) Δημέα ςυνίςταται
ἐπ' ἐμὲ καὶ πάνδεινα ποιεῖ πράγμαθ' ἡ Χρυςίς. (Δη.) τί φῄς;
(Νι.) τὴν γυναῖκά μου πέπεικε μηδὲν ὁμολογεῖν ὅλως
μηδὲ τὴν κόρην· ἔχει δὲ πρὸς βίαν τὸ παιδίον
215 οὐ προήςεςθαί τέ φηςιν. ὥςτε μὴ θαύμαζ', ἐάν
αὐτοχεὶρ αὐτῆς γένωμαι. (Δη.) τῆς γυναικὸς αὐτοχείρ;
(Νι.) πάντα γὰρ ςύνοιδεν αὕτη. (Δη.) μηδαμῶς Νικήρατε.
(Νι.) ςοὶ δ' ἐβουλόμην προειπεῖν. (Δη.) οὑτοςὶ μελαγχολᾶι.
εἰςπεπήδηκεν. τί τούτοις τοῖς κακοῖς τις χρήςεται;
220 οὐδεπώποτ' εἰς τοιαύτην ἐμπεςών, μὰ τοὺς θεούς,
οἶδα ταραχήν. ἔςτι μέντοι τὸ γεγονὸς φράςαι ςαφῶς

Wil. **205** ἄνθρωπος Wil., ἄνθρωπος Lef. **208** suppl. Lef. **209** θύςειν Leo; φηςὶ πρήςειν Wil., εἶτα πρήςειν Leo; ὑϊδοῦν Rich. Sud., εἶτα δοῦν' ὀπτώμενον ὄψον υἱῷ Leo, φηςὶν ἐμπ. ἐκείνην υἱὸν οὖν ὠπτημένον Leeuw. **210** ὄψομ.' Wil.; Ἡράκλεις K., παραβαλεῖν ὄψον Nic., ὄψον ἀρτύςειν Rich. Sud., ἔξειν. ἦν Leeuw., ἑςπέρας Ro.; in fine ἤ addidit Lef. **211** σκηπτός, οὐκ Croi., οὐκ in charta excidit, σκ. ἆρ' Ro. **216** τῆς γυναικός Nicerato continuat Leeuw. **217** αὐτή Lef.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΙϹΤΟΝΑΛΛ'ΑΠΟΛΛΟΝΗΘΥΡΑΠΑΛΙΝΨΟΦ.Ị
ωΤΑΛΑΙΝ'ΕΓωΤΙΔΡΑϹωΠΟΙΦΥΓωΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
ΛΗΨΕΤΑΙΜΟΥ : ΧΡΥϹΙΔΕΥΡΟ : ΤΙϹΚΑΛΕΙΜ' : ΕΙϹωΤΡΕΧΕ :
225 ΠΟΙϹΥΠΟΙΦΕΥΓΕΙϹ : ΑΠΟΛΛΟΝΜΟΝΟΜΑΧΗϹωΤΗΜΕΡΟ̄
ωϹΕΟΙΚ'ΕΓωΤΙΒΟΥΛΕΙ·ΤΙΝΑΔΙωΚΕΙϹ : ΔΗΜΕΑ
ΕΚΠΟΔωΝΑΠΕΛΘ'ΕΑΜΕΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥ
ΕΓΚΡΑΤΗΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΚΟΥϹΑΙΤωΝΓΥΝΑΙΚωΝ·ΜΑΙΝΕΤ..
ΑΛΛΑΤΥΠΤΗϹΕΙϹΜ' : ΕΓωΓΕ : ΘΑΤΤΟΝΕΙϹΦΘΑΡΗΘΙϹΥ
230 ΑΛΛΑΜΗΝΚ...Γ.ΦΕΥΓΕΧΡΥϹΙΚΡΕΙΤΤωΝΕϹΤΙΜΟΥ
ΠΡΟΤΕΡΟϹΑΠΤ̣Ε Ị ΜΟΥϹΥΝΥΝΙ : ΤΟΥΤ'Ε[illegible]ωΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ
Ϲ̣ΥΔ'Ε.Ε̣...Θ̣Ε̣Ρ..ΓΥΝΑΙΚΑΛΑΜΒΑΝΕΙϹΒΑΚΤΗΡΙΟΝ
.......ΚΕΙϹ : ϹΥΚΟΦΑΝΤΕΙϹ : ΚΑΙϹΥΓΑΡ : ΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
......Ϲ̣ΕΜΟΙ : ΓΕΛΟΙΟΝΤΟΥΜΟΝ : ΑΛΛ'ΟΥΚΕϹΤΙϹΟΝ :
235 .....Μ̣'ωΝΘΡωΠΟΙ : ΚΕΚΡΑΧΘΙ·ΤΗΝΓΥΝΑΙΚ'ΑΠΟΚΤΕΝω
F_4 (R) ΕΙϹΙωΝΤΙΓΑΡΠΟΗϹω.ΤΟΥΤΟΜΟΧΘΗΡΟΝΠΑΝ̣.
ΟΥΚΕΑϹωΠΟΙϹΥΜΕΝΕΔΗ : ΜΗΠΡΟϹΑΓΕΤΗΝΧΕΙΡΑΜΟΙ
ΚΑΤΕΧΕΔΗϹΑΥΤΟΝΑΔΙΚΕΙϹΔΗΜΕΑΜΕΔΗΛΟϹΕΙ
ΚΑΙΤΟΠΡΑΓΜΑΠΑΝϹΥΝΟΙϹΘΑ : ΤΟΙΓΑΡΟΥΝΕΜΟΥΠΥΘΟΥ
240 ΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΗΝΟΧΛΗϹΑϹΜΗΔΕΝ : ΑΡ'ΟϹΟϹΜΕΠΑΙϹ
ΕΝΤΕΤΡΙωΚΕΝ : ΦΛΥΑΡΕΙϹΛΗΨΕΤΑΙΜΕΝΤΗΝΚΟΡΗ̄
ΕϹΤΙΔΕΟΥΤΟΙΟΥΤΟΝΑΛΛΑΠΕΡΙΠΑΤΗ...Ε̣ΝΘΑΔΙΜΙΚΡΟ̄
ΜΕΤ'ΕΜΟΥ : ΠΕΡΙΠΑΤΗϹω : ΚΑΙϹΕΑ.......ΛΑΒΕ
ΟΥΚΑΚΗΚΟΑϹΕΙΠΕΜΟΙΛΕΓΟΝ.........ΤΕ

233 initio desunt 6 vel 7 litterae **235** ante ωΝ desunt 6 litterae quarum ultima Λ, Μ, Ν fuit; ΚΤΕΝω sub linea additum **243** inter Α et Λ desunt 7 vel 8 litterae

---

229 θᾶττον — cύ Nicerato tribuit Leeuw.; ἐκφθάρηθι Eit. Leeuw.[1] **230** κἄγωγε Leeuw. **232** cὺ δ' ἐπ' ἐλευθέραν Leo **233** οὐ τόδ' ἀδικεῖc; Wil., οἷον ἀδικεῖc Leeuw., ἦ γὰρ ἀδικεῖc Leo, καὶ διώκειc Ro., οὐκ ἀφήcειc Leeuw., idem καὶ cὺ γάρ Nicerato dat **234** οὐ δίδωc K., ἀποδίδωc Wil. **235** τύπτομ'

πολὺ κράτιστον, ἀλλ' Ἄπολλον ἡ θύρα πάλιν ψοφεῖ.
(Χρυ.) ὢ τάλαιν' ἐγώ, τί δράσω; ποῖ φύγω; τὸ παιδίον
λήψεταί μου. (Δη.) Χρυσί, δεῦρο. (Χρ.) τίς καλεῖ μ'; (Δ.) εἴσω τρέχε.
(Νι.) ποῖ σύ, ποῖ φεύγεις; (Δη.) Ἄπολλον μονομαχήσω τήμερον,
226 ὡς ἔοικ', ἐγώ. τί βούλει, τίνα διώκεις; (Νι.) Δημέα
ἐκποδὼν ἄπελθ'. ἔα με γενόμενον τοῦ παιδίου
ἐγκρατῆ τὸ πρᾶγμ' ἀκοῦσαι τῶν γυναικῶν. (Δ.) μαίνεται.
ἀλλὰ τυπτήσεις μ'; (Ν.) ἔγωγε. (Δ.) θᾶττον εἰσφθάρηθι σύ.
230 ἀλλὰ μὴν κἄγωγε. φεῦγε Χρυσί, κρείττων ἐστί μου.
(Νι.) πρότερος ἅπτει μου σὺ νυνί· τοῦτ ἐγὼ μαρτύρομαι.
(Δη.) σὺ δ' ἐπ' ἐλευθέραν γυναῖκα λαμβάνεις βακτήριον,
οὐ τόδ' ἀδι]κεῖς; (Νι.) συκοφαντεῖς. (Δ.) καὶ σὺ γάρ. (Ν.) τὸ παιδίον
οὐ δίδω]ς ἐμοί; (Δ.) γέλοιον, τοὐμόν; (Ν.) ἀλλ' οὐκ ἔστι σόν.
(Δη.) τύπτο]μ' ὤνθρωποι. (Νι.) κέκραχθι· τὴν γυναῖκ' ἀποκτενῶ
236 εἰσιών. (Δη.) τί γὰρ ποήσω; τοῦτο μοχθηρὸν πάνυ.
οὐκ ἐάσω. ποῖ σύ; μένε δή. (Νι.) μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
(Δη.) κάτεχε δὴ σεαυτόν. (Νι.) ἀδικεῖς Δημέα με, δῆλος εἶ,
καὶ τὸ πρᾶγμα πᾶν σύνοισθα. (Δη.) τοιγαροῦν ἐμοῦ πυθοῦ
240 τῇ γυναικὶ μὴ 'νοχλήσας μηδέν. (Νι.) ἆρ' ὁ σός με παῖς
ἐντεθρίωκεν; (Δη.) φλυαρεῖς. λήψεται μὲν τὴν κόρην,
ἔστι δ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλὰ περιπάτησον ἐνθαδί
μικρὰ μετ' ἐμοῦ. (Νι.) περιπατήσω. (Δη.) καὶ σεαυτὸν σύλλαβε. —
οὐκ ἀκήκοας λεγόντων, εἰπέ μοι, Νικήρατε

Wil., ἴδετέ μ' K., καὶ μάλ' Leo, οὐ γάρ Lef., οὐκ ἄρ' Ro., δεινά γ' Rich. **236** τί — ποήσω Demeae tribuit Leo **238** σεαυτόν Croe. Head. Leo Wil., κάτεχε — σεαυτόν Demeae tribuerunt Leo Wil. **241** cf. Hes. s. v. ἐντεθρίωκεν· ἐνείληκεν, ἐσκεύακεν (cf. 254) **243** μικρά Croe. Head. Legr. Leo, βαιά Croi., βραχύ τι Leeuw.; σύλλαβε Ell. Wil., κατάλαβε Leo, ἀνάλαβε Croe. Head. Legr. **244** λεγ. εἰ. μ. Head. Legr. Leo Nic. Rich. Wil., Νικήρατε Wil., σὺ πώποτε Head.

245 ΤΩΝΤΡΑΓΩΔΩΝΩϹΓΕΝΟΜΕΝΟϹΟΖ........ϹΕΡΡΥΗ
ΔΙΑΤΟΥΤΕΓΟΥϹΚΑΤΕΙΡΓΜΕΝΗΝΔΕΠΑΙΔ'ΕΜΟΙΧΕΥϹΕΝΠ.Ν.
ΕΙΤΑΔΗΤΙΤΟΥΤ': ΪϹΩϹΔΕΙΠΑΝΤΑΠΡΟϹΔΟΚΑΝ·ϹΚΟΠΕΙ
ΤΟ..ΕΓΟΥϹΕΙϹΟΙΜΕΡΟϹΤΙΡΕΙΤΟΠΛΕΙϹΤΟΝ·ΑΛΛΑΤΙ
.ΟΥΤΟΠΡΟϹΕΚΕΙΝ'ΕϹΤΙ: ΤΟΤΕΜΕΝΓΙΝΕΘ'ΟΖΕΥϹΧΡΥϹΙŌ
250 ΤΟΤΕΔ'ΥΔΩΡΟΡΑϹΕΚΕΙΝΟΥΤΟΥΡΓΟΝΕϹΤΙΝΩϹΤΑΧΥ
ΕΥΡΟΜΕΝ: ΚΑΙΒΟΥΚΟΛΕΙϹΜΕΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩΓΩΜΕΝΟΥ
ΑΛΛΑΧΕΙΡΩΝΟΥΔΕΜΙΚΡΟΝΑΚΡΙϹΙΟΥΔΗΠΟΥΘΕΝΕΙ
ΕΙΔ'ΕΚΕΙΝΗΗΝΗΞΙΩϹΕΤΗΝΓΕϹΗΝ: ΟΙΜΟΙΤΑΛΑϹ
ΜΟϹΧΙΩΝΕϹΚΕΥΑΚΕΝΜΕ: ΛΗΨΕΤΑΙΜΕΝΜΗΦΟΒΟΥ
255 ΤΟΥΤΟ·ΘΕΙΟΝΔ'ΕϹΤΙΝΑΚΡΙΒΩϹΤΟΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΝ
ΜΥΡΙΟΥϹΕΙΠΕΙΝΕΧΩϹΟΙΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑϹΕΝΜΕϹΩ
.ΝΤΑϹΕΚΘΕΩΝ·ϹΥΔ'ΟΙΕΙΔΕΙΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΓΕΓΟΝΟϹ
ΧΑΙΡΕΦΩΝΠΡΩΤΙϹΤΟϹΟΥΤΟϹΟΝΤΡΕΦΟΥϹ'ΑϹΥΜΒΟΛŌ
ΟΥΘΕΟϹϹΟΙΦΑΙΝΕΤ'ΕΙΝΑΙ: ΦΑΙΝΕΤΑΙΤΙΓΑΡΠΑΘΩ
260 ΟΥΜΑΧΟΥΜΑΙϹΟΙΔΙΑΚΕΝΗϹ: ΝΟΥΝΕΧΕΙϹΝΙΚΗΡΑΤΕ
ΑΝΔΡΟΚΛΗϹΕΤΗΤΟϹΑΥΤΑΖΗΤΡΕΧΕΙΠΑΙΔΑ·ΠΟΛΥ
ΠΡΑΤΤΕΤΑΙΜΕΛΑϹΠΕΡΙΠΑΤΕΙΛΕΥΚΟϹΟΥΚΑΝΑΠΟΘΑΝΟΙ·
ΟΥΔ'ΑΝΕΙϹΦΑΤΤΟΙΤΙϹΑΥΤΟΝΟΥΤΟϹΕϹΤΙΝΟΥΘΕΟϹ
ΑΛΛΑΤΑΥΤ'ΕΥΧΟΥ.ΕΝΕϹΘΑΙ.ΥΜΦΕΡΟΝΤΑΘΥΜΙΑ
265 ....ΚΕϹΗΝΜΟ....ΟΥΜΟϹΥΙΟϹΑΥΤΙΚΑ
ΕΞΑΝΑΓΚΗϹΕϹΙΕΟ.ΑΠΟΛΛ....Μ.Ι·Ν.ΥΝΕΧΕ..
ΕΙΔ'ΕΛΗΦΘΗΤΟΤΕ.Β.....Α..ΠΑΡΟΞΥ....

265 ΚΟϹΗΝΜΕ Lef. **266** inter ΕϹ et ΠΟ omnia incertissima ΕϹ..ΟΥ..ΠΟΛΛ Lef. **267** Ο..ΠΑΡΟΞ Lef., mihi prima littera potius Α vel Δ videbatur

---

245 χρ. ὁ Ζ. Croe. Head. K. Legr. Leo Nic. Wil. **246** τοῦ induxit Lef.; ποτε Legr. Wil., λάθρᾳ Croe. Croi., λαβών Ell. Leo, θεός Eit. **248** τοῦ τέγους Wil. **255** οἶδα inseruerunt Ell. Leo Wil., ἴϲθι Head. **258** de Chaerophonte parasito cf. Ath. VI 243a—244a, IV 164f—165a, XIII 584e **261** Ἀν-

245 τῶν τραγῳδῶν, ὡς γενόμενος χρυςὸς ὁ Ζεὺς ἐρρύη
διὰ τέγους, κατειργμένην δὲ παῖδ' ἐμοίχευςέν π[οτε;
(Νι.) εἶτα δὴ τί τοῦτ; (Δη.) ἴςως δεῖ πάντα προςδοκᾶν· ςκόπει,
τοῦ τέγους εἴ ςοι μέρος τι ῥεῖ. (Νι.) τό πλεῖςτον. ἀλλὰ τί
τοῦτο πρὸς ἐκεῖν' ἐςτί; (Δ.) τότε μὲν γίνεθ' ὁ Ζεὺς χρυςίον,
250 τότε δ' ὕδωρ· ὁρᾷς, ἐκείνου τοὔργόν ἐςτιν. ὡς ταχύ
εὕρομεν. (Ν.) καὶ βουκολεῖς με. (Δ.) μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ.
ἀλλὰ χείρων οὐδὲ μικρὸν Ἀκριςίου δήπουθεν εἶ·
εἰ δ' ἐκείνην ἠξίωςε, τήν γε ςήν — (Νι.) οἴμοι τάλας,
Μοςχίων ἐςκεύακέν με. (Δη.) λήψεται μέν· μὴ φοβοῦ
255 τοῦτο. θεῖον δ' ἔςτ', ἀκριβῶς ⟨οἶδα⟩, τὸ γεγενημένον.
μυρίους εἰπεῖν ἔχω ςοι περιπατοῦντας ἐν μέςῳ
ὄντας ἐκ θεῶν, ςὺ δ' οἴει δεινὸν εἶναι τὸ γεγονός.
Χαιρεφῶν πρώτιςτος οὗτος, ὃν τρέφους' ἀςύμβολον,
οὐ θεός ςοι φαίνετ' εἶναι; (Νι.) φαίνεται· τί γὰρ πάθω;
260 οὐ μαχοῦμαί ςοι διὰ κενῆς. (Δ.) νοῦν ἔχεις Νικήρατε.
Ἀνδροκλῆς δ' ἔτη τοςαῦτα ζῇ, τρέχει, πηδᾷ, πολύ
πράττεται, μέλας περιπατεῖ, λευκὸς οὐκ ἂν ἀποθάνοι,
οὐδ' ἂν εἰ ςφάττοι τις αὐτόν. οὗτός ἐςτιν οὐ θεός;
ἀλλὰ ταῦτ' εὔχου γενέςθαι ςυμφέροντα, θυμία
265 .... οὑμὸς υἱὸς αὐτίκα
(Νι.) ἐξ ἀνάγκης ἐς[τὶν εὐκτ]ὰ πολλ[ὰ νῦν] μ[οι]. (Δη.) νοῦν ἔχε[ις.
εἰ δ' ἐλήφθη τότε .... α [μὴ] παροξύ[νου μάτην.

δροκλῆς inscripta erat comoedia Sophili Ath. III 123e, VI 228b; πηδᾷ Croe. Wil., παίζει Sud., τρέφει παῖδα Lef., τρέφει παῖδας Croi. Ell. Head. K. Legr. Nic. Rich. **265** de hoc versu mutilo et corrupto despero, omnibus quae viri docti excogitarunt litterae servatae obstant; ex. gr. proponit Wil. καὶ θυγατέρα πέμπε ςήν μοι καὶ οὑμὸς υἱὸς αὐτίκα | ἐξ ἀνάγκης εἶςιν. Ν. εἶεν ἀποδέδεγμαι. **266** suppl. K., si recte conieci in charta erat scriptum ἔςτ' εὐκτά **267** τεκοῦςα μὴ παροξύνου μάτην Leeuw., βραδύνας, νῦν παρέξω πάντ' ἐγώ Wil.

ΤΑΝΔΟΝΕΥΤΡΕΠΗ : ΠΟΙΗΜΑΤΑΠΑΡΕΜΟΙΔ.....
ΚΟΜΨΟϹΕΙ : ΧΑΡΙΝΔΕΠΟΛΛΗΝΠΑϹΙΤΟΙϹΘ.......
270 ΟΥΔΕΝΕΥΡΗΚΩϹΑΛΗΘΕϹὩΝΤΟΤΩΜΗ......

J_1 (V) ΧΟ Ρ ΟΥ

ΜΟϹ/ ΕΓΩΤΟΤΕΜΕΝΗϹΕΙΧΟΝΑΙΤ̣ΙΑϹΜΟ̣...
ΕΛΕΥΘΕΡΟϹΓΕΝΟΜΕΝΟϹΗΓΑΠΗ̣...Η
ΤΟΥΘ'ΪΚΑΝΟΝΕΥΤΥΧΗΜΕΜΑΥ̣Τ̣.......Ν̣Ο̣.
ΥΠ̣.Λ̣.Ρ̣...Ω̣ϹΔΕΜΑΛΛ.Ν̣ΕΝΝΟ.....Ν̣ΟΜΑΙ
275 ΚΑΙΛΑΜΒΑΝΩΛΟΓΙϹΜΟΝΕΞΕ.....ΝΥΝ
ΤΕΛΕΩϹΕΜΑΥΤΟΥΚΑΙΠΑΡΩΞΥΜ.....ΟΔΡΑ
ΕΦΟΙϹΜ'ΟΠΑΤΗΡΫΠΕΛΑΒΕΝΗ̣ΜΑΡΤΗΚΕΝΑΙ
ΕΙΜΕΝΚΑΛΩϹΟΥΝΕΙΧΕΤΑΠΕΡΙΤΗΝΚΟΡΗΝ
ΚΑΙΜΗΤΟϹΑΥΤ'ΗΝΕΜΠΟΔΩΝΟΡΚΟϹ·ΠΟΘΟϹ·
280 ΧΡΟΝΟϹ·ϹΥΝΗΘΕΙΟΙϹΕΔΟΥΛΟΥΜΗΝΕΓΩ
ΟΥΚΑΝΠΑΡΟΝΤΑΓ'ΑΥΤΙϹΗΤΙΑϹΑΤΟ
ΑΥΤΟΝΜΕ.ΟΙΟΥΤ'ΟΥΔΕΝ·ΑΛΛ'ΑΠΟΦΘΑΡΕΙϹ
ΕΚΤΗϹΠ̣.ΛΕΩϹΑΝΕΚΠΟΔΩΝΕΙϹΒΑΚΤΡΑΠΟΙ
ΗΚΑΡΙΑ̣ΝΔΙΕΤΡΙ.ΟΝΑΙΧΜΑΖΩΝΕΚΕΙ
285 ΝΥΝΔ'ΟΥΠΟΗϹΩΔΙΑϹΕΠΛΑΓΓΩΝΦΙΛΤΑΤΗ
ΑΝΔΡΕΙΟΝΟΥΔΕΝΟΥΓΑΡΕΞΕϹΤ'ΟΥΔ'ΕΑΙ
ΟΤΗϹ.ΜΗϹΝΥΝΚΥΡΙΟϹΓΝΩΜΗϹΕΡΩϹ
ΟΥΜΗΝ̣.Α̣ΠΕ̣.ΝΩϹΟΥΔ'ΑΓΕΝΝΩϹΠΑΝΤΕΛΩϹ
ΠΟΡ........Τ̣ΟΥΤ'ΑΛΛΑΤΩ.ΟΓΩΜΟΝΟΝ
290 ΕΙΜΗΔ.ΝΑΛΛ'ΑΥΤΟΝΦΟΒΗϹΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙ

270 ὩΝ spiritus a prima manu positus **289** inter ΠΟΡ et Τ desunt 7 vel 8 litterae

---

268 ποιήματ' ἐϲτὶ τὰ παρ' ἐμοὶ Διόϲ Wil., Nicerato dedit Wil., quae reliqui editores Demeae dederant, et vice versa, ποιήματα παρ' ἐμοὶ δὴ Δαιδάλου Leo, ποιήματ' ἅττα (vel ἦν τὰ) παρ' ἐμοὶ δηλαδή Head. **269** suppl. Lef. **270** εἰδέναι

τἄνδον εὐτρεπῆ. (Νι.) ποιήματ' <ἐcτὶ τὰ> παρ' ἐμοὶ Δ[ιόc.
(Δη.) κομψὸc εἶ. (Νι.) χάριν δὲ πολλὴν πᾶcι τοῖc θεοῖc ἔχω
270 οὐδὲν εὑρηκὼc ἀληθὲc ὧν τότ' ᾠμη[ν εἰδέναι.

Χοροῦ.

Μοc. ἐγὼ τότε μὲν ἧc εἶχον αἰτίαc μό[νον
ἐλεύθεροc γενόμενοc ἠγάπηcα δή,
τοῦθ' ἱκανὸν εὐτύχημ' ἐμαυτ[ῷ γενόμε]νο[ν
ὑπέλαβον· ὡc δὲ μᾶλλον ἔννουc γίγνομαι
275 καὶ λαμβάνω λογιcμόν, ἐξέcτηκα νῦν
τελέωc ἐμαυτοῦ καὶ παρώξυμμαι cφόδρα,
ἐφ' οἷc μ' ὁ πατὴρ ὑπέλαβεν ἡμαρτηκέναι.
εἰ μὲν καλῶc οὖν εἶχε τὰ περὶ τὴν κόρην,
καὶ μὴ τοcαῦτ' ἦν ἐμποδών, ὅρκοc, πόθοc,
280 χρόνοc, cυνήθει', οἷc ἐδουλούμην ἐγώ,
οὐκ ἂν παρόντα γ' αὖτιc ᾐτιάcατο
αὐτόν με τοιοῦτ' οὐδέν, ἀλλ' ἀποφθαρεὶc
ἐκ τῆc πόλεωc ἂν ἐκποδὼν εἰc Βάκτρα ποι
ἢ Καρίαν διέτριβον αἰχμάζων ἐκεῖ.
285 νῦν δ' οὐ ποήcω διὰ cὲ Πλαγγὼν φιλτάτη
ἀνδρεῖον οὐδέν· οὐ γὰρ ἔξεcτ', οὐδ' ἐᾶι
ὁ τῆc ἐμῆc νῦν κύριοc γνώμηc Ἔρωc.
οὐ μὴν ταπεινῶc οὐδ' ἀγεννῶc παντελῶc
φέρ[ειν με δεῖ] τοῦτ', ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνον,
290 εἰ μηδὲν ἄλλ', αὐτὸν φοβῆcαι βούλομαι,

Wil., πραγμάτων Leeuw., δυcχερῶν vel δυcκόλων Eit., ᾠόμην ἐγώ K. **271** μόνον vel μόλιc K., πάλιν Sud. **272** suppl. Lef. **273** γενόμενον Sud., νενομικώc Hous. **274** ὑπέλαβον Sud., ὡc δὲ μᾶλλον K., ἔννουc γίγνομαι Nic. Rich. **275** suppl. Lef. **276** suppl. Ar. Croe. Herw. K. Legr. Leo Rich. **289** φέρειν με δεῖ Wil., φορητέον K., περιόψομαι Maz., περιοπτέον Head. Rich.

ΦΑCΚΩΝΑΠΑΙΡΕΙΝ·ΜΑΛΛΟΝΕΙCΤΑΛΟ.Π.ΓΑΡ
ΦΥΛΑΞΕ.ΑΥΤ.C..ΔΕΝΕΙCΜ'ΑΓΝΩΜΟΝΕΙΝ
ΟΤΑΝΦΕΡΟΝΤΑΜΗΠΑΡΕΡΓΩCΤΟΥΤΙΔ.
ΑΛΛ'ΟΥΤΟCΙΓΑΡΕΙCΔΕΟΝΤΑΜ.ΙΠ..Υ
295 ...ΡΟΝΠΑΡΕCΤΙΝΟΝΜΑΛΙCΤ'ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ
ΝΗΤΟΝΔΙΑΤΟΝΜΕΓΙCΤΟΝΑΝΟΗ.ΟΝ.ΕΚΑΙ
ΕΥΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΟΝΕΡΓΟΝΕΙΜ'ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟC
ΟΥΔΕΝΑΔΙΚΩΝΕΔΕΙCΑΚΑΙΤΟΝΔΕCΠΟΤΗΝ
ΕΦΥΓΟΝΤΙΔ'ΗΝΤΟΥΤΟΥΠΕΠΟΗΚΩCΑΞΙΟΝ
300 ΚΑΘΕΝΓΑΡΟΥΤΩCΙCΑΦΩCCΚΕΨΩΜΕΘ.
ΟΤΡΟΦΙΜΟCΕΞΗΜΑΡΤΕΝΕΙCΕΛΕΥΘΕΡΑ.
ΚΟΡΗΝΑΔΙΚΕΙΔΗΠΟΥΘΕΝΟΥΔΕΝΠΑ ......
ΕΚΥΗCΕΝΑΥΤΗΠΑΡΜΕΝΩΝΟΥΚΑ .....
ΤΟΠΑΙΔΑΡΙΟΝΕΙCΗΛΘΕΝΕΙCΤΗΝΟΙΚ ...
305 ΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΗΝΕΓΚ'ΕΚΕΙΝΟCΟΥΚ ...
ΤΩΝΕΝΔΟΝΩΜΟΛΟΓΗΚΕΤΟΥΤΟΤΙCΠΑ ...
J_2(V) ΤΙ ..... ΕΝΩΝΕ.ΤΑΥΘΑΠΕΠΟΙΗΚΕΝΚΑΚΟΝ
ΟΥΔΕ .... ΥΝΕΦΥΓΕCΟΥΤΩCΑΒΕΛΤΕΡΕ
... Δ .... ΕΓΕΛΟΙΟΝ·ΗΠΕΙΛΗCΕΜΟΙ
310 .. ΙΖΕΙΝ ... ΜΑΘΗ ... ΔΙΑΦΕΡΕ .... ΡΥ
ΑΔΙΚΩC ...... ΤΟΥΤ'ΗΔΙΚΑΙΩCΕCΤΙΔΕ
.ΑΝΤΑ .....ΝΟΥΚΑCΤΕΙΟΝ : ΟΥΤΟC : ΧΑΙΡΕCΥ :
ΑΦΕCΑΦΛΥΑΡΕΙCΤΑΥΤΑΘΑΤΤΟΝΕΙCΙΘΙ
ΕΙCΩ : ΤΙΠΟΙΗCΩΝ : ΧΛΑΜΥΔΑΚΑΙCΠΑΘΗΝΤΙΝΑ

307 inter ΤΙ et Ε desunt fere 5 litterae **309** inter Δ et Ε lacuna 6 vel 7 litterarum **310** secunda littera potius Ζ quam Ξ videtur; inter Ν et Μ desunt 3—4, inter ΡΕ et ΡΥ 6—7 litterae **312** inter Α et Ν desunt 4—5 litterae **314** post ΠΟΙΗCΩΝ signum pers. mut. postea a prima manu supra lineam additum est

292 αὖτις Hous., αὐτός Lef. **294** πάνυ K. Rich. **300—306** ultimas singulorum versuum syllabas suppl. Lef.

φάcκων ἀπαίρειν· μᾶλλον εἰc τὰ λοιπὰ γάρ
φυλάξετ᾽ αὖτιc μηδὲν εἰc μ᾽ ἀγνωμονεῖν,
ὅταν φέροντα μὴ παρέργωc τοῦτ᾽ ἴδῃ.
ἀλλ᾽ οὑτοcὶ γὰρ εἰc δέοντά μοι πάνυ
295 καιρὸν πάρεcτιν, ὃν μάλιcτ᾽ ἐβουλόμην.
(Πα.) νὴ τὸν Δία τὸν μέγιcτον, ἀνόητόν τε καί
εὐκαταφρόνητον ἔργον εἴμ᾽ εἰργαcμένοc.
οὐδὲν ἀδικῶν ἔδειcα καὶ τὸν δεcπότην
ἔφυγον. τί δ᾽ ἦν τούτου πεποηκὼc ἄξιον;
300 καθ᾽ ἓν γὰρ οὑτωcὶ cαφῶc cκεψώμεθα·
ὁ τρόφιμοc ἐξήμαρτεν εἰc ἐλευθέραν
κόρην· ἀδικεῖ δήπουθεν οὐδὲν Παρμένων.
ἐκύηcεν αὕτη· Παρμένων οὐκ αἴτιοc.
τὸ παιδάριον εἰcῆλθεν εἰc τὴν οἰκίαν
305 τὴν ἡμετέραν· ἤνεγκ᾽ ἐκεῖνοc, οὐκ ἐγώ·
τῶν ἔνδον ὡμολόγηκε τοῦτό τιc πα[ρών.
τί Παρμένων ἐνταῦθα πεπόηκεν κακόν;
οὐδέν. τί οὖν οὕτωc ἔφυγεc ἀβέλτερε
καὶ] δ[ειλότατ]ε; γελοῖον. ἠπείληcέ μοι
310 cτίζειν, [ἵνα] μάθῃ [πᾶν]· διαφέρει δ᾽ οὐδὲ γρῦ
ἀδικῶc παθεῖν τοῦτ᾽ ἢ δικαίωc. ἔcτι δέ
πᾶν τά[ιcχρὸ]ν οὐκ ἀcτεῖον. (Μο.) οὗτοc. (Πα.) χαῖρε cύ.
(Μο.) ἄφεc ἃ φλυαρεῖc ταῦτα. θᾶττον εἴcιθι
εἴcω. (Πα.) τί ποήcων; (Μο.) χλαμύδα καὶ cπάθην τινά

(303 Croi.) **306** παρών Leo, τιc. πάλιν dub. Wil., τότε Lef., τὸ πᾶν Rich. **307** τί δὲ Παρμένων Lef., sed lacuna vix 6 litteras continet, quattuor latiores fortasse sufficiunt **308** οὕτωc ἔφυγεc Head. Leo Rich. **309** καὶ δειλότατε Ar., ὅτι Δημέαc Leeuw. **310** ἵνα μάθῃ πᾶν Wil., ἔμ᾽ ὡc μάθῃ τι K., cτίξειν με μεμαθηκὼc τί; Leeuw., idem sine τί Leo; δ᾽ οὐδὲ γρῦ Wiebe **311** παθεῖν Ar. Leeuw. **312** πᾶν ταἰcχρόν Leeuw., πᾶν αἰcχρόν mavult Wil., παντάτοπον K., πάντα τρόπον Sud.

315 ЄΝЄΓΚЄΜΟΙ : CΠΑΘΗΝЄΓⲰCΟΙ : ΚΑΙΤΑΧΥ·
ЄΠΙΤΙ : ΒΑΔΙΖЄΚΑΙCΙⲰΠΗΤΟΥΘ'ΟCΟΙ
ЄΙΡΗΚΑΠΟЄΙ : ΤΙΔЄΤΟΠΡΑΓΜ' : ЄΙΛΗΨΟΜΑΙ
ΪΜΑΝΤΑ : ΜΗΔΑΜⲰCΒΑΔΙΖⲰΓ. . . . ΥΝ
ΜЄΛΛЄΙCΠΡΟCЄΙCΙΝΥΝΟΠ.ΤΗΡΔЄΗ.Є. . .
320 ΟΥΤΟCΚΑΤΑΜЄΝЄΙΝΜΟΥΛ!ΘΑΔ!ΔЄΗCЄΤΑΙ
ΑΛΛ'ⲰCΜЄΧΡΙΤΙΝΟCΔЄΙΓΑΡЄΙΘ'ΟΤΑΝΔΟΚΗΙ
ΠЄ.CΘΗCΟΜ'ΑΥΤⲰΠΙΘΑΝΟΝЄΙΝΑΙΔЄΙ. .ΝΟΝ
ΟΜΑΤΟΝΔΙΟΝΥCΟΝΟΥΔΥΝΑΜΑ!ΠΟ. . .ЄΓⲰ
ΤΟΥΤ'ЄCΤΙΝЄΨΟΦΗΚЄΠΡ. . . . . . . .ΥΡΑΝ
325 ΫCΤЄΡΙΖЄΙΝΜΟΙΔΟΚЄΙCCΥΠΑΝΤЄΛⲰCΤⲰΝЄ. . .ΔЄ
ΠΡ.ΓΜ.ΤⲰΝЄΙΔⲰCΔ'ΑΚΡΙΒⲰCΟΥΔЄΝΟΥΔΑΚΗΚΟⲰC
ΔΙΑΚЄΝΗCCΑΥΤΟΝΤΑΡΑΤΤЄΙCЄΤ!ЄΖ. . .ΙΠ'ΗΤЄ!C
ΟΥΦЄΡЄΙC·Π.ΟΥ.!ΓΑΡCΟΙΤΟΥCΓΑΜΟΥCΟΙΝΟCΚЄΡΑΝ (ΝΥΤΑΙ)
ΘΥΜΙΑΜΑΤ!. . . .ΑΤ'ΑΝΑΠΤЄΤΑΙΘΥΜΑΤ'ΗΦΑΙCΤΟΥΒ!ΑΙ
330 ΟΥΤΟCΟΥΦЄΡЄΙC. .ЄΓΑΡΠЄΡΙΜЄΝΟΥC'ΟΥΤΟΙΠΑΛΑΙ
ЄΜЄΤΙЄΜЄ.ΤΗΝ. .!ΔΑΜЄΛΛЄΙCЄΥΤΥΧЄΙCΟΥΔЄΝΚΑΚΟ̄
ЄCΤ.CΟ.ΘΑΡΡЄΙΤΙΒΟΥΛЄΙ·ΝΟΥΘЄΤΗCЄΙCΜ'ЄΙΠЄΜΟΙ
ΪЄΡ.CΥΛЄ : ΠΑΙΤΙΠ.ΙЄΙCΜΟCΧΙⲰΝ : ΟΥΚЄΙCΔΡΑΜⲰ̄
. . . .ΟΝЄΞΟΙCЄΙCΑΦΗΜΙΔΙΑΚЄΚΟΜΜΑΙΤΟCΤΟΜΑ
335 . . . . .ΛЄΙCΟΥΤΟC : ΒΑΔΙΖⲰΝΗΔΙ'ЄΞЄΥΡΗΚΑΤЄ

320 Μ. . . . . .ΞΑ! Lef. **327** post ΤΑΡЄΤΤЄΙCЄ omnia fere incerta, ЄΜЄ . . . ЄΤ'. . ΟΙC : Lef. (ΟΙC fortasse recte) **330** post ΦЄΡЄΙC signum mutat. pers. in charta fuisse videtur **331** ΜЄΤΙЄΝΟ!Τ Ri.

---

317 ἤ (sine signo interrogandi) Leeuw., εἰ Lef., εἶ. λήψομαι Wil. **320** μοὐνθαδί Leeuw. **321** ἄλλως Ar. Eit. Head. K. Leeuw. Nic. Sud. **322** μόνον Ar. Head. **323** suppl. Croi.

315 ἔνεγκέ μοι. (Πα.) cπάθην ἐγώ coι; (Μο.) καὶ ταχύ.
(Πα.) ἐπὶ τί; (Μο.) βάδιζε καὶ cιωπῇ τοῦθ' ὅ coι
εἴρηκα ποίει. (Πα.) τί δὲ τὸ πρᾶγμ'; (Μο.) ἢ λήψομαι
ἱμάντα; (Πα.) μηδαμῶc· βαδίζω γάρ. (Μο.) τί οὖν
μέλλειc; — πρόcειcι νῦν ὁ πατήρ· δεήcεται
320 οὗτοc καταμένειν μοὐνθαδί· δεήcεται
ἄλλωc μέχρι τινόc· δεῖ γάρ· εἶθ' ὅταν δοκῆι,
πειcθήcομ' αὐτῷ. πιθανὸν εἶναι δεῖ μόνον
ὅ, μὰ τὸν Διόνυcον, οὐ δύναμαι ποεῖν ἐγώ.
τοῦτ' ἔcτιν· ἐψόφηκε προϊὼν τὴν θύραν.
(Πα.) ὑcτερίζειν μοι δοκεῖc cὺ παντελῶc τῶν ἐνθάδε
326 πραγμάτων, εἰδὼc δ' ἀκριβῶc οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώc
διὰ κενῆc cαυτὸν ταράττειc. . . . .
(Μο.) οὐ φέρειc; (Πα.) ποοῦcι γάρ coι τοὺc γάμουc, κεράννυται,
θυμιάματ' ἱ. . . . αθ' ἅπτεθ' Ἡφαίcτου βίαι.
(Μο.) οὗτοc οὐ φέρειc; (Πα.) cὲ γάρ τοι περιμένουc' οὗτοι πάλαι.
(Μο.) ἐμέ, τί ἐμέ; τὴν χλαμύδα· μέλλειc; (Πα.) εὐτυχεῖc, οὐδὲν κακόν
332 ἐcτί coι· θάρρει, τί βούλει; (Μο.) νουθετήcειc, εἰπέ μοι,
ἱερόcυλε παῖ; (Πα.) τί ποιεῖc Μοcχίων; (Μο.) οὐκ εἰcδραμὼν
θᾶττον ἐξοίcειc ἅ φημι; (Πα.) διακέκομμαι τὸ cτόμα.
(Μο.) ἔτι λαλεῖc οὗτοc; (Πα.) βαδίζω, νὴ Δί', ἐξευρήκατε

324 προϊὼν Leo Sud., προcιὼν Lef.; τὴν θύραν Lef. **325** ἐνθάδε Ar. Head. K. Sud. **327** de altera versus parte despero, omnia supplementa adhuc proposita abhorrent a vestigiis servatis **328** ποοῦcι K.; οἶνοc delevit K. **329** θυμίαμ' ἀνάπτεταί τι θῦμα θ' Leo, qui in charta fuisse θυμίαμά τι θῦμά τ' ἀν. θυ. Ἡ. β. suspicatur, cf. Plaut. Men. 330 **330** τοι inser. Leo, δή K. παῖ Hous. Sud., καὶ γάρ cε Legr. **331** χλαμύδα K. Nic. Wil. (retinui quamquam in charta non erat scriptum), παῖδα Ar. Leo Sud. **333** παῖ Moschioni tribuerunt K. Wil. **334** θᾶττον Lef. **335** ἔτι λαλεῖc K. Wil.; in fine ἐξευρήκατε Leeuw., ἐξεύρηκά τε Lef.

.....AKON : ΜΕΛΛΕΙC : ΑΓΟΥCΙΤΟΥCΓΑΜΟΥCΟΝΤΩCΙ
....ỌΟΝΕΞΑΓΓΕΛΛΕΜΟΙΤΙ·ΝΥΝΠΡΟCΕΙCΙΝΑΝΔΕΜΟΥ
.....Ṭ'ΑΝΔΡΕCΚΑΤΑΜΕΝΕΙΝΑΛΛ'ΑΠΟΡΓΙCΘΕΙCΕΑΙ
......ΙΤΟΥΤΙΓΑΡΑΡΤΙΠΑΡΕΛΙΠΟΝ·ΤΙΔΕΙΠΟΕΙΝ
340 .....ΩCΟΥΚΑΝΠΟΗCΑΙΤΟΥΤ'ΕΑΝΔΕΠΑΝΤΑΓΑΡ
....ΤΑΙΓΕΛΟΙΟCΕCΟΜΑΙΝΗΔΙ'ΑΝΑΚΑΜΠΤΩΝΠΑΛῙ :

336 post I in charta nihil scriptum erat

Fragmentum aliunde notum.

φέρε τὴν λιβανωτόν· cὺ δ' ἐπίθεc τὸ πῦρ Τρύφη.

Phryn. ecl. p. 187 Lo. = fr. 437 K. λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν. . . Μένανδρος ἐν τῇ Cαμίᾳ φηcί· τρυφῇ cod., corr. Scaliger

336 μέγα κακόν. (Μα.) μέλλεις; (Πα.) ἄγουσι τοὺς γάμους ὄντως. (Μ.) ἴθι,
σπεῦσον, ἐξάγγελλέ μοι τι. νῦν πρόσεισιν. ἂν δέ μου
μὴ δέητ' ἄνδρες καταμένειν, ἀλλ' ἀποργισθεὶς ἐᾶι
ἀπιέναι — τουτὶ γὰρ ἄρτι παρέλιπον — τί δεῖ ποεῖν;
340 εἰκότως οὐκ ἂν ποήσαι τοῦτ'. ἐὰν δέ; πάντα γάρ
γίνεται· γέλοιος ἔσομαι, νὴ Δί', ἀνακάμπτων πάλιν.

336 μέγα κακόν K. Wil., φάρμακον Ro.; ἴθι Head., ἰδού K. Leo Nic. Sud. **337** σπεῦσον Ar. Ell. Rich. **338** μὴ δέητ' Head. K. Legr. Leo Leeuw. Sud. **339** ἀπιέναι Leeuw. Nic. Rich. Sud. **340** εἰκότως Eit., ἀλλ' ἴσως Legr. Nic. **341** γίνεται Nic.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Personae:

Polemon miles	Davus servus
Sosias servus	Moschion adulescens
Glycera virgo	Pataecus senex
Doris ancilla	Habrotonon tibicina
Ignoratio	(Myrrhina matrona)
Donax(?) ostiarius	(Philinus senex)

E₁ (V) ....ΠΡΟΘΥΜΗΘΕΙCΑΘΗΛΥΤΟΔ᾽ΕΤΕΡΟΝ
......ΔΟΥΝΑΙΠΛΟΥCΙΑΙΤΗΝΟΙΚΙΑΝ
......ΚΑΤΟΙΚΟΥCΗΙΔΕ.ΜΕΝΗΠΑΙΔΙΟΥ
.....ΔΕΤΑ........ΜΕΝΩΝΔ᾽ΕΤΩΝΤΙΝΩ
5 ....ΟΥΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΤΩΝΚΟΡΙΝΘΙΑΚΩΝΚΑΚΩΝ
...ΑΝΟΜΕΝΩΝΗΓΡΑΥCΑΠΟΡΟΥΜΕΝΗCΦΟΔΡΑ
ΤΕΘΡΑΜΜΕΝΗCΤΗCΠΑΙΔΟCΗΝΝΥΝΕΙΔΕΤΕ
ΫΜΕΙCΕΡΑCΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΥΤΕΤΟΥCΦΟΔΡΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΝΕΑΝΙCΚΟΥΓΕΝΕΙΚΟΡΙΝΘΙΟΥ
10 ΟΝΤΟCΔΙΔΩCΙΤΗΝΚΟΡΗΝΩCΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΥΤΗCΕΧΕΙΝ·ΗΔ.Δ᾽ΑΠΕΙΡΗΚΥΙΑ·ΚΑΙ
ΠΡΟΟΡΩΜΕΝΗΤΟΥΖΗΝΚΑΤΑCΤΡΟΦΗΝΤΙΝΑ
ΑΥΤΗΙΠΑΡΟΥCΑΝΟΥΚΕΚΡΥΨΕΤΗΝΤΥΧΗΝ·
ΛΕΓΕΙΔΕΠΡΟCΤΗΝΜΕΙΡΑΧ᾽ΩCΑΝΕΙΛΕΤΟ
15 ΑΥΤΗΝ·ΕΝΟΙCΤΕCΠΑΡΓΑΝΟΙCΔΙΔΩC᾽ΑΜΑ·
ΤΟΝΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΝΤ᾽ΑΔΕΛΦΟΝΤΗΦΥCΕΙ
ΦΡΑΖΕΙΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΗΤΙΤΩΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΕΙΠΟΤΕΔΕΗΘΕΙΗΒΟΗΘΕΙΑCΤΙΝΟC
ΟΡΩCΑΤΟΥΤΟΝΟΝΤ᾽ΑΝΑΓΚΑΙΟΝΜΟΝΟΝ
20 ΑΥΤΗ·ΦΥΛΑΚΗΝΤΕΛΑΜΒΑΝΟΥCΑΜΗΠΟΤΕ
ΔΙΕΜΕΤΙΤΗΝΑΓΝΟΙΑΝΑΥΤΟΙCCΥΜΠΕCΗ
ΑΚΟΥCΙΟΝΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΚΑΙΜΕΘΥΟΝΤ᾽ΑΕΙ
ΟΡΩC᾽ΕΚΕΙΝΟΝ·ΕΥΠΡΕΠΗ..ΚΑ.ΝΕΑΝ
ΤΑΥΤΗΝ·ΒΕΒΑΙΟΝΘ᾽ΟΥΘΕΝΩΙΚ..ΕΛΕΙΠΕΤΟ
25 ΑΥΤΗΜΕΝΟΥΝΑΠΕΘΑΝΕΝΟΔΕΤΗΝΟΙΚΙΑΝ

4 initio desunt 5 vel 6 litterae, ΤΟ Lef., ego potius ΤΑ legi **6** ante ΑΝ duae vel tres litterae desunt **10** pro ΚΟΡΗΝ mihi potius ΚΙΡΗΝ scriptum videbatur

(Αγν.) μόνον] προθυμηθεῖcα θῆλυ, τὸ δ' ἕτερον
γυναικὶ δοῦναι πλουcίαι τὴν οἰκίαν
ταύτην κατοικούcηι, δεομένη παιδίου.
ποιεῖ] δὲ ταῦτ'· ἐγγενομένων δ' ἐτῶν τινων
5 καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῶν Κορινθιακῶν κακῶν
αὐξανομένων ἡ γραῦc ἀπορουμένη cφόδρα,
τεθραμμένηc τῆc παιδόc, ἣν νῦν εἴδετε
ὑμεῖc, ἐραcτοῦ γενομένου τε τοῦ cφοδροῦ
τούτου νεανίcκου, γένει Κορινθίου
10 ὄντοc, δίδωcι τὴν κόρην ὡc θυγατέρα
αὑτῆc ἔχειν. ἤδη δ' ἀπειρηκυῖα καί
προορωμένη τοῦ ζῆν καταcτροφήν τινα
αὑτῆι παροῦcαν οὐκ ἔκρυψε τὴν τύχην·
λέγει δὲ πρὸc τὴν μείραχ' ὡc ἀνείλετο
15 αὐτήν, ἐν οἷc τε cπαργάνοιc δίδωc' ἅμα·
τὸν ἀγνοούμενόν τ' ἀδελφὸν τῇ φύcει
φράζει, προνοουμένη τι τῶν ἀνθρωπίνων,
εἴ ποτε δεηθείη βοηθείαc τινόc,
ὁρῶcα τοῦτον ὄντ' ἀναγκαῖον μόνον
20 αὐτῇ φυλακήν τε λαμβάνουcα, μή ποτε
δι' ἐμέ τι τὴν Ἄγνοιαν αὐτοῖc cυμπέcῃ
ἀκούcιον, πλουτοῦντα καὶ μεθύοντ' ἀεί
ὁρῶc' ἐκεῖνον, εὐπρεπῆ δὲ καὶ νέαν
ταύτην, βέβαιον δ' οὐθὲν ὧι κατελείπετο·
25 αὕτη μὲν οὖν ἀπέθανεν· ὃ δὲ τὴν οἰκίαν

1 τρέφειν βρέφοc | μόνον Wil., διδύμων τὸ μὲν ἐφύλαξε, παιδίον τρέφειν | αὐτή Sud., τὸ μέν Croi **2** et **3** supplerunt Lef. et Croi. **4** ποιεῖ Wil., ἐπόει Leo, cυνέβη Croe., καὶ τάδε τοιαῦτα Sud., ταῦτ' K., τοῦτ' Croi., ἐγγενομένων Leo, γενομένων Croi. **5** καὶ τοῦ Leo Rich. Wil., cυχνοῦ Croi., δεινοῦ Leeuw., ἀπὸ τοῦ K. **6** suppl. Croi. **15** διδοῦc' Croe. Herw. **24** δ' Head. Leeuw.

ΕΠΡΙΑΤΟΤΑΥΤΗΝΟCΤΡΑΤΙΩΤΗCΟΥΠΑΛΑΙ
ΕΝΓΕΙΤΟΝΩΝΔ'ΟΙΚΟΥCΑΤ.ΔΕΛΦΟΥΤΟΜΕΝ
ΠΡΑΓΜ'ΟΥΜΕΜΕΝΗΚΕΝΟΥΔ'ΕΚΕΙΝΟΝΒΟΥΛΕΤΑΙ
ΕΙΝΑΙΔΟΚΟΥΝΤΑΛΑΜΠΡΟΝΕΙCΜΕΤΑΛΛΑΓΗΝ
30 ΑΓΑΓΕΙΝΟΝΑCΘΑΙΔ'ΩΝΔΕΔΩΚΕΝΗΤΥΧΗ
ΑΠΟΤΑΥΤΟΜΑΤΟΥΔ'ΟΦΘΕΙC'ΫΠΟΤΟΥΘΡΑCΥΤΕΡΟΥ
ΩCΠΕΡΠΡΟΕΙΡΗΚ'ΟΝΤΟCΕΠΙΜΕΛΩCΤ'ΑΕΙ
.Ο.ΤΩΝΤΟCΕΠΙΤΗΝΟΙΚΙΑΝΕΤΥΧ'ΕCΠΕΡΑC
Π.ΜΠΟΙCΑΠΟΙΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ·ΩCΔ'ΕΠΙΤΑΙCΘΥΡΑΙC
35 ...ΗΝΓΕΝΟΜΕΝΗΝΕΙΔΕΝΕΥΘΥΠΡΟCΔΡΑΜΩΝ
E_2 (R) ΕΦΙΛΕΙΠΕΡΙΕΒΑΛΛ'ΗΔΕΤΩΠΡΟΕΙΔΕ...
ΑΔΕΛΦΟΝΟΝΤ'ΟΥΚΕΦΥΓΕΠΡΟCΙΩΝ ....
ΟΡΑΙ·ΤΑΛΟΙΠΑΔ'ΑΥΤΟCΕ.ΡΗΚ'ΑΝΤΙ....
ΟΜΕΝΩΧΕΤ'ΕΙΠΩ.ΟΤΙΚΑΤΑCΧΟΛΗΝΪ...
40 ΑΥΤΗΝΤΙΒΟΥΛΕΘ'..ΕΔΑΚΡΥ'ΕCΤΩCΑΚΑΙ
ΩΔΥΡΕΘ'ΟΤΙΤΑΥΤ'ΟΥΚΕΛΕΥΘΕΡΩCΠΟΕΙΝ
ΕΞΕCΤΙΝΑΥΤΗΙΠΑΝΤΑΔ'ΕΞΕΚΑΕΤΟ
ΤΑΥΘ'ΕΝΕΚΑΤΟΥΜΕΛΛΟΝΤΟCΕΙCΟΡΓΗΝΘ'ΪΝΑ
ΟΥΤΟCΑΦΙΚΕΤ'ΕΓΩΓΑΡΗΓΟΝΟΥΦΥCΕΙ
45 ΤΟΙΟΥΤΟΝΟΝΤΑΤΟΥΤΟΝ·ΑΡΧ.ΝΔ'ΪΝΑΛΑΒΗ
ΜΗΝΥCΕΩCΤΑΛΟΙΠΑ·ΤΟΥCΘ'ΕΑΥΤΩΝΠΟΤΕ
ΕΥΡΟΙΕΝ : ΩCΤ'ΕΙΤΟΥΤ'ΕΔΥCΧΕΡΑΙΝΕΤΙC
ΑΤΙΜΙΑΝΤ'ΕΝΟΜΙCΕΜΕΤΑΘΕCΘΩΠΑΛΙΝ·
ΔΙΑΓΑΡΘΕΟΥΚΑΙΤΟΚΑΚΟΝΕΙCΑΓΑΘΟΝΡΕΠΕΙ

39 littera Ϊ satis incerta, sed non erat Ε.

---

28 μεμήνυκ' Ar. Diels Herw. K. Leo Rich. Sud. **31** αὐτοῦ Croe. Leeuw., quod propter metrum praeferendum cf. White Class. Phil. IV 159, τούτου Ell. Head. Leo Rich. Wil. **33** φοιτῶντος Lef. **34** πέμπουςα Lef. **35** αὐτήν Leeuw., ταύτην

ἐπρίατο ταύτην ὁ cτρατιώτηc οὐ πάλαι·
ἐν γειτόνων δ' οἰκοῦcα τἀδελφοῦ τὸ μέν
πρᾶγμ' οὐ μεμήνυκ', οὐδ' ἐκεῖνον βούλεται,
εἶναι δοκοῦντα λαμπρόν, εἰc μεταλλαγήν
30 ἀγαγεῖν, ὄναcθαι δ' ὧν δέδωκεν ἡ Τύχη.
ἀπὸ ταὐτομάτου δ' ὀφθεῖc' ὑπ' αὐτοῦ θραcυτέρου,
ὥcπερ προείρηκ', ὄντοc, ἐπιμελῶc τ' ἀεί
φοιτῶντοc ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔτυχ' ἑcπέραc
πέμπουcά ποι θεράπαιναν· ὡc δ' ἐπὶ ταῖc θύραιc
35 αὐτὴν γενομένην εἶδεν, εὐθὺc προcδραμών
ἐφίλει, περιέβαλλ'· ἡ δὲ τῷ προειδέναι
ἀδελφὸν ὄντ' οὐκ ἔφυγε. προcιὼν [δ' ἅτεροc
ὁρᾶι· τὰ λοιπὰ δ' αὐτὸc εἴρηκ' ἄντικρυc.
ὁ μὲν ᾤχετ' εἰπὼν ὅτι κατὰ cχολὴν [φράcει
40 αὐτῇ τί βούλεθ', ἡ δ' ἐδάκρυ' ἑcτῶcα καί
ὠδύρεθ', ὅτι ταῦτ' οὐκ ἐλευθέρωc ποεῖν
ἔξεcτιν αὐτῇ. πάντα δ' ἐξεκάετο
ταῦθ' ἕνεκα τοῦ μέλλοντοc, εἰc ὀργήν θ' ἵνα
οὗτοc ἀφίκητ'· ἐγὼ γὰρ ἦγον οὐ φύcει
45 τοιοῦτον ὄντα τοῦτον, ἀρχὴν δ' ἵνα λάβῃ
μηνύcεωc τὰ λοιπά, τούc θ' αὑτῶν ποτε
εὕροιεν. ὥcτ' εἰ τοῦτ' ἐδυcχέρανέ τιc
ἀτιμίαν τ' ἐνόμιcε, μεταθέcθω πάλιν·
διὰ γὰρ θεοῦ καὶ τὸ κακὸν εἰc ἀγαθὸν ῥέπει

Lef.; εὐθύc Herw. **37** δ' ἅτεροc Wil., δ' ὁ Πολέμων Lef., δ' ὁ cοβαρόc Sud. **38** αὐτόc K., οὗτοc Lef.; εἴρηκ' Leo; ἄντικρυc K., ἀρτίωc Leo; φράcει dub. K., φράcαι Ro. Sud., ποεῖν Legr. Leo Nic. **40** αὐτῇ Herw. Sud., αὖθιc Leeuw. **44** ἀφίκητ' Head.? K. Legr., ἀφίκοιτ' Ar. Croe. Ell. Head. Leo Presc. Wil. **45** λάβοι Ar. Leeuw. Leo Nic. at cf. Epit. 447 **48** ἐδυcχέρανε Wil. **49** θεούc Eit.

50 ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ·ΕΡΡΩΣΘ'ΕΥΜΕΝΕΙΣΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΙ
ΗΜΙΝΘΕΑΤΑΙΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΣΩΖΕΤΕ:
ΟΣΟΒΑΡΟΣΗΜΙΝΑΡΤΙΩΣΚΑΙΠΟΛΕΜΙΚΟΣ
ΟΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣΟΥΚΕΩΝΕΧΕΙΝΤΡΙΧΑΣ
ΚΛΑΕΙΚΑΤΑΚΛΙΝΕΙΣΚΑΤΕΛΙΠΟΝΠΟΟΥΜΕΝΟΝ
55 ΑΡΙΣΤΟΝΑΥΤΟΙΣΑΡΤΙ·ΚΑΙΣΥΝΗΓΜΕΝΟΙ
ΕΙΣΤΑΥΤΟΝΕΙΣΙΝΟΙΣΥΝΗΘΕΙΣ·ΤΟΥΦΕΡΕΙΝ
ΑΥΤΟΝΤΟΠ.ΑΓΜΑΡΑΙΟΝΟΥΚΕΧΩΝΔ'ΟΠΩΣ
ΤΑΝΤΑΥΘ'ΑΚΟ..ΗΓΙΝΟΜΕΝ'ΕΚΠΕΠΟΜΦΕΜΕ
ΪΜΑΤΙΟΝΟ..ΟΝΤ'ΕΞΕΠΙΤΗΔΕΣΟΥΔΕΕΝ
60 ΔΕΟΜΕΝΟΣ·ΑΛΛ'ΗΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝΜΕΒΟΥΛΕΤΑΙ:
ΕΓΩΠΡΟΣΕΣΤ..'ΟΨΟΜΑΙΚΕΚΤΗΜΕΝΗ:
ΗΔΩΡΙΣΟΙΑΓΕΓΟΝΕΝΩΣΔ'ΕΡΡΩΜΕΝΗ
ΖΩΣΙΝΤΡΟΠΟΝΤΙΝ'ΩΣΕΜΟΙΚΑΤΑΦΑΙΝΕΤΑΙ
ΑΥΤΑΙΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙΔΕ: ΚΟΨΩΤΗΝΘΥΡΑΝ·
65 ΟΥΔΕΙΣΓΑΡΑΥΤΩΝΕΣΤΙΝΕΞΩΔΥΣΤΥΧΗΣ
ΗΤΙΣΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝΕΛΑΒΕΝΑΝΔΡΑ·ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ
ΑΠΑΝΤΕΣΟΥΔΕΝΠΙΣΤΟΝ·ΩΚΕΚΤΗΜΕΝΗ
ΩΣΑΔΙΚΑΠΑΣΧΕΙΣ·ΠΑΙΔΕΣ: ΕΥΦΡΑΝΘΗΣΕΤΑΙ
ΚΛΑΟΥΣΑΝΑΥΤΗΝΠΥΘΟΜΕΝΟΣΝΥΝΤΟΥΤΟΓΑΡ
70 ΕΒΟΥΛΕΤ'ΑΥΤΟΣ: ΠΑΙΔΙΟΝΚΕΛΕΥΕΜΟΙ

desunt versus fere 70

J_1 (V) ΠΑΙΔΕΣΜΕΘΥΟΝΤΑΜΕΙΡΑΚΙΑΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ
ΠΑΜΠΟΛΛΑΕΠΑΙΝΩΔΙΑΦΟΡΩΣΚΕΚΤΗΜΕΝΗΝ
ΕΙΣΩΠΡΟΣΥΜΑΣΕΙΣΑΓΕΙΤΗΝΜΕΙΡΑΚΑ
ΤΟΥΤ'ΕΣΤΙΜΗΤΗΡΟ..ΟΦΙΜΟΣΖΗΤΗΤΕΟΣ

72 ΣΥΜΠΟΛΛΑ Lef.

52 sqq. hos versus et 164—170 non Sosiae sed alii Polemonis speculatori dat Sud. **58** sq. suppl. Lef. **64** κόψω τὴν θύραν schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 860 K. **68** εὐφρανθήσεται — αὐτός Sosiae dant Lef. Schmidt **71—75** non Davum sed

50 γινόμενον. ἔρρωcθ', εὐμενεῖc τε γενόμενοι
ἡμῖν θεαταὶ καὶ τὰ λοιπὰ cῴζετε.
(Cω.) ὁ cοβαρὸc ἡμῖν ἀρτίωc καὶ πολεμικόc,
ὁ τὰc γυναῖκαc οὐκ ἐῶν ἔχειν τρίχαc,
κλάει κατακλινείc. κατέλιπον ποούμενον
55 ἄριcτον αὐτοῖc ἄρτι, καὶ cυνηγμένοι
εἰc ταὐτόν εἰcιν οἱ cυνηθεῖc, τοῦ φέρειν
αὐτὸν τὸ πρᾶγμα ῥᾶιον. οὐκ ἔχων δ' ὅπωc
τἀνταῦθ' ἀκούcῃ γινόμεν', ἐκπέπομφέ με
ἱμάτιον οἴcοντ' ἐξεπίτηδεc, οὐδὲ ἓν
60 δεόμενοc ἀλλ' ἢ περιπατεῖν με βούλεται.
(Δω.) ἐγὼ προcεcτῶc' ὄψομαι κεκτημένη.
(Cω.) ἡ Δωρίc. οἷα γέγονεν, ὡc δ' ἐρρωμένη·
ζῶcιν τρόπον τίν', ὡc ἐμοὶ καταφαίνεται,
αὗται. πορεύcομαι δέ. (Δω.) κόψω τὴν θύραν·
65 οὐδεὶc γὰρ αὐτῶν ἐcτιν ἔξω. δυcτυχήc
ἥτιc cτρατιώτην ἔλαβεν ἄνδρα· παράνομοι
ἅπαντεc, οὐδὲν πιcτόν. ὦ κεκτημένη
ὡc ἄδικα πάcχειc. παῖδεc. εὐφρανθήcεται
κλάουcαν αὐτὴν πυθόμενοc νῦν· τοῦτο γάρ
70 ἐβούλετ' αὐτόc· παιδίον, κέλευέ μοι

desunt versus fere 70

(Δο.) παῖδεc, μεθύοντα μειράκια προcέρχεται (342)
πάμπολλ'. ἐπαινῶ διαφόρωc κεκτημένην·
εἴcω πρὸc ἡμᾶc εἰcάγει τὴν μείρακα.
τοῦτ' ἔcτι μήτηρ. ὁ τρόφιμοc ζητητέοc. (345)

ostiarium Myrrines loqui, eundem postea cum Sosia litigare perspexit Wil., eius nomen fuisse Donacem (cf. Ter. Eun. 772, Diog. La. V, 55) propter notam marginalem v. 182 ascriptam conieci **71—73** et **75—76** Doridi dat Leeuw. **72** cύμπολλ' Lef., δὴ cφόδρα τὴν Herw., κεκλημένην Leeuw. **73** ἡμᾶc Leo **74** τρόφιμοc Lef.

75 .ΑΕΟΥΤΟCΑΥΤΟΝΤ....ΧΙCΤΗΝ : ΕΝΘΑΔΕ
ΕΥΚΑΙΡΟΝΕΙΝΑΙΦΑΙΝΕΘ' ΩCΕΜΟΙΔΟΚΕΙ

ΧΟ Ρ ΟΥ

ΔΑΕΠ....ΚΙCΜΕΝΗΔΗΠΡΟCΜ'ΑΠΗΓΓΕΛΚΑC...ΑΔΕ
.ΥΚΑΛΗΘΕCΑΛΛ'ΑΛΑΖΩΝΚΑΙΘΕΟΙCΙΝΕΧΘΡΟCΕΙ
ΕΙΔΕΚΑ...ΝΙΠΛΑΝΑCΜΕ : ΚΡΕΜΑCΟΝΕΥΘΥCΕΙΠ....
80 ΤΗΜΕΡΟΝ·ΛΕΓΕΙCΤΙ : ΧΡΗCΑΙΠΟΛΕΜΙΟΥΤΟΙΝΥΝ......
..ΔΑΛΗΘΕ.ΗΚΑ..ΛΑΒΗCΤ'ΕΝ.ΟΝΑΥ.ΗΝΕΝ.ΑΔΕ
ΑΔ'ΕΔΙΩΚΕ.Ν.......CCΥΤΑΥΤΑΠ.ΝΤΑΜΟCΧΙΩΝ
ΚΑΙΠΕΠΕΙΚ'..Τ..ΜΕΝΕΛΘΕΙ.ΔΕΥΡ'ΑΝΑΛΩCΑCΑ.Γ...
ΜΥΡΙΟΥCΤΗΝCΗ.Δ.ΜΗΤΕΡ'Α.....ΕCΘΑΙΚΑΙΠΟΕΙΝ
85 ΑΠΑΝΘ'ΑCΟΙΔΟΚΕΙΤΙCΕCΟΜ.....ΒΙΟCΜΑΛΙCΘ'...
ΔΑΕΤΩΝΠΑΝΤΩΝΑΡΕCΚΕΙC....ΕΠΙΒΛΕΦ.Υ...
ΑΡΑΤΟΜΥΛΩΘΡΕΙΝΚΡΑΤΙCΤΟΝ : ΕΙC..Λ........
ΟΥΤΟCΙΦΕΡΟΜΕΝΟCΗΜ..ΜΗΔΕΝ....ΚΝ....
ΒΟΥΛΟΜΑΙΔΕΠΡΟCΤΑΤΗΝCΕΠΡΑΓΜΑΤΩΝΕΜΩ.Λ.....
90 ...ΔΙΟΙΚΗΤ.ΝCΤΡΑΤ.ΓΟΝΔΑΕ....ΕΝ....
Ο.....ΠΕΦΡΑ.ΤΟΥCΙΝΕΥΘΥCΑΛ.ΕΧΕΙCΔΡΑΜΕΙΝ
ΑΛΛΟ..... : ΕΚΔΟΙΗCΕΚΛ..CΥ.ΑΝC.ΛΩC

75 initio desunt 1 vel 2 litterae, sequitur Κ vel Λ, Α, Χ 77 tres ultimae litterae valde dubiae 83 in fine ΑΥΤΟΝ Lef. 84 ΤΗΝΕΜ...CΑΙΤΕΘ Lef. 88 ΜΗΔΕΝ....ΞΥΝ Lef. 89 in fine ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚ.. Ri., ΠΡΑΓΜΑΤΑΜΕΛΛ.... Lef. 92 ΑΛΛΑΜΑΙ....... ΕΚΑΟΙΗCΕΚΛ.C Lef.

---

75 Δᾶε Wil., qui 76 Davo dat, ἕλκε Leeuw., ἕλε Leo, qui ἕλε — ταχίcτην Myrrinae vel eius ancillae dat; τὴν ταχίcτην Lef. 77 πολλάκιc Lef.; πάλαι Wil., τάλαν Sud., πολύ Leo, cαφῶc Leeuw.; ad πρόc με cf. Joan. Char. Anecd. Gr. Bek. p. 1154 = fr. 978 K. 78 ἀλλ' — ἐχθρόc schol. Ar. Ran. 280 = fr. 875 K. 79 καὶ νυνί Lef.; πλανῶ K. Leo 80 τρόπον Croe. K. 81 ἂν δ' ἀληθὲc ᾖ

75 Δα̂'] οὗτος αὐτὸν τὴν ταχίστην ἐνθάδε.
(Δα.) εὔκαιρον εἶναι φαίνεθ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χοροῦ.

(Μο.) Δᾶε πολλάκις μὲν ἤδη πρός μ' ἀπήγγελκας [πάλαι
οὐκ ἀληθές, ἀλλ' ἀλάζων καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἶ.
εἰ δὲ καὶ νυνὶ πλανᾷς με — (Δα.) κρέμασον εὐθύς, εἰ πλανῶ (350)
80 τήμερον. (Μο.) λέγεις τί; (Δα.) χρῆσαι πολεμίου τοίνυν τρόπον.
ἂν δ' ἀληθὲς ᾖ καταλάβῃς τ' ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε —
ἃ δεδίωκας νῦν ἔχεις cὺ ταῦτα πάντα Μοcχίων,
καὶ πέπεικ' αὐτὴν μὲν ἐλθεῖν δεῦρ' ἀναλώσας λόγους
μυρίους, τὴν cὴν δὲ μητέρ' ὑποδέχεσθαι καὶ ποεῖν (355)
85 πάνθ' ἅ σοι δοκεῖ. τίς ἔσομαι; (Μο.) τίς βίος μάλισθ', [ὅρα
Δᾶε, τῶν πάντων ἀρέσκει σ', εὖ δ' ἐπίβλεφ' [ο]ὗ [δέῃ.
ἆρα τὸ μυλωθρεῖν κράτιστον; (Δα.) εἰς [τὸ καταγελᾶν δοκεῖ
οὑτοσὶ φερόμενος ἡ[μῶν]. (Μο.) μηδὲν [οὖν ὀ]κν[ητέον.
βούλομαι δὲ προστάτην σε πραγμάτων ἐμῶν λ[αβεῖν (360)
90 καὶ] διοικητήν, στρατηγὸν Δᾶε . . . .
. . . . εὐθύς, ἀλλ' ἔχεις δραμεῖν (?)
ἄλλο . . . .

Wil. Schmidt; καταλάβῃς Leo Leeuw. Sud.; ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε Leo **82** ἃ δεδίωκας Wil., ἃ δ' ἐδίωκες Leo; νῦν ἔχεις K., ἔχῃς Schmidt; πάντα Leo Leeuw. Sud. **83** αὐτὴν μὲν ἐλθεῖν K.; λόγους Leo Sud., cf. Aristaen. Ep. I, 4 ἀλλὰ καὶ πέπεικα ταχύ, οὐ χρόνον μακρὸν οὐ λόγον πολὺν ἀναλώσας **84** suppl. K. **85** πάνθ' — ἔσομαι Croe. K. Leeuw. Leo; τίς Leo; ὅρα Wil., ὅλως Ar. **86** suppl. Wil., σοί; φέρ' ἐπιβλεψώμεθα Ar., fort. scrib. εὖ δ' ἐπιβλεψώμεθα **87** suppl. K., εἰς τὸ ληρεῖν φαίνεται Leo **88** ἡμῶν K., ἡμῖν Leo; οὖν ὀκνητέον, vel ὀκνεῖν με δεῖ K., οὖν ὀξυντέος Leo, qui haec verba continuat Davo **89** λαβεῖν Eit. K., ποεῖν Leg, Ἑλληνικῶν Ri. **90** καί — στρατηγόν K.; τῆς ἐπιβουλῆς Wil., Δα̂' ἐπίσκοπόν τ' ἐμόν Ro., (Δα) νῦν σ' ἐναντίοι Schmidt **91** οὐκέτ' ἀποφράττουσιν εὐ. ἀ. ἔ. (εἴσω) δρ. Schmidt

ϵ.ΤΑ...C..ΥΤΑΛΑΝΤΑ : ΠΑΝΤΟΠωΛΕΙΝC'.ϵ....
ΜΟCΧΙωΝ....ΟCΔΕΙΝϵ...ΗΓΟΡΑΚΑCΗΜϵ..
95 ΟΜΝΥωΝΗ.................ΜωΙΚΑΘΕϹ...
ϹΥΤ'ΕΜΕΤΑΥΤ'ϵ.............ΜΑΛΛΟΝΑΝ
..ΔΕΚ....ΗΓΕΝΟ..ΜΕΛ.....ΟΛΙCΕΥ...
..ΑΥC : ΤΟΙΑCΤΡΙΖΕCΘΑΡΕCΚΕ..ΕC........
..Μ'ΕΦΟΙCΕΙΡΗΝΗΤΟΥΤΟΙC : ΜΑ..........
100 ΗCΘΑCΑΛΛΑΤΥΡΟΠωΛΕΙΚΑΙΤΟΛΟΙ.........
ΤΑΥΤΑΜΕΝΤΟΙΦ.CΙΝΕΥΧΘω.Δ...........
.ΙΚΙΑΝΑΠϵ...ΤΡΟΦΙΜΕ : ΔΕΙΜ.............
Ε......ΠΑΡΑΜΥΘΕΙ.......................
J_2(R) ΕΠΙΘΕΟΙCΕΧΘΡωΠΤΕΡΟΦΟΡΑΧΙΛΙΑΡΧω : ΚΑΙΜΑΛΑ :
105 ΕΙCΙωΝΔΕΜΟΙCΥΔΑΕΤωΝΟΛωΝΚΑΤΑCΚΟΠΟC
ΠΡΑΓΜΑΤωΝΓΕΝΟΥ·ΤΙΠΟΙΕΙΠ..ϹΤΙΝΗΜΗΤΗΡΕΜΕ
ΕΙCΤΟΠΡΟCΔΟΚΑΝΕΧΟΥCΙΠωCΤΟΤΟΙΟΥΤΙΜΕΡΟC
ΟΥΚΑΚΡΙΒωCΔΕΙΦΡ....CΟΙΚΟΜΨΟCΕΙ : ΠΟΡΕΥCΟΜΑΙ
ΠΕΡΙΠΑΤωΝΔΕΠΡΟCΜ..ωϹΕΠΡΟCΘ.ΤωΝΘΥΡωΝ.Γω
110 ΑΛΛ'ΕΔΕΙΞΕΝΜΕΝΤΙΤΟΙ.ΥΘ'ωCΠΡΟCΗΛΘ.ΝΕ..ΕΡΑC
ΠΡΟCΔΡΑΜΟΝΤ'ΟΥΚΕΦΥΓΕΝΑΛΛΑΠΕΡΙΒΑΛΟ.C'Ε....ΑϹΕ
ΟΥΚΑΗΔΗCωCΕΟΙ..ΝΕΙΜΙΔΕΙΝΟΥΔ'ΕΝΤ....Ν
ΟΙΟΜΑΙΜΑΤΗΝΑΘΗΝΑΝ·ΑΛΛ'ΕΤΑΙΡ.ΙϹ......Λ.C·
ΤΗΝΔ'ΑΔΡΑCΤΕΙΑΝΜΑΛΙCΤΑΝΥΝΑΡ.......ΚΥ...Ν

93 ΠΑΝΤΟΠωΛΕΙΝC' Ric. qui alterum Π a manu secunda ex Λ correctum esse testatur, ego legeram ΠΑΝΤΟΙΛωΛΕΙΗϹ, ..Α.Τ.ΛωΛΕΙΗϹ Lef. **94** ΕΙΝ....ΟΡΑΚΑCΙΜ... Lef. **96** init. fuit vel CΥΤ', vel ΟΥΤ' vel ΕΙΤ'; .ΑΛΛΟΝ : ΑΙ Lef. **97** in fine ΟΛΙCΕΥ vel ΡΑΙCΕΥ **98** ΓΡΑΥC : ΤΟΙΑCΤΡ.ΕCΘ Lef. **99** ...ΕΦΑΙC Lef. **100** ΗCΠΑC Lef. **101** ΕΥΧ.ωCΔ Lef. **102** ..ϵΙΑΝΟΝΑ..ΑΙΤΡΟΦΙΜΕ :..ΕΙΜΑ Lef. **103** ϵ.... Π.ΡΑΜΥΘ.........Ν Lef. **111** in fine ΡΑCΕ vel ΤΑCΕ fuisse videtur

ἐ[π]τὰ [χρυ]c[ίου] τάλαντα. (Δα.) παντοπωλεῖν c' [οἴομαι
Μοcχίων . . . . ἠγόρακας ἡμ[ῖν (365)
95 ὀμνύω νὴ [τὸν Ποcειδῶ] . . . .
cύ τ' ἐμὲ ταῦτ' . . . . μᾶλλον ἄν.
. . . .
γραῦc. (Δα.) τὸ γαcτρίζεcθ' ἀρέcκειν ἐc [τρὶc ἐμὲ καθ' ἡμέραν
φήμ' ἐφ' οἷc εἴρηκα τούτοιc. (Μο.) μὰ [Δία. . . . οὐκ (370)
100 ἦcθαc, ἀλλὰ τυροπώλει καὶ τὸ λοι[πὸν . . . .
(Δα.) ταῦτα μέντοι, φαcίν, εὔχθω . . . .
o]ἰκίαν, ἄπε[λθε], τρόφιμε. (Μο.) δεῖ . . . .
. . . . παραμυθεῖ[cθ' . . . .
ἐπὶ θεοῖc ἐχθρῷ πτεροφόρῳ χιλιάρχῳ. (Δα.) καὶ μάλα. (375)
(Μο.) εἰcιὼν δέ μοι cὺ Δᾶε τῶν ὅλων κατάcκοποc
106 πραγμάτων γενοῦ, τί ποιεῖ, ποῦ 'cτιν ἡ μήτηρ, ἐμέ
εἰc τὸ προcδοκᾶν ἔχουcι πῶc· τὸ τοιουτὶ μέροc
οὐκ ἀκριβῶc δεῖ φράcαι coι· κομψὸc εἶ. (Δα.) πορεύcομαι.
(Μο.) περιπατῶν δὲ προcμενῶ cε πρόcθε τῶν θυρῶν ἐγώ. — (380)
110 ἀλλ' ἔδειξεν μέν τι τοιοῦθ', ὡc προcῆλθον ἑcπέραc,
προcδραμόντ' οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ περιβαλοῦc' ἐ[βάcτ]αcε.
οὐκ ἀηδήc, ὡc ἔοικεν, εἰμ' ἰδεῖν οὐδ' ἐντυχεῖν,
οἴομαι, μὰ τὴν 'Αθηνᾶν, ἀλλ' ἑταίραιc προcφιλήc·
τὴν δ' 'Αδράcτειαν μάλιcτα νῦν ἄραρε προcκυνεῖν. (385)

93 ἑπτὰ χρυcίου Wil.; οἴομαι K. **94** ἡμῖν K., ἑοράκαcι μ... Leeuw. **95** suppl. K. **98** τὸ γαcτρίζεcθ' Ar. K. Schmidt Sud., ἀρέcκειν — ἡμέραν Ar. **99** φήμ' K.; εἴρηκα Ar. K., εἴρηκε Leo; μὰ Δία — οὐκ K. **100** verbum τυροπωλεῖ (vel potius τυροπώλει) respicere ad 93 παντοπωλεῖν vidit Ar. **101** φαcίν Sud., φηcίν Lef., εὔχθω τάδε γενέcθαι cύμφορα Leo **102** suppl. K. **103** παραμυθεῖcθαι Sud. **104** πτεροφόρῳ Herw. Leo Sud. **108** φράcαι Lef. **111** ἐβάcταcε Wil., ἐπέcπαcε Leo **112** ἐντυχεῖν Ar. Head. Leeuw. **113** προcφιλήc Sud. **114** ἄραρε Wil.; προcκυνεῖν Head. Sud. Wil.

115 ΜΟCΧΙΩΝΗΜΕΝΛΕΛΟΥΤΑΙΚΑΙΚΑΘΗΤΑΙ : ΦΙΛΤΑΤΗ :
ΗΔΕΜΗΤΗΡCΟΥΔΙΟΙΚΕΙΠΕΡΙΠΑΤ.ΥC'ΟΫΚΟΙΔΟΤΙ
ΕΥΤΡΕΠΕCΔ'ΑΡΙCΤΟΝΕCΤ'ΕΚΔΕΤΩΝΠΟ.ΥΜΕΝΩ.
ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΝΔΟΚΟΥCΙΜΟΙ.Ε : ΚΑΙΠΑΛΑΙΜΕΝ....
ΟΥΚΕΙΜ'ΑΗΔΗC.ΙΠΑΙCΑΥ.ΑΙC....ΑΡ.ΝΤΑΜ'ΕΝΘΑΔΕ
120 ..ΕΔΕΝΥΝΤΟΙ.ΥΤΟΛΕΓ'ΕΛ.ΩΝ : ΩCΟΡΑCΑΝΑCΤΡΕΦΩ
ΕΙΜΕΝΑΙCΥ..Ε.....ΠΕΙΝΚ...ΝΙΩΜΕΝΔΗΛΑΔΗ
ΠΑΡΑΚΑΛΛΩ...Ω..ΜΑΡΤΥΝΤΗΝΔΕΜΗΤΕΡΑ
ΕΙCΪΟΝΤΕΥΘΥCΦΙΛΗCΑΙΔΕΙΜ'ΑΝ.ΚΤΗCΑCΘ'ΟΛΩC
ΕΙCΤΟΚΟΛΑΚΕΥΕΙΝΤΡΕΠΕCΘΑΙΖΗΝΤΕΠΡΟCΤΑΥΤΗΝΑΠΛΩC
125 ΩCΓΑΡΟΙΚΕΙΩCΚΕΧΡΗΤΑΙΤΩΠΑΡΟΝΤΙΠΡΑΓΜΑΤΙ
ΑΛΛΑΤΗΝΘΥΡΑΝΨΟΦΕΙΤΙCΕΞΙΩΝ·ΤΙΤΟΥΤΟΠΑΙ
ΩCΟΚΝΗΡΩCΜΟΙΠΡΟCΕΡΧΕ.ΔΑΕ : ΝΑΙΜΑΤΟΝΔΙΑ
ΠΑΝΥΓΑΡΑΤΟΠΩCΩCΓΑΡΕΛΘ.ΝΕΙΠΑΠΡΟCΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
ΟΤΙΠΑΡΕΙΜΗΚΕΤΙΤΟΥΤΩΝΦΗC......ΚΗΚΟΕΝ : (ΘΕΝ above)
130 ΗΚΑΙCΥΛΕΛΑΛΗΚΑCΠΡΟCΑΥΤ..ΟΤΙΦΟΒΗΘΕΙCΕΝΘΑΔΕ
..ΤΑΠΕΦΕΥΓΑ..ΗΠΡ..........ΓΕΜΗΩΡΑCCΥΓΕ
..C'ΪΚΟΙΟΑΛΛ'..........ΙΒΑ..ΖΕΠΑΙΔΙΟΝ
.ΚΠΟΔΩΝ........Χ.ΝΑΝΤ'Α.ΗΡΠΑCΤ'ΕΚΜΕCΟΥ
...Φ.ΔΡΟ.C.ΝΠΑΡΟΝΤΑC'ΗΔΙ...ΜΑCΤΙΓΙΑ :
135 ......CΑΙΜΟΙ : ΓΕΛΟΙΟΝΗΜΕΝΟΥΝΜΗΤΗΡ : ΤΙΦΗC

118 in charta erat vel ΠΑΛΑΙ vel ΠΟΛΑΥ (ΠΟΛΟΥ) **121** potius ΕΙΜΕΝ quam ΗΜΕΝ (Lef.) legi **122** initio ΙΔΙΟΝ Lef.; alterum Λ expunctum esse videtur **131** ΠΕΦΕΥΓΑ vel ΠΕΦΕΥΓΕ **133** ..ΠΑΔΩΝ Lef.; in fine ΕΚΜ.ΑΥ Lef. **134** ..... ΔΡ.....ΝΠΑΡΟΝΤΟCΗΔΕ...ΜΑCΤΙΓΙΑ Lef. **135—139** quamquam non plane constat, quot litterae initio singulorum versuum desint, tamen nulli versui plus 7 vel 8 deesse credam.

---

118 cε Legr. Leo; καὶ πάλαι μένων ἐγώ Wil.; καὶ πάλαι μένουϲιν· οὐκ K., οὐκ e versu sequenti transposuit Ro. **119** εἶπαϲ Leo; καὶ Leo; παρόντα Sud.; οὐκ addidit Wil. **120** suppl. K., τοῦτο

(Δα.) Μοcχίων ἢ μὲν λέλουται καὶ κάθηται. (Μο.) φιλτάτη.
(Δα.) ἡ δὲ μήτηρ cου διοικεῖ περιπατοῦc' οὐκ οἶδ' ὅ τι.
117 εὐτρεπὲc δ' ἄριcτόν ἐcτιν, ἐκ δὲ τῶν ποουμένων
περιμένειν δοκοῦcί μοί cε. (Μα.) καὶ πάλαι μέν[ων ἐγώ
εἴμ' ἀηδήc. εἶπαc αὐταῖc [καὶ] παρόντα μ' ἐνθάδ'; [(Δα.) οὐκ. (390)
(Μο.) ἄγε δὲ νῦν τουτὶ λέγ' ἐλθών. (Δα.) ὡc ὁρᾷc ἀναcτρέφω.
(Μο.) εἰ μὲν αἱ....................ιω μὲν δηλαδή,
122 παρακαλῶ [δ' Ἔρωτα] μάρτυν. τὴν δὲ μητέρα
εἰcιόντ' εὐθὺc φιλῆcαι δεῖ μ', ἀνακτήcαcθ' ὅλωc,
εἰc τὸ κολακεύειν τρέπεcθαι, ζῆν τε πρὸc ταύτην ἁπλῶc· (395)
125 ὡc γὰρ οἰκείῳ κέχρηται τῷ παρόντι πράγματι.
ἀλλὰ τὴν θύραν ψοφεῖ τιc ἐξιών. τί τοῦτο παῖ,
ὡc ὀκνηρῶc μοι προcέρχει Δᾶε; (Δα.) ναὶ μὰ τὸν Δία,
πάνυ γὰρ ἀτόπωc. ὡc γὰρ ἐλθὼν εἶπα πρὸc τὴν μητέρα,
ὅτι πάρει, „μηθὲν ἔτι τούτων“, φηcί, „πῶc δ' ἀκήκοεν; (400)
130 ἢ cὺ λελάληκαc πρὸc αὐτόν, ὅτι φοβηθεῖc' ἐνθάδε
καταπέφευγ' αὕτη πρὸc ἡμᾶc“; πάνυ γε „μὴ ὥραc cύ γε“,
φήc' „ἴκοι', ἀλλ' [ὡc τάχιcτα νῦν] βάδιζε, παιδίον
ἐκποδών.“ (Μο.) .... πάντ' ἀνήρπαcτ' ἐκ μέcου
134 .... παρόντα c' ηδι... μαcτιγία. (405)
(Δα.) οὐ πέπει]cαί μοι; (Μο.) γέλοιον. ἡ μὲν οὖν μήτηρ — (Δα.) τί φῄc;

νῦν Wil. **122** δ' Ἔρωτα suppl. K., unus trochaeus deest **125** οἰκείῳ Sud. **128** ἄτοπον Sud., ἄτοφ'· ὡc γὰρ παρελθὼν Wil., ὡc παρελθὼν Hous. **129** φηcί, πῶc δ' Sud.. φηcίν, ἆρ' K., φηcὶν ἦδ' Leo **130** ἢ cύ Croe. Head. K. Leo, καὶ cύ Leeuw., ἢ οὐ cύ Sud. Wil., ἢ καί Lef. **131** αὕτη πρὸc ἡμᾶc Housm. Sud.; πάνυ γε Hous., εὖγε Sud. **132** φήc' Head. Wil.; ὡc — νῦν K. **133** (Μο.) ἀληθέc; ἤδη πάντ' Leo, ἀξύνετα ταῦτα Ro., (Δα.) ὧν ἔθιγεc ἄρτι Sud.; ἀνήρπαcτ' K. **134** οὐκ ἔμ' ἆρ' οὐδὲν παρόντα c' ἠδίκει Leo, ὡc ἔφεδρον οὖν παρόντα c' ἠδίκει Sud., ἢ cφόδρ' ἐκ τοῦ νῦν παρόντοc ἡδέωc Ro., ἡ δίκη Wil. **135** οὐ πέπειcαι K., τοῦτο φῆcαι Leo, idem τοῦτο — γέλοιον continuavit Moschioni ἡ — μήτηρ tribuit Davo

.......ΚΟΥϹΑΝΑΥΤ....ϹΙΠΡΑΓΜ'ΟΥΧΕΝΕΚ'ΕΜΟΥ
.......Ϲ.ΕΠΕΙΚΑϹΕΛΘΕΙΝΠΡΟϹΜ' : ΕΓΩΔ'ΕΙΡΗΚΑϹΟΙ
.......Κ'ΕΛΘΕΙΝΕΚΕΙΝΗΝΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩ'ΓΩΜΕΝΟΥ
.......ΥΔΟ....ΟΦ.ΕΜΟΥΠΟΛΥΚΑΤΑΨΕΥΔΕϹ.....
140 ....ϹΤΑΥΤΑϹΥΜΠΕΠ....ΝΑΙ
J_3 (R) ΑΡΤΙΩϹΕΦΗϹΘΑΤΑΥΤΗΝΕΝΘΑΔ'ΫΠΟΔΕΞΑϹΘ'ΕΜΟΥ ΔΑ
ΕΝΕΚΑ : ΤΟΥΘ'ΟΡΑϹΕΦΗΝ·ΝΑΙΜΝΗΜΟΝΕΥΩ : ΚΑΙΔΟΚΕΙ
ΕΝΕΚ'ΕΜΟΥϹΟΙΤ.ΥΤΟΠΡΑΤΤΕΙΝ : ΟΥΚΕΧΩΤΟΥΤΙΦΡΑϹΑΙ ΜΟϹ
ΑΛΛ'ΕΓΩΓ'ΕΠΕΙΘΟΝ : ΕΙΕΝΔΕΥΡΟΔΗΒΑΔΙΖΕ : ΠΟΙ ΔΑ (ΜΟϹΧ)
145 Μ..ΜΑΚΡΑΝΕΙϹΕΙ : ΤΟΔΕΙΝΑΜΟϹΧΙΩΝΕΓΩΤΟΤΕ
Μ.ΑΡ.ϹΕΙΜΕΓΝΟΝ : ΦΛΥΑΡΕΙϹΠΡΟϹΜΕ : ΜΑΤΟΝΑϹΚΛΗΠΙΟ̄
ΟΥ...ΩΓ'.ΑΝΑΚΟΥϹΗϹΤΥΧΟΝΙϹΩϹΟΥΒΟΥΛΕΤΑΙ •
Μ....Α.ΑΙϹΕΞ.ΠΙΔΡΟΜΗϹΤΑΥΘ'ΩϹΕΤΥΧΕΝ·ΑΛΛ'ΑΞΙΟΙ
Π.......ΕΙΔΕΝΑΙϹ'ΑΚΟΥϹΑΙΤΑΠΑΡΑϹΟΥΓ.ΝΗΔΙΑ
150 ....ΗΤΡΙϹΟΥΔ'ΩϹΠΟΡΝΙΔΙΟΝΤΡΙϹΑΘΛΙΟΝ
...........ΙϹΛΕΓΕΙΝΜΟΙΔΑΕΤΙΠΑΛΙΝ : ΔΟΚΙ.....
....ΟΙ......ΙΝΟΙΜΑΙΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕΝΟΙΚΙΑΝ
ΟΥΦΛΥΑΡ....ΕΡΑϹΤΗΝΕΙϹΥΤΡΕΙϹΗΤ.ΤΑΡΑϹ
..ΕΡΑϹΒΟ.ΛΕΙΠΡΟϹΕΞΕΙϹΟΙΤΙϹ·ΑΝΕΚΟΙΝΟΥΤΟΜΟΙ

139 ΥΔΟ..ΟΦ Lef. mihi 3 vel 4 litterae deesse videntur **139** ΚΑΤΑΨΕΥΔΟϹ Lef. **145** Μ...ΜΑΚΡΑΝ Ri., ego legi vel Μ..ΜΑΚΡΟΝ vel Μ...ΜΙΑΡΟΝ, Μ...ΜΙΑΡΟΝ Lef. **146** Μ.ΚΡΑΝΕΤΙΜ Ri., Μ..Ρ.ϹΕ.Μ Lef. **147** ΟΥ...Μ... Lef. **148** inter Μ et Α desunt 4—5 litterae **150** .... Ο.ΑΤΗϹ Ri., post lacunam 13 litterarum ΕΙϹ Lef. **151** ΘΑΙϹΛΕΓΕΙΝ Lef. **153** ....ΥΑΡ....ΕΡ Lef. **154** .... ΡΑϹΘΕ...ΛΕΙ Lef., mihi vel ΒΟ.Λ vel ΒΑ.Λ vel ΘΟ.Λ in charta esse videbatur

---

136 ἄλλο τι διοικοῦϲαν Wil., τόδε ποῆϲ' ἄκουϲαν Leo, utrumque supplementum nimis longum videtur, οὐ ποεῖν ἑκοῦϲαν Sud. **137** ϲὺ δὲ τόθ' ὡϲ Leo, ϲὺ μιάρ' ὡϲ Wil., (Δα) τί ϲὺ λέγειϲ; Sud. **138** ὡϲ πέπεικ' K., ϲοῦ γ' ἕνεκεν Wil., ὅτι

(Μο.) .... κουςαν αὐτήν φηςι πρᾶγμ', οὐχ ἕνεκ' ἐμοῦ;
cὺ δὲ τόθ' ὡ]ς πέπεικας ἐλθεῖν πρός μ'. (Δα.) ἐγὼ δ' εἴρηκά coι
ὡς πέπει]κ' ἐλθεῖν ἐκείνην; μὰ τὸν Ἀπόλλω, 'γὼ μὲν οὔ.
(Μο.) πολλαχο]ῦ δο[κεῖς c]οφῶς μου πολὺ καταψεύδεςθ' [ἄγαν, (410)
140 οὐ cὺ καὶ τὴν μητέρ' αὐτὸ]ς ταῦτα ςυμπεπεικέναι
ἀρτίως ἔφηςθα, ταύτην ἐνθάδ' ὑποδέξαςθ' ἐμοῦ
ἕνεκα; Δα. τοῦθ', ὁρᾷς, ἔφην· ναί, μνημονεύω. Μος. καὶ δοκεῖ
ἕνεκ' ἐμοῦ coι τοῦτο πράττειν; (Δα.) οὐκ ἔχω τουτὶ φράςαι,
ἀλλ' ἔγωγ' ἔπειθον. Μοςχ. εἶεν· δεῦρο δὴ βάδιζε. Δα. ποῖ; (415)
(Μο.) μὴ μακράν, εἴςει. (Δα.) τὸ δεῖνα, Μοςχίων ἐγὼ τότε,
146 μιαρός, εἰ μὴ ̓γνων. (Μο.) φλυαρεῖς πρός με. (Δα.) μὰ τὸν Ἀςκληπιόν
οὐκ ἔγωγ', ἐὰν ἀκούςῃς. τυχὸν ἴςως οὐ βούλεται
.....άςαι c' ἐξ ἐπιδρομῆς ταῦθ' ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἀξιοῖ
π[ρὶν τάδ'] εἰδέναι c' ἀκοῦςαι τὰ παρὰ coῦ γε, νὴ Δία. (420)
150 οὐ γὰρ ὡς αὐλ]ητρὶς οὐδ' ὡς πορνίδιον τριςάθλιον
ἦλθε. (Μο.) νῦν δοκε]ῖς λέγειν μοι Δᾶέ τι πάλιν. (Δα.) δοκί[μαςον.
οἶςθ'] ὁ[ποῖόν] ἐςτιν, οἶμαι· καταλέλοιπεν οἰκίαν,
οὐ φλυαρῶ, [τόν τ] ἐραςτήν, εἰ cὺ τρεῖς ἢ τέτταρας
ἡμέρας ...λεῖ προςέξει coί τις. ἀνεκοινοῦτό μοι (425)

πέπεικ' Sud. **139** suppl. Leo **140** οὐ cύ K., νῦν γε μὴν τὴν μητέρ' αὐτός Sud., ὅς γε καὶ τὴν μητέρ' αὐτός Leo; ςυμπεπεικέναι Leeuw. Sud. **142** δοκεῖ Wil. **144** in fine, παῖ Sud. **145** μὴ μακράν K., μιαρὸς ὢν Hous., μάλα μιαρόν Leo; μέγα, μιάρ' ὀνήςει Sud., τόδ' ᾔδειν Hous. **146** μιαρός εἰμ', ἔγνων Ell. Hous. Leeuw. Leo, εἰ μὴ ̓γνων Wil. **147** οὐκ ἔγωγ' K.; ἐάν Ar. **148** μοι φράςαι Leo, fort. βαςτάςαι K. **149** πρὶν τάδ' Wil., πρότερον Sud. **150** suppl. Sud.; cf. fr. com. adesp. 120, III p. 431 K. **151** ἦλθε. νῦν δοκεῖς Leo Sud., coῦ γ' ἐρᾷ. δοκεῖς Ro.; δοκίμαςον Leo Sud. **152** οἶςθ' ὁποῖον Wil., ὧδ' ὁποῖον Leo, πᾶν ἑτοῖμον Sud., ἐςτίν K. **153** φλυαρῶ K. Ro., φλυάρῳ Leo, τόν τ' K., πρός γ' Ro., εἶ Sud. **154** ἡμέρας Leo Sud., βούλει K. dub., recepit Leo, βραχεῖ Sud., μενεῖς Leeuw.

155 ..ΥΤ'ΑΚΟΥϹΑΙΓΑΡΕ...ΕΙΝΥΝ : ΠΟΥΠΕΔΗϹΑϹΚΑΤΑ.ΙΠ.
.ΑΕΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝ..ΕΙϹΜΕΠΕΡΙΠ..ΟΝΠ.ΛΥΝΤΙΝΑ
ΑΡΤΙωϹΜΕΝΟΥΚ..ΗΘΕϹ....ΔΕΛΕΛΑ..ΚΑϹΠΑΛΙΝ·
ΟΥΚΕΑΙϹΦΡΟΝΕΙΝ..ΘΟΡΥ........ΛΟΥΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑ
ΚΟϹΜΙωϹΤ'ΕΙϹωΠΑΡ.ΛΘΕ:......ΡΑϹΕΙ : ΚΑΙΜΑΛΑ
160 ΕΦΟΔΙ'ΟΥΧΟΡΑϹΜ'ΕΧΟΝΤΑΠ......Α..ΚΑΙ.Ο...
Δ'ΕΙϹΙωΝΚΑ...ΤΙΤΟΥΤωΝΟΥΝΔ.ΟΡΘωϹ..Ϲ....
ΟΜΟΛΟΓωΝΙΚΑΝϹΕ : ΜΙΚΡΟΥΓ'ΗΡΑΚΛΕΙϹΚΑΙΝΥ.......
ΑΥΟϹΕΙΜ'ΟΥΚ.ϹΤΙΓΑΡΤΑΥΘ'ωϹΤΟΤ'ωΜΗΝΕΥΚΡΕΜΗ
ΠΑΛΙΝΠΕΠΟΜΦΕΤΗΝΧΛΑΜΥΔΑΦΕΡΟΝΤΑΜΕ
165 ΚΑΙΤΗΝϹΠΑΘΗΝΪΝΑΪΔωΤΙΠΟΙΕΙΚΑΙΛΕΓω
ΕΛΘωΝ·ΑΚΑΡΗϹΔΕωΔΕΦΑϹΚΕΙΝΚΑΤΑΛΑΒΕΙΝ
ΤΟΝΜΟΙΧΟΝ.ΝΔΟΝΪΝ'ΑΝΑΠΗΔΗϹΑϹΤΡΕΧΗ
ΕΙΜΗΓΕΠΑΝ..ΠΑϹΙΝΑΥΤΟΝΗΛΕΟΥΝ
ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ'ΟΥΤωΔΕ..ΟΤΗΝΟΥΔ'ΕΝΥΠΝ...
170 ΪΔωΝΓΑΡΟΙΔ'ωΤΗϹΠ....ϹΕΠΙΔΗΜΙΑϹ
ΟΞΕΝΟϹΑΦΙΚΤΑΙΧΑΛΕΠΑΤΑΥΤΑΠΑΝΤΕΛ..
ΤΑΠΡΑΓΜΑΤ'ΕϹΤΙ·ΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛωΤΟΥΤΟ..
ΚΑΙΤΟΚΕΦΑΛΑΙΟΝΟΥΔΕΠωΛΟΓΙΖΟΜΑΙ
ΤΟΝΔΕϹΠΟΤΗΝ.ΝΕΞΑΓΡΟΥΘΑΤΤΟΝ....

155 ΠΑΡΕ...ΕΙ Lef. **156** initio .ΜΕ Lef. **158** pro ΛΟΥ (Lef.) potius legeram Λω, sed Ri. obloquitur **159** ΡΑ ϹΕ.ΚΑΙ Lef. **160** ΕΧΟΝΤΑ Lef., ego dispexisse mihi videbar ΕΧΕΙΝΤΟΠ quod displicet Riccio; omnes litterae post ΕΧΟΝΤΑ incertissimae **163** ΕΙΜ'ΟΠ.ϹΤΙ Lef. **169** ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ· ΟΥΤωΔ...ΟΥΓΕΝ Lef. **172** ΤΑΥΤΟ Lef.

155 τοῦτ' Lef.; γάρ ϲε δεῖ Leo, γὰρ ἐμέ K., γὰρ ἔτ' ἔδει Sud.; ϲε δήϲαϲ Schmidt, καταλίπω Leo, κατὰ κράτοϲ Hous. Sud. **156** Δᾶε Sud.; ποεῖϲ Leeuw. Leo Sud. **157** οὐκ ἀληθέϲ Leeuw. Sud.; πρόϲ με λελάληκαϲ K., (Δα.) πῶϲ δέ; (Μο.) λελάληκαϲ πάλιν; Sud, **158** με θορυβῶν Leeuw. Legr., μ' ἀθορύβωϲ Sud.; μεταβαλοῦ Wil., ἀναβαλοῦ Sud. **159** -άϲει; Leo, τοῦτο δράϲω Ro., Πυθαγόραϲ εἶ Sud., ϲὺ δ' ἐνεχυράϲει Schmidt

155 τοῦτ'· ἀκοῦσαι γάρ cε δεῖ νῦν. (Μο.) ποῦ cε δήcαc καταλίπω,
Δᾶε; περιπατεῖν ποεῖc με περίπατον πολύν τινα.
ἀρτίωc μὲν οὐκ ἀληθὲc πρόc με λελάληκαc πάλιν.
(Δα.) οὐκ ἐᾶιc φρονεῖν με θορυ[βῶν, μεταβα]λοῦ τρόπον τινά
κοcμίωc τ' εἴcω πάρελθε. (Μο.) . . . . . . -ράcει; (Δα.) καὶ μάλα. (430)
160 ἐφόδι' οὐχ ὁρᾷc μ' ἔχοντα . . . .
δ' εἰcιὼν κ[αμοί] τι τούτων cυνδιορθώc[ει]c [παρών.
(Μο.) ὁμολογῶ νικᾶν cε. (Δα.) μικροῦ γ' Ἡράκλειc καὶ νῦ[ν τρέμων
αὖόc εἰμ'. οὐκ ἔcτι γὰρ ταῦθ' ὡc τόθ' ᾤμην εὐκρινῆ.
(Cω.) πάλιν πέπομφε τὴν χλαμύδα φέροντά με (435)
165 καὶ τὴν cπάθην, ἵν' ἴδω τί ποιεῖ καὶ λέγω
ἐλθών. ἀκαρὴc δέω δέ φάcκειν καταλαβεῖν
τὸν μοιχὸν ἔνδον, ἵν' ἀναπηδήcαc τρέχῃ,
εἰ μή γε παντάπαcιν αὐτὸν ἠλέουν.
κακοδαίμον' οὕτω δεcπότην οὐδ' ἐνύπνιον (440)
170 ἰδὼν γὰρ οἶδ'. (Δο.) ὦ τῆc πικρᾶc ἐπιδημίαc·
ὁ ξένοc ἀφῖκται· χαλεπὰ ταῦτα παντελῶc
τὰ πράγματ' ἐcτί, νὴ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
καὶ τὸ κεφάλαιον οὐδέπω λογίζομαι,
τὸν δεcπότην· ἂν ἐξ ἀγροῦ θᾶττον πάλιν (445)

161 κἀμοί Wil., καλῶc Leeuw. Leo; cυνδιορθώcειc Sud.; παρών Wil., ταχύ Leeuw., ἐμοί Sud. **163** καὶ νῦν τρέμων Leeuw., cf. Ar. Lys. 385, λαλῶν Leo, ἐγώ Wil., δέει Schmidt, ἔτι Sud. **164** εὐκρινῆ Wil., εὐκρεμῆ quod in codice legi, tenent Ro. Sud., εὐτρεπῆ Leeuw. **166** ἀκαρήc cf. Ammon. de diff. voc. s. v. = com. fr. ad. 581 K. **169** suppl. Head. **170** πικρᾶc Croe. Head., ὦ — ἐπιδημίαc ostiario (Donaci) dedi, Leeuw. haec verba Sosiae continuat, versus sequentis Davo tribuit; Ro quae ego ostiarii esse censeo Habrotono dat, Wil. Doridi **172** τουτονί Head. Leo **173** schol. Ar. Plut. 35 καὶ Μένανδροc ἐν Περικειρομένῃ „τὸ δὲ κεφάλαιον οὔπω λογίζομαι τὸν δεcπότην" **174** suppl. Head. Herw. K. Leo

175 ΕΛΘΗΤΑΡΑΧΗΝ.ΙΑΝΠΟΗCΕΙΠΑΡΑΦ.....
.C .ΜΕΙCΔ'ΑΦΗΚΑΘ'ΙΕΡΟCΫΛΑΘΗΡΙΑ
...ΚΑΤ'ΕΞΩΤΗCΘΥΡ.C...ΙΑC...Ι
...ΡΙΚΤΙΟCΕΡΓ.ΖΟΜ..ΟC.....ΓΑ
J_4 (R) ΗΔ'ΟΙΧΕΘ'ΩCΤΟΝΓΕΙΤΟΝ'ΕΥΘΥCΔΗΛΑΔΗ
180 ΤΟΝΜΟΙΧΟΝ·ΟΙΜΩΖΕΙΝΦΡΑCΑC'ΗΜΙΝΜ.ΚΡΑ
ΚΑΙΜΕΓΑΛΑ : ΜΑΝΤΙΝΟCΤΡΑΤΙΩΤΗCΛ......
ΤΟΥΤΟΝΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙΤΙ : ΚΟΨ.ΤΗΝΘΥΡΑΝ : ΔΕ/
ΑΝΘΡΩΠΕΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΤΙΒΟΥΛΕΙΤΙΓΑΡΕ..ΪC
ΕΝΤΕΥΘΕΝΕΙCΤΥΧΟΝΑΛΛΑΤΙ..ΟΛ'ΟΝ.ΙΡ...
185 ΑΠΟΝΕΝΟΗCΘΕΠΡΟCΘΕ.....ΕΜΕΡ..Ι
ΕΧΕΙΝΓΥΝΑΙΚΑΠΡΟCΒ..ΝΤ..ΚΥΡ...
ΤΟΛΜΑΤΕΚΑΤΑΚΛΕΙCΑΝΤΕC : ΩCΤΙ.......
ΕΠΙCΥΚΟΦΑΝΤΕΙCΟCΤ.C.ΙCΥΠΕ......
ΠΟΤΕΡΑΝΟΜΙΖΕΤ'ΟΥΚΕΧΕΙΝΗ........
190 ΟΥΔ'ΑΝΔΡΑCΕΙΝΑΙ : ΜΗΜΑΔΙΑΤΟ....ΒΟ.
ΟΤΑΝΔΕΤΕΤΡΑΔΡΑΧΜΟCΤΟΙΟΥ....ΛΑ..
ΗΡΑΔΙΩCΜΑΧΟΥΜΕΘ'ΥΜΙΝΗΔ..Ε..Π
ΠΡΑΓΜΑΤΑC.CΕΛΕΟΥ..ΝΟCΤΟ.ΤΕΔ'ΗΠΕC

175 ΠΑΝΠΟΗCΕΙ Lef. **176** in margine sin. legit Lef. .C, ego potius coronidem cernere mihi videbar **178** ......ΤΙΟCΑΡΝ..Μ.·.CΘ......ΓΑ Lef., omnia fere incerta sunt **182** notam ΠΟ quam in margine dextro legere mihi videbar, omisit Lef., Ricci litterarum vestigia agnovit, sed nihil certi eruit, nisi ../, Zucker ΠΟ in charta fuisse negat, ΔΕ/dispicere sibi videtur **184** apostrophus post ΟΛ incerta, ΑΛΛΑΤΙ....Ν.... Lef. **185** ΠΡΟΓΕ........Ν Lef. **186** ΚΑΓΕ..ΕΒ...Τ... Lef. **187** Τ.ΑΜΑΤΕ Lef.; CΑΝΗ.C: ...CΠ Lef. **188** ΦΑΝΤΗCΟCΤ... **189** ΕΧΕΙΝΗ Ri., ΕΚΕΙΝΗ Lef. K. **190** ΔΙΑΤΟ.... Lef. **191** ΜΟΝΤΟΙΟΥ.....ΛΘ Lef. **192** ΜΟΙΧΟCΜΕΘΫΜ.Ν.Η...Ε.. Lef. **192** in margine dextro magna crux adpicta **193** post ΕΛΕΟΥ fere omnia valde incerta, ...ΤΕΔΥ.ΠΕ Lef.

175 ἔλθῃ, ταραχὴν οἵαν ποήcει παραφ[ανείc.
(Cω.) ὑμεῖc δ' ἀφήκαθ' ἱερόcυλα θηρία,
ἀφήκατ' ἔξω τῆc θύραc [τὴν] ἀθ[λίαν
. . . . ὀργιζόμενοc . . . .
ἣ δ' οἴχεθ' ὡc τὸν γείτον' εὐθύc, δηλαδὴ (450)
180 τὸν μοιχόν, οἰμώζειν φράcαc' ἡμῖν μακρὰ
καὶ μέγαλα. (Δο.) μάντιν ὁ cτρατιώτηc λ[ήψεται
τοῦτον· ἐπιτυγχάνει τι. (Cω.) κόψω τὴν θύραν.
(Δο.) ἄνθρωπε κακόδαιμον, τί βούλει; τί γὰρ ἔχειc;
ἐντεῦθεν εἰc τυχόν· ἀλλὰ τί . . . . (455)
(Cω.) ἀπονενόηcθε, πρὸc θεῶν· [ἐλ]ε[υθ]έρ[αν
186 ἔχειν γυναῖκα πρὸc βίαν τοῦ κυρίου
τολμᾶτε κατακλείcαντεc. (Δο.) ὡc τί [δὴ τάδε;
ἐπιcυκοφαντεῖc, ὅcτιc εἶ cύ, πε[ριφανῶc.
(Cω.) πότερα νομίζετ' οὐκ ἔχειν ἡ[μᾶc χολήν, (460)
190 οὐδ' ἄνδραc εἶναι; (Δο.) μή, μὰ Δία, το[ίνυν] βό[α.
ὅταν δὲ τετράδραχμοc τοιού[τουc] λα[μβάνῃ
ἢ ῥᾳδίωc μαχούμεθ' ὑμῖν, ἤ . . . . .
(Cω.) πράγματα . . . ἐλέου . . . .

175 οἵαν Head. Leo; παραφανείc Leo, παραφρονῶν K. **176** Sudhausium secutus ea quae sequuntur Sosiae dedi. **177** suppl. Leeuw. **178** ὀργιζόμενοc Schmidt Wil. **180** suppl. Leo **181** λήψεται Wil., ἄρα τρέφει Sud. **182** cf. schol. Ar. Nub. 132 = Suid. s. v. κόπτω = Men. fr. 860 K. **183** suppl. Sud., sed τί γὰρ ἔχειc Sosiae tribuit **184** τί cτόλον αἴρετε Leo **185** πρὸc θεῶν Leeuw. Sud.; ἐλευθέραν Wil., Δ. ἢ ἐλλεβοριᾷc Leo **186** πρὸc βίαν K.; τοῦ κυρίου Leo Wil. **187** τί δὴ τάδε Wil., κτώμενοι K., τεχνώμενοι Leo **188** suppl. Leo **189** χολὴν Wil. coll. Archil. fr. 131 B. (Ath. III 107 f.) **190** τοίνυν βόα K., cf. Strat. fr. 1, 31 K. (Athen. IX 382 f.), τετρωβόλουc Sud., fort. recte cf. 203, τουτὶ λέγε Herw., τουτί γ' ἐμοί Leo **191** τοιούτουc λαμβάνῃ Schmidt, qui versum sequentem Sosiae dat, παραλάβῃ Sud., τοιουτοcὶ λαλῇ dub. K.

Ϲ..ΝΤΟϹ..ΕΛΘ'ΑΝ....ϹΑ..ΑΡΙΩΝ·ΟΙΚΕΤ..
195 ...ϹΙ......ΝΑΡ.......ΟΓΕΙΤ'ΕΧΕΙΝ:
ΟΥΚΙ ....ΓΕΝ....ΗΓΜΑΙΤΙΝΑϹ
ΫΜΩΝ...... ΜΑϹΠΡΟϹΤΙΝ'ΟΙΕϹΘ'ΕΙΠΕΜ.Ι
ΠΑΙΖΕΙΝ....ΛΗΡΟϹΚΑΤΑΚΡΑΤΟϹΤΟΔΥϹΤΥΧ.Ϲ
ΟΙΚΙΔΙΟΝΤ.ΥΤ'ΑΥΤΙΚ'ΕΞΑΙΡ..ΟΜΕΝ
200 ΟΠΑΙΖΕΤΟΝΜΟΙΧΟΝ:ΠΟΝΗΡΟΝΑΘΛΙΕ·
ΩϹΠΕΡΠΑΡΗΜΙΝΟΥϹΑΝΕΙΚ.ΙΝΕΙϹΠΑΛΑΙ
ΟΙΠΑΙΔΕϹΟΙΤΑΠΕΛΤΙΧ.ΥϹ..ΠΡΙΝΠΤΥϹΑΙ
ΔΙΑΡΠΑϹΟΝΤΑΙΠΑΝΤΑΚΑΝ.ΕΤΡΩΒΟΛΟΥϹ
ΚΑΛΕΙϹ:ΕΠΑΙΖΟΝϹΚΑΤΟΦΑΓΟϹΕΙ:ΠΟΛΙΝ
205 ΟΙΚΟΥΝΤΕϹΩΧ'ΟΥΚΑΛΩϹΜΕ...ϹΟΙΛΗΨΟΜΑΙ
ϹΑΡΚΑΛΛ'ΑΠΑΓ'ΕϹΚΟΡΑΚΑϹ..ϹΕΙϹΕΙΜ'ΕΓΩ
ΕΩϹΕΟΙΚΩϹΑΙ....ϹΑΥΤ..Ϲ.ΩϹΙΑϹ
.ε.ΜΕΝΕΙΠΡΟ....ϹΟΙΔΩΡΙϹ...ΚΤΙϹΟΙΚΑΚΟΝ
.ΩϹΩ·ϹΥΤ..ΤΩΝΓΕΓΟΝΑϹ..ΤΙΩΤΑΤΗ:
210 ..ΤΩϹΟΝΑΙΟΛΕΓ'ΟΤΙΠΡΟϹΓΥΝΑΙΚΑΠΟΙ
...ϹΑϹΑΚΑΤ.ΠΕΦΕΥΓΕ:ΠΡΟϹΓΥΝΑΙΚΑΠΟΙ

194 .... ΕΛΘ'ΑΝ .... ΑΡΙΩΝ:ΟΙΚΕΙ Lef. **195** .....Ε.....ΑΡ.......ΤΟΥΤ'ΕΧΕΙΝ Lef. **196** ΟΥΚ......... ΕΝ....ΜΑΙΤΙΝΑϹ. Lef.; in fine fortasse erat: **197** .ΑϹ Lef. **198** ....Κ.ΡΟϹ Lef. **201** Ε....ΝΕΙϹ Lef. **202** fortasse legendum ΠΕΛΤΙΧ.ΝΤ.., ΠΕΛΤΡΑΥ...ΠΡΙΝ Lef. **204** ΠΑΛΙΝ Lef. **205** ΤΕϹ..ΧΟΥΚ..ΟΜΕ....ΟΙ Lef. **206** inter ΚΑϹ et ϹΕΙϹ desunt 2—3 litterae **207** ΚΑϹΧ.....ΜΥΤ..Ε.ΩϹΙΑϹ Lef.; post ΚΩϹ fort. ΑΝ...ΜΑΥΤ **208** initio desunt duo vel tres litterae quarum secundae superscr. Ε; inter ΠΡΟ et ϹΟΙ lacuna 3 vel 4 litterarum; ?Ε.ΜΕΝΕΙΠΡΟ....ϹΟΙΔΩΡΩΝΚΤΙϹ Lef. **209** initio una vel duae litterae desunt, ...ϹΩ.ϹΥ... Lef.; in fine legit Lef. Η:, ego punctum inferius non vidi **210** ..ΤΗϹΟΜΑΙΟ Lef. **211** ..... ϹΑΚΑ..Π Lef.

194 παριών· οἰκέται Sud. **195** ὁμολογεῖτ' K. **197** ἡμᾶς K., τό γε πέρας Ro. **198** τίς ὁ λῆρος Leo, παρ' ἀκαρές Sud.

. . . . ἐλθ᾽ . . . . [π]αριών· οἰκέται (465)
195 . . . . [ὁμολ]ογεῖτ᾽ ἔχειν.
(Δο.) οὐκ . . . . -ῆγμαί τινας
ὑμῶν. (Cω.) . . . . . [ἥ]μᾶς; πρὸς τίν᾽ οἴεςθ᾽, εἰπέ μοι,
παίζειν; τίς ὁ λῆρος; κατὰ κράτος τὸ δυςτυχές
οἰκίδιον τοῦτ᾽ αὐτίκ᾽ ἐξαιρήςομεν, (470)
200 ὅπλιζε τὸν μοιχόν. (Δο.) πονηρὸν ἄθλιε,
ὥςπερ παρ᾽ ἡμῖν οὖςαν εἰ κρίνεις πάλαι.
(Cω.) οἱ παῖδες οἱ τὰ πέλτ᾽ ἔχοντες πρὶν πτύςαι
διαρπάςονται πάντα, κἂν τετρωβόλους
καλῇς. (Δα.) ἔπαιζον, ὡς cκατοφάγος εἶ. (Cω.) πόλιν (475)
205 οἰκοῦντες . . . . cοι λήψομαι
cάριccαν. (Δο.) ἄπαγ᾽ ἐς κόρακας· ὡς εἴςειμ᾽ ἐγώ.
(Δω.) ἕως ἐοικὼς . . . . Cωςίας
. . . μένει. (Cω.) προλέγω cοι Δωρί, μέγα τί cοι κακόν
δώςω· cὺ τούτων γέγονας αἰτιωτάτη. (480)
(Δω.) οὕτως ὄναιο, λέγ᾽, ὅτι πρὸς γυναῖκά ποι
211 δείςαςα καταπέφευγε. (Cω.) πρὸς γυναῖκά ποι

199 suppl. Lef. **201** κρίνεις Leo, χαίνεις Sud. **202** οἱ τὰ πέλτ᾽ ἔχοντες Head.; cf. schol. Ar. Plu. 737 ὡς εἰ ἔλεγε πρὶν εἰπεῖν cε πέντε λόγους ἢ πρὶν πτύςαι **203** τετρωβόλους Ar. Croe. Head. K. **204** καλῇς Ar. Croe.; ὡς add. Head. Leo, cκατοφάγος τις Leeuw. **205** οἰκοῦντες Ὤχου καιομένην cου λήψομαι cάρκα Sud., οἰκοῦντος ὠχροῦ, καθὰ με⟨δεῖ⟩ cου λ. c. Schmidt, neutrum probo; coὶ δέψομαι Ro. **206** cάριccαν Wil.; ὡς K. Wil., τέως Leeuw., cύ· νῦν Ro. **207** ἕως — μένει Arnimium secutus Doridi dedi, (Δα.) ἕως ἔοικας παραμενεῖν. (Δω.) τί δὲ Cωςία; Leeuw., ἕως ἔοιχ᾽ ὁπλίςαι ποτ᾽ αὐτοὺς Cωςίας Sud. **208** μενεῖ Leo; προλέγω Ar., μέγα Ar. Wil.; (Cω.) cὺ μὲν εἰ πρόςει μοι, Δωρί Sud., qui Pataecum cum Doride colloquentem facit **209** δώςω K.; αἰτιωτάτη Lef. **210** sequentia secundum Leeuwenium distribui; οὕτως ὄναιο Hous. **211** sq. suppl. Hous. Leeuw. Sud.

...CACA : ΚΑΙΓΑΡΟΙΧΕΘ'ΩCΤΗΝΜΥΡΡΗΝ Ν
...ΓΕΙΤΟΝΟΥΤΩΜΟ.ΓΕΝΟΙΘ'ΑΒΟΥΛΟΜΑΙ :
.....ΙΠ'ΟΙΧΕΘ'ΟΥΤΟΜΕΛΗΜ'ΕCΤ'ΕΝΘΑ.Ε
215 ..Μ..ΟΙ..ΥΝ..ΝCΥΒΟΥΛΕΙΠ.........
ΑΠ..ΕΡΕ...ΝΑΙ...Λ...ΕΥΔΗΛ.....

desunt versus fere 60

Lips. 1 (NB V) ..ΕΙΘΕΝΗΚΕΙΧΡΗΜΑΤ'ΕΙΛΗΦΩCΕΜΟ.
ΠΙCΤΕΥΕΠΡΟΔΙΔΩCΙΝCΕΚΑΙΤΟCΤΡΑ..ΠΕΔΟ
ΚΑΘΕΥΔ'ΑΠΕΛΘΩΝΩΜΑΚΑΡΙΕΤΑCΜΑ.ΑC
220 .ΑΥΤΑCΕΑCΑC..ΧΫΓΙΑΙΝΕΙCCΟΙΛΑΛΩ
.ΗΤΟΝΜΕΘΥΕΙCΓΑ.: ΗΤΤΟΝΟ̒CΠΕΠΩΚΑΪCΩC
ΚΟΤΥΛΗΝΠΡΟΕΙΔΩCΠΑΝΤΑΤΑΥΘ'ΟΔΥCΤΥΧΗC
.ΗΡΩΝΤΕΜΑΥΤΟΝΕΙCΤΟΜΕΛΛΟΝ : ΕΥΛΕΓΕΙC
..ΙCΘΗΤΙΜΟΙ : ΤΙΔ'ΕCΤΙΝΟΚΕΛΕΥΕΙCΕΜΟΙ
225 ΟΡΘΩCΕΡΩΤΑΙCΝΥΝΕΓΩΔΗCΟΙΓ'ΕΡΩ
ΑΒΡΟΤΟΝΟΝΕΠΙCΗΜΗΝΟΝ : ΕΙCΩΤΟΥΤΟΝΙ
ΠΡΩΤΟΝΑΠΟΠΕΜΨΟΝΤΟΥCΤΕΠΑΙΔΑCΟΥCΑΓΕΙ
CΕΤΠΟΛΕΜΕΙC C
ΚΑΚΩCΔΙΟΙΚΕΙCΤΟΝΠΟΛΕΜΟΝΔΙΑΛΥΕΤΑΙ
..ΟΝΛΑΒΕΙΝΚΑΤΑΚΡΑΤΟC.ΟΥΤΟCΙΜΕΓΑΡ
E₁ (V) 230 Ο.ΑΤΑΙΚΟCΕΞΟΛΛΥCΙΝ : ΟΥΚΕCΘ'ΗΓΕΜΩΝ :
.ΡΟCΤΩΝΘΕΩΝΑΝΘΡΩΠ'ΑΠΕΛΘ' : ΑΠΕΡΧΟΜΑΙ :

212 .....CACA.ΚΑΙ Lef. **213** ..ΓΩ Lef. **214** initio desunt 4—5 litterae, ante ΙΠ vestigium lunulae vidi, quod ad C, Ε, Κ quadrat, ad Λ non item; ....ΕΙC.ΟΙ Lef.; ΕCΤΙΝ.... Lef. **215** ..Ν...ΟΙ.ΥΝ Lef. **216** ΑΠ..ΕΠΕ...ΝΑΙ......ΕΥΔΗ Lef. **221** Ο̒C correctum ex Ω̒C **228** primas litteras correctionis manus recentioris Wilcken dub. legit ΔΕΙ; ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ man. pr., C superscripsit corrector atramento fusco, ΑΙ tertia manus corr. in Ε **230** in L. initio O agnovit Wilcken; .....ΚΌCΜ'ΕΞ C, ...CΑΜ'ΕΞ Lef.; ΗΓΕΜ..L **231** .....ΩΝ C; ΘΡΩ.Α..Λ........L

---

213 suppl. Leo **214** ὅπερ εἶπον K., ὡc εἶπον Ro., ἔμ ἔλιπεν Leo **215** in fine παντελῶc Ro. **216** εὔδηλοc εἶ vel

δείcαcα; (Δω.) καὶ γὰρ οἴχεθ' ὡc τὴν Μυρρίνην
τὴν γείτον', οὕτω μοι γένοιθ' ἃ βούλομαι.
(Cω.) ὅπερ εἶ]πον, οἴχεθ' οὗ τὸ μέλημ' ἔcτ', ἐνθάδε. (485)
215 . . . . cὺ βούλει . . . .
. . . . εὔδηλ[οc εἶ
desunt versus fere 60
(Cω.) ἐκεῖθεν ἥκει χρήματ' εἰληφώc, ἐμοί
πίcτευε, προδίδωcίν cε καὶ τὸ cτρατόπεδον.
(Πα.) κάθευδ' ἀπελθὼν ὦ μακάριε τὰc μάχαc
220 ταύταc ἐάcαc· οὐχ ὑγιαίνειc. cοὶ λαλῶ·
νὴ τόν, μεθύειc γάρ. (Πο.) ἧττον ὃc πέπωκ' ἴcωc
κοτύληc προειδὼc πάντα ταῦθ' ὁ δυcτυχήc
τηρῶν τ' ἐμαυτὸν εἰc τὸ μέλλον. (Πα.) εὖ λέγειc,
224 πείcθητί μοι. (Πο.) τί δ' ἐcτὶν ὃ κελεύειc ἐμοί;
(Πα.) ὀρθῶc ἐρωτᾶιc νῦν· ἐγὼ δή cοί γ' ἐρῶ.
(Cω.) Ἁβρότονον ἐπιcήμηνον. (Πα.) εἴcω τουτονί
πρῶτον ἀπόπεμψον τούc τε παῖδαc οὓc ἄγει.
(Cω.) κακῶc διοικεῖc τὸν πόλεμον, διαλύcεται
δέον λαβεῖν κατὰ κράτοc. (Αβ.) οὑτοcί με γάρ
230 ὁ Πάταικοc ἐξόλλυcιν. (Cω.) οὐκ ἔcθ' ἡγεμών. (71)
(Πο.) πρὸc τῶν θεῶν, ἄνθρωπ', ἄπελθ'. (Αβ.) ἀπέρχομαι.

εὔδηλον ἦν K. **217—224** suppl. K.; Schmidt 218sq., 223 εὖ — μοι, 225, 226 εἴcω — ἄγει, 230 οὐκ — ἡγεμών Habrotono, 226 Ἁβ. ἐπ. Pataeco, 228 κακῶc — ἐξόλλυcιν Polemoni tribuit similiter Leeuw., sed 218sq. Sosiae, 226a et 228sq. Polemoni assignat, Ro. 219—221 Polemoni, 221—223 Sosiae dat, at μακάριε non quadrat in servum **222** initio ἧττον Sud.; κοτύληc K., πέπωκ', ἴcωc κοτύλην Ar. **226** Ἁβ. ἐπ. Sosiae tribuerunt Ar. Ro. **227** ἄγει Ar. Ro. Wil., ego olim ἄγειc **228—230** quae Arnim Habrotono tribuit, ego dedi Sosiae et vice versa; omnia inde a κακῶc usque ad ἡγεμών Sosiae dat Ro., idem praefert πολεμεῖc cύ et διαλύεται **229** suppl. K.; ἀπέρχομαι — τί cοι Sosiae dat Ro., quem secutus 232—235 antea Polemoni tributa iam Sosiae assignavi.

ѠΜΗΝϹΕΠΟΙΗϹΕΙΝΤΙ·ΚΑΙΓΑΡΑΒΡΟΤΟΝΟΝ
.ΧΕΙϹΤΙΠΡΟϹΠΟΛΙΟΚΡΙΑΝϹΥΧΡΗϹΙΜΟΝ
ΔΥΝΑϹΑΙΤ'ΑΝΑΒΑΙΝΕΙΝΠΕΡΙΚΑΘΗϹΘΑΙΠΟΙϹΤΡΕΦΕΙ
235 ΛΑΙΚΑϹΤΡΙ'ΗϹΧΥΝΘΗϹ·ΜΕΛΕΙΤΟΥΤѠΝΤΙϹΟΙ:
ΕΙΜΕΝΤΙΤΟΙΟΥΤ'ΗΝΠΟΛΕΜѠΝΟΙΟΝΦΑΤΕ
ΥΜΕΙϹΤΟΓΕΓΟΝΟϹΚΑΙΓΑΜΕΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑϹΟΥ:
ΟΙΟΝΛΕΓΕΙϹΠΑΤΑΙΚΕ·ΔΙΑΦΕΡΕΙΔΕΤΙ
ΕΓѠΓΑΜΕΤΗΝΝΕΝΟΜΙΚΑΤΑΥΤΗΝ:ΜΗΒΟΑ
240 ΤΙϹΕϹΘ'ΟΔΟΥϹ:ΕΜΟΙΤΙϹΑΥΤΗ:ΠΑΝΥΚΑΛѠϹ
ΗΡΕϹΚΕϹΑΥΤΗΤΑΧΑ..ѠϹΝΥΝΔ'ΟΥΚΕΤΙ
ΑΠΕΛΗΛΥΘΕ..ΟΥΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝϹΟΥΧΡѠΜΕΝΟΥ
ΑΥΤΗ:ΤΙΦΗϹΟΥΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝΤΟΥΤΙΜΕΤѠΝ
ΠΑΝΤѠΝΛΕΛΥΠΗΚΑϹΜΑΛΙϹΤΕΙΠѠΝ:ΕΡΕΙϹ
245 ΤΟΥΤ'ΟΙΔ'ΑΚΡΙΒѠϹѠϹΘ'ΟΜΕΝΝΥΝΙΠΟΕΙϹ
ΑΠΟΠΛΗΚΤΟΝΕϹΤΙ·ΠΟΙΦΕΡΕΙΓΑΡ·ΗΤΙΝΑ
Lips. 2 (ΝΓ, R) ΑΞѠΝΕΑΥΤΗϹΕϹΤ'ΕΚΕΙΝΗΚΥΡΙΑ·
ΛΟΙΠΟΝΤΟΠΕΙΘΕΙΝΤѠΚΑΚѠϹΔΙΑΚΕΙΜΕΝѠ
ΕΡѠΝΤΙΤ'ΕϹΤΙΝ:ΟΔΕΔΙΕΦΘΑΡΚѾϹΕΜΟΥ
250 ΑΠΟΝΤΟϹΑΥΤΗΝΟΥΚΑΔΙΚΕΙΜ':ѠϹΤ'ΕΓΚΑΛΕΙΝ
ΑΔΙΚΕΙϹ'ΕΚΕΙΝΟϹΑΝΠΟΤ'ΕΛΘΗϹΕΙϹΛΟΓΟΥϹ
ΕΙΔ'ΕΚΒΙΑϹΕΙΔΙΚΗΝΟΦΛΗϹΕΙϹ·ΟΥΚΕΧΕΙ
ΤΙΜѠΡΙΑΝΓΑΡΤΑΔΙΚΗΜ·ΕΓΚΛΗΜΑΔΕ:

232 ....ϹΕ C; punctum post ΤΙ om. L.; ΚΑΙΓΑ........ΟΝ L **233** .....ΤΙ C; Χ....ΜΟΝ L **234** .....ΑΙΤ' C, ...ΔΥϹ' Lef.; ΠΟΙϹ.....L **235** ...ΚΑϹ C; punctum post ΗϹΧΥΝΘΗϹ om. L; ΤΙϹΟ. L **236** ..ΜΕΝΤΙ C, ..ΔΕΝΤΙ Lef., ΕΙΜΕΝΤΡ.....Τ' L; ΗΝѠ C, ΗΝΠ.Λ L; paragraphum sub versu addit C **237** ΤΟΓ...ΝΟϹ L **238** Γ...ΠΑΤΑ....ΙΑ L **240** ΟΔΟ...Μ.ΙΤΙϹΑΥΤΗ C **241** ΗΡΕ.....ΥΤΗ L; ΤΑΧΑ....Ϲ C, ΤΑΧΑ..ѠϹ L **242** ΛΥΘ'ΟΥ C, ΛΥΘΕ....ΚΑΤ. L **243** ΑΥΤΗΤΙΦ....ΚΑΤΑ L **244** in C potius ΕΡΑΙϹ legi, at ΕΡΕΙϹ quod Lef. legit, in L certum est **245** .Ο..ΟΙ......ϹѠϹΘ L;

(Cω.) ᾤμην cε ποιήcειν τι· καὶ γὰρ Ἁβρότονον
ἔχειc τι πρὸc πολιορκίαν cὺ χρήcιμον·
δύναcαι τ' ἀναβαίνειν, περικαθῆcθαι. ποῖ cτρέφει (75)
235 λαικάcτρι'; ᾐcχύνθηc; μέλει τούτων τί cοι;
(Πα.) εἰ μέν τι τοιοῦτ' ἦν Πολέμων, οἷόν φατε
ὑμεῖc τὸ γεγονόc, καὶ γαμετὴν γυναῖκά cου —
(Πο.) οἷον λέγειc Πάταικε· διαφέρει δὲ τί;
ἐγὼ γαμετὴν νενόμικα ταύτην. (Πα.) μὴ βόα· (80)
240 τίc ἐcθ' ὁ δούc; (Πο.) ἐμοὶ τίc; αὐτή. (Πα.) πάνυ καλῶc.
ἤρεcκεc αὐτῇ τάχα τέωc, νῦν δ' οὐκέτι·
ἀπελήλυθεν δ' οὐ κατὰ τρόπον cου χρωμένου
αὐτῇ. (Πο.) τί φῄc; οὐ κατὰ τρόπον; τουτί με τῶν
πάντων λελύπηκαc μάλιcτ' εἰπών. (Πα.) ἐρεῖc, (85)
245 τοῦτ' οἶδ' ἀκριβῶc, ὡc ὃ μὲν νυνὶ ποεῖc
ἀπόπληκτόν ἐcτι. ποῖ φέρει γάρ, ἢ τίνα
ἄξων; ἑαυτῆc ἐcτ' ἐκείνη κυρία,
λοιπὸν τὸ πείθειν τῷ κακῶc διακειμένῳ
ἐρῶντί τ' ἐcτίν. (Πο.) ὁ δὲ διεφθαρκὼc ἐμοῦ (90)
250 ἀπόντοc αὐτὴν οὐκ ἀδικεῖ μ'; (Πα.) ὥcτ' ἐγκαλεῖν
ἀδικεῖ c' ἐκεῖνοc, ἄν ποτ' ἔλθῃc εἰc λόγουc·
εἰ δ' ἐκβιάcει, δίκην ὀφλήcειc· οὐκ ἔχει
τιμωρίαν γὰρ τἀδίκημ', ἔγκλημα δέ.

241 τέωc Wil. **242** ἀπελήλυθεν δ' οὐ Leeuw., ἀπελήλυθ' οὖν οὐ K. Leo Rich. Wil. **243** αὐτή mavult Wil. **244** ἐρᾷc· Leeuw. **245** ὡc Wil.

Π.ΙΕΙϹ L **246** ....ΛΗΚΤΟ.....ΠΟΙ L, ΠΟΥ C **247** ΚΥΡΙΑ sine puncto C **248** ΛΟΙΠ.Ν L **249** ΕΡΩΝ..Τ' L; ΔΙΕΦΘΑΡΚὼϹ accentum in L addidit man. rec. **250** ΑΠΟ..ΟϹ L; ΑΔΙ-.ΕΙΜΕ: L; ΕΓΚΑ.... L **251** ΑΔΙΚΕ.Ϲ' L; ᾼΝ circumflexum fort. add. man. rec. L **252** ΕΙΔ.ΚΒ L; ΟΦΛ.ϹΕΙϹ· punctum addit L **253** ΚΗΜ·.....ΜΑ C

ΟΥΔ’ΑΡΑΝΥΝ : ΟΥΔ’ΑΡΑΝΥΝ : ΟΥΚΟΙΔΟΤΙ
255 ΛЄΓωΜΑΤΗΝΔΗΜΗΤΡΑΠΛΗΝΑΠΑΓΞΟΜΑΙ
ΓΛΥΚЄΡΑΜЄΚΑΤΑΛЄΛΟΙΠЄΚΑΤΑΛЄΛΟΙΠЄΜЄ
ΓΛΥΚЄΡΑΠΑΤΑΙΚ’· ΑΛΛ’ЄΙΠЄΡΟΥΤωCΟΙΔΟΚЄΙ
ΠΡΑΤΤЄΙΝCΥΝΉΘΗCῆCΘΑΓΑΡΚΑῚΠΟΛΛΆΚΙC
ΛЄΛΆΛΗΚΑCΑΥΤῆΙΠΡΌΤЄΡΟΝЄΛΘὼΝΔΙΑΛЄΓΟΥ
260 ΠΡЄCΒЄΥCΟΝΪΚЄΤЄΥωCЄ : ΤΟΥΤΟΜΟΙΔΟΚЄῖC ΠΑΤ/
ΟΡᾶCΠΟЄῖΝ : ΔΥΝΑCΑΙΔЄΔΉΠΟΥΘЄΝΛЄΓЄΙΝ ΠΟΛ/
ΠΆΤΑΙΚЄ : ΜЄΤΡΙωC : ΑΛΛΑΜΗΝΠΆΤΑΙΚЄΔЄΙ
ΑΫΤΗCΤΙΝῊCωΤΗΡΙΑΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟC
ЄΓὼΓΑΡЄἸΤΙΠώΠΟΤ’ΗΔΙΚΗΧ’ὍΛωC
E_4 (R) ЄΙΜΗΔΙΑΤЄΛωΠΑΝΤΑΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜЄΝΟC :
266 ΤΟΝΚΟCΜΟΝΑΥΤΗCЄΙΘЄωΡΗCΑΙC : ΚΑΛωC
ЄΧЄΙ : ΘЄώΡΗCΟΝΠΆΤΑΙΚЄΠΡΟCΘЄωΝ·
ΜΑΛΛΟΝΜ’ЄΛЄΗCЄΙC : ωΠΌCΙΔΟ . . . ЄΥΡ’ΪΘΙ
ЄΝΔΥΜΑΘ’ΟἹ’ΟΙΑΔЄΦΑΙΝЄΘΗΝΙΚ’ΑΝ
270 ΛΆΒΗΤΙΤΟΥΤωΝΟΥΓΑΡЄΟΡΑΚЄΙCΪCωC·
ΠΑΤ/ ЄΓωΓЄ : ΚΑῚΓΑΡΤΟΜЄΓЄΘΟCΔΗΠΟΥΘЄΝΗ
ΑΞΙΟΝΪΔЄῖΝΑΛΛΑΤΙΦЄΡωΝΥΝЄΙCΜЄCΟΝ
ΤΟΜЄΓЄΘΟC· ЄΜΒΡΟΝΤΗΤΟCΥΠЄΡΑΛΛωΝΛΑΛω

254 paragraphum sub versu omittit C **255** ΑΓΞΟΜ . . L **256** ΛΟΙ . Є · C, punctum omittit L; ΛЄ . . . ΠЄΜЄ L **257** ΠΑΤΑΙΚЄ· L; punctum deest in C; ΟΥΤ . . . . ΔΟΚЄ. L **258** omnes accentus et spiritus in v. 258—280 in C man. rec. pallido atramento addidit; ΠΟΛΛ . . . . L **259** ΑΥΤΗΙ iota in utroque codice minusculum; ΔΙΑΛ . . . . L **260** ΠΡЄ . ΒЄΥC . . L; ΤΟΜΟ . . . . . . L; personarum notae non exstant in L **261** ΟΡΑ . . Π L; ΛЄΓ . . L **262** ΠΑΤ . . . . C L; ΚЄ . . L; paragraphus sub versu deest in C **263** C . . . . . ωΤ L **264** ЄΙ . Ι L; ΗΔΙΚΗΚ’ L, corr. man. rec. **265** ΜЄΝ . . C **266** ЄΙ . ЄωΡ L; CΑΙC . . . . . C **267** ΠΡΟ . . . . C; paragraphus huic versui subscripta in L obeli formam habet >— **268** ωΠΌCΙΔ . . . . C, ωΠΆΡ . . . Lef.

(Πο.) οὐδ' ἄρα νῦν; (Πα.) οὐδ' ἄρα νῦν. (Πο.) οὐκ οἶδ' ὅ τι (95)
255 λέγω, μὰ τὴν Δήμητρα, πλὴν ἀπάγξομαι.
Γλυκέρα με καταλέλοιπε, καταλέλοιπέ με
Γλυκέρα, Πάταικ'· ἀλλ' εἴπερ οὕτω coι δοκεῖ
πράττειν, cυνήθης ἦcθα γὰρ καὶ πολλάκις
λελάληκας αὐτῆι πρότερον, ἐλθὼν διαλέγου, (100)
260 πρέcβευcον, ἱκετεύω cε. Πα. τοῦτό μοι δοκεῖ,
ὁρᾶιc, ποεῖν. Πο. δύναcαι δὲ δήπουθεν λέγειν
Πάταικε; (Πα.) μετρίωc. (Πο.) ἀλλὰ μὴν Πάταικε δεῖ·
αὕτη 'cτὶν ἡ cωτηρία τοῦ πράγματοc.
ἐγὼ γὰρ εἴ τι πώποτ' ἠδίκηχ' ὅλωc — (105)
265 εἰ μὴ διατελῶ πάντα φιλοτιμούμενοc.
τὸν κόcμον αὐτῆc εἰ θεωρήcαιc. (Πα.) καλῶc
ἔχει. (Πο.) θεώρηcον Πάταικε, πρὸc θεῶν·
μᾶλλόν μ' ἐλεήcειc. (Πα.) ὦ Πόcειδον. (Πο.) δεῦρ' ἴθι,
ἐνδύμαθ' οἷ', οἷα δὲ φαίνεθ' ἡνίκ' ἂν (110)
270 λάβῃ τι τούτων· οὐ γὰρ ἑοράκειc ἴcωc.
Πατ. ἔγωγε. (Πο.) καὶ γὰρ τὸ μέγεθοc δήπουθεν ἦν
ἄξιον ἰδεῖν. ἀλλὰ τί φέρω νῦν εἰc μέcον
τὸ μέγεθοc, ἐμβρόντητοc, ὑπὲρ ἄλλων λαλῶν.

260 δοκεῖ Croi. Herw., δοκεῖc ὀρθῶc Leo **262** μετρίωc Polemoni continuavit Rich.

---

269 ΕΝΔΥΜΑΤΑΟΙΑ L, in ΕΝΔΥΜΑΘ'ΟΙΑ corr. man. rec.; ΟΙΑΔ'Ε Lef.; ΗΝΙΚ'Α. C **270** ΕΟΡΑΚΕΙC L, ω superscripsit man rec., ΕωΡΑΚΕΙCΙ̣C̣ω̣ C **271** Ε.ωΓΕ: L, ΕΓωΓ:, Γ corr. ex C C; ΜΕ..ΘΟC L; ΘΕΝ⁻. L, ΘΕΝ͂Η. C **272** Τ.ΦΕ̣..ΝΥ-ΝΕ̣!.....Ο L **273** post ΜΕΓΕΘΟC punctum om. C; ΤΟC..ΕΡ L; ΛΑΛω̄ lineola pallidiore atramento superscripta L.

ΜΑΤΟΝΔΙ'ΟΥΔ'ἙΝ : ΟΥΓᾺΡΑΛΛΑΔΕΙΓΕϹΕ
275 ΪΔΕΙΝΒΆΔΙΖΕΔΕΫ̃ΡΟ : ΠΆΡΑΓ' ΕΙϹΈΡΧΟΜΑΙ :
ΟΥΚΕΙϹΦΘΕΡΕῖϹΘΕΘΑΤΤΟΝΫΜΕ͂ΙϹΕΚΠΟΔΩ͂
ΛΌΓΧΑϹΕΧΌΝΤΕϹΕΚΠΕΠΗΔΗΚΑϹΙΜΟΙ
ΟΥΚᾺΝΔΎΝΑΙΝΤΟΔ' ΑΝΕΞΕΛΕΙΝΝΕΟΤΤΙᾺΝ
ΧΕΛΙΔΌΝΩΝΟΙΟΙΠΑΡῈΙϹ'ΟΙΒΆϹΚΑΝΟΙ
280 ΑΛΛΑΞΕΝΟΥϹΦΉϹ'ΕΙΧΟΝΕΙϹΙΔ'ΟΙΞΕΝΟΙ
ΟΙΠΕΡΙΒΟΗΤΟΙϹΩϹΙΑϹΕΙϹΟΥΤΟϹΙ·
ΠΟΛΛΩΝΓΕΓΟΝΟΤΩΝΑΘΛΙΩΝΚΑΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟ̄
ΤΟΝΝΥΝΦΟΡΑΓΑΡΓΕΓΟΝΕΤΟΥΤΟΥΝΥΝΚΑΛΗ
ΕΝΑΠΑϹΙΤΟΙϹΕΛΛΗϹΙ·ΔΙΟΤΙΔΗΠΟΤΕ
285 ΟΥΔΕΝΑΝΟΜΙΖΩΤΩΝΤΟϹΟΥΤΩΝΑΘΛΙΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΝΟΥΤΩϹΩϹΕΜΑΥΤΟΝΖΗΝΕΓΩ
ΩϹΓΑΡΤΑΧ.ϹΤ'ΕỊϹΗΛΘΟΝΟΥΔΕΝΩΝΑΕΙ
ΕΙΩΘ'.ΠỌΙΟΥΝ̣ΟΥΔΕΠΡῸϹΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
ΕΙϹΗΛΘ.ΝΟΥΤΩΝΕΝΔΟΝΕΚΑΛΕϹ'ΟΥΔΕΝΑ
290 ΠΡΟϹΕΜΑΥΤΟΝΑΛΛ'ΕΙϹΟΙΚΟΝΤΙΝΕΛΘΩΝΕΚΠΟΔΩ͂
ΕΝΤΑΥΘΑΚ.ΤΕΚ.ΙΜΗΝϹΥΝΕϹΤΗΚΩϹΠΑΝΥ
ΤΟΝΔΑΟΝΕΙϹΠΕΜΠΩΔΕΔΗΛΩϹΟΝΘ'ΟΤΙ
ΗΚΩΤΟϹΟΥΤΟΝΑΥΤΟΠΡΟϹΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
ΟΥΤΟϹΜΕΝΟΥΝΜΙΚΡΟΝΤΙΦΡΟΝΤΙϹΑϹΕΜΟΥ
295 ΑΡΙϹΤΟΝΑΥΤΟΙϹΚΑΤΑΛΑΒΩΝΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΕΓΕΜΙΖΕΝΑΥΤΟΝΕΝΔΕΤΟΥΤΩΤΩΧΡΟΝΩ
ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟϹΠΡΟϹΕΜΑΥΤΟΝΕΛΕΓΟΝ·ΑΥΤΙΚΑ
ΠΡΟϹΕΙϹΙΝΗΜΗΤΗΡΑΓΓΕΛΟΥϹΑΜΟΙ

274 ΟΥΔΕΝ L, ΟΥΔ'ἙΝ C; ΑΛ..Δ̣ΕΙΓΕϹΕ L, ΑΛΛΑΔΕΙΠΤΆΤΑΙΚΕϹΕ C **275** ΠΑΡΑ....ΕΡ L, ΠΑΡΑΓ' C, ΠΑΡΑϹ' Lef., coronidem sub versu in C addidit man. rec. **276** ΘΑΤΤ...Μ L **277** ΕΚΠΕ̣...ΗΚΑϹΙ.Ο. L versus ultimus chartae Lipsiensis **282** ΑΘΛΙΩΝ Ri., .ΕΝΩΝ Lef. K. **294** ΑΥΤΟϹ Lef., mihi littera prima mutilata potius Ο videbatur esse

(Πα.) μὰ τὸν Δί' οὐδέν. (Πο.) οὐ γάρ; ἀλλὰ δεῖ γέ ϲε (115)
275 ἰδεῖν, βάδιζε δεῦρο. (Πα.) πάραγ', εἰϲέρχομαι.
(Μο.) οὐκ εἰϲφθερεῖϲθε θᾶττον ὑμεῖϲ ἐκποδών; —
λόγχαϲ ἔχοντεϲ ἐκπεπηδήκαϲί μοι,
οὐκ ἂν δύναιντο δ' ἐξελεῖν νεοττιάν
χελιδόνων, οἷοι πάρειϲ' οἱ βάϲκανοι· (120)
280 ἀλλὰ ξένουϲ, φήϲ', εἶχον· εἰϲὶ δ' οἱ ξένοι
οἱ περιβόητοι Cωϲίαϲ εἷϲ οὑτοϲί.
πολλῶν γεγονότων ἀθλίων κατὰ τὸν χρόνον
τὸν νῦν — φορὰ γὰρ γέγονε τούτου νῦν καλή
ἐν ἅπαϲι τοῖϲ Ἕλληϲι δι' ὅτι δή ποτε — (125)
285 οὐδένα νομίζω τῶν τοϲούτων ἄθλιον
ἄνθρωπον οὕτωϲ ὡϲ ἐμαυτὸν ζῆν ἐγώ.
ὡϲ γὰρ τάχιϲτ' εἰϲῆλθον, οὐδὲν ὧν ἀεί
εἴωθ' ἐποίουν, οὐδὲ πρὸϲ τὴν μητέρα
εἰϲῆλθον, οὐ τῶν ἔνδον ἐκάλεϲ' οὐδένα (130)
290 πρὸϲ ἐμαυτόν, ἀλλ' εἰϲ οἶκον ἐλθὼν ἐκποδών
ἐνταῦθα κατεκείμην ϲυνεϲτηκὼϲ πάνυ.
τὸν Δᾶον εἰϲπέμπω δὲ δηλώϲονθ' ὅτι
ἥκω, τοϲοῦτον αὐτό, πρὸϲ τὴν μητέρα.
οὗτοϲ μὲν οὖν μικρόν τι φροντίϲαϲ ἐμοῦ (135)
295 ἄριϲτον αὐτοῖϲ καταλαβὼν προϲκείμενον
ἐγέμιζεν αὑτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ
κατακείμενοϲ πρὸϲ ἐμαυτὸν ἔλεγον· „αὐτίκα
πρόϲειϲιν ἡ μήτηρ ἀπαγγελοῦϲά μοι

278 ἂν post δ' deleverunt Croe. K. Leo Wil., νεοττιὰν δ' οὐκ ἂν δύναιντ' ἂν ἐξελεῖν Head. **279** malim οἷοίπέρ εἰϲ' **284** Ioan. Philop. in Aristot. Meteor. p. 94 Hayd. = fr. 872 K. τὸ γὰρ πολλοὺϲ γεγονέναι καρποὺϲ φορὰν καρπῶν λέγομεν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων ὁμοίωϲ. Μένανδροϲ „φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε καλή, δι' ὅτι δή ποτε“ **290** τιν' post οἶκον delevit Lef. **294** οὗτοϲ Leo **298** ἀπαγγελοῦϲα Croe. Sud.

ΠΑΡΑΤΗϹΕΡΩΜΕΝΗϹΕΦΟΙϹΑΝΦΗϹΙΜΟΙ
300 ΕΙϹΤΑΥΤΟΝΕΛΘΕΙΝΑΥΤΟϹΕΜΕΛΕΓΩΝΛΟΓΟΝ
desunt versus fere 160
K_2(V) ....ΗΤΕΡ'ΑΥΤΟΥΦ....ΟΥ
........ΤΑΦΥΓΟΥϹ'ΕΔΥΝΑΜΗΝ·ΟΥϹΚΟΠΕΙϹ
..ΑΜΕΛ...ΓΥΝΑΙΚΑΚΑΤΕΜΕΓΑΡΠΑΝΥ
.ΓΟΝΟΥ.....ΑΟΥΤΟΥΤ'ΕΤΑΙΡΑΝΔ'ΪΝΑΜ'ΕΧΗΙ
305 ΕΙΤ'ΟΥΛΑΘΕΙΝΤΟΥΤΟΥϹΑΝΕϹΠΕΥΔΟΝΤΑΛΑΝ·
ΑΥΤΟϹ.ΕΚΕΙΝΟϹΑΛΛ'ΪΤΑΜΩϹΕΙϹΤΑΥΤΟΜΕ
ΤΩΠΑΤΡΙΚΑΤΕϹΤΗϹ'ΕΙΛΟΜΗΝΔ'ΟΥΤΩϹΕΓ.
ΑΦΡΟΝΩϹΕΧΕΙΝΕΧΘΡΑΝΤΕΠΡΑΤ.....
ΫΜΙΝΘ'ΫΠΟΝΟΙΑΝΚΑΤΑΛΙΠΕΙΝ......
310 ΗΝΕΞΑ.ΕΙΨΑΙϹΟΥΚΕΤ'ΟΥΔ'ΑΙϹΧ.....
ΠΑΤΑΙΚΕΚΑΙϹΥΤΑΥΤΑϹΥΜΠΕΠ........
ΗΛΘΕϹΤΟΪΑΥΤΗΝΘ'ΥΠΕΛΑΒΕϹ.......
ΜΗΔΗ.ΕΝΟΙΤ'ΩΖΕΥΠΟΛΥ.........
ΔΕΙΞΑΙϹΑΛΗΘΩϹΟΝΤ'ΕΓΩ.........
315 ΑΛΛ'ΑΠΙΘΙΜΗΔΕΝΗΤΤΟΝ........
ΫΒΡΙΖΕΤΩΤΟΛΟΙΠΟΝ : ΟΥ..........
ΓΕΓ.ΝΕΤΟΔΕΙΝΟΝ : ΑΝΟϹ..........
Ο.......ΑΝΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ..........
desunt versus fere 16

quamquam margo folii neque ab inferiore neque a superiore parte servatus est, tamen v. 318 ultimum fuisse paginae mihi satis certum videbatur, id quod charta denuo examinata plane comprobat Ricci, idem paullo cautius affirmat Zucker. **301** in fine legi ΟΥ vel ΟϹ vel ΟΝ, Φ...Ε. Lef. **302** initio desunt 8 vel 9 litterae **305** initio potius una quam duae litterae deesse mihi videbantur, inter ΟΥ et Α potius 5 quam litterae desunt, ΟΥ....Α Lef. **308** in fine Τ vel Γ, vix Ο **318** inter Ο et Α desunt 6 vel 7 litterae

300 ἐμελέτων Head. **301** τί δ' ἐκτελεῖν | ἔγωγε πρὸς τὴν μητέρ αὐτοῦ, φρόντισον Sud., idem olim in fine suppl. φερομένη quod multis placuit; antecessisse haec fere putat Leeuw.:

παρὰ τῆc ἐρωμένηc, ἐφ' οἷc ἂν φηcί μοι (140)
300 εἰc ταὐτὸν ἐλθεῖν." αὐτὸc ἐμελέτων λόγον
desunt versus fere 160
(Γλ.) .... πρὸc τὴν μητέρ' αὐτοῦ ....
ἐνταῦθα κα]ταφυγοῦc' ἐδυνάμην; οὐ, cκοπεῖc,
ἵνα με λάβῃ γυναῖκα — κατ' ἐμὲ γὰρ πάνυ
γέγον' οὗτοc, — ἀλλ' οὐ τοῦθ', ἑταίραν δ' ἵνα μ' ἔχηι;
305 εἶτ' οὐ λαθεῖν τούτουc ἂν ἔcπευδον τάλαν (165)
αὐτόc τ' ἐκεῖνοc; ἀλλ' ἰταμῶc εἰc ταὐτό με
τῷ πατρὶ κατέcτηc'. εἱλόμην δ' οὕτωc ἐγώ
ἀφρόνωc ἔχειν ἔχθραν τε πράτ[τειν Μυρρίνηc
ὑμῖν θ' ὑπόνοιαν καταλιπεῖν [ἀκοcμίαc,
310 ἣν ἐξαλείψαc' οὐκέτ' οὐδ' αἰcχ[ύνομαι. (170)
Πάταικε καὶ cὺ ταῦτα cυμπεπειcμένοc
ἦλθεc τοιαύτην θ' ὑπέλαβέc [με γεγονέναι;
(Πα.) μὴ δὴ γένοιτ', ὦ Ζεῦ πολυ[τίμητ', ἄδικα δέ
δείξαιc ἀληθῶc ὄντ'· ἐγὼ [μὲν πείθομαι.
315 ἀλλ' ἄπιθι μηδὲν ἧττον. (Γλ.) [εἰc ἄλλαc κόμαc (175)
ὑβριζέτω τὸ λοιπόν. (Πα.) οὐ [προαίρετον
γέγονε τὸ δεινόν. (Γλ.) ἀνοc[ίωc ἐκάκωcέ με
ὁ [cοβαρόc]. ἂν θεράπαιναν [οἰηθῇ μ' ἔχειν
desunt versus fere 16

κερδαίνειν δὲ νῦν οὕτωc τί **302** ἐνταῦθα K., Πάταικε Sud.; καταφυγοῦc' Leo; post οὐ distinxerunt Ar. Ro. **303** suppl. Sud. **304** γέγον' οὗτοc Sud. Wil., φρονοῦcιν Leeuw.; ἀλλ' Leeuw., εἶτα Sud. **306** τ' Leo, δ' Lef., γ' Ro. **308** πράττειν Wil. Schmidt, ἐχθράν τε πρᾶξιν ἐκτελεῖν Ro., Μυρρίνηc K. **309** ἀκοcμίαc K., πανουργίαc Croe., αἰcχρὰν ἐμοῦ Leo, οἵαν πάλιν Sud. **310** ἐξαλείψαc' Wil., ἣν ἐξαλείψαcθ' Sud.; αἰcχύνομαι Leo, αἰcχύνεται Sud., αἰcχρᾷ δίκῃ Ro. **311** suppl. Sud. **312** με γεγονέναι K., δεῖν καταγαγεῖν Sud., πονηρίαν Ro. **313** πολυτίμητ' Lef.; ἄδικα δέ Wil., ἄνδρα δέ Sud. **314** suppl. Wil., ἐγῷδ' ὅτι c' ἠδίκει Sud. **315—318** suppl. K.; ἀλλ' — ἧττον Pataeco continuavit Sud.; post 318 tale aliquid fuisse puto ἴcτω γεγονυῖαν μ' ἐξ ἐλευθέρου πατρόc

K₁ (R) Ϲ.........ΛΑ........................

320 ΤΟΥΜΟΥΠΑΤΡΟϹΚΑΙΜΗΤΡΟϹΕΙ..........

ΑΕΙΠΑΡΕΜΑΥΤΗΤΑΥΤΑΚΑΙΤΗΡ....ΙΟΥΝ

ΒΟΥΛΕΙ : ΚΟΜΙϹΑϹΘΑΙΤΑΥΤ'.....ΙΩΚΑϹϹ...

ΚΟΜΙΔΗΤΟΝΑΝΘΡΩΠΟΝΤΙΒΟΥΛΕΙΦΙΛΤΑΤΗ

ΔΙΑϹΟΥΓΕΝΕϹΘΩΤΟΥΤΟΜ...ΡΑΧΘ.ϹΕΤΑΙ

325 ΤΟΥΤΟΓΕΛΟΙΟΝΑΛΛ'ΫΠΕΡΠΑΝΤΩΝ.ΧΡΗΝ

...ΝϹ' : ΕΓΩΔΑΤΑΜ'ΑΡΙϹΤ' : ΟΥΤΩϹΕΧΕΙϹ ΠΑΤ/

.......ΕΡΑΠΑΙΝΩΝΟΙΔΕΤΑΥΤ'ΟΠΟ.ϹΤΙϹΟΙ·

.....ϹΟΙΔΕ : ΚΑΛΕϹΑΤΩΤΗΝΔΩΡΙΔΑ

.....Ϲ : ΑΛΛ'ΟΜΩϹΓΛΥΚΕΡΑΠΡΟϹΤΩΝΘΕΩ̄

330 .....ΡΕ..'ΕΦΟΙϹΝΥΝΙΛΟΓΟϹΓΕΓΩΛΕΓΩ·

............ΩΚΕΚΤΗΜΕΝΗ : ΔΩΡ/

........ΟΙΟΝΤΟΚΑΚΟΝ : ΕΞΕΝΕΓΚΕΜΟΙ

.........'ΕΞΩΔΩΡΙΤΗΝΤΑΠΟΙΚΙΛΑ

...........ΕΙΔΙ'·ΗΝΔΕΔΩΚΑϹΟΙ

335 ....ΛΥΕΙϹΑΘΛΙΑ : ΠΕΠΟΝΘΑΤΙ ΠΑΤ/

320 ultima litttera Κ fuisse potest **322** apostrophus post ΤΑΥΤ' incerta; inter ΤΑΥΤ' et Ω desunt fere 6 litterae, quarum ultima fortasse Ν erat; in fine ϹϹ (ϹΘ, ϹΕ) **323** post ΑΝΘΡΩΠΟΝ fortasse man. rec. pallido atramento punctum supra lineam posuit; ΛΕ..ΦΙΛ Lef. **324** Μ....ΡΑΧΟ..ϹΕΤΑΙ Lef. **326** ....Ϲ' Lef. **330** ΡΕ valde dubia; ΓΟϹΔΕΓΩ Lef., videtur scriba ΛΕΓΩ in ΓΕΓΩ correxisse **334** ΗΔΙ' Lef. **335** ΔΙΕΙϹ Lef.

---

320 suppl. Leeuw.; in sequentibus versibus distribuendis plerumque Wilamowitzium secutus sum; similiter disposuerat Sud., qui iam aliter iudicat; omnia usque ad 323 τί βούλει Glycerae continuat Leeuw. **322** κομίϲαϲθαι ταῦτ' Pataeco dant Leo Sud.; ἐπέγνωκαϲ θραϲύν vel ϲφοδρόν Wil., qui ἐπέγνωκαϲ — φιλτάτη Pataeco dat, ἐπέγνωκαϲ ϲαφῶϲ Croe., ϲύ γ' οὖν Ro. qui haec verba Moschioni dat, ἴθ' ἔγνωκαϲ ϲύγε Sud. **324** μοι Lef., μῶν Sud.; πραχθήϲεται Eit. Rich. Sud. **325** τό addiderunt Rich.

(Γλ.) . . . .

320 τοὐμοῦ πατρὸς καὶ μητρός, ἐκέλευσεν δ' ἔχειν
ἀεὶ παρ' ἐμαυτῇ ταῦτα καὶ τηρεῖν. (Πα.) τί οὖν
βούλει; (Γλ.) κομίσασθαι ταῦτ'. [ἐπέγν]ωκα[ς σφοδρόν (145)
κομιδῇ τὸν ἄνθρωπον. (Πα.) τί βούλει φιλτάτη;
(Γλ.) διὰ σοῦ γενέσθω τοῦτό μοι. (Πα.) πραχθήσεται
325 τοῦτο τὸ γέλοιον. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων ἐχρῆν
ἥκει]ν σ'. (Γλ.) ἐγῷδα τἄμ' ἄρισθ'. (Πα.) οὕτως ἔχεις.
τίς τῶν θεραπαινῶν οἶδε ταῦθ' ὅπου 'στί σοι; (150)
(Γλ.) ἡ Δωρὶς οἶδε. (Πα.) καλεσάτω τὴν Δωρίδα
ἔξω τις. ἀλλ' ὅμως Γλυκέρα, πρὸς τῶν θεῶν,
330 διαλλάγηθ]', ἐφ' οἷς λόγοις ἐγὼ λέγω.
(Δω.) . . . . ὦ κεκτημένη.
τί δ' ἔστι; π]οῖον τὸ κακόν; (Γλ.) ἐξένεγκέ μοι (155)
τὴν κοιτίδ' ἔξω τὴν τὰ ποικίλα
ἔχουσαν ἱματίδι', ἣν δέδωκά σοι
335 τηρεῖν. τί ἀ]λύεις ἀθλία; (Πα.) πέπονθά τι,

Sud.[1], γε Head. Leo, τουτί Croe. Leeuw. Sud.[2] qui γέλοιον Glycerae dat; ἀλλ' — σ' Glycerae continuat Leeuw. **326** ἥκειν K., ποεῖν Ell. Leo, ὁρᾶν Ell. Head., τιμᾶν Leeuw., ἡμῶν — Sud.; ἔχει Leeuw. **327** τίς τῶν Leo, τῶν τις Leeuw. **328** ἡ Leo, ναί Croi; καλεσάτω — τις Glycerae continuat Leeuw. **329** ἔξω Leo, νυνί Croi., ἐμοί Sud., ἰών Ro. **330** διαλλάγηθ' K., ὑπάκου' Leo, ἀπιτέον ἔστ' Sud.; λόγοις ἐγώ Leeuw., ἐφ' οἷς λόγος νυνί· λέγω σπουδαῖά σοι Schmidt **331** τί δή με δεῦρ' ἐκάλεσας dub. Ro., τί ἐστιν Leeuw., in charta aliquid excidisse videtur **332** τί δ' ἔστι; ποῖον K., τί ἔστι; ποῖον Ro., τί δ' ἔστιν; οἷον Sud., (Πα.) οὐκ οἶσθας οἷον Leeuw. **333** κοιτίδ' Leeuw., κιστίδ' Croi. **334** ἔχουσαν Leo, συνέχουσαν Croi.; ἱματίδι' Leeuw. (in codice ἱματείδι' scriptum erat), οἶσθα νὴ Δί' Croi. **335** τηρεῖν Leeuw., τί παθοῦσ' Sud.; τί ἀλύεις K., cf. Ter. Eun. 754 „odiosa cessas" in scena simili, (Πα.) τί γὰρ οὖν ἀλύεις Schmidt, (Πα.) τί κλαίεις Head.; πέπονθά τι κτέ Glycerae dat Leeuw., Moschioni Sud.

..........ΝϹΩΤΗΡ..........ΑΝΥ
.........ΠΡΑΓΜʼΟΥΔΕΝΗΚΕ......
desunt versus fere 7
Lips. 3 (ΞΒ,R) ..ΚΑΙΤΟΤʼΕΙΔΟΝΟΥΠΑΡΑΥΤΟΝΟΥΤΟϹΕΙ
.ΡΑΓΟϹΤΙϹΗΒΟΥϹΗΤΟΙΟΥΤΙΘΗ..ΟΝ
340 ..ΤΗΚΕΝ : ΕΛΑΦΟϹΦΙΛΤΑΤʼΕϹΤΙΝΗ(ΟΥ)ΤΡΑΓΟϹ :
....ΓʼΕΧΕΙΤΟΥΤ : ΟΙΔΑΚΑΙΤΟΥΤΙΤΡΙΤΟΝ
...ΕΙΝΟϹΪΠΠΟϹΤΗϹ.ΥΝΑΙΚΟϹΤΗϹΕΜΗϹ
.....ΜΑΤʼΕϹΤΙΤΑΥΤΑΚΑΙΜΑΛʼΑΘΛΙΑϹ :
......ΔΥΝΑΤΩΝΕϹΤΙΤΟΥΤΙΜΟΙΔΟΚΕΙ
345 ......ʼ.ΤΙΤΗΝΕΜΗΝΤΕΚΟΥϹΑΝΜΗΤΈΡΑ
.........ΕϹΘΑΙΘΥΓΑΤΕΡʼΑΥΤΗΓΕΝΟΜΕΝΗ̄
............ΝΤΟΥΤʼΑΔΕΛΦΉΔʼΕϹΤʼΕΜΗ
...........ΡΜʼΟΔΥϹΤΥΧΗϹΕΓΩ :
....ΥΤΙΝΗΔΗΤΑΠΙΛΟΙΠΑΤΩΝΕΜΩ̄ :
350 .....ΝΟΒΟΥΛΕΙΤΟΥΤΟΠΥΝΘΑΝΟΥΤʼΕΜΟΥ :
.....ΛΑΒΟΥϹΑΤΑΥΤΑΚΕΚΤΗϹΑΙΦΡΑϹΟ̄ :
...ΟΙϹΔʼΑΝΗΡΕΘΗΝΠΟΤʼΟΥϹΑΠΑΙΔΙΟ̄ :
..ΑΝΑΓΕϹΑΥΤΟΝΜΙΚΡΟΝΩϹΡΟΘ.....
Η.ΩΤΥΧΗϹΕΙϹΚΑΙΡΟΝΟΙΚΕΙΑϹΕ.. .
355 ΜΟΝΗΔʼΈΚΕΙϹΟΤΟΥΤΟΓΑΡϹΗΜ.ΙΝΕΜΟ.
ΟΥΔΗΤʼΑΔΕΛΦΟΝΔʼΕΞΕΘ..ΕΚΑΜΕΤΙϹ :

336 in fine .ΝΥ Lef. **337** ΗΚ.... Lef. **340** ΟΥ superscripsit man. alt. **341** ...Tʼmavult Wilcken **347** ΑΔΕΛΦΉ accentum addidit man. alt. **348** ΡΜʼ legit Wilcken, ego et in membrana et in imagine phototypica ΡΗΜʼ cernere mihi videor **350** Wilcken iam potius ΝΟ quam ΝΕ legit

---

336 νὴ τὸν Δία τὸν cωτῆρα Croi.; καὶ τρέμω πάνυ K., νῦν καινὸν πάνυ Ro., νῦν δεινὸν πάνυ Schmidt, θαυμάcιον πάνυ Sud. **337** ἀτοπώτερον πρᾶγμʼ οὐδὲν ἡ κωμῳδία | εὕρηκεν Sud. **338—397** supplementa, quorum auctor non nominatur, mea sunt;

νὴ τὸν Δία τὸν cωτῆρα, [καὶ τρέμω] πάνυ.
. . . . πρᾶγμ' οὐδὲν ἥκει . . . . (160)

desunt versus fere 7

(Πα.) ὃν καὶ τότ' εἶδον. οὐ παρ' αὐτὸν οὑτοcί
τράγος τις, ἢ βοῦς, ἢ τοιουτὶ θηρίον
340 ἕcτηκεν; (Γλ.) ἔλαφος φίλτατ' ἐcτίν, οὐ τράγος.
(Πα.) κέρα] γ' ἔχει, τοῦτ' οἶδα. καὶ τουτὶ τρίτον
πετεινὸς ἵππος· τῆς γυναικὸς τῆς ἐμῆς
τὰ χρήματ' ἐcτὶ ταῦτα, καὶ μάλ' ἀθλίας.
(Μο.) ἓν] τῶν ἀδυνάτων ἐcτὶ τοῦτ', ἐμοὶ δοκεῖν.
345 ἄλογόν] τι τὴν ἐμὴν τεκοῦcαν μητέρα
μετὰ τῶνδε θ]έcθαι θυγατέρ' αὐτῇ γενομένην. —
ἀλλ' εἰ τετύχηκε]ν τοῦτ', ἀδελφὴ δ' ἔcτ' ἐμή,
348 οἵων ἀπεcτέρη]μ', ὁ δυcτυχὴς ἐγώ.
(Πα.) δήλο]υ, τίν' ἤδη τἀπίλοιπα τῶν ἐμῶν.
(Γλ.) cήμαι]ν' ὃ βούλει τοῦτο πυνθάνου τ' ἐμοῦ.
(Πα.) πόθεν λαβοῦcα ταῦτα κέκτηcαι, φράcον;
(Γλ.) ἐν τοῖcδ' ἀνῃρέθην ποτ' οὖcα παιδίον.
(Μο.) ἐπάναγε cαυτὸν μικρόν, ὡς ῥοθ[ίῳ τινί
354 ἥκω τύχης εἰς καιρὸν οἰκείας ἐγώ.
(Πα.) μόνη δ' ἔκειcο; τοῦτο γὰρ cήμαινέ μοι.
(Γλ.) οὐ δῆτ', ἀδελφὸν δ' ἐξέθηκε κἀμέ τις.

in versibus distribuendis iam plerumque Arnimium Robertumque secutus sum. **341** κέρα — τοῦτ' Pataeco dedit Wil., (Πα.) τὰ δύο γ' ἔχει τοῦτ'. (Γλ.) οἶδα. Ar. **344** init. ἓν Wil., οὐ K., πῶς; Ar.; τουτί μοι δοκεῖ tenet Ro. **345** οὐκ ἔcτι Ar. quod lacunam non explet, cχεδόν τι Wil., ζητοῦντι Ro. **346** τῳδὶ παραθέcθαι Ar.; ad θέcθαι pro ἐκθέcθαι, cf. v. 368 et 370 **347** εἰ δ' ἔcτ' ἀδύνατον Ar., οἶμ'· εἰ δὲ γέγονεν Wil. **348** οἵων ἀπεcτέρημ' Wil., ἤδη κάκιcτ' ἔφθαρμ' K., οὐδ' αὐτὸς αὐτῆς εἰμ' Ar. **350** cήμαιν' ὃ Ro., cήμαινε K. **353** τινὶ Wil., cτραφεὶς K., ῥόθῳ τανῦν Ar.

ΤΟΥΤΙΜΕΝἙΝΜΟΙΤΩ...ΟΙΖΗΤΟΥΜΕΝΩ̄ :
ΠΩϹΟΥΝΕΧ.ΡΙ,..ΤΑΠ.ΛΛΗΛΩΝΔ... :
.ΧΟΙΜ'ΑΝΕ....ΝΠΑΝΤΑΚΗΚΟΥΪΑϹΟΙ
360 ΤΑΜΑΔ'ΕΡΩΤΑ̂ΡΗΤΑ̂Γ.ΡΤΑΥΤ'ΕϹΤΙΜΟΙ
ΕΚΕΙΝΑΔ'ΑΥΤΗ̂ΜΗΦΡΑϹΕΙΝΟΜΩΜΟΚΑ :
.ΑΙΤ..ΤΟΜΟΙϹΥϹϹΗΜΟΝΕΙΡΗΚΕΝϹΑΦΕϹ·
.ΜΩΜΟΚΕΝΤΗΙΜ......ΥΠΟΤ'.ΙΜΙΓΗϹ :
ΟΔΗΛΑΒΩΝϹΕ.....ΕΦΩΝΤΙϹΗΝΠΟΤΕ :
365 ΓΥΝΗΜ'ΕΘΡΕ.....ΤΟΤ'(ΚΑΙ)ΕΙΔΕΚΕΙΜΕΝΗ̄ :
ΤΟΥΔΗΤ...ΥΤΙ...ΜΟΝΕΥΜΑϹΟΙΛΕΓΕΙ :
ΚΡΗ...ΤΙΝ'Ε....ΑΙΤΟΠΟΝΥΠΟϹΚΙΟΝ
Lips. 4 (ΞΓ, V) .ΟΝΑΥ.ΟΝ.ΝΠΕΡΚΟ(ΑΙ)ΤΙΘΕΙϹΕΙΡΗΚΕΜΟΙ
ΤΙϹΔ'Ο.ΤΟϹΕϹΤΙΝΕΙΘΕΜΙϹΚΑΜΟΙΦΡΑϹΩ̄
370 ΟΜΕΝΤΙΘΕΙϹΠΑΙϹΟΔΕΤΡΕΦΕΙΝΟΚΝΩΝΕΓ.
ϹΥΔΕΞΕΘΗΚΑϹΩΝΠΑΤΗΡΤΙΝΟϹΧ..ΙΝ
ΠΟΛΛ'ΕϹΤΙΝΕΡΓ'ΑΠΙϹΤΑΠΑΙΔΙΟΝΚΛΥ...
ΗΜΕΝΤΕΚΟΥϹΥΜΑϹΓΑΡΕΚΛΕΙΠΕΙΒΙ..
ΕΥΘΥϹΜΙΑ̂Δ'Ε(Μ)ΠΡΟϹΘΕΝΗΜΕΡΑΝ...
375 ΤΙΓΙΝΕΤΑΙΠΟΤ'ΩϹΤΡΕΜΩΤΑΛΑΙΝ...
ΠΕΝΗϹΕΓΕΝΟΜΗΝΒΙΟΝΕΧΕΙΝ..........
ΕΝΗΜΕΡΑΠΩϹ·ΩΘΕΟΙΔΕΙΝΟΥΠΟ....
.ΚΟΥϹΑΤΗΝΝΑΥΝΗΠΑΡΕΙΧ'ΗΜΙΝΤΡ....
...ΙΟΝΚΑΛΥΨΑΙΠΕΛΑΓΟϹΑΙΓΑΙΑϹΑΛΟϹ
380 ΤΑΛΑΙΝ'ΕΓΩΓΕΤΗϹΤΥΧΗϹΕΦΟΛΚΙΑ :

357 ἙΝ spiritum posuit man. alt. **360** hamulos addidit manus prior **365** ΚΑΙ superscripsit man. alt. **368** ΑΙ superscripsit man. alt. **374** a manu altera accentum ΜΙΑ̂ positum veri simile, Μ superscriptum esse certum est **378** ΠΑΧΕΙΧ' apostrophum posuit man. alt. **380** ΕΦΟΛΚΙΑ : testatur Wilcken, ego legeram ἙΦΟΛΚΙΟ.

---

357 ἐπιζητουμένων Ar., ἔτι K.[1], in codice sine dubio erat ἐμοί

(Μο.) τουτὶ μὲν ἕν μοι τῶν ἐμοὶ ζητουμένων.
(Πα.) πῶς οὖν ἐχωρίσθητ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα;
(Γλ.) ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν πάντ' ἀκηκουῖά σοι,
360 τὰ δ' ἄλλ' ἐρώτα, ῥητὰ γὰρ ταῦτ' ἐστί μοι,
ἐκεῖνα δ' αὐτῇ μὴ φράσειν ὀμώμοκα.
(Μο.) καὶ τοῦτό μοι σύσσημον εἴρηκεν σαφές·
363 ὀμώμοκεν τῆι μητρί. ποῦ ποτ' εἰμὶ γῆς;
(Πα.) ὁ δὴ λαβών σε καὶ τρέφων τίς ἦν ποτε;
(Γλ.) γυνή μ' ἔθρεψ', ἥπερ τότ' εἶδε κειμένην.
(Πα.) τοῦ δὴ τόπου τί μνημόνευμά σοι λέγει;
(Γλ.) κρήνην τίν' εἶπε καὶ τόπον γ' ὑπόσκιον.
(Πα.) τὸν αὐτόν, ὅνπερ χὡ τιθεὶς εἴρηκέ μοι.
(Γλ.) τίς δ' οὗτός ἐστιν; εἰ θέμις κἀμοὶ φράσον.
(Πα.) ὁ μὲν τιθεὶς παῖς, ὁ δὲ τρέφειν ὀκνῶν ἐγώ.
(Γλ.) σὺ δ' ἐξέθηκας ὢν πατήρ, τίνος χάριν;
(Πα.) πόλλ' ἐστίν ἔργ' ἄπιστα παιδίον κλύειν·
373 ἡ μὲν τεκοῦσ' ὑμᾶς γὰρ ἐκλείπει βίον
εὐθύς, μιᾷ δ' ἔμπροσθεν ἡμέρᾳ ν[έον —
(Γλ.) τί γίνεταί ποθ'; ὡς τρέμω τάλαιν' ἐγώ.
(Πα.) πένης ἐγενόμην, βίον ἔχειν [εἰθισμένος.
(Γλ.) ἐν ἡμέρᾳ, πῶς; ὦ θεοί, δεινοῦ πό[τμου.
(Πα.) ἤκουσα τὴν ναῦν, ἥ παρεῖχ' ἡμῖν τροφήν,
379 ἄγρ]ιον καλύψαι πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
(Γλ.) τάλαιν' ἔγωγε τῆς Τύχης ἐφόλκιον.

358 cf. Eur. Melan. fr. 484, 3 N. ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα **360** τὰ δ' ἄλλ' vel τἀμά σύ γ' K., τἀμὰ δέ μ' Ro., τἀμὰ δέ γ' Ar., τἀμά· τάδ' Sud. **362** σύσσημον cf. Phryn. p. 418 Lob. = fr. 1073 K. **363** ποῦ — γῆς suppl. Wil. **367** τίν' cognovit Wilcken **374** νέον Herw. **375** ὡς — ἐγώ legit et supplevit Wilcken **376** εἰθισμένος Wil. **377** πότμου vel πόνου K. **379** ἄγριον Wil., δεινόν Wilcken; cf. Eur. Tro. 88 ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός **380** ἐφόλκιον cf. Eur. Her. 631 et 1424, Andr. 200

Η...ΑΜΗΝΔΗΠ..ΧΟΝΟΝΤΑΠΑΙΔΙΑ
....ΕΙΝΑ...ΛΟΥΠΑΝΤΕΛΩΣΑΝΔΡΟΣΤΡΟΠ..
.............ΑΒΕΣΤΑΤΩΝΠΑΝΤΩΝΤΕ...
ΤΟΠΟΥ....ΠΑΡΕΛ.ΒΕΜΗΝΥΘΗΣΕΤΑΙ
385 ΗΝΚΑΙΔΕΡΑΙΑΚΑΙΒ..ΧΥΣΤΙΣ......
ΚΟΣΜΟΣΠΡΟΣΩΝΠ....ΡΙ...ΤΟΙΣ..ΙΜΕΝΟΙΣ
ΕΚΕΙ...ΑΝΑΘΕΩ.....ΚΙ..ΤΙ.ΕΥΕΤ..
ΤΙΣ.ΝΩΠ........ΜΕ.....ΑΑΔΗ
ΕΙΧΕ...ΟΥΤ........ΙΑΜΟ.ΠΑΤΕΡ
390 Ε.Ο.ΣΑΝΕΙΠΕΙΝ.......ΑΖΩΝΗΤΙΣΗ̄
ΗΝΓΑ.ΧΟΡΟΣΤΕΠΑΡΘΕ..ΝΕΝΤΑΥΘΑΤΙΣ
ΟΥΚΟΥΝΣΥΝΗΚΑΣΑ......ΕΣΤΩ......
Χ..ΣΗΤΕΜΙΤΡΑΠΑΝΤΑ......ΝΕΙ...Α
ΟΥ..ΤΙΚΑΘΕΞΩΤΑΣΑ......ΕΙΔΕΓ...ΟΣ
395 ......ΤΙΠΡΟΣ..ΕΣΘΕΜ.....Α.ΝΟ. (Α supra Ν)
ΠΑΡΕΙΜΙΤΟΥΤΟΝ.ΜΑ.....Α..ΕΓΩ
ΩΘΕΟΙΤΙΣΕΣΤΙΝΑΥΤΟΣ.ΡΟΣΤ..ΠΟ

fere 100—150 versus deesse verisimile est

Oxyr. CCXI col. II
ΙΝΕΜΑΥΤΟΝΑΠΟΠΝΙΞΑΙΜΙ : ΜΗΔΗ.......
ΑΛΛΑΤΙ.ΟΗΣΩΔΩΡΙ·ΠΩΣΒΙΩ.....
400 ΟΤΡΙΣΚΑΚΟΔΑΙΜΩΝΧΩΡΙΣΩ......
ΑΠΕΙΣΙΝΩΣΣΕ : ΠΡΟΣΘΕΩΝ·ΟΙ......
ΕΑΝΠΡΟΘΥΜΗΘΗΣΑΚ..ΩΣ......

383—397 in his versibus misere laceratis et detritis permulta incerta sunt **385** in fine legi ΤΙΣΧ sed obloquitur Wilcken **386** post ΠΡΟΣΩΝ Wilcken ΓΑ legere mavult **390** post ΕΙΠΕΙΝ fort. Μ legi potest

In papyro Oxyrynchita CCXI prioris columnae frustula nonnulla exstant a Roberto falso paginae K_2 papyri Cairensis annexa, quae in adnotatione communicare lubet: v. 1) Ν :, 2) ΜΟΙ, 3) ΣΜΕΝΟ., 4) ΛΟΓΟΥΣ, 6) ΛΕΓΕΙΣ, 8) ΩΝ, 27) Ι, 38) Ν, 42) ΑΣ:, 44) Ν, 45) ΩΣ, 46) ΤΑ.

(Πα.) ἡγηςάμην δὴ πτωχὸν ὄντα παιδία
382 τρέφειν ἀβούλου παντελῶς ἀνδρὸς τρόπον.
. . . . τῶν πάντων τέ[λος
(Γλ.) τόπου . . . . μηνυθήςεται
(Πα.) ἦν καὶ δέραια καὶ βραχύς τις [χρυςίου
386 κόςμος προςὼν γὰρ . . . . τοῖς . . . . . .
(Γλ.) ἐκεῖ[να] . . . .
(Πα.) . . . . δηλαδή.
(Γλ.) εἶχε . . . . μοι, πάτερ.
(Πα.) ἔχοις ἂν εἰπεῖν [μοι πότερ]α ζωνή τις ἦν;
(Γλ.) ἦν γάρ· χορός τε παρθένων ἐνταῦθά τις.
(Πα.) οὐκοῦν ςυνῆκας . . . .
(Γλ.) μίτρᾳ τε χρυςῇ πάντα . . . .
(Μο.) οὐκέτι καθέξω τάς . . . .
(Γλ.) . . . . . . τί προςέχεςθε . . . .
(Μο.) πάρειμι τοῦτον . . . . ἐγώ
(Γλ.) ὦ θεοί, τίς ἔςτιν οὗτος; [ἔρ]ρ' ὅςτις πο[τ' εἶ.

fere 100—150 versus deesse verisimile est

(Πο.) ἵν' ἐμαυτὸν ἀποπνίξαιμι. (Δω.) μὴ δὴ τοῦτό γε.
(Πο.) ἀλλὰ τί ποήςω Δωρί; πῶς βιώςομαι
400 ὁ τριςκακοδαίμων χωρὶς ὢν [Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν
ἄπειςιν ὡς cέ. (Πο.) πρὸς θεῶν, οἷον λέγεις;
(Δω.) ἐὰν προθυμηθῇς ἀκάκως [τοὐνθένδ' ἔχειν. (5)

383 τέλος suppl. Ro. **385** in fine χρυςίου dub. suppl. K. **386** προςὼν ⟨τοῖς⟩ παιδαρίοις τοῖς κειμένοις K. **387** ἐκεῖνον ἀναθεώμεθ', εἰ Wil. **388** et **390** Moschioni dat Ro. **390** πότερα Croi., εἰ παρά Ro.; ζωνή τις Croi. Ro. Schoene Sud. Wil. **393** μίτρα τε χρυςῆ Herw., dativos praefert Schoene **397** suppl. Wil., ἔςτιν; αὐτὸς ἆρ' Sud., αὖ θόρυβος, τίς Ro. qui versum Pataeco dat **398** τοῦτό γε Weil **399** suppl. Gr. H. **400** Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν K., τῆς φιλτάτης Gr. H., τῆς γλυκυτάτης Kretsch., (Δω.) θάρρει πάλιν Leeuw. **401** ἐπάνειςιν Weil; οἷον λέγεις Gr. H. **402** suppl. Wil.

ΟΥΚΕΝΛΙΠΟΜ'ΑΝΟΥΘΕΝΕΥΤΟΥ.....

ΥΠΕΡΕΥΛΕΓΕΙϹ·ΒΑΔΙΖΕ·ΕΩϹ'ΕΛ......

405 ΑΥΡΙΟΝΑΦΗϹΩΔΩΡΙ·ΑΛΛΟΔΕ......

ΑΚΟΥϹΟΝ·ΕΙϹΕΛΗΛΥΘ·ΟΙΜΟΙ.......

ΩϹΚ.ΤΑΚΡΑΤΟϹΜ'ΕΙΛΗΦΑϹΕ.........

ΑΔΕΛΦΟΝΟΥΧΙΜΟΙΧΟΝ·ΟΔ..........

ΚΑΙΖΗΛΟΤΥΠΟϹΑΝΘ.ΩΠΟϹ·Α............

410 ΕΥΘΥϹΕΠΑΡΩΝΟΥΝΤΟΙΓΑΡΟΥ..........

ΚΑΛΩϹΠΟΩΝ·ΤΙΕϹΤΙΔΩΡΙΦΙΛ....

εξερχ Δωρις ΑΓΑΘΑ·ΠΟΡΕΥϹΕΘΩϹϹΕ: ΚΑΤΕΓΕΛ......

ΜΑΤΗΝΑΦΡΟΔ.ΤΗΝΑΛΛΕΝΕΔΥΕΤ.......

ΟΠΑΤΗΡΕΠΕΞ..ΑΖΕΧΡΗΝϹΕΝΥΝΤΑ...

415 ΕΥΑΓΕΛΙΑΤΩ.ΓΕΓΟΝΟΤΩΝΠΟΘ......

.....ΕΚ..ΝΗϹΕΥΤΥΧΗΚΥΙΑϹ....

ΝΗΤΟΝΔΙΑ.ΟΡΘΩϹΓΑΡΛΕΓΕΙϹΟΔ......

ΜΑΓΕΙΡΟϹΕΝΔΟΝΕϹΤΙ·ΤΗΝΥΝΘ....

Δω ΚΑΝΟΥΝΔΕΠΟΥ·ΚΑΙΤΑΛΛΑΔΕΙ: ΚΑ.........

420 ΥϹΤΕΡΟΝΕΝΑΡΞΕΤ'·ΑΛΛΑΤΑΥΤΗΝϹΦ......

ΜΑΛΛΟΝΔΕΚΑΓΩΤΕΦΑΝΟΝΑΠΟΒΩ........

403 paragraphos supra et infra hunc versum addidit man. alt. **404** ΓΩ (Ε superscr.) Gr. H., sed in tabula tam clare legitur superscriptum Γ ut typothetam errasse arbitrer **409** ultimam litteram potius Α quam Ω esse testantur Gr. H. **412** parepigraphas omnes addidit man. alt. **414** in fine ΠΑ vel ΤΑ (Λ, Δ) legerunt Gr. H. **415** post ΕΥΑΓΕΛΙΑ legerunt Gr. H. ΤΩ(ΠΡ).ΓΕΓ (ΟϹ, ΤΟΤ) **416** ΚΥΙΑϹ man. alt. corr. ΚΥΙΗϹ Gr. H. **417** paragraphum cancellis saepsit man. alt. Gr. H. **418** litteram Ο quam in tabula satis clare video superscriptam omittunt Gr. H.

---

403 ὦ φίλη Weil, ἴϲθ' ὅτι Wil. **404** ἐγώ — ϲ' corr. et suppl. Blaß **405** ποεῖν Kretsch., λέγειν Gr. H. **406** ϲχέτλι'

(Πο.) οὐκ ἐνλίποιμ' ἂν οὐθέν· εὖ τοῦτ' [ὦ φίλη,
ὑπέρευ λέγεις, βάδιζ'· ἐγὼ δ' ἐλευθέραν
405 αὔριον ἀφήσω Δωρί c'· ἀλλ' ὃ δεῖ [ποεῖν
ἄκουσον. εἰcελήλυθ'· οἴμοι, [cχέτλι' Ἔρωc
ὥc κατὰ κράτοc μ' εἴληφαc. ἐ[φίληcεν τότε (10)
ἀδελφόν, οὐχὶ μοιχόν· ὁ δ' ἀλάcτωρ ἐγὼ
καὶ ζηλότυποc ἄνθρωποc ἀ[νακρῖναι δέον
410 εὐθὺc ἐπαρῴνουν. τοιγαροῦν ἀπηγχόμην
ἐξέρχεται Δωρίc καλῶc ποῶν. τί ἐcτι Δωρὶ φιλτάτη;
(Δω.) ἀγαθά· πορεύcεθ' ὡc cέ. (Πο.) κατεγέλα γέ cου. (15)
(Δω.) μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἐνεδύετο cτολήν,
ὁ πατὴρ ἐπεξήταζ'. ἐχρῆν cε νῦν τά[λαν
415 εὐαγγέλια τῶν γεγονότων ποθ[......
θύειν ἐκείνηc εὐτυχηκυίαc [τόδε.
(Πο.) νὴ τὸν Δί', ὀρθῶc γὰρ λέγειc ὃ δεῖ ποεῖν· (20)
ὁ μάγειροc ἔνδον ἐcτί· τὴν ὗν θυέτω.
Δω. κανοῦν δὲ ποῦ καὶ τἄλλ' ἃ δεῖ; (Πο.) κανοῦν μὲν οὖν
420 ὕcτερον ἐνάρξετ', ἀλλὰ ταύτην cφαττέτω.
μᾶλλον δὲ κἀγὼ cτέφανον ἀπὸ βωμοῦ [ποθεν

vel δεῖν' Ἔρωc Kretsch., φθονέρ' Ἔρωc Wil., θυμέ, θῦμ' Weil, Γλυκέριον Gr. H. fort. recte cf. Aristaen. II 20 ἔχε με κατὰ κράτοc ἑλοῦcα τὸν πᾶcι καὶ πάcαιc ἀνάλωτον **407** suppl. Ro. ἐφίλει δ' ἡ κόρη Kretsch. **408** ὁ — ἄνθρωποc Bekk. Anecd. 374, 29 et Etym. m. 57, 35 = fr. 862 K. **409** suppl. Polak, ἀλογίcτωc πάνυ Weil, αὐτὴν ὑπονοῶν Herw. **410** ἀπηγχόμην Wil. **411—412** suppl. Wil. **413** cτολήν Kretsch. **414** τάλαν K., ταχύ Herw., πάλαι Gr. H., πάνυ Ro. **415** ποθουμένων G. H., ποθ' ὡc τάχοc Ro., ποθ' ὡc ὁρᾶc Croi., ᾐcθημένον Polak **416** τόδε G. H., ποτε Weil **417** ὃ δεῖ ποεῖν Leeuw., ὁ δ' ἀπ' ἀγορᾶc Wil., ὁ διακονῶν Kretsch. **418** θυέτω Gr. H. **419** suppl. Gr. H. **420** suppl. Gr. H. **421** ποθεν Gr. H., τινα Ro.

ΑΦΕΛΩΝΕΠΙΘΕϹΘΑΙΒΟΥΛΟΜΑ.ΠΙΘΑ.......

Ν ΗϹ
ΠΟΛΛΩΦΑΝΕΙΓΟΥΝ : ΑΓΕΤΕ...Ξ.......

Ν
ΚΑΙΜΗΝΕΜΕΛΛΕΕΞΙΕΝΑΙΔ.......

ΕΙϹΕΡΧ.
425 ΑΥΤΟϹ·ΤΙΓΑΡΠΑΘΗΤΙϹ : ΩΤΑ.........

Ν
Ε.....ΑΚΟΝΤΟϹΕ.Ι.ΗΝΘ.ΡΑΝ.....

ΕΙϹΕΙΜΙΚΑΥΤΗϹ.ΜΠΟΗϹΟΥϹ'.......

ΠΑΝΥϹΟΥΦΙΛΩΤΟ.ΥΝΔΙΑΛΛΑΧ.......

ΟΤΕΥΤΥΧΗΚΑϹ.ΤΟΤΕΔΕ....ΑΙΤΗΝΔΙ...

430 ΤΕΚΜΗΡΙΟΝΤΟΥΤΕϹΤ.....ΗΝΟϹΤΡ....

ΑΛ.....ΑΛΕΙΤΩΤΙϹΑ.....ΝΑΥΤ......

..ΛΕΜ Ε.......ΛΛ'ΕΘΥΟΝ.ΠΕΡΕΥ.......

.........ΑΡΕΥΡΗΚ.ΙΑΝΟΥϹ........

ΠΑΤΑΙΚ
Π...ΜΕ..ϹΙ ΟΡΘΩϹΓΑΡΛΕΓΕΙϹ........

435 .ΕΛΛΩΛΕΓΕΙΝΑΚΟΥΕ·ΤΑΥΤΗΝΓΝ....

ΠΑΙΔΩΝΕΠΑΡΟΤΩΙϹΟΙΔΙΔΩΜΙ : Λ......

ΚΑΙΠΡΟΙΚΑΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ : ΚΑΙΚΑΛΩ.....

ΤΟΛΟΙΠΟΝΕΠΙΛΑΘΟΥϹΤΡΑΤΙΩΤΗϹ......

Ε
439 ΠΡΟΠΕΤΩϹΠΟΙΗϹΗϹΜ.ΔΕΕΝ.............

ΠΟΛΕ ΑΠΟΛΛΟΝΟϹΚΑΙΝΥΝΑΠ.ΛΩΛΑΠΑ... ...

423 litterae superscriptae manus alterius sunt **424** Ν superscripsit man. alt. **426, 428, 430** paragraphos uncis saepsit man. alt. **426** Ε(Ϲ).Η(Ν)Ε(Θ,Ο,Ϲ)Ν(Μ)Γ(Τ,Ι)ΑΚΟΝ(Μ)ΤΟ-(Ε,Θ,Ϲ)Ϲ(Ε,Θ,Ϲ)Τ Gr. H.; Ν superscr. man. alt. **427** ΕΙϹ corr. ex ΩϹ Gr. H. **429** punctum post ΕΥΤΥΧΗΚΑϹ ὑποϲτιγμήν esse testantur Gr. H. **433** ΑΡ(ΛΟ) Gr. H.

---

422 suppl. Gr. H. **423** δεῦρ' ὅ τε πατήρ Wil., δὴ χὠ πατήρ Leeuw., δὴ ἔξω τὴν κόρην Weil, τὴν ὗν ἐν τάχει Piccolomini, τὴν ὗν τοῖϲ θεοῖϲ Kretsch. **424** suppl. Gr. H. **425** suppl. Herw. **426** ϲοῦ γ' οὐχ ἑκόντοϲ Ro. sed ἄκοντοϲ certum videtur, fort. scribendum ἄκοντοϲ εἶϲι ϲοῦ γε; (in charta

ἀφελὼν ἐπιθέcθαι βούλομαι. (Δω.) πιθανώτερος (25)
πολλῷ φανεῖ γοῦν. (Πο.) ἄγετε [νῦν Γλυκέραν ταχύ.
(Δω.) καὶ μὴν ἔμελλεν ἐξιέναι δ[εῦρ' ὅ τε πατήρ.
εἰcέρχεται Πολέμων
(Πο.) αὐτός; τί γὰρ πάθῃ τις; (Δω.) ὦ τά[λαν. τί δρᾷς;
426 . . . . . . ἄκοντος . . . . τὴν θύραν ψοφεῖ.
εἴcειμι καὐτὴ cυμποήcουc', [εἴ τι δεῖ. (30)
(Πα.) πάνυ cου φιλῶ τὸ cυνδιαλλαχθήcομαι.
ὅτ' εὐτύχηκας, τότε δέχεcθαι τὴν δίκην
430 τεκμήριον τοῦτ' ἔcτιν Ἕλληνος τρόπου.
ἀλλ' ἐκκαλείτω τις [Πολέμω]ν'. (Πο.) αὐτ[ὸc μὲν οὖν
ἐξέρχομ'· ἀλλ' ἔθυον ὑπὲρ εὐ[πραξίας, (35)
Γλυκέραν γ]ὰρ εὑρηκυῖαν οὓc [ἐπόθει φίλους
πυθόμενος. Πα. ὀρθῶc γὰρ λέγεις, [ἃ δ' οὖν ἐγώ
435 μέλλω λέγειν ἄκουε· ταύτην γνηcίων
παίδων ἐπ' ἀρότωι cοι δίδωμι. (Πο.) λαμβάνω.
(Πα.) καὶ προῖκα τρία τάλαντα. (Πο.) καὶ καλῶc [τόδε. (40)
(Πα.) τὸ λοιπὸν ἐπιλαθοῦ cτρατιώτης ὤν, ὅπως
439 προπετὲc ποιήcῃc μηδὲ ἓν [τὰ φίλτατα.
Πο. Ἄπολλον· ὃc καὶ νῦν ἀπόλωλα παρ' ὀλίγον

cοῦ γε ἄκοντος εἶcι), ἔξειc' ἄκουcον, Δωρί Kretsch.; ψοφεῖ Kretsch. **427** suppl. Gr. H. **428** suppl. Gr. H. **429** δέχεcθαι Dziatzko, δεδέχθαι Gr. H., δὲ λῦcαι Weil **430** suppl. Gr. H. **431** ἀλλ' ἐκκαλείτω Gr. H.; Πολέμων' Wil., δραμών Weil; (Πο.) αὐτὸc μὲν οὖν Wil., αὐτὸν ταχύ Herw., αὐτίκα μάλα Leeuw. **432** ἐξέρχομ' Leeuw., εἶμ' ἐνθάδ' Gr. H.; εὐπραξία Gr. H. **433** Γλυκέραν ὕπαρ Gr. H., γάρ K., ἅθ' Wil.; οὐδ' εἶδ' ὄναρ Gr. H., ἐπόθει φίλους Wil., ἐπόθει πάλαι Croi., ἐβούλετο Leeuw. **434** suppl. Gr. H., ὀρθῶc ἐγώ Weil **435** suppl. Gr. H., cf. Clem. Al. strom. II, 137 = fr. 720 K. **436** suppl. Gr. H. **437** τόδε Weil, γ' ἔχει Gr. H. **438** suppl. Gr. H. **439** τὰ φίλτατα Wil., τοὺc cοὺc φίλους Weil, Γλυκέραν πάλιν Kretsch. **440** suppl. Gr. H.

ΠΑΛΙΝΤΙΠΡΑΞΩΠΡΟΠΕΤ.ΣΟΥΔΕΜ.....

ΓΛΥΚΕΡΑΙ·ΔΙΑΛΛΑΓΗΘΙΦΙΛΤΑΤΗΙΜΟ...

.ΚΕ ΝΥΝΜΕΝΓΑΡΗΜΙΝΓΕΓΟΝΕΝΑΡΧΗ.........

ΑΓΑΘΩΝ.ΤΟΣΟΝΠΑΡΟΙΝΟΝ : ΟΡΘΩ......

445 ΔΙΑΤΟΥΤΟΣΥΓΓΝΩΜΗΣΤΕΤΥΧΗΚΑ.......

ΠΟΛΕΕΙΣΕΙΣΙΠΑΤΑΙΚ
ΣΥΝΘΥΕΔΗΠΑΤΑΙΚΕ : ΕΤΕΡΟΥΣΖΗ......

(——)
ΕΣΤΙΝΓΑΜΟΥΣΜΟΙΤΩΓΑΡΥΩΛΑΜΒΑ..

(——)
ΤΗΝΤΟΥΦΙΛΕΙΝΟΥΘΥΓΑΤΕΡ'·ΩΓΗ.......

444 post ΑΓΑΘΩΝ ὑποστιγμή Gr. H. **446** ΕΤΕΡΟΥΣ correctum ex ΕΤΑΙΡΟΥΣ **446—447** paragraphos delevit man. alt.

441 πάλιν τι πράξω προπετές; οὐδὲ μ[έμψομαι
Γλυκέραι· διαλλάγηθι φιλτάτη μόνον.
Γλ. νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν γέγονεν ἀρχὴ πραγμάτων
ἀγαθῶν τὸ cὸν πάροινον. (Πο.) ὀρθῶc [ὦ φίλη.
(Γλ.) διὰ τοῦτο cυγγνώμηc τετύχηκαc ἐξ ἐμοῦ.
(Πο.) cύνθυε δὴ Πάταιχ'. Πα. ἑτέρουc ζητητέον
447 ἐcτὶν γάμουc μοι. τῷ γὰρ υἱῷ λαμβάνω
τὴν τοῦ Φιλίνου θυγατέρ'. (Πο.) ὦ Γῆ καὶ θεοί

441 οὐδὲ μέμψομαι Wil., οὐδαμῶc ἐγώ K., οὐδὲ μήποτε Gr. H., οὐδὲ μὴν ὄναρ Weil, οὐδεπώποτε Leeuw. **442** Γλυκέρα Gr. H., dativum recte defendit Wil., μόνον Gr. H. **443** suppl. Gr. H. **444** suppl. Weil, νὴ Δία Gr. H. **445—448** suppl. Gr. H. **446** parepigraphen Πολέμων εἴcειcι falsam esse docuit Wil., idem 448 ὦ Γῆ καὶ θεοί Polemoni tribuit, Glycerae Gr. H.

Fragmenta aliunde nota.

1.

οὕτω ποθεινόν ἐcτιν ὁμότροποc φίλοc

Stob. ecl. II, 33, 6 Wachs. = fr. 397 K. Μενάνδρου Περικειρομένῃ

2.

ὅμωc δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικὶ καί

Bekker. Anecd. 427, 23 = fr. 392 K. ἀποδεῖξαι· οὐ παραδεῖξαι „ὅμωc — καί" Περικειρομένῃ Μένανδροc
καί ad versum traxi

3*.

κομψὸc cτρατιώτηc, οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι θεόc,
οὐδεὶc γένοιτ' ἄν.

Stob. flor. 53, 6 = fr. 732 K. Μενάνδρου
ad Perikeiromenen rettulit Hense, Doridis esse possunt

4*.

(Mo.?) Γλυκέρα τί κλάειc; ὀμνύω cοι τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν φιλτάτη,
ὀμωμοκὼc καὶ πρότερον ἤδη πολλάκιc.

Priscianus inst. XVIII 247 (Gr. L. ed. Keil III, 322) = fr. 569 K. „Attici ὀμνύω θεούc. Menander κτέ"; coniectura incerta ad nostram fabulam rettulit Leeuwen

FABVLA INCERTA I

Personae:

Laches senex
Chaereas adulescens
Moschion adulescens
senex

L_1, P_2, S_1 (R) ЄΠ̣...... ....
ЄΧ.....................................
ЄΚϹ̣ωϹ̣...... ....
ΜΑΡΤΥΡΑ ....
5 ЄΠΑΤ̣Α̣ΞЄΝ.............................
ΓЄΙΤΟϹΙΝЄΤΟΙΜ ....
ΤΟΝЄΓΚЄΚΛЄΙ...........................
ΠΑΙΜΟϹΧΙωΝ ....
ΑΡЄΟΠΑΓΙΤΗϹЄ ....
10 Є.Ϲ̣ΤΑΙ..Τ.ΙΡ...........................
ΑΔΙΚЄΙΜ'ЄΚЄΙΝΟϹΟΥΔ...ΞЄΜΟΥ̣Π̣....
ΗΡΑΜЄΝΑЄΙΤΗϹΚΟΡΗϹ·...ΠΟΛΛΑΜΟΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΑΠΑΡЄΙΧЄΝω..ΠЄΡΑΙΝЄΝΟΥΔЄЄ̣.
ΑΥΤωΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΟΝ....ΝΠЄΙΘωΝ·ΪΔΟΥ
15 ЄΞЄΙΡΓΑϹΑΤΟ: ΤΙΟΥΝΑΝΑΙΝЄΙΤΗΝЄΜΗΝ
ЄΧЄΙΝΘΥΓΑΤЄΡΑ: ΤΟΙϹΔЄΔΟΥϹΙΤΙΝΑΛΟΓΟΝ
ЄΡωΛΑΧΗϹ: ΓЄΝΟΥΓΑΡΪΚЄΤЄΥω̣......Ν
ΟΙΜΟΙΤΙΠΟΗ̣Ϲω: ΤΙϹΟΒΟωΝЄϹΤΙΝΠΟΤЄ
ΠΡΟϹΤΑΙϹΘΥΡΑΙϹ: ЄΥΚΑΙΡΟΤ̣..Ι̣ЄΝΗΔΙΑ
20 ....Γ̣ΟΝϹωΛΟΧω
......................ЄΡΡωΜЄΝΗϹ:
....................Μ̣ΗΝΑΔΙΚΟΥΜЄΝΟϹ
......................ΝΗΤΟΝΗΛ̣.Ο̣Ν̣
......................Ι̣ωϹΙΔΟ̣.Μ̣Є̣Ν..
25 ....ΗΝΠΑΡΘЄΝΟΝ

fragmenta L_1 et P_2 coniunxit Arnim, S_1 adnexit Ricci, margo neque a superiore neque ab inferiore parte exstat
3 ЄΚ.ω. Lef. **5** ..ΑΛΛΑ. Lef. **15** ЄΞЄΙΡΓΑϹΑΤΟ· Lef. fort. recte **17** ΛΑΧΗ̣ϹΙ̣ΓЄ Lef. **18** ΤΙϹ̣..Ϲω: Lef. **19** ЄΥΚΑΙΡΟΤ̣..Ι̣Є Ri., ЄΥΚΑΙΡΟ et Ι̣Є K. **20** ΛΟΓ̣Ο̣Ν̣ Lef.

. . . .
. . . .
ἔκϲωϲον . . . .
μάρτυρα . . . .
5 ἐπάταξεν . . . .
γείτοϲιν ἑτοιμ . . . .
τὸν ἐγκεκλειμένον . . . .
παῖ, Μοϲχίων . . . .
ἀρεοπαγίτηϲ ἐ[ϲτί . . . .
10 ἐπὶ ταῖϲ ἑταίραιϲ . . . .
(Χαι.) ἀδικεῖ μ' ἐκεῖνοϲ οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ π[αθών.
ἤρα μὲν ἀεὶ τῆϲ κόρηϲ καὶ πολλά μοι
πράγματα παρεῖχεν· ὡϲ δ' ἐπέραινεν οὐδὲ ἕν
αὑτῷ παραδοῦναι τὸν [γάμο]ν πείθων, ἰδού,
15 ἐξειργάϲατο. (Λα.) τί οὖν ἀναίνει τὴν ἐμήν
ἔχειν θυγατέρα; (Χαι.) τοῖϲ δὲ δοῦϲι τίνα λόγον
ἐρῶ Λάχηϲ; γενοῦ γάρ, ἱκετεύω, π[έπων.
οἴμοι τί ποήϲω; (Α.) τίϲ ὁ βοῶν ἐϲτίν ποτε
πρὸϲ ταῖϲ θύραιϲ; (Λα.) εὔκαιροϲ [ἦλθ]ε, νὴ Δία,
20 . . . . ον ϲῷ λόχῳ
. . . . ἐρρωμένηϲ
. . . . -μην ἀδικούμενοϲ
. . . . νὴ τὸν Ἥλιον
. . . . -ιωϲ ἴδοιμεν ἄν
25 . . . . τὴν παρθένον

v. **3, 5, 10** K., **7, 9** Lef., **11—18** Ar. supplevit, **14** γάμον K. **15** ἀναίνει cf. Harpocr. **17, 16** ἀναίνεϲθαι κοινῶϲ μὲν τὸ ἀρνεῖϲθαι, ἰδίωϲ δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺϲ γάμουϲ καὶ τὰ ἀφροδίϲια λέγεται· . . . . Μένανδροϲ Cικυωνίῳ, idem sine testimoniis Phot. Berol. **112**, 3 et Suidas s. v. = fr. 446 K. **17** πέπων Wil. **19** εὔκαιροϲ ἦλθε vel εὔκαιρον· εἴ γε K. **24** supplementa incerta tentavi

.......................ΔΑϹΜΕΘΑ :
......................ЄΠΙϹΠΟΡΑ
.......................ΟΝΛΟΧΟΝΔΙΧ.
........................ΧΑΙΡΕΑ :

desunt fere 8 versus

L_2, P_1, S_2 (V) ....ΠΟϹΗΝ P
31 ....ϹΩ ΧΑΙΡ/
........................ΛΩϹΕΧΕΙ :
.......................ΤΑΤΡΟΠΟΝ
.................ΓΑΡΜΟΙΔΙΑΦΕΡΕΙ
35 ....ΑΓΕΓΟΝΟΤΑ :
.................ΑΠΡΑΟϹΓ'ΕΙϹΦΟΔΡΑ·
.................ΕΝ : ΟΥΔΕΓΑΡϹ'ΟΘ..
................ΓΑΝΑΚΤ........Ν
..........ΚΕ....ΚΟΥΤΩΝΝΥΝΦΟΒΩΝ
40 ΙΟΝΥΟΝΕΚ....ΜΕΝΟϹ : ΑΛΛΑΜΗΝΠΟ..
ΗΜΙΝΕΔΟΞ....Τ'ΕΧΕΙΤΗΝΠΑΡΘΕΝΟΝ
ΟΜΟϹΧΙΩΝ...Μ'ΕΘΕΛΟΝΤΗϹΟΥΒΙΑ·
ΩΟΜΕΘΑΧΑ..ΠΑΝΕΙΝϹΕΤΟΥΤΟΠΥΘΟΜΕΝΟ.
ΑϹΤΕΙΟϹΑΠΟΒΕΒΗΚΑϹ·ΕΥΤΥΧΗΚΑΜΕΝ
45 ΠΕΡΙΤΟΥΒΟΩΜΕΝ : ΠΩϹΛΕΓΕΙϹ : ΩϹΠΕΡΛΕΓΩ.
ΟΥΧΑΙΡΕΑΤΟΠΡΩΤΟΝΕΞΕΔΩΚΑΤΕ
ΤΗΝΠΑΙΔΑ : ΜΑΔΙΑ : ΤΙϹΥΛΕΓΕΙϹΟΥΧΑΙΡΕΑ
ΑΛΛΑΤΙΝ..ΑΝΥΓΕΛΟΙΟΝΟΥΚΑΚΗΚΟΑϹ

26 ...ΜΕΘΑ Lef. **27** ΕΠΙϹΠΑΡΑ Lef. **28** ΟΝΛΟ-....ΟΔΙ Lef.; P in margine valde incertum **38** ΚΤ.....Ν Lef. **39** ΚΟΥ vel ΚΕΙ, ΚΟ. Lef. **40** ΕΘΥΟΝ Lef. **41** ΗΜΕΝ Lef.; post ΕΔΟΞ fort.apostr. **42** inter ΩΝ et ΕΘ desunt 4 vel 3 litterae quarum ultima Μ' vel Κ' erat **48** ΑΛΛΑΤΙΝ...ΑΝΥ Ri., ΑΛΛΩ. Lef., ΑΛΛΩ.ΙΜ K.

. . . . διεcκε]δάcμεθα
. . . . ἐπιcπορά
. . . . τὸν λόχον δίχα
. . . . Χαιρέα

desunt fere 8 versus

30 . . . . -ποc ἦν
. . . . -cω Χαιρ.
. . . . κα]λῶc ἔχει
. . . . κα]τὰ τρόπον
. . . . τί] γάρ μοι διαφέρει;
35 . . . . τὰ γεγονότα
. . . . -α πρᾶόc γ᾽ εἶ cφόδρα.
. . . . εν: οὐδὲ γάρ c᾽ ὅθεν
. . . . ἀγανακτ[ήcειν τὰ νῦ]ν
. . . . τῶν νῦν φόβων
40 τὸν υἱὸν ἐκ[λυcό]μενοc. (A.) ἀλλὰ μὴν ποεῖν
ἡμῖν ἔδοξε ταῦτ᾽· ἔχει τὴν παρθένον
ὁ Μοcχίων· [ἔγημ᾽] ἐθελοντήc, οὐ βίᾳ.
ᾠόμεθα χαλεπανεῖν cε τοῦτο πυθόμενον.
ἀcτεῖοc ἀποβέβηκαc· εὐτυχήκαμεν.
45 περὶ τοῦ βοῶμεν; (Λα.) πῶc λέγειc; (A.) ὥcπερ λέγω.
(Λα.) οὐ Χαιρέᾳ τὸ πρῶτον ἐξεδώκατε
τὴν παῖδα; (A.) μὰ Δία. (Λα.) τί cὺ λέγειc; οὐ Χαιρέα;
ἀλλὰ τίνι; (A.) πάνυ γέλοιον· οὐκ ἀκήκοαc

26 supplementum incertum tentavi **38** dub. suppl. K. **40** ἐκλυcόμενοc K., ἔθυον ἐκλεληcμένοc Ar., ἐκλελυμένοc Sud. **41** suppl. Ar. **42** ἔγημ᾽ *K*, βέβηκ᾽ Sud., γαμεῖ δ᾽ Ar. **43** suppl. Ar. Croe. **48** suppl. K.

ΤѠϹѠΝЄΑΝ̣..... ϹΘΑ..Ϲ⁚ΝΗΤ.ΥϹΘЄΟΥ.
50 ΚΑΙΠΑΙΔΙΟΝ ....
ЄΚΜΟϹΧΙѠ.........................
ЄΡΡѠΜЄΝΟ̣.........................
ΠΡѠΪΓ̣ЄϹѠϹ.........................
ΟΧΑΙΡЄΑϹ̣Α̣Ρ̣.........................
55 ΤΙΓΑΡΗΔΙΚ.........................
ЄΒΟΑΠΟΡЄΥΘ.........................
ЄΒΟΥΛЄΤ'ЄΥ̣.........................
ѠΓΗ⁚ΤΙΠΟ.........................
ΔΙϹΗΤΡ.........................

49 ΝЄΑΝ......ϹΘΑ..Ϲ⁚ Ri., ΝЄΑΝ̣ et .....Ϲ⁚ Lef., Ϲ̣....Ϲ⁚ K. **51** ЄΙϹ Lef. **53** ΠΡѠΪΤЄ Lef. **54** ΑΡ vel ΑΦ **55** ΗΔΙΗ̣Ϲ̣ Lef.

49 τῷ cῷ νεαν[ίcκῳ. (Λα.) τί λέγει]c; (Α.) νὴ τοὺc θεούc.
(Λα.) καὶ παιδίον. . . . .
(Α.) ἐκ Μοcχίωνοc. . . . .
ἐρρωμένοc . . . .
. . . .
ὁ Χαιρέαc. . . . .
55 τί γὰρ ἠδίκ[ηκε] . . . .
ἐβόα, πορευθ[ῆναι . . . .
ἐβούλετ' ε[ὐθύc . . . .
ὦ Γῆ: τί πο[ήcω. . . . .
δὶc ἢ τρὶc . . . .

49 τί λέγειc exempli causa supplevi quamquam satis longe abest a litteris, quas Ricci in charta legisse sibi videtur **55** ἠδίκηκε Wil., ἠδίκηcε Croe. **56** suppl. Ro. **57** suppl. K. **58** ποήcω K., τί ποτ' Ro. **59** suppl. Lef.

Egregia benevolentia Theodori Reinachi accidit, ut duo frustula annectere mihi liceat in Aegypto comparata a Riccio, quae codicis Aphroditopolitensis esse idem perspexit. Doleo quod certum eis locum inter reliqua folia tribuere frustra conatus sum.

U. frustulum undique mutilatum

(R)	]. . . [	
	]ΔΟΙΚΑΙ̣[	δ' οἱ καί
	]Ι̣Ν̣ΩCΑΥΤ[	-ιν ὡς αὐτ-
	]ΛЄΓЄΙΓΑΡΝ̣[	λέγει γὰρ ν[ῦν
	]ΑCΘΑ[	-αςθα[ι
(V)	]Η̣Μ̣Α̣Ρ̣[	ἥμαρτ[ες
	]ΗΜΑΡΤ[	ἥμαρτ[ον
	]CΩCΔ'ΟΥ[	ἴ]σως δ' οὐ
	]ΤΟΥΤΟΔ'ЄΧ[	τοῦτο δ' ἐχ-
	]ЄΚЄ[	ἐκε[ῖ

V. frustulum a sinistra parte marginem exhibens

(R)	Α. .[	α. .
	ΤΑΥΤΑ[	ταῦτα
	. .ΥΜ̣. .[	. . υμ. .
	Δ. .ΤΟΥ[	δ[ιὰ] τοῦ[το
(V)	].ΟCЄΜΟΥ	.ος ἐμοῦ
	]Ρ̣ΟΙΠΟ̣ЄΙ̣	-ροι ποεῖ
	]Ν̣ЄΠΑ̣ΓЄΤΑ̣Ι̣	ν ἐπάγεται
	]Ο[	.ο. . . .

ΓΕΩΡΓΟΣ

Personae:

Adulescens
Myrrhina matrona
Philinna anus
Davus servus
(Cleaenetus senex)
(Gorgias adulescens)
(Senex, primi adulescentis pater)
(Adulescens primi adulescentis amicus)

ϛ (R) ....ΠΡΟΣΙΩΝΠΡΑΤΤΩΝ
.................ΥΠΟΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ
.........Ρ...ΥΔ.ΔΟΚΟΥΝ
.......ΕΟΜΕΙΡΑΚΙΣΚΟΣΕΝΑΓΡΩΔΙΕΤΕΛΕΙ
5 ....ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣΩΜ'ΑΠΟΛΟΛΗΚΕ
.....ΜΟΝΕΙΣΚΟΡΙΝΘΟΝΕΠΙΠΡΑΞΙΝΤΙΝΑ
.......ΠΟΝΥΚΤΑΓΙΝΟΜΕΝΗΤΟΥΣΓΑΜΟΥΣ
.......ΒΑΝΩΜΟΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
.......ΡΑΘΥΟΝΤΑΕΝΔΟΝΕΚΔΙΔΩΣΙΔΕ
10 ......ΠΑΤΗΡΟΜΟΠΑΤΡΙΑΓΑΡΕΣΤΙΜΟΙ
......ΝΥΝΙΓΥΝΑΙΚΟΣΤΡΕΦΟΜΕΝΗΣ
......ΔΕΛΦΗ..ΝΑΔΕΔΥΣΦΕΥΚΤΩΚΑΚΩ
.............ΑΠΛΗΝΟΥΤΩΣΕΧΩ
.............ΚΙΑΣΟΥΔΕΝΦΡΑΣΑΣ
15 .....Λ.ΠΩΝΔΕΤΟΝΓΑΜΟΝΤΗΝΦΙΛΤΑΤΗΝ
...ΑΝΑΔΙΚΗΣΑΙΜ'ΑΝΟΥΓΑΡΕΥΣΕΒΟΣ
..Π'ΤΕΙΝΔΕΜΕΛΛΩΝΤΗΝΘΥΡΑΝΟΚΝΩΠΑΛΑΙ
..Κ'ΟΙΔΑΓΑΡΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΕΙΝΥΝΕΞΑΓΡΟΥ
.ΝΘΑΔΕΠΙΔΗΜΕΙΠΑΝΤΑΠΡΟΝΟΕΙΣΘΑΙΜ'ΕΔΕΙ

litterarum amplitudo tantopere variat, ut quot litterae initio singulorum versuum desint plerumque non constet **3** post ΔΟΚΟΥΝ spatium liberum **6** desunt non minus 5 litterae **16** desunt 2 vel 3 litterae

---

1 versus corruptus **3** ἦν — ἐδόκουν rest. Nic. coll. Choerob. in Theodos. I 340 Hilg. = fr. 99 K. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ „ἦν — ἐδόκουν" ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον; ἁμαρτάνειν K., πράξειν κακῶς Kai., φεύγειν γάμους Dzia., κακῶς ποεῖν Ro., τῇ φιλτάτῃ Kretsch. **4** καὶ γὰρ τότε Wil., ἐν ὧι δέ Gr. H., ἔπειθ' ὅτε Kai., τἀνθένδε Dzia., συνὼν ὅτε Kretsch. **5** νῦν δ' ἔτυχε Dzia. Wil., ἔτυχε τό Gr. H., τότ' ἔτυχε Kai., τὸ νῦν δὲ c. Ro.; ὅ μ' ἀπολώλεκε Nic., ὥς μ' Ro. **6** suppl. Nic., ἔκδημον Kretsch., κακοδαίμον' Leeuw. **7** κατιών K. Wil., ἐλθών Blaß,

.... προσιὼν πράττων
.... ὑποφοβούμενος
ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν [ἁμαρτάνειν,
καὶ γὰρ τόθ'] ὁ μειρακίσκος ἐν ἀγρῷ διετέλει.
5 νῦν δ' ἔτυχε] συμβεβηκὸς ὅ μ' ἀπολώλεκε
ἀπόδημον εἰς Κόρινθον ἐπὶ πρᾶξίν τινα.
κατιὼν] ὑπὸ νύκτα γινομένους ἑτέρους γάμους
καταλαμβάνω μοι, τοὺς θεοὺς στεφανουμένους
τὸν πατέρα θύοντ' ἔνδον· ἐκδίδωσι δέ
10 αὐτὸς ὁ πατήρ. ὁμοπατρία γάρ ἐστί μοι
ἐκ τῆς] ⟨ἐκείνῳ⟩ νῦν γυναικὸς τρεφομένης
γεγῶσ' ἀδελφή. τίνα δὲ δυσφεύκτῳ κακῷ
εὕρω τέχνην οὐκ οἶδ]α· πλὴν οὕτως ἔχω·
οὐκ ἂν φυγὼν ἐξ οἰ]κίας οὐδὲν φράσας
15 οὕτως] λιπὼν δὲ τὸν γάμον τὴν φιλτάτην
Ἡδεῖ]αν ἀδικήσαιμ' ἄν· οὐ γὰρ εὐσεβές.
κόπτειν δὲ μέλλων τὴν θύραν ὀκνῶ πάλαι·
οὐκ οἶδα γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰ νῦν ἐξ ἀγροῦ
ἐνθάδ' ἐπιδημεῖ. πάντα προνοεῖσθαί με δεῖ.

ἥκων δ' Kai., ἀπιόνθ' Leeuw., γινομένους ἤδη γάμους Gr. H., γ. ἑτέρους γ. Dzia., γ. τινὰς γ. Leeuw. **8** suppl. et corr. Gr. H.; ἐστεμμένους Leeuw. **9** suppl. Nic. **10** suppl. Bury **11** in restituendo versu procul dubio corrupto Wilamowitzium secutus sum, μητρὸς δὲ τῆς Kai., ἔκ τινος ἅβρας Kretsch., τῆς ἔνδον αὖ Ro., ἔνδον ὑπὸ τῆς — τρεφομένη Nic., ὑπὸ τῆς πατρὸς — τρεφομένη Weil. **12** γεγῶσ' K., γεγονυῖ' Ro., ἡβῶσ' Leeuw. **13** εὕρω φυγὴν οὐκ οἶδα Blaß, τέχνην K., versum excidisse putat Dzia., ἀλοὺς ἔχοιμ' ἂν ὁδὸν ἁπλῆν Kretsch. **14** suppl. K., οὐκ ἂν ἀποδρὰς ἐξ οἰκίας Blaß, ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας Gr. H., φύγοιμ' ἂν ἐκ τῆς οἰκίας Kai. **15** οὕτω Gr. H., φυγῆι Weil, σιγῆι Rich., οὐδενὶ Blaß, αὐτῇ Ro. **16** Ἡδεῖαν (scr. Ἡδῖαν) Wil., εὐσεβές Nic., εὐσεβῶς Ell. **17—19** rest. Nic.

20 ΑΛΛΕΚΠΟΔΩΝΑΠΕΙΜΙΚΑΙΒΟΥΛΕΥΣΟΜΑΙ
ΤΟΥΤ'ΑΥΘ'ΟΠΩΣΔΕΙΔΙΑΦΥΓΕΙΝΜΕΤΟΝΓΑΜΟΝ
.ΑΛ'ΩΣΠΡΟΣΕΥΝΟΥΝΩΦΙΛΙΝΑΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣ
.ΟΟΥΜΕΝΗΣΕΠΑΝΤΑΤΑΜΑΥΤΗΣΛΕΓΩ
...ΟΙΣΔ'ΕΓΩΝΥΝΕΙΜΙΚΑΙΝΗΤΩΘΕΩ
25 ..ΩΓ'ΑΚΟΥΟΥΣ'ΩΤΕΚΝΟΝΜΙΚΡΟΥΔΕΩ
..ΟΣΤΗΝΘΥΡΑΝΕΛΘΟΥΣΑΚΑΙΚΑΛΕΣΑΣΑΤΟΝ
...ΖΩΝ'ΕΞΩΤΟΥΤΟΝΕΙΠΕΙΝΟΣΑΦΡΟΝΩ
...ΥΓΕΦΙΛΙΝΑΧΑΙΡΕΤΩ·ΤΙΧΑΙΡΕΤΩ
...ΩΖΕΤΩΜΕΝΟΥΝΤΟΙ.ΤΩΣΩΝΓΑΜΕΙΝ
30 ...ΑΡΟΣΟΥΤΟΣΗΔΙΚΗΚΩΣΤΗΝΚΟΡΗΝ
.....ΤΟΣΟΥΤΟΥΣΚΑΤΑΤ....ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ
.....ΟΘΕΡΑΠΩΝΕΞΑΓΡΟΥΔΑΟΣΒΡΑΧΥ
Β...ΙΜΕΤΑΣΤΩΜΕΝΤΙΔ'ΗΜΙΝΕΙΠΕΜΟΙ
......ΜΕΛΕΙ·ΚΑΛΟΝΓ'ΑΝΕΙΗΝΗΔΙΑ
35 ΑΓΡΟΝΓΕΩΡΓΕΙΝΕΥΣΕ...........ΕΝΑ
ΟΙΜΑΙΦΕΡΕΙΓΑΡΜΥΡΡ..........ΚΑΛΟΝ
ΑΝΘΗΤΟΣΑΥΤΑ·ΤΑΛΛΑΔΑ...........Η
ΑΠΕΔΟΚΕΝΟΡΘΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΟΥ.....
ΑΛΛ'ΑΥΤΟΤΟΜΕΤΡΟΝΟΣΥΡΟΣΕΙΣΕΝΕΓΚΟΜΩΣ

28 ...ΙΓΕ Gr. H., prima littera utrum Υ an Ι fuerit diiudicari iam non potest **29** ΤΟΙ.ΤΩΣ Gr. H., lacuna sufficit fort. duabus litteris angustis **31** et **32** initio non desunt plus quinae litterae. **33** Τ..Η Gr. H., Β..Ι editores societatis Palaeogr., Β...Ι iam in imagine legere mihi videor, olim primam litteram esse numerum Ρ margini adscriptum falso suspicatus **34** ante ΜΕΛΕΙ nihil erat scriptum in charta **36** ΚΑΛΟΝ correctum videtur ex ΚΑΚΟΝ

---

23 coι Dzia. **24** et **25** suppl. Blaß **26** et **27** rest. Nic. **28** μή cύ γε Blaß Weil, ἔμοιγε Ell. Gr. H. **29** οἰμωζέτω Nic.; τοιοῦτοc ὤν Gr. H. Weil Wil.; γαμεῖ Wil. **30** ὁ μιαρόc Nic.; οὕτωc Wil. **31** ὁ κάκιc]τοc. (Μυ.) οὗτοc Wil., θέλει τοcούτουc —

20 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι καὶ βουλεύϲομαι
τοῦτ' αὔθ', ὅπωϲ δεῖ διαφυγεῖν με τὸν γάμον.
(Μυ.) ἀλλ' ὡϲ πρὸϲ εὔνουν ὦ Φίλιννα τοὺϲ λόγουϲ
ποουμένη ϲε πάντα τἀμαυτῆϲ λέγω.
ἐν τοῖϲδ' ἐγὼ νῦν εἰμί. (Φι.) καί, νὴ τὼ θεώ,
25 ἔγωγ' ἀκούουϲ' ὦ τέκνον μικροῦ δέω
πρὸϲ τὴν θύραν ἐλθοῦϲα καὶ καλέϲαϲα τόν
ἀλαζόν' ἔξω τοῦτον εἰπεῖν ὅϲα φρονῶ.
(Μυ.) μὴ ϲύ γε Φίλιννα, χαιρέτω. (Φι.) τί χαιρέτω;
οἰμωζέτω μὲν οὖν τοιοῦτοϲ ὤν, γαμεῖ
30 ὁ μιαρὸϲ οὕτωϲ ἠδικηκὼϲ τὴν κόρην,
ὁ κάκιϲ]τοϲ. (Μυ.) οὗτοϲ κατὰ τ[ύχη]ν προϲέρχεται
αὐτῶν] ὁ θεράπων ἐξ ἀγροῦ Δᾶοϲ· βραχύ
β[ούλε]ι μεταϲτῶμεν. (Φι.) τί δ' ἡμῖν, εἰπέ μοι,
τούτου] μέλει; (Μυ.) καλόν γ' ἂν εἴη νὴ Δία.
(Δα.) ἀγρὸν εὐϲεβέϲτερον γεωργεῖν οὐδένα
36 οἶμαι· φέρει γὰρ μυρρ[ίνην, κιττὸν] καλόν,
ἄνθη τοϲαῦτα· τἄλλα δ' ἄν τιϲ καταβάλῃ,
ἀπέδωκεν ὀρθῶϲ καὶ δικαίωϲ, οὐ πλέον
ἀλλ' αὐτὸ τὸ μέτρον. ὁ Ϲύροϲ εἰϲένεγχ' ὁμῶϲ

(Μυ.) κατά τ. Ro., χόλουϲ Nic., λόγουϲ Weil, κόμπουϲ Kretsch., ὅρκουϲ Blaß; κατὰ τύχην Kai., κατατίθου Nic., κατατεμών Dzia., καταπατῶν Blaß **32** αὐτῶν Nic., recepi, quamquam spatium vix sufficit, ἡμῖν Gr. H. **33** βούλει dub. K., τηιδί Gr. H. **34** suppl. Nic. **35** Stob. Flor. 57, 5 = fr. 96 K. Μενάνδρου Γεωργοῦ· ἀγρὸν εὐϲεβέϲτερον γεωργεῖν οὐδένα οἶμαι· φέρει γὰρ ὅϲα θεοῖϲ ἄνθη καλά, κιττόν, δάφνην· κριθὰϲ δ' ἂν ϲπείρω πάνυ δίκαιοϲ ἀπέδωκεν τόϲ' ὅϲϲ' ἂν κατέβαλον, cf. Xen. Cyrop. VIII 3, 38, Alciph. II, 13 Sche., Poll. I 227 **36** suppl. Kauer, versum excidisse arbitrati varia temptarunt Gr. H. Nic. Dzia. Kaib. Weil Wil. **37** schol. Aristid. p. 541 (Dind.) = fr. 899 K. καταβαλεῖν ἀντὶ τοῦ ϲπείρειν. καὶ Μένανδροϲ· τἄλλα δ' ἂν τιϲ καταβάλῃ **38** suppl. Nic. **39** ὅμωϲ Nic.

40 ΠΑΝΤΑΟCΑΦΕΡΟΜΕΝΤΑΥΤΑΠΑΝΤ'ΕΙCΤΟΥCΓΑΜΟΥC
ΩΧΑΙΡΕΠΟΛΛΑΜΥΡΡΙΝΗ : ΝΥΚΑΙCΥΓΕ̣
Ο.C̣ΕΚΑΘΕΩΡΟΥΝΓΕΝΙΚΗΚΑΙΚΟCΜΙΑ
ΓΥΝΑΙΤΙΠΡΑΤ'ΤΕΙCΒΟΥΛΟΜΑΙC'ΑΓΑΘΩΝΛΟΓΩΝ
ΜΑΛΛΟΝΔΕΠΡΑΞΕΩΝΕCΟΜΕΝΩΝΕΑΝΟΙΘΕΟΙ
Z (V) .ΕΛ..ΙΓ...ΑΙΚΑΙΦΘΑCΑΙΠΡΩΤΟ̣.......
46 ΟΚΛΑΙΕΝΕΤΟCΓΑΡΟΥΤΟΜΕΙΡΑΚΙΟΝ.....
.ΡΓΑΖΕΤΑΙΠΡΩΗΝΠΟΤ'ΕΝΤΑΙCΑΜ......
CΚ.Π'ΤΩΝΔΙΕΚΟΨΕΤΟCΚΕΛΟCΧΡΗCΤ̣..ΠΑ̣Ν̣Υ
ΤΑΛΑΙΝ'ΕΓΩ : ΘΑΡΡΕΙΤΟΠΕΡΑCΔ'ΑΚΟΥΕΜΟΥ
50 ΑΠΟΤΟΥΓΑΡΕΛΚΟΥCΩCΤΡΙΤΑΙΟΝΕΓΕΝΕΤΟ
ΒΟΥΒΩΝΕΠΗΡΘΗΤΩΓΕΡΟΝΤΙΘΕΡΜΑΤΕ
ΕΠΕΛΑΒΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΚΑΚΩCΕCΧΕΝΠΑΝΥ
ΑΛΛ'ΕΚΚΟΡΗΘΕΙΗCCΥΓ'ΟΙΑΤΑΓΑΘΑ
ΗΚΕΙCΑΠΑΓ'ΓΕΛΛΩΝ : CΙΩΠΑΓΡΑΪΔΙΟΝ
55 ΕΝΤΑΥΘΑΧΡΕΙΑCΓΕΝΟΜΕΝΗCΑΥΤΩΤΙΝΟC
ΚΗΔ̣ΕΜ.ΝΟCΟΙΜΕΝΟΙΚΕΤΑΙΚΑΙΒΑΡΒ..ΟΙ
ΕΦ̣.ΙCΕΚΕΙΝΟCΕCΤΙΝΟΙΜΩΖΕΙΝΜ..ΡΑΝ
ΕΛ̣.Γ̣Ο̣ΝΑΠΑΝΤΕCΟΔΕCΟCΥΙΟCΟ̣Ι̣Ο̣Ν..
ΝΟΜΙCΑCΕΑΥΤΟΥΠΑΤΕΡΑΠΟΡ.C̣Α̣...
60 ΗΛΕΙΦΕΝΕΞΕΤΡΙΒΕΝΑΠΕΝ.ΖΕΝΦΑΓΕΙΝ
ΠΡΟCΕΦΕΡ.Π̣ΑΡΕΜΥΘΕΙΤ'ΟΠΑΝΥΦΑΥΛΟCΕΧΕΙ

41 ΝΥ correctum ex ΝΗ **42** ΟC̣ΓΕ Gr. H. **45** .Ε̣Λ̣Ω̣-CΙΓΝ̣Ω.ΑΙ Gr. H., dedi quae in charta et in imagine cernere potui **57** ΕΖ̣Η̣C Gr. H., ΕΦ..C edit. pal. **59** ΑΠΟΡ̣Θ̣Ο̣C̣Α̣ Gr. H., ego in charta legere mihi visus sum ΑΠΟ..C̣Ω̣, in imagine potius ΑΠΟΡ.C̣Α̣

---

40 πάνθ' ὁπόcα Nic., πάνθ' ὅc' ἀναφέρομεν Ell., πάνθ' ὅcια φέρομεν ταῦτα· Leeuw. **41** corr. Gr. H. **42** οὔ cε Rich., ὥc γε Gr. H., οὕνεκ' ἐθεώρουν Kai. **45** γεῦcαι Blaß, γνῶναι Kai.; πρῶτοc φράcαc Gr. H. **46** ᾧ Rein., οὗ tenent Blaß Dzia.; τὸ

40 πάνθ' ὁπόϲα φέρομεν· ταῦτα πάντ' εἰϲ τοὺϲ γάμουϲ.
ὦ χαῖρε πολλὰ Μυρρίνη. (Μο.) πάνυ καὶ ϲύ γε.
(Δα.) οὔ ϲε καθεώρων γεννικὴ καὶ κοϲμία
γύναι. τί πράττειϲ; βούλομαί ϲ' ἀγαθῶν λόγων,
μᾶλλον δὲ πράξεων ἐϲομένων, ἂν οἱ θεοί
45 θέλωϲι, γεῦϲαι καὶ φθάϲαι πρῶτοϲ φράϲαϲ.
ὁ Κλεαίνετοϲ γάρ, ᾧ τὸ μειράκιον τὸ ϲόν
ἐργάζεται, πρώην ποτ' ἐν ταῖϲ ἀμπέλοιϲ
ϲκάπτων διέκοψε τὸ ϲκέλοϲ χρηϲτῶϲ πάνυ.
(Μο.) τάλαιν' ἐγώ. (Δα.) θάρρει, τὸ πέραϲ δ' ἄκουέ μου.
50 ἀπὸ τοῦ γὰρ ἕλκουϲ, ὡϲ τριταῖον ἐγένετο,
βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε
ἐπέλαβεν αὐτόν, καὶ κακῶϲ ἔϲχεν πάνυ.
(Φλ.) ἀλλ' ἐκκορηθείηϲ ϲύ γ', οἷα τἀγαθά
ἥκειϲ ἀπαγγέλλων. (Μυ.) ϲιώπα γράιδιον.
(Δα.) ἐνταῦθα χρείαϲ γενομένηϲ αὐτῷ τινοϲ
56 κηδεμόνοϲ οἱ μὲν οἰκέται καὶ βάρβαροι,
ἐφ' οἷϲ ἐκεῖνόϲ ἐϲτιν, οἰμώζειν μακρά
ἔλεγον ἅπαντεϲ, ὁ δὲ ϲὸϲ υἱόϲ, οἱονεί
νομίϲαϲ ἑαυτοῦ πατέρα, πορίϲαϲ φάρμακα
60 ἤλειφεν, ἐξέτριβεν, ἀπένιζεν, φαγεῖν
προϲέφερε, παρεμυθεῖτο, πάνυ φαύλωϲ ἔχειν

ϲόν Blaß, ἀγρόν Gr. H. **47** ἀμπέλοιϲ Nic. **48** χρηϲτῶϲ πάνυ Gr. H. Kai. Wil. cf. Ael. Ep. 2 Ἡμέρων ὁ μαλακὸϲ φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ ϲκέλοϲ πάνυ χρηϲτῶϲ, καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτοῦ καὶ βουβὼν ἐπήρθη **51** Zonar. 1030 = fr. 98 K. θέρμη καὶ θέρμα...Μένανδροϲ· βουβών — αὐτόν, cf. Etym. m. 206 et Phryn. p. 331 (Lob.) **53** schol. Ar. Pac. 59, Suid. s. v. = fr. 903 K. καὶ ὁ Μένανδρόϲ φηϲι πολλάκιϲ „ἐκκορηθείηϲ ϲύ γε" **54** ϲιώπα γράιδιον Davo dat Nic. **57** ἐφ' οἷϲ Kai., ἔζηϲ' ἐκεῖνοϲ· Gr. H.; μακρά Rich. **58** οἱονεί Blaß **59** πορίϲαϲ φάρμακα Kretsch., ἀπορθώϲαϲ Gr. H., πάλιν Ell. Bury **61** corr. Rich. Wil. ὃ πάνυ φαύλωϲ ἔχει Gr. H.

Δ.Ξ.ΝΤ'ΑΝΕCΤΗC'ΑΥΤΟΝΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΝ
..ΛΟΝΤΕΚΝ.Ν : ΝΗΤΟΝΔΙ'ΕΥΔΗΤΑΓ'ΟΥΤΩCΕΙ
....ΑΒΩΝΓΑΡΑΥΤΟΝΕΝΔΟΝΚΑΙCΧΟΛΗΝ
65 ....ΩΝΑΠΑΛΛΑΓΕΙCΔΙΚΕΛΛΗCΚΑΙΚΑΚΩΝ
.....ΤΙCΕCΤΙCΚΛΗΡΟCΟΓΕΡΩΝΤΩΒΙΩ
.......ΑΚΙΟΥΤΑΠΡΑΓ'ΜΑΤΑΕΝΕΚΡΙΝΕΝΤΙΝΑ
....ΟΥΧΙΠΑΝΤΑΠΑCΙΝΑΓΝΟΩΝΙCΩC
.....ΜΕΝΟΥΔΕΤΟΥΝΕΑΝΙCΚΟΥΤ.ΔΕ
70 .....ΗCΑΔΕΛΦΗCΕΜΒΑΛΛΟΝΤΟCCΟΥΚΑΙ
.........ΑCΕΠΑΘΕΝΤΙΚΟΙΝΟΝΚΑΙΧΑΡΙΝ
..CΕΠΙΜΕΛΕΙΑCΩΝΕΤ'ΕΚΠΑΝΤΟCΛΟΓΟΥ
...ΝΑΥΤΟΝΑΠΟΔΟΥΝΑΙΜΟΝΩCΤ'ΩΝΚΑΙΓΕΡΩΝ
.ΟΥ.ΕCΧΕΤΗΝΓΑΡΠΑΙΔ'ΫΠΕCΧ..ΑΙΓΑΜΕΙΝ
75 .ΕΦΑΛΛΑΙΟΝΕCΤΙΤΟΥΤΟΤΟΥΠΑΝΤΟCΛΟΓΟΥ
.Ξ.ΥCΙΝΗΔΗΔΕΥΡ'ΑΠΕΙCΙΝΕΙCΑΓΡΟΝ
..ΟΥΛΑΒΩΝΠΑΥCΕCΘ.........ΧΟΜΕΝΟΙ
ΔΥCΝΟΥΘΕΤΗΤΩ.ΗΡΙ...........
.ΑΙΤΑΥΤ..ΑCΤΕΙΔ............ΝΙCΩC
80 ΗΖΗΝΟΠ..ΜΗΜ.......Τ.ΥΔΥCΤΥΧΕΙΝ
Π.ΛΛΟΥCΤΙCΕΞΕΙΤΟΥCΟΡΩΝΤΑCΕCΤΙΔΕ

62 Δ..Ζ.ΝΤ' Gr. H., Δ.Ζ.ΝΤ' edit. soc. pal. **64** plus 4 litterae vix desunt **67** ΕΝΕΚΡΙΝΕΙ Gr. H., edit soc. pal., sed Ν mihi certum videtur **71** ΜΕΠΑΘΕΝ Gr. H., edit. soc. pal., ego ΑCΕΠΑΘΕΝ satis certe et in charta et in imagine dispexi

---

62 δόξαντ' Rich. Wil.; ἐπιμελούμενος Nic. **63** φίλον Kai. Weil, καλόν Nic.; δῆθ' οὑτοςί Gr. H., δὴ τουτογί dub. Wil., fort. recte **64** ὃ δ' K., ὅδ' Ro., ὧδ' Gr. H., ἀναλαβών Blaß, quod si recte suppletum est, in charta nihil antecessisse puto, ἐπόει. λαβών Kai., ποιῶν. λαβών Leeuw. **65** εὑρών Weil, ἄγων Kai., διάγων Gr. H. **66** οὕτω Blaß, καὶ γάρ Weil **67** τοῦ μειρακίου Blaß Ell.; ἀνέκρινεν K., ἀνακρίνει Gr. H.

δόξαντ' ἀνέϲτηϲ' αὐτὸν ἐπιμελούμενοϲ.
(Μυ.) φίλον τέκνον. (Δα.) νὴ τὸν Δί', εὖ δῆθ' οὑτοϲί.
ὃ δ' — ἀναλ]αβὼν γὰρ αὐτὸν ἔνδον καὶ ϲχολήν
65 εὑρὼν ἀπαλλαγεὶϲ δικέλληϲ καὶ κακῶν,
οὕτωϲ τίϲ ἐϲτι ϲκληρὸϲ ὁ γέρων τῷ βίῳ —
τοῦ μειρακίου τὰ πράγματ' ἀνέκρινεν, τίνα
ἔϲτ'] οὐχὶ παντάπαϲιν ἀγνοῶν ἴϲωϲ.
διερχομένου δὲ τοῦ νεανίϲκου τάδε,
70 τά τε] τῆϲ ἀδελφῆϲ ἐμβαλόντοϲ ϲοῦ τε καί
τῆϲ ϲῆϲ πενί]αϲ, ἔπαθέν τι κοινόν, καὶ χάριν
τῆϲ ἐπιμελείαϲ ᾤετ' ἐκ παντὸϲ λόγου
δεῖν αὐτὸν ἀποδοῦναι, μόνοϲ τ' ὢν καὶ γέρων
νοῦν ἔϲχε· τὴν γὰρ παῖδ' ὑπέϲχηται γαμεῖν.
75 κεφάλαιόν ἐϲτι τοῦτο τοῦ παντὸϲ λόγου.
ἥξουϲιν ἤδη δεῦρ', ἄπειϲιν εἰϲ ἀγρόν
ὁμοῦ λαβών· παύϲεϲθε πενίᾳ μαχόμενοι
δυϲνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυϲκόλῳ,
καὶ ταῦτ' ἐν ἄϲτει· δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν ἴϲωϲ
80 ἢ ζῆν ὅπου μὴ μάρτυραϲ τοῦ δυϲτυχεῖν
πολλούϲ τιϲ ἕξει τοὺϲ ὁρῶνταϲ· ἔϲτι δέ

68 ἔϲτ' Wil., τίνα, ταῦτ' Leeuw., τὰ μέν Weil Bury **69** διερχομένου Kaib. Weil; τάδε Kai. Weil, τά τε Blaß **70** τά τε Weil, περί Blaß Kai.; τε inser. Blaß **71** suppl. K. **72** corr. Rich. **73** δεῖν Rich., δέον Nic. **74** νοῦν Gr. H.; ὑπέϲχηται Nic. **75** cf. Quint. III 11, 27 = fr. 922 K. „ut dicimus caput rei est et apud Menandrum κεφάλαιόν ἐϲτιν" **76** suppl. Gr. H. **77** ὁμοῦ Gr. H., ϲ' ὁμοῦ Rein., παύϲεϲθε — δυϲκόλῳ rest. Blaß coll. Theophylact. Ep. 29 = fr. ad. 183 K. πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυϲνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυϲκόλῳ **79** sqq. rest. Weil coll. schol. Hes. Op. 637 = fr. 928 K. δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν (lac. 10 fere litterarum) ὅπωϲ μὴ μάρτυραϲ πολλοὺϲ ἔχειν τοὺϲ ὁρῶνταϲ

....ϹΕΙϹΤΟΤΟΙΟΥΤ'ΕΥΚΤΟΝΗΤ'ΕΡΗΜΙΑ
..ΑΓ'ΓΕΛΙϹΑϹΘΑΙΠΡ..ϹΕΤΑΥΤ'ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ
...ΩϹΩΠΟΛΛΑΚΑΙϹΥΓΕΤΙΠΕΠΟΝΘΑϹΤΕΚΝΟ̄ —:—(
85 ....ΡΙΠΑΤΕΙϹΤΡΙΒΟΥϹΑΤΑϹΧΕΙΡΑϹΤΙΓΑΡ
..ΛΙΝΝΑΠΟΡΟΥΜΑΙΝΥΝΤΙΠΟΙΗϹΑΙΜΕΔΕΙ
...ΙΤΙΝΟϹΗΠΑΙϹΕϹΤΙΤΟΥΤΩΚΟΥ..ΛΙΝΝΑ

87 ΚΟΥ.ΙΛΙΝΝΑ Gr. H., ego quoque ΛΙΝΝΑ in charta legere mihi visus sum, ΚΟΥ..ΔΕΝ edit. soc. pal.

Fragmenta aliunde nota.

1.

εὐκαταφρόνητόν ἐcτι Γοργία πένηc,
κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτοc, τοῦ λαβεῖν.
καὶ cυκοφάντηc εὐθὺc ὁ τὸ τριβώνιον
5 ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενοc τύχῃ.

Stob. Flor. 96, 5 = fr. 93 K. Μενάνδρου Γεωργῷ. Cleaenetus loquitur.

2.

ὁ δ' ἠδικηκὼc ὅcτιc ἔcθ' οὗτόc ποτε
τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔcθ', ὅτι
τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται.
εἰ καὶ cφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίωc τρυφᾷ·
5 τὸ τῆc τύχηc γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stob. Flor. 105, 28 = fr. 94 K. Μενάνδρου Γεωργῷ. Cleaeneti verba sunt.

ἀγρὸς εἰς τὸ τοιοῦτ' εὐκτὸν ἥ τ' ἐρημία.
εὐαγγελίσασθαι πρὸς σὲ ταῦτ' ἐβουλόμην.
ἔρρωσο πολλά. (Μυ.) καὶ σύ. (Φι.) τί πέπονθας τέκνον;
85 τί περιπατεῖς τρίβουσα τὰς χεῖρας; (Μυ.) τί γάρ;
Φίλινν' ἀποροῦμαι νῦν τί ποιῆσαί με δεῖ.
ἐπεὶ τίνος ἡ παῖς ἐστι; τούτῳ κοὐ[δενί

82 suppl. Wil. **83** πρὸς σέ Gr. H. **84** ἔρρωσο. (Μυ.) καὶ σύ γε πολλά Nic., γε del. Kai. **85** cf. Aristaen. Ep. II, 5 ὢ τῆς ἀπορίας δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας. **87** ἐπεί Wil., οἴμοι Nic.; κοὐδενί Nic.

3.

οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ ὦ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν
δεῖγμ' ἐστὶν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Anth. 7, 9 τοῦ αὐτοῦ; lemma ἐκ τοῦ Γεωργοῦ falso adscriptum ad 7, 8, quod est Epitr. fr. 8, pertinet ad 7, 9. v. 1—2 Stob. Flor. 5, 1 Μενάνδρου Γεωργῶν, v. 3—4 Stob. Flor. 20, 22 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) = fr. 95 K. Cleaeneti verba sunt

4.

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς
ἔμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποεῖ
πλέον.

Orion Anth. 1, 19 = fr. 97 K. ἐκ τοῦ Γεωργοῦ. adnexit Weil Zenob. 1, 15 = fr. adesp. 627 ut quartus versus evaderet πλέον. ⟨ὥστ'⟩ ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. loquitur Cleaenetus.

5.

ἐμβεβρόντηcαι; γέλοιον, ὃc κόρηc ἐλευθέραc
εἰc ἔρωθ' ἥκων cιωπᾷc καὶ μάτην ποιουμένουc
περιορᾷc γάμουc cεαυτῷ.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 525) = fr. 100 K. παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν Γεωργῷ κτἑ. verba sunt amici eius adulescentis qui v. 1—21 loquitur

6.

ἐν πράγμαcιν

schol. Aristoph. Plut. 652 = fr. 101 K. ἀκριβῶc δὲ δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μένανδροc δὲ ἐν Γεωργῷ· ἐν πράγμαcιν, ἐν μάχαιc.

(ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ)

Personae:

matrona?
adulescentes duo
Laches senex (?)
Moschion adulescens
(Phanias citharista)

Col. I ....Ν̣ΟΝΠΟΛΥΝΤΙΝΑ
..........................ΩΦΙΛΤΑΤΗ
..........................ΗΔΕΔΥΚ̣Ε̣.Χ̣Ι
..........................ΕΙΚ.Ρ̣ΔΙΑΝ
5 ....ΟϹΔΗΝΤΩΙ̣Κ̣ΑΚ̣ΩΙ
....
..............................ΝΓΑΜΟΥ
..............................ΜΙΑ
..............................Ε̣Ν̣Ο̣..Ο̣
10 ....ΚΑΤΕΛΙΠΕϹ
..............................Ω
..............................ΤΕΔΗ
..............................ΩΝ
..........................ΥΝΑΠΗΡΚΕΙΔΕΜΟΙ
15 ....Λ̣Ο̣Π̣Ε̣ΤΗϹΕΜΗϹ
..........................Ν̣ΩϹ̣ΠΩϹΑΦΝΩ
..........................Ν̣ΛΕΓΩΝΤΡΕΧΕΙϹ
..............................ΕΤΑΙ
..........................ΥΒΡΕΙΤΟΓΕΓΟΝΟϹ
20 ....ΒΙΑΙ
..........................Ω̣ΝΑΥΤΗΝϹΥΜΟΙ
..........................ΜΗΤΕΡΑ
..........................Ϲ̣ΑΙΤΙϹΟΙ
..........................ΥΘΕΝΟϹ
25 ....Ο̣Υ̣Μ̣ΕΔΕ̣Ι̣
..........................Λ̣ΑΘΡΑΙ
..............................ΡΩΝ

desunt 3 versus

25 Ο̣Υ̣Μ̣ Schu. Wil., in imagine potius Ο̣Υ̣Ν dispicio, sed fatendum Ν et Μ in hac charta vix distingui posse.

.... χρόνον πολύν τινα
.... ω φιλτάτη
.... η δεδυκέναι
.... ει καρδίαν
5 .... οϲ δ' ἦν τῶι κακῶι
....
....ν γάμου
.... μία
.... ενο . . ο
10 .... κατέλιπεϲ
.... ω
.... τε δή
.... ων
.... ϲυναπήρκει δέ μοι
15 .... καταλέ]λοιπε τῆϲ ἐμῆϲ
.... -νωϲ πῶϲ ἄφνω
.... ν λέγων τρέχειϲ
.... -εται
.... ὕβρει τὸ γεγονόϲ
20 .... βίαι
.... -ων αὐτὴν ϲύ μοι
.... μητέρα
.... -ϲαι τί ϲοι
.... οὐθενόϲ
25 .... οὖν ἔδει
.... λάθραι
.... ρων

desunt tres versus

omnia supplementa, quorum auctor non citatur, sunt Wilamowitzii **15** καταλέλοιπε K. **25** οὖν ἔδει K., ου με δεῖ Wil.

31 ....ΝΘΟCΑ
..................................ΑC
..................................ΟΝΟΥ
....

Col. II ΖΗΛΟΙCΛΑΒΩΝΤ.ΕΤΗ........ΗΛΥΘΑ.
36 ΘΥΓΑΤΕΡΑΔΕΥΡΟΠΛΟΥCΙΑΝΤΕ..Η.ΜΟΝΗ.
ΤΑΥΤΗΝCΕΑΥΤΟΝΔΟΥΧΙ : ΠΑΝΤΕΓΩ.ΟΝΗC
ΤΑΥΤΗCΛΟΓΙΖΟΜΑΙΤΕΜΑΥΤΟΥΤΗΝΕΜΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΑΤΗΝΚΑΙΠΟΛΕΩCΕΛΛΗ..ΔΟC
40 ΚΑΙΠΑΝΤΑΤΑΥΤΕΚΤΗCΑ...Α...ΗΤΥΧΗ
ΟΥΔΕΙΛΑΒΕΙΝΜΕΠΟΡΝΟ......Θ....
ΤΙΔΗΤΟΛΥΠΟΥΝCΕCΤΙΝΤ......ΚΗΓΑΓΕC
ΕΝΤΑΥΘΑΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΚΑ........Ν
ΟΥΚΟΙΔΟΠΟΥΓΗCΕCΤΙΝΟΥΚ....ΥΘΕΝ
45 ΟΥΠΩΓΕΝΥΝΙΤΩΝΧΡΟΝ.ΝΟΝΤΩΝΜΑΚΡΩΝ
ΛΟΓΙΖΟΜΑΙΤΟΠΑΝΜΗΤΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΗΙ
ΑΤΥΧΗΜΑΓΕΓΟΝΟCΗΠΕΡΙ....ΑC : ΜΗΜΑΘΩC
ΟΥΚΟΙΔΑΑΘΥΜΩΙΚΑΙΔΕΔΟΙΚΑΥΠΕΡΒΟΛΗΙ
ΕΙΚΟCΤΙΠΑCΧΕΙΝ : ΠΡΟCΑΓΟΡΑΝΔΟΥΤΩCΑΜΑ
50 ΠΡΟΑΓΩΝΑΚΟΥCΗΙΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΩΝΜΟΙΓΕΝΟΥ
CΥΜΒΟΥΛΟC : ΟΥΘΕΝΚΩΛΥΕΙΜΕ : ΤΑΥΤΑΔΕ
ΕΙC......ΩΤΗΝΤΑΧΙCΤΗΝΕΚΠΟΔΩΝ
ΚΑΙΤΙΠΟΤΑΝΕΙΗΠΑΝΥΓΑΡΟΥΧΑΥΤΟΥΠΟΕΙ
ΕΡΓΟΝΜΕΤΑΠΕΜΠΕΤΕΞΑΓΡΟΥΜΕΜΟCΧΙΩΝ
55 ΟCΑΛΛΟΤΕΙΜΕΝΕΝΘΑΔΩΝΤΥΧΟΙΜΕΓΩ

34 num unus versus desit non plane certum est **41** in fine vel ΘΙCΥΝ vel ΘΙΟΝ legi posse testatur Wil. **42** in fine legi posse ΚΗΓΑΓΕC vel ΑΤΗΓΑΓΕC monet Wil. **43** in fine Ν vel Η **47** ante ΑC erat Ξ (Τ, Ν, Μ) **52** dubitat Wil. utrum ΕΙCΩΖΗ an ΕΙCΩΤΙC fuerit in charta, tum fortasse Α...Ω legi potest

31 . . . . πάνθ' ὅϲα
. . . . -αϲ
. . . . χρόνου
. . . .
35 ζηλοῖϲ λαβών τε τὴν . . . . . ἐλήλυθαϲ
θυγατέρα δεῦρο πλουϲίαν θ' [ἡγ]ῆ[ι] μόνη[ν
ταύτην, ϲεαυτὸν δ' οὐχί; (Β.) πάντ' ἐγὼ μόνηϲ
ταύτηϲ λογίζομαί τ' ἐμαυτοῦ τὴν ἐμήν.
ἐλευθέρα τ' ἦν καὶ πόλεωϲ Ἑλληνίδοϲ,
40 καὶ πάντα ταῦτ' ἐκτηϲάμην ἀγαθῇ τύχῃ.
οὐ δεῖ λαβεῖν με πορνο[βόϲκου] . θ . . . .
(Β.) τί δὴ τὸ λυποῦν ϲ' ἐϲτί; τ[ί γὰρ οὐ]κ ἤγαγεϲ
ἐνταῦθα τὴν γυναῖκα καὶ . . . . ;
(Α.) οὐκ οἶδ' ὅπου γῆϲ ἐϲτιν· οὐκ ἐλήλυθεν
45 οὔπω γε νυνὶ τῶν χρόνων ὄντων μακρῶν.
λογίζομαι πᾶν, μή τι κατὰ θάλατταν ἦι
ἀτύχημα γεγονὸϲ ἢ περὶ [πέτρ]αϲ. (Β.) μὴ 'μαθῶϲ;
(Α.) οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ καὶ δέδοιχ' ὑπερβολῆι.
(Β.) εἰκόϲ τι πάϲχειν. (Α.) πρὸϲ ἀγορὰν δ' οὕτωϲ ἅμα
50 προάγων ἀκούϲηι καὶ τὰ λοίφ' ὧν μοι γενοῦ
ϲύμβουλοϲ. (Β.) οὐθὲν κωλύει με. (Α.) ταῦτα δέ
εἴϲω τιϲ ἀγέτω τὴν ταχίϲτην ἐκποδών.
(Γ.) καὶ τί ποτ' ἂν εἴη; πάνυ γὰρ οὐχ αὑτοῦ ποεῖ
ἔργον· μεταπέμπετ' ἐξ ἀγροῦ με Μοϲχίων,
55 ὃϲ ἄλλοτ' εἰ μὲν ἐνθάδ' ὢν τύχοιμ' ἐγώ

35—37 suppl. Schu. **41** πορνοβόϲκου vel πορνοκόπου Wil. **46** τό delevit Wil. **47** πέτραϲ K. **52** suppl. K.

ЄΙϹΑΓΡΟΝЄΦЄΥΓЄΝЄΙΔЄΚЄΙϹЄΛΘΟΙΜЄΓΩ
ЄΝΤΑΥΘΑΝΑϹΤΡЄΨΑϹЄΠΙΝЄΚΑΙΜΑΛΑ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝΟΥΓΑΡΗΝΟΝΟΥΘЄΤΩΝΠΑΤΗΡ
ΟΥΜ......ΓΗΝΚΑΙΓΑΡΑΥΤΟϹЄΓЄΝΟΜΗΝ
60 ЄΙϹ.......ΜЄΝΩΝΟΥϹΙΑΝΜΙΚΡΑΝΠΟЄΙΝ
ΟΥΚ.......ΝΗΓΥΝΗΚΑΤΑΤΟΥΤΟΓЄ
ΑΛΛЄΞЄΜΟ.ϹΤΙΝΟΥΘЄΝΑΓΑΘΟΝΓΟΥΝΠΟЄΙ
ЄΙϹΙΤЄΟΝЄΙ...ΔЄϹΤΙΝΑΝΔЄΜΗΤΥΧΗΙ
ΩΝЄΝΔΟ...ΤΙΠΡΟϹΑΓΟΡΑΝΠΟΡЄΥϹΟΜΑΙ
65 ЄΚЄΙΓΑΡΑΥ..ΝΠΟΥΠΡΟϹЄΡΜΑΙϹΟΨΟΜΑΙ
ΑΡΟΥΝΟΠ....ЄΛΗΛΥΘΗΠΟΡЄΥΤЄΟΝ
ЄΜΟΙΠΡ......ΝΟΝЄϹΤΙΝΟΥΓΑΡΔЄΙΧΡΟΝΟΝ
ΤΟΠΡΑ......ΒΑΝЄΙΝ.ΛΩϹΟΥΔΟΝΤΙΝΟΥΝ
Col. III ΗΔΗΔΟ........ΟϹ.........................
70 ΑΙΤЄΙΝ...ΑΙ.Є................................
ΟΙΜΑΙΜЄΝЄΙΝΔЄΙ ....
ΠΡΟϹΝЄΙΜΑΤΩΠΙΝ..........................
ЄΓΩΔЄΠЄΡΙϹΟΥ : ΧΑ.Ρ.....................
ΚΑΙϹΥΓЄ..................................
75 ΟΥΚЄΛЄΓΟΝЄΥΘΥϹ.........................
ΑΛΛΑΝΔΡЄΙϹΤЄΟΝ..........................
ΤΙΝΑΛΟΓΟΝΑЄΙΠΡΟϹ........................
ΠΟΛΛΑΠЄΡΙΠΟΛΛΩΝ.........................
ΓΗΜΑΙΜЄΒΟΥΛЄΙΚΑ.........................
80 ΦΡΟΝΗϹЄΩϹΓΑΡΤΟΥΤ ....
ΩΜΟϹΧΙΩΝΑΛΛΗΝΜ........................
ЄΤΟΙΜΟϹЄΙΜΗΠΡΟϹΤΙΘ ....

58 ΗΝ correctum ex ΗΔ 71 ΜЄΝЄΙΝ Schu., ego in imagine potius ΝЄΜЄΙΝ lego, at cf. adn. ad v. 25 72 vel ΠΡΟϹΜЄΙΝΑΤΩ vel ΠΡΟϹΝЄΙΜΑΤΩ in charta fuisse dicit Wil., ego hoc potius dispicio, ΠΙΝ dubitanter agnovit Schu.

εἰϲ ἀγρὸν ἔφευγεν, εἰ δ' ἐκεῖϲ' ἔλθοιμ' ἐγώ,
ἐνταῦθ' ἀναϲτρέψαϲ ἔπινε· καὶ μάλα
κατὰ λόγον. οὐ γὰρ ἦν ὁ νουθετῶν πατήρ,
οὐ μὴν δι' ὀργήν· καὶ γὰρ αὐτὸϲ ἐγενόμην
60 εἷϲ [τῶν δυνα]μένων οὐϲίαν μικρὰν ποεῖν.
οὐκ ἠδίκηκεν ἡ γυνὴ κατὰ τοῦτό γε,
ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ 'ϲτιν· οὐθὲν ἀγαθὸν γοῦν ποεῖ.
εἰϲιτέον, εἰ τῆιδ' ἐϲτίν. ἂν δὲ μὴ τύχηι
ὢν ἔνδον, ἄρτι πρὸϲ ἀγορὰν πορεύϲομαι·
65 ἐκεῖ γὰρ αὐτόν που πρὸϲ Ἑρμαῖϲ ὄψομαι.
(Μο.) ἆρ' οὖν ὁ πατὴρ ἐλήλυθ', ἢ πορευτέον
ἐμοὶ πρὸϲ ἐκεῖνόν ἐϲτιν· οὐ γὰρ δεῖ χρόνον
τὸ πρᾶγμα λαμβάνειν ὅλωϲ οὐδ' ὁντινοῦν.
ἤδη δοκεῖ. . . . .οϲ. . . . .
70 αἰτεῖν. . .αι.ε. . . . .
οἶμαι μένειν δεῖ . . . .
προϲνειμάτω . . . .
(Γ.) ἐγὼ δὲ περὶ ϲοῦ. (Μο.) χαῖρε [πάππα φίλτατε.
(Γ.) καὶ ϲύ γε . . . .
(Μο.) οὐκ ἔλεγον εὐθὺϲ . . . .
76 ἀλλ' ἀνδρεϊϲτέον . . . .
(Γ.) τίνα λόγον αἰεὶ προϲ. . . . .
(Μο.) πολλὰ περὶ πολλῶν . . . .
γῆμαί με βούλει καὶ . . . .
80 φρονήϲεωϲ γὰρ τοῦτ[ο δεῖ πολλῆϲ πάνυ.
(Γ.) ὦ Μοϲχίων ἄλλην μ . . . .
ἕτοιμοϲ, εἰ μὴ προϲτίθ[ηϲ. . . . .

59 δι' ὀργήν K., πρὸϲ ὀργήν Wil., sed vereor ut spatium sufficiat **60** δυναμένων K., λεγομένων Wil. **71** μένειν Schu. **72** προϲμεινάτω πίνων Schu. **73** suppl. K. cf. Philem. apud Ath. VIII 340e = fr. 42 K. **80** δεῖ — πάνυ suppl. K.

ΗΝΔΕΙΛΑΒΕΙΝΑΥΤ..ΔΕ ....
ΕΛΕΥΘΕΡΑΝΤΟΥΤΟΠΟΛΥ ....
85 ΜΟΝΟΝΚΑΤΑΛΟΓΟΝΕΙΔΑ....................
ΠΡΟϹΤΟΓΕΝΟϹΕϹΤΙΝΑΛΛ ....
ΕΙΠΑΡΘΕΝΟΝΔΗΠ.ΟΤΕ ....
ϹΥΜΒΟΥΛΟΝΑΝΚΑ.ΗϹ......................
ΑΥΤΟϹΚΕΚΡΙΚΩ...........................
90 ΑΔΗΔΕΔΩΚΑϹ............................
ΜΗΘΕΙϹΜΑΤΗΝΕ ....
ΤΑΔΑΛΛΑΚΟΥϹΟΝϹΥϹΤΡ ....
ΕΙϹΤΗΝΕΦΕϹΟΝΕΠΕϹΟΝ....................
. ΤΗϹΑΡΤΕΜΙΔΟϹΗΝΤΗϹΕ ....
95 ΔΕΙΠΝΟΦΟΡΙΑΤΙϹΠΑΡΘΕΝΩ................
ΕΙΔΟΝΚΟΡΗΝΕΝΤΑΥΘΑΦΑΝΙΟΥ ....
ΕΥΩΝΥΜΕΩϹ : ΕΥΩΝΥΜΕΙϹΚΑ...............
ΕΙϹΕΝΕΦΕϹΩΙ : ΧΡΕΑΜΕΝΟΥΝ..................
ΕΝΤΑΥΘΕΝ : ΑΡΑΤΟΥΚ.ΘΑΡΙϹΤΟΥ.............
100 ΤΑΥΤΗΝΛΑΒΕΙΝΕϹΠΟΥΔΑΚ ....
ΤΟΥΓΕΙΤΟΝΟϹΝΥΝΟΝΤΟϹΟΥ.Ο.............

83 inter ΑΥΤ et ΔΕ vel una vel duae litterae desunt

ἣν δεῖ λαβεῖν αὐτὸϲ δὲ . . . .
ἐλευθέραν, τοῦτο πολὺ . . . .
85 μόνον κατὰ λόγον, εἰ δ' ἄ[μεμπτοϲ παντελῶϲ
πρὸϲ τὸ γένοϲ ἐϲτίν, ἀλλ . . . .
εἰ παρθένον δὴ πρότερον . . . .
ϲύμβουλον ἂν καλῇϲ [με γὰρ περὶ τῶν γάμων
αὐτὸϲ κεκρικὼϲ . . . .
90 ἃ δὴ δέδωκαϲ [αὐτὸϲ αὖ μ' ἀποϲτερεῖϲ.
(Μο.) μηθεὶϲ μάτην ε . . . .
τὰ δ' ἄλλ' ἄκουϲον, ϲυϲτρ[όφωϲ ἐρῶ· μολὼν
εἰϲ τὴν Ἔφεϲον ἔπεϲον . . . .
τῆϲ Ἀρτέμιδοϲ ἦν τῆϲ Ἐ[φεϲίαϲ γὰρ τότε
95 δειπνοφορία τιϲ παρθένων [ἐλευθέρων·
εἶδον κόρην ἐνταῦθα Φανίου τινόϲ
Εὐωνυμέωϲ. (Γ.) Εὐωνυμεῖϲ κἀ[κεῖ τινεϲ
εἴϲ' ἐν Ἐφέϲωι; (Μο.) χρέα μὲν οὖν [πράξων παρῆν
ἐντεῦθεν. (Γ.) ἆρα τοῦ κιθαριϲτοῦ Φανίου
100 ταύτην λαβεῖν ἐϲπούδακαϲ [ϲὺ τὴν κόρην,
τοῦ γείτονοϲ νῦν ὄντοϲ; ου.ο . . . .

85 suppl. K. **88** et **90** exempli causa suppl. K. **92** suppl. K. **94** Ἐφεϲίαϲ Wil.; γὰρ τότε K. **95** ἐλευθέρων vel κηιθέων proposuit Wil. **98** πράξων παρῆν vel potius ἦλθεν φυγὼν Wil. **100** ϲὺ τὴν κόρην K., τὴν παρθένον Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1.

ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους ὦ Φανία,
οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω
οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾷόν τινα
5 ὕπνον καθεύδειν· ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τάδε.
νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
ὑμᾶς ὁρῶ πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ.
ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος·
τρυφερῷ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
10 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγηράσκει βίῳ.

fr. 281 K. Plut. de tranqu. an. 3 (466 b) τοὺς μὲν γὰρ ἀφορισμένως ἕνα βίον ἄλυπον νομίζοντας... ἱκανῶς ὁ Μένανδρος ὑπομιμνήσκει λέγων· „ᾤμην — καθεύδειν". εἶτα προελθών, ὡς καὶ τοὺς πλουσίους ἑώρα ταὐτὰ πάσχοντας τοῖς πένησιν „ἆρ' ἐστί", φησί, „συγγενὲς — συγκαταγηράσκει βίῳ". — 1—7 Stob. Flor. 97, 13 Μενάνδρου. — 8 Stob. Flor. 98, 54 Μενάνδρου Κιθαριστῇ, Diog. La. VII 68 5 ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινά codd. Stob., τάδε scripsi, τὸν πτωχὸν μόνον Herw., ἀλλὰ — τινά delevit Hirschig 7 πονοῦντας Geel, ποιοῦντας codd.

2.

τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει
πενία. τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἧς γένοιτ' ἂν εἷς
φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως.

Stob. Flor. 95, 2 = fr. 282 K. Μενάνδρου Κιθαριστῇ. respicit Plut. de cupid. divit. 4 (524 e)

3.

εἰ τοὺϲ ἀδικηθένταϲ πάτερ φευξούμεθα,
τίϲιν ἂν βοηθήϲαιμεν ἄλλοιϲ ῥᾳδίωϲ;

Stob. Flor. 9, 17 (Hen.) = fr. 283 K. Μένανδροϲ Κιθαριϲτῇ. (Κιθαριϲταῖϲ A)

4.

· τὸ μηθὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γὰρ ὦ Λάχηϲ
ἀϲτεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

Stob. Flor. 9, 18 (Hen.) = fr. 284 K. ἐν ταὐτῷ. cf. fr. 3

5.

φιλόμουϲον εἶν᾽ αὐτὸν πάνυ
ἀκούϲματ᾽ εἰϲ τρυφήν τε παιδεύεϲθ᾽ ἀεί.

Athen. XII 511a = fr. 285 K. καὶ Μένανδροϲ δ᾽ ἐν Κιθαριϲτῇ περί τινοϲ μουϲικευομένου λέγων φηϲί·

6.

οὐκ οἰκοϲίτουϲ τοὺϲ ἀκροατὰϲ λαμβάνειϲ.

Athen. VI 247 f = fr. 286 K. Μένανδροϲ . . ἐν Κιθαριϲτῇ.

7.

οὕτω τι πρᾶγμ᾽ ἔϲτ᾽ ἐπίπονον τὸ προϲδοκᾶν.

Stob. Flor. 110, 9 = fr. 287 K. Μενάνδρου Κιθαριϲτῇ.

8.

ὡϲ ποικίλον πρᾶγμ᾽ ἐϲτὶ καὶ πλάνον τύχη.

Stob. Ecl. I, 7, 1 (Wachs.) = fr. 288 K. Μένανδροϲ Κιθαριϲτῇ, cf. monost. 758 Mein.

9.

ϲκοῖδον Διονύϲου

Phot. = fr. 289 K. ϲκοῖδοϲ· ταμίαϲ τιϲ καὶ διοικητήϲ, Μακεδονικὸν δὲ τοὔνομα, διόπερ Μένανδροϲ ἐν Κιθαριϲτῇ ϲκοῖδον Διόνυϲον λέγει, cf. Poll. X 16, Hes. s. v.; Διονύϲου vel Διονύϲιον Wil.

ΚΟΛΑΞ

Personae:

Doris ancilla	(Bias miles)
Phidias adulescens	(Struthias parasitus)
Servus	(Sosias servus)
Leno	(Cocus)

Col. I ....ωΝΤωΝΠΑΤϹ......ΝΗΜϹΝΟϹ
..............ϹΥΟΝωϹΠΑϹΙΝΔΟ.ϹϹ.
...............ϹΠΙΠΡΑΞϹΙϹΤΙΝΑ.·
..............ΙΚΙΑΝϹΜΟΙΚϹΝΗΝ
5 ....ΟΠΑΙΔΑΡΙΟΝ·.ΥΤΟϹΤΡΟΦΗΝ·
..............ΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙϹΤΙϹΙΝ·
..............ΔΑΙΜΟΝΤΥΧΟΝΪϹωϹ
..............ωΝΑΘΛΙωϹΟΥ.ωϹΦΟΔΡΑ·
..............ΤΟΜΟΙΠ.ΗΤϹΟΝ
10 ....ΥΝΟΔΟϹΗΜωΝΓϹ.ΝϹΤΑΙ
..............ϹϹΤΙΑΤωΡΔϹϹ.ΟΤΗϹ
..............ΔϹΧϹϹΘΑΙϹΙ...ΜΟΙ
....
...............ΑΔϹΙΤΟ..ϹΝΤ....
15 ....ΜΠΡΟΝΗΔΟΞΗΙΜϹΓΑΝ
.............Ν·ϹΙΔϹΜΗΤΡΙΟΝ (Τ supra Ι)
.............ΑΙΝΙΑΝ·ΑΓΡΙΑΝΑΓϹ
.............ΑΡΑ : ΝΥΝϹΓωΔωΡΙϹ
.............ΝΦϹΙΔΙΑ : ΘΑΡΡϹΙΝ·ϹΜΟΙ
20 ....ϹϹΜ.ϹΤΑΥΤΗϹΜϹΛϹΙ

5 ante ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ legi posse O testantur Gr. H. Oxyr. Pap. V p. 313 13 vacat, quod novae scenae initium significare putant Gr. H.; rectius ni fallor eidem de versu mutilo cogitarunt cf. v. 54 18 post ΔωΡΙϹ nihil erat scriptum

---

1 suppl. Gr. H. 3—4 suppl. probabiliter Blaß, ἐξῆλθεν Leo 5 καὶ Κίλικα καὶ τό suppl. Leo, καὶ γραῦν τινα καὶ τό Ro.; αὐτόϲ Gr. H. 6 παρέχειν ἐπέτρεψ' ἡμῖν Leo, ἐποριϲάμην, τὴν μέν Bl. 7 ἀκριβολόγοιϲ ἄρ' ὦ κακόδαιμον Leo, (Δω.) Γλυκέραν προδώϲειϲ, ὦ κακόδαιμον Kretsch., ὦ τριϲκακόδαιμον Ro. 8 ὃϲ διατελεῖϲ ζῶν Leo, τῷ πορνοκόπῳ ζῶν Kretsch., οὐδεὶϲ

...............ων τῶν πατέρων μεμνημένος
...............c υἱόν, ὡc πᾶcιν δοκεῖ.
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπλευcεν] ἐπὶ πράξειc τινάc,
ὁ πατὴρ κατέλιπεν] οἰκίαν ἐμοὶ κενήν
5 ....τ]ὸ παιδάριον· αὐτὸc τροφήν
....ν διοικηταῖc τιcιν.
..........κακόδαιμον, τυχὸν ἴcωc
..............ων ἀθλίωc οὕτω cφόδρα
............τοῦτό μοι ποιητέον.
10 ....cύνοδοc ἡμῶν γίνεται
................ἑcτιάτωρ δ' ἔcθ' ὁ τῆc
................δέχεcθ' εἴη δέ μοι
....
................α δεῖ το...εντ....
15 ἢ τῷ γένει γὰρ λα]μπρὸν ἢ δόξηι μέγαν
...............ν· εἰ δὲ μὴ τρίτον
................ταινίαν ἀγρίαν ἄγε
................αρα. (Φει.) νῦν ἐγὼ Δωρίc....
(Δω.) ....ν Φειδία. (Φει.) θαρρεῖν ἐμοί
20 λέγειc;]........[τῆ]c ἐμῆc ταύτηc μέλει

γέγονε ζῶν Ro. **9** suppl. Gr. H., cύμφημι (vel ἐρῶν γε) νῦν οὖν τοῦτο Leo, (Φε.) οὐδέποτε. νῦν δε τοῦτο Kretsch. **10** τηδί, τετρὰc γάρ, suppl. Leo **11** δ' ἔcθ' ὁ τῆc Wil., τὸν βουλόμενον γὰρ ἑcτιάτωρ δεcπότηc ἕτοιμοc αὐτοί τ' ἀποδέχεcθ' αἰεὶ δόμοι Leo **12** εἴη δέ μοι Wil., in fine εἰπέ μοι Gr. H. **13** plura intercidisse putat Wil. **15** suppl. Wil., ἢ πλούτῳ λαμπρόν Gr. H. **17** λοιπὸν ἀπορεῖν dub. suppl. Leo; λαβὲ ταινίαν Kretsch., Φαινίαν Ro. **18** νῦν ἐγὼ κτέ Phidiae dub. dedit K., servo Kretsch. (νῦν δ' ἐγώ scribens), Δωρίc τέ coι suppl. Leo, personae notam Δωρίc in textum irrepsisse suspicatur Ro., qui verba νῦν — Φειδία Doridi tribuit **19** θαρρεῖν ἐροῦμεν suppl. Leo, πρόcειμι θαρρεῖν Ro. **20** λέγειc; K., ἔρρει τὸ θαρρεῖν Ro.; τῆc ἐμῆc Leo

.................ΕΙΠΗΙΦΛΗΝΑΦΟΝ·
...................ΝΑΘΗΝΑϹΩΖΕΜΕ
............·.......ΚΡΕΙΒΩϹΤΑΠΑΤΡΙΑ
.................ΥϹΑΥΤΟ.Ϲ·ΠΟΛΕΙϹ·
25 ....ΟΥϹΙ : ΤΙΛΕΓΕΙϹΑΘΛΙΕ :
.................ΠΟΝΗΡΟΙϹΤΟΥϹΘΕΟΥϹ
.................ΝΑΓΑΘΟΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝ
.................ΦΕΡΩΝΑΥΤΟϹΠΟΤΕ... ΔΙΜΟΙΡΕΙΤΟΔΙΠΛΟΥΝ ΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΩΝϹΤΡΑΤΙΩΤ ΜΙϹΘΟΝ
.................ΟΝ·ΠΗΡΑΝ·ΚΡΑΝΟϹ
30 ....ΟΝ·ΔΙΒΟΛΙΑΝ·ΚΩΔΙΟΝ
.................ΥΧΗϹΟΝΟϹΦΕΡΕΙ
.................ΑΙΦΝΗϹΒΙΑϹ
.................ΝΕΜΟΝ : ΤΟΝΕΝΘΑΔΙ
Col. II ....Μ.ΝΟΥΝΤΑΠΕΡΥϹΙ..ΑΕΙ·
35 ....ΗΝΔΙΑΤΡΙΒΗΝΠΑΡΙ...ϹΑϹ·
ΑΠ........ΟΝ·ϹΚΩΠΤ.ΟΜΕΝΟΥ....ϹΠ..
ΕΥΠ.......ΤΙ.ΟΝΤΑΠΑ.ΔΕϹ·ΕΧΟΜΕ...
ΟΠΟ.......ΗϹΟ..ϹΘΕΝ·ΟΙΧΟΜΑΙ :
ΤΙΚ.........ΚΑΤΕΠΤΗΚΕΝΠΟΘΕ.
40 ΠΟΛ.........ΝΗϹΑΤΡΑΠΗΝΗϹ......

23 ante ΚΡΕΙ spatium unius litterae vacuum esse testantur Gr. H. **24** ΠΟΙΛΕΙϹ iota prius inductum **30** ΔΙΑΒ, alpha inductum **34** punctum in fine versus litterae partem esse posse testantur Gr. H. **35** post ΠΑΡ legi posse Ε concedunt Gr. H. Ox. Pap. V 313

---

22 suppl. Gr. H., Doridi tribuit dub. Kretsch. **23** οἶδ' ἀκριβῶϲ Gr. H., ἴϲθ' Ro., διατηρῶν Leo **25** τί — ἄθλιε Doridi dat Ro., qui per totam scenam Phidiam cum Doridi colloquentem facit **26—27** suppl. Leo, νέμειν γε πάντα τοῖϲ Ro.

. . . . εἴπηι φλήναφον·
(Δω?) . . . . δέςποι]ν' Ἀθηνᾶ, ϲῷζέ με.
(Φει.?) . . . . ἀκριβῶϲ τὰ πάτρια
. . . . τοὺϲ αὐτούϲ· πόλειϲ
25 . . . . ουϲι. (Β.) τί λέγειϲ ἄθλιε;
(Φει.) ϲυλλαμβάνειν γε τοῖϲ] πονηροῖϲ τοὺϲ θεούϲ·
ἀγαθοὶ γὰρ ὄντεϲ οὐδὲ]ν ἀγαθὸν πράττομεν,
ἀλλ' ὅδ' ὁ] διμοιρίτηϲ φέρων αὐτόϲ ποτε
ἐπορεύετ'] . . . . ον, πήραν, κράνοϲ,
30 . . . . ον, διβολίαν, κώιδιον,
νῦν πάντα ταῦθ' ὁ τριϲατ]υχὴϲ ὄνοϲ φέρει,
ὁ δέ ποτε Βῖθυϲ γέγονεν ἐξ]αίφνηϲ Βίαϲ.
θεοὶ γὰρ αὐτῷ τοῦτ', ἔ]νεμον. (Β.) τὸν ἐνθαδί
μέγαν, κακοδαι]μονοῦντα πέρυϲι . . αει . . .
(Φει.) . . . . τ]ὴν διατριβὴν παρ . . . .
36 ἀπ . . . . ον· ϲκωπτομένου . . . . ϲπ . . . .
εὐπ . . . . τι . οντα παῖδεϲ· ἐχομε . . .
οπο . . . . ηϲ ὄπιϲθεν· οἴχομαι.
(Β.) τί κ . . . . (Φει.) κατέπτηκεν πόθεν;
40 πόλ[ιν τίν' ἢ ναῦ]ν ἢ ϲατράπην ἢ ϲ[υμμάχουϲ

28 ἀλλ' ὅδ' ὁ K., ἀλλ' ὅδε Leo, ὁ πρίν vel χθέϲ Ro.; διμοιρίτηϲ suppl. Gr. H. ex scholio ascripto διμοιρίτηϲ ὁ διπλοῦν λαμβάνων τῶν ϲτρατιωτῶν μιϲθόν **29** ἐπορεύετ' K., θώρακα, ϲάγμα, ϲαύνιον Leo **30** ϲκόλοπαϲ, ϲκαπάνην, γύλιον Leo **31** suppl. Leo **32** ὁ δέ ποτε μηδεὶϲ (sive nomen barbarum) γέγονεν Leo, Βῖθυϲ Wil. **33** suppl. Leo, ν ἐμόν Gr. H. **34** μέγαν Wil., λέγειϲ Ro., οἶϲθα κακοδαιμονοῦντα πέρυϲι Στρουθίαν Leo, μὲν οὖν τά Gr. H.; in fine (Φει.) μανθάνειϲ Ro. **35** νῦν ἔλαχ' ἐκεῖ τὴν διατριβὴν παρερπύϲαϲ Leo **39** totum versum cum sequentibus Phidiae dant Gr. H., partem priorem interlocutori (Doridi) assignat Ro. **40** πόλιν τίν' ἢ ναῦν ἢ ϲατράπην ἢ ϲυμμάχουϲ vel πόλιν προδούϲ τιν' ἢ ϲατ. ἢ ϲυμ. Wil.

.............ΝΕCΤΙΔΗΛΟCΕCΤΙ : ΠΩC :
ΟΥΘ..........CΕΝΤΑΧΕΩCΔΙΚΑΙΟCΩΝ·
ΟΜΕ...........ΕΓΕΙΚΑΙΦΕΙΔΕΤΑΙ
ΟΔΕΤ............ΝΤ'ΕΝΕ.ΡΕΥCΑC.ΠΑΝΤ....
45 ΩCΑΔΥ.........: ΟΜΝΥΩΤΟΝΗΛΙΟΝ
ΕΙΜΗΦΕ.......CΟΠΙCΘ'ΕΒΑΔΙΖ.ΜΟΥ
ΤΑΘΑC.Α......ΗΝΥΠΟΝΟΙΑΚΡΑΙΠΑΛΗC·
ΕΒΟΩ........ΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝΕΝΑΓΟΡΑΙ·
ΑΝΘΡΩΠ..Ε....ΝΠΤΩΧΟCΗCΘΑΚΑΙΝΕΚΡΟC·
50 ΝΥΝ.ΔΕΠΛΟΥ....ΛΕΓΕΤΙΝΕΙΡΓΑΖΟΥΤΕΧΝΗΝ·
ΤΟΥΤΟΙ.ΑΠΟΚΡ..ΑΙΠΟΘΕΝΕΧΕΙCΤΑΥΤΑ·ΟΥΚΑΠΕΙ
ΕΚΤΗC........ΩCΕ·ΤΙΔΙΔΑC.ΕΙCΚΑΚΑ·
ΤΙΛΥCΙΤΕΛΕΙ.ΗΜΙΝΑΠΟΦΑΙΝΕΙCΤΑΔΙΚΕΙΝ
ΕΙCΕCΤ.Ν......
55 ΔΙΟΥΤΑΠΑΝ.Α.ΟΛΩΛΕΤΡΟΦΙΜΕΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΑΡΔΗΝ.ΕΓΩC......ΝΟCΑCΑΝΑCΤΑΤΟΥC
ΠΟΛΕΙCΕ..ΑΚΑ..ΟΥΤΑΠΟΛΩΛΕΚΕΝΜΟΝΟΝ
ΤΑΥΤΑC·ΟΝΥΝΔΙ.ΤΟΥΤΟΝΕΞΕΥΡΗΚΕΓΩ·
ΟCΟΙΤΥΡΑΝΝΟΙΠΩΠΟΤ'ΟCΤΙCΗΓΕΜΩΝ
60 ΜΕΓΑC·CΑΤΡΑΠ..ΦΡΟΥΡΑΡΧ.CΟΙΚΙCΤΗCΤΟΠ.Υ·
CΤΡΑΤΗΓΟC·ΟΥ...ΑΛΛΑΤΟΥCΤΕΛΕΩCΛΕΓΩ
ΑΠΟΛΩΛΟΤΑC.....ΟΥΤΑΝΗΡΗΚΑΝΜΟΝΟΝ

44 punctum post ΡΕΥCΑC ὑποστιγμή est **54** plus dimidio versus vacat **58** dedi quae legi posse in charta iam testantur Gr. H. Ox. Pap. V 313

41 προδοὺς ἐκέρδανέν τι dub. K., κέρδος λαβὼν τ' ἀχανές τι dub. Wil., ὅτι δ' ἄδικός ἐστι Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313 **42—44** Stob. Flor. 10, 21 = fr. 294 K. Μενάνδρου Κολακείᾳ **45** ἀδύνατ' εἶπας Wil., ἀδύνατον τοῦτ' Kretsch., ὡς ἄδικον εἶπες Gr. H. **46—48** suppl. Gr. H. **49** ἄνθρωπε — πλουτεῖς, Symeonis lex. ined. (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1892/93 p. 8) s. v. ἦσθα· ... καὶ Μένανδρος ἐν Κόλακι, idem omisso

προδοὺς ἐκέρδα]νέν τι· δῆλός ἐστι. (Β.) πῶς;
(Φει.) οὐθεὶς ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὤν·
ὁ μὲν γὰρ αὑτῷ συλλέγει καὶ φείδεται,
ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.
(Β.) ὡς ἀδύ[νατ' εἶπας]. (Φει.) ὀμνύω τὸν Ἥλιον·
46 εἰ μὴ φέρων ὁ παῖς ὄπισθ' ἐβάδιζέ μου
τὰ Θάσια καί τις ἦν ὑπόνοια κραιπάλης,
ἐβόων ἂν εὐθὺς παρακολουθῶν ἐν ἀγορᾶι·
„ἄνθρωπε πέρυσιν πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός,
50 νυνὶ δὲ πλουτεῖς· λέγε τίν' εἰργάζου τέχνην;
τοῦτό γ' ἀπόκριναι, πόθεν ἔχεις ταῦτ'; οὐκ ἄπει
ἐκ τῆσδε γῆς ἑτέρωσε; τί διδάσκεις κακά;
τί λυσιτελεῖν ἡμῖν ἀποφαίνεις τἀδικεῖν;"
(Β.) εἷς ἐστιν [ὁ κόλαξ]
55 δι' οὗ τὰ πάντ' ἀπόλωλε τρόφιμε πράγματα
ἄρδην· λέγω σ[οι . . . .]ν· ὅσας ἀναστάτους
πόλεις ἑόρακας, τοῦτ' ἀπολώλεκεν μόνον
ταύτας, ὃ νῦν διὰ τοῦτον ἐξεύρηκ' ἐγώ·
ὅσοι τύραννοι πώποθ', ὅστις ἡγεμὼν
60 μέγας, σατράπης, φρούραρχος, οἰκιστὴς τόπου,
στρατηγός, οὐ γὰρ ἀλλὰ τοὺς τελέως λέγω
ἀπολωλότας νῦν, τοῦτ' ἀνῄρηκεν μόνον

fabulae nomine Eustath. 1833, 58 = fr. 731 K. **50** νῦν δέ Sym., Eust. **51** suppl. Gr. H. **52** τῆσδε γῆς Wil., τῆς πόλεως ἑτέρωσε nimis longum esse statuunt Gr. H., στοᾶς ἑτέρωσε Kretsch., πόλεως μισῶ σε Leo **53** corr. Gr. H. **54** ὁ κόλαξ suppl. Leo, totum versum sic fere supplendum esse puto εἷς ἐστιν ὁ κόλαξ, ὁ κατάρατος Στρουθίας; plura intercidisse censet Wil. **55** suppl. Gr. H. **56** σοι πάλιν Leo, quod non ita bene ad vestigia servata quadrare monent Gr. H. Ox. Pap. V 313, σοι· σχεδόν Wil. **57** suppl. Gr. H. **58** διὰ τοῦτον Leo, plaudentibus Gr. H. **60—62** suppl. Gr. H. **61** τελέους Ro.

ΟΙΚΟΛΑΚΕϹ·ΟΥΤ...ΕΙϹΙΝΑΥΤΟΙϹΑΘΛΙΟΙ
ϹΟΒΑΡΟϹΜΕΝΟΛΟΓΟϹ·ΟΤΙΔΕΤΟΥΤΕϹΤΙΝΠΟΤΕ
65 ΟΥΚΟΙΔΕΓΩΓΕ: Π.ϹΤΙϹΑΝΚΡΙΝΑϹΚΑΚΩϹ
ΕΥΝΟΥΝΥΠΟΛΑΒΟ.ΤΟΝΕΠΙΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑϹΟΙ
ΚΑΝΜΗΔΥΝΗΤΑΙ: ΠΑϹΔΥΝΑΤΑΙΚΑΚΩϹΠΟΕΙΝ
Col. III desunt versus fere 11
..........ϹΑΥΤΟΥ..............
ΟΤ..ΡΟϹΒΙΑΝΜΕΘΗ...............
70 Τ...ΠΕΙϹΤ.ΧΩΡΗϹΕΙϹ...............
Μ.ΤΑΠΕΜΨΕΘ.ΤΕΡΟΥϹ..ϹΤΡΑΤ.......
ΟΥ..ΑΡΑΦΥΛΑΞΕΙ·ΠΑΙΔΕϹ·ΕΚΤΡΙΒΟ.....
ΗΤΟΙΠΟΘΟΥΤΟϹΗϹΥΠΙϹΤΕΥΘΕΙϹΑ.....
ΥΠΕΝΑΝ..ΟΝΤΕΜΗΘΕΝΩΝΠΟΕΙ....
75 ΔΟΞΑϹ·ΕΧΕΙϹΤΟΝΑΝΔΡ'ΑΦΥΛΑΚΤΟΝ·Ε....
ΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝΤΗϹΟΙΚΙΑϹ·ΟΤ.....
Β.ΥΛΗΙΔΙΟΙΚΗΘΗϹΕΤΑΙΤΑΛΟΙΠΑϹΟΙ
.ΟΥΔ....Θ..ΗϹΦΑΝΕΡΟϹ·ΟΥΛΕΙΜΟΙ...
ΕΧΟΝ.ΕϹΕΝΤ...ΧΕΡϹΙΝΑΛΛΟΔΟΥΔΕΕΝ
80 ΩΝΕΙΘΟΓΕΙΤΩΝ·ΑΛΛΕΑΝΑΙϹΘΗΘ'ΟΜ..
ΠΡΟϹ.ΙϹΙΝΕΞΗΚ.ΝΘΕΤΑΙΡΟΥϹΠΑΡΑΛΑΒ..
..ΟΥ.ΟΔΥϹϹΕΥϹΗΛΘΕΝΕΙϹΤΡΟΙΑΝΕΧΩ.
..ΩΝΑΠΕΙΛΩΝ·ΑΝϹΕΜΗ·ΜΑϹΤΙΓΙΑ
......ΕΠΡΑΚΑϹΠΛΕΟΝΕΧΟΝΤΙΧΡΥϹΙΟ.

63 cf. Gr. H. Ox. Pap. V 313 **69** cf. Gr. H. Ox. Pap. V 313

---

63 οὗτοι δ' Leo; αἴτιοι Leo **65** πᾶϲ Gr. H., πῶϲ dub. Ro. **69** ὅτι πρὸϲ βίαν μεθῆκαϲ Leo, Βίαν Ro.; αὐτὴν K.; εἰ δὲ τὸν ξένον βλάψειϲ τι χωρήϲειϲ τ' ἐναντίον λόγοιϲ Leo, sed βλάψειϲ non fuisse in charta affirmant Gr. H. Ox. Pap. V 313 **71** ϲυϲτρατιώταϲ δώδεκα Leo, αὖ ϲτρ. δηλαδὴ Ro., δὴ ϲτρ. ῥα-

οἱ κόλακες· οὗτοι δ' εἰςὶν αὐτοῖς ἄθλιοι.
(Φει.) ςοβαρὸς μὲν ὁ λόγος· ὅ τι δὲ τοῦτ' ἔςτιν ποτέ,
65 οὐκ οἶδ' ἔγωγε. (Β.) πᾶς τις ἂν κρίνας κακῶς
εὔνουν ὑπόλαβοι τὸν ἐπιβουλεύοντά ςοι.
(Φει.) κἂν μὴ δύνηται; (Β.) πᾶς δύναται κακῶς ποεῖν.

desunt versus fere 11

. . . . ςαυτοῦ . . . .
. ὅτι πρὸς βίαν μεθῆ[κας αὐτήν. . . .
70 π. . . . πεις. . χωρήςει ς. . . . .
μεταπέμψεθ' ἑτέρους ςυςτρατιώτας. . . . .
οὓς παραφυλάξει· παῖδες, ἐκτρίβο[ιμεν ἄν.
ἤτοι ποθ' οὗτος ἢ ςὺ πιςτευθεὶς λ[όγοις
ὑπεναντίον τε μηδὲν ὧν ποεῖ [ποεῖν
75 δόξας ἔχεις τὸν ἄνδρ' ἀφύλακτον· ἐ[κβαλεῖς
τῶν πραττομένων, τῆς οἰκίας. ὅτ[αν δὲ ςύ
βούληι διοικηθήςεται τὰ λοιπά ςοι.
(Πορ.) . ουδ. . . . θ. . ης φανερός. οὐ λιμοί, [μοχλούς
ἔχοντες ἐν ταῖς χερςίν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἕν;
80 ὠνεῖθ' ὁ γείτων· ἀλλ' ἐὰν αἴςθηθ' ὁ μ[έν
πρόςειςιν ἑξήκονθ' ἑταίρους παραλαβών,
ὅςους Ὀδυςςεὺς ἦλθεν εἰς Τροίαν ἔχων,
βοῶν, ἀπειλῶν· „ἄν ςε μὴ μαςτιγία,
ὃς ἐμὴν π]έπρακας πλέον ἔχοντι χρυςίον —“

δίως Gr. H. **72** οὓς παραφύλαξει Gr. H. οὓς παραφυλάξαι aut οὐ παραφυλάξεις; Ro.; ἐκτρίβοιμεν ἂν Gr. H., ἐκτριβοίμεθ' ἂν Leo, ἐκτρίβοιτ' ἄρα Ro. **73** suppl. Gr. H. **74** ποεῖ ποεῖν Leo, ποεῖς ποεῖν Gr. H. **75** ἐκβαλεῖς K., ἔκτοπον Gr. H., ἐπίτροπος Leo, ἐπιμελοῦ Ro. **76** suppl. Gr. H., ὅταν φρονῇς Ro. **77** βουλῇ Ro. **78** μοχλούς K., βίαν Leo, βίον Gr. H. **80** ὁ μέν Ro., ὅμως Gr. H., ὁμοῦ Leo **81—83** suppl. Gr. H. **84** ὃς ἐμὴν Leo, ἐμὴν Gr. H.

85 ......ΤΙ.Δ̣Α̣ΠΩΛΩΜΑΤΟΥϹΔΩΔΕΚΑ..Ο̣ΥϹ̣
.....Μ̣.Ν̣Ο.ΔΙΑΤΟΥΤΟΝ·ΗΝΙΑΛΑΜΒΑΝΕΝ̣
......Ι̣ΔΕΚΑΤΡΕΙϹΜΝΑϹΕΚΑϹΤΗϹΗΜΕΡΑϹ
......ΞΕΝΟΥ·ΔΕΔΟΙΚΑΔΟΥΤΩΛΑΜΒΑΝΕΙΝ
.....Λ̣ΟΥΓΑΡΑΡΠΑϹΟΝΘ᾽ΟΤΑΝΤΥΧΗΙ
90 .....ΔΙΚΑϹΟΜΑΙ·ΠΡΑΓΜΑΘΕΞΩ·ΜΑΡ̣Τ̣
ΑϹΤΥΑΝΑΚΤΟϹΤΟΥΜΙΛΗϹΙΟΥ..Τ̣ΥΑΝ̣...ΟϹΠΟΛΛΟΙϹΦΟ̣Δ̣Ρ̣Α̣
.ΩΝΚΩΜΩΔΙΟΓΡ¯ΜΕΜΝ..ᵀΕΓΕΝΕΤΟΓ′ΠΑΓΚΡΑΤ̣Ι̣ΑϹ̣ᵀΚ̣Ρ̣Α̣...
..ΝΚΑΘΑΥΤΟΝΗΓΩ..Ϲ̣Α̣ΤΟΔ′Κ′ΠΥΓΜΗΙΕΡΑΤΟϹΘΕΝΗϹΔ....
.¯ΤΩΝΟΛΥΜΠΙΟΝΙᴷΠΡΟΘΕΙϹΡΙϚΟΛΥΜΠ′Φ᾽Α̣..Υ̣Α̣Ν̣Α̣Ξ̣
Ο̣ΜΙΛΗϹΙΟϹϚΤΗΝΠΕΡΙΟΔΟΝΑΚΟΝΙΤΕΙ

85 . . . . . .]τιάδα πωλῶ; μὰ τοὺς δώδεκα θεούς
οὐκ ἄς]μενος διὰ τοῦτον· ἡ μία λαμβάνει
ὅσον οὐχὶ δέκα, τρεῖς μνᾶς ἑκάστης ἡμέρας
παρὰ τοῦ ξένου. δέδοικα δ' οὕτω λαμβάνειν
. . . . .λου γὰρ ἁρπάσονθ' ὅταν τύχηι
90 αὐτήν]. δικάσομαι, πράγμαθ' ἕξω, μάρτυρας
[παρέχειν δεήσει]

85 τί δ' Ἰσθμιάδα Leo **86** οὐκ ἄσμενος K., ἀπατώμενος Gr. H., οὐ θέλομεν οὐ Leo; ἡ μία λαμβάνει Leo, ἡ μί' ἐλάμβανεν Gr. H. **87** suppl. Leo **88** suppl. Gr. H. **89** τὸ λοιπόν· οὐ Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313, τὸ πρᾶγμ'· ἰδού Ro. **90** αὐτήν Ro., ἀμυνῶ Leo; μάρτυρας παρέχειν δεήσει suppl. Leo

ad versus deperditos spectat scholion: Ἀστυάνακτος· τοῦ Μιλησίου Ἀστυάνακτος πολλοὶ σφόδρα τῶν κωμῳδιογράφων μέμνηνται. ἐγένετο γὰρ παγκρατιαστὴς κράτιστος τῶν καθ' αὐτόν, ἠγωνίσατο δὲ καὶ πυγμῆι. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῷ . τῶν Ὀλυμπιονικῶν προθεὶς ρις̅ Ὀλυμπιάδα (316 a. Chr.) φησίν· Ἀστυάναξ ὁ Μιλήσιος ς̅ τὴν περίοδον ἀκονιτί.

Fragmenta aliunde nota.

1.

(Μαγ.) cπονδή· δίδου cὺ cπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
cπονδή· φέρ' ὦ παῖ Cωcία· cπονδή· καλῶc
ἔχει. θεοῖc Ὀλυμπίοιc εὐχώμεθα
Ὀλυμπίαcι, πᾶcι πάcαιc· λάμβανε
5 τὴν γλῶτταν. ἐπὶ τούτῳ διδόναι cωτηρίαν,
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄνηcιν πᾶcι· τοῦτ' εὐχώμεθα.

Athen. XIV 659 d = fr. 292 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖc τετραδιcταῖc διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆc Πανδήμου Ἀφροδίτηc ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα· 2 ὦ πλειωωcια A., corr Piers.; καλῶ A., corr. Mus. 3 εὔχου A., corr. Wil. 5 ἐν A., corr. Mein. 7 ὀνηcιαν A., corr. Cas.

2.

(Βίας) κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυcοῦν Cτρουθία
τρὶc ἐξέπιον μεcτόν γ'. (Cτρ.)| Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βαcιλέωc πέπωκαc. (Βι.) οὐκ ἔλαττον, οὐ
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. (Cτρ.) μέγα γε.

Athen. X 434 c = fr. 293 K. Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί φηcιν· v. 1—2 Athen. XI 477 f. 3 ἔπιον A., corr. Bentley; cf. Plut. de adul. 13, 57 a καθάπερ ὁ Cτρουθίαc ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι καὶ κατορχούμενοc τῆc ἀναιcθηcίαc αὐτοῦ τοῖc ἐπαίνοιc Ἀλεξάνδρου τοῦ βαcιλέωc πλέον πέπωκαc 4 πεπ. τ. β. A., corr. Bentley.

3.

γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος.

Plut. de adul. 13, 57 a = fr. 297 K. post fr. 2 v. 3 sq. pergit καί „γελῶ — ἐννοούμενος". γέλωτι et ἐνηθούμενος codd., corr. Cobet Struthiae verba sunt

4.

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Athen. XIII 587 d = fr. 295 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας· Struthiae verba sunt cum Bia colloquentis

5*.

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὑρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24, 22 = fr. 296 K. γενέτησιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν οἱ δὲ συγγενέσιν. οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακί φησιν Menandro recte tribuit Meineke coll. Ter. Eun. 238. 1 γεννήτας codd. corr. Mein.

6*.

πρόσεισιν οἷον ἀψοφητὶ θρέμματος
ψαύων.

Plut. de adul. 13, 57 a (ὁ κόλαξ) οὐκ ἀπ' εὐθείας ἐπάγει τὸν ἔπαινον ἀλλ' ἀπαγαγὼν πόρρω κυκλοῦται καὶ πρόσεισιν οἷον ἀψοφητὶ θρέμματος ἐπιψαύων καὶ ἀποπειρώμενος ad Colacem rettulit Meineke collato Hes. ἀψοφητί· ἠρέμα, ἡσύχως, κολακεία quod M. corr. in (Μένανδρος) Κόλακι

7.

κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον

Athen. VII 301 d = fr. 299 K. ἠλακατῆνες.... εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλακι (κόλωσι A. corr. Clericus) φησί· 2 καὶ κυνός AC corr. ex Mnesimacho (Athen. IX 403 b, 36 = fr. 4 K.), a quo hos versus anapaesticos Menander mutuatus est, dummodo Athenaei locus recte se habeat.

8.

βοῦς Κύπριος

Mill. Mél. 366 (Zenob. II 82) = fr. 300 K. βοῦς Κύπριος· ἴσον τῷ σκατοφάγος εἶ. λέγονται γὰρ οἱ βόες ἐν Κύπρῳ σκατοφαγεῖν. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακι.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

.............Η..ΕΜ........
.............ΙΟΝ : ΕΙΚΑΘΕΥΔΟΜΕΝ
.............ΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΘΑΜΑ
.............ΚΟϹΜΟΝ : ΟΥΚΕΓΡΗΓΟΡΑ
5 ....ΑΜΟΥϹΗΔΗΠΟΕΙ : (Γ superscr.)
.............ΩΝ : ΤΙΛΕΓΕΙϹ : ΚΡΟΤΩΝ·ΕΓΩ
.............ΔΕΙΛΙΝΟΝΠΑΡΗΝ : ΤΙΟΥΝ :
.............ΑΘΗΜΕΝΟϹΛΑΛΕΙ
.............Ν : ΧΑΙΡΕΑ : ΠΟΥ·ΒΟΥΛΟΜΑΙ
10 ....ΥϹΠΙϹΕϹΤΙΝΕΞΕΔΡΑΙ
.............ΑΔΗΠΟΥΔΕΞΙΑϹ :
.............ϹΙΝ : ΟΨΟΜΕΙϹΙΩΝ
.............ΥΔΙΚΑΙΩϹΤΗΙΤΥΧΗΙ
.............ΑΚΩϹΕΙΡΗΚΑΠΟΥ·
15 ....ΟΙΧΟΡΩϹΑΤΙ
....ϹΤΟΙϹΠΟΝΟΙϹΔΕΙΡΓΑΖΟΜΗΝ
.............ΩΝΓΑΡΟΥΚΑΝΕΠΕΤΥΧΟΝ
.............ΩϹΤΕΜΗΘΕΙϹΠΡΟϹΘΕΩΝ (Δ superscr.)
.............ΙΑΝΑΘΥΜΗϹΗΠΟΤΕ· (Ι superscr.)
20 ....ΠΡΟΦΑϹΙϹΓΕΙΝΕΤΑΙ :

in margine superiore reliquiae scholii cernuntur litteris minusculis scripti ΝΑ (ΓΕΙ superscr.); in dextro quoque margine scholium exstare videtur, iuxta (.Ο) v. 6 leguntur litterae ΤΙΛΕ.. / ΥΠ..Ο.., priorem versum supplet Zereteli τί λ[έγεις **6** Γ pr. m. inser. **10** in fine Ι a man. pr. deletum videtur **18** Δ superscripsit man. pr.

---

suppl. K., τί ἐϲτι τοῦτ'; ἐνύπνιον; Zer. **3** sq. προῖκα suppl. Zer., reliqua K. **5** ἀλλ' ἐξεγείρου K., ἰδοὺ ϲ' ἐγείρω Zer., τούϲ Wil. **6** Κρότων Zer., sed cf. Zenob. VI 27 ὑγιέϲτερος κροτῶνος· ἐπὶ

. . . .

(A.) ἆρ' ἐςτι τοῦτ' ἐνύπν]ιον; (B.) εἰ καθεύδομεν. —
προῖκα δὲ δίδωςι τρία] τάλαντα, πένθ' ἅμα
4 μνᾶς εἰς ςτολὴν καὶ] κόςμον. (A.) οὐκ ἐγρήγορα.
(B.) ἀλλ' ἐξεγείρου· τοὺς γ]άμους γ' ἤδη ποεῖ.
(A.) . . . . κροτ]ών. (B.) τί λέγεις; κροτὼν ἐγώ;
. . . . τὸ] δειλινὸν παρῆν. (A.) τί οὖν;
(B.) . . . . παρακ]αθήμενος λαλεῖ.
(A.) τίνι τῶν ἑταίρω]ν; (B.) Χαιρέᾳ. (A.) ποῦ; βούλομαι
10 αὐτοὺς ὁρᾶν. (B.) ἐγγ]ύς τις ἔςτιν ἐξέδρα
. . . . (A.) ἐνταῦθ]α δή που δεξιᾶς;
(B.) ἐνταῦθα νῦν λαλοῦ]ςιν. (A.) ὄψομ' εἰςιών.
(Γ.) λελοιδόρημ' ἄρ' ο]ὐ δικαίως τῆι Τύχηι·
ὡς γὰρ τυφλὴν αὐτὴν κ]ακῶς εἴρηκά που,
15 νῦν δ' ἐξέςωςέ μ' ὡς ἔ]οιχ' ὁρῶςά τι.
ἐπόνηςα δεινῶ]ς, τοῖς πόνοις δ' εἰργαζόμην
τὰ νῦν ἀγαθά, τούτω]ν γὰρ οὐκ ἂν ἐπέτυχον,
εἰ μὴ τότ' ἐπόνης']. ὥςτε μηθείς, πρὸς θεῶν,
πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήςηι ποτέ·
20 ἴςως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφαςις γίνεται.

τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζῴου τοῦ κροτῶνος. λεῖον γάρ ἐςτιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον ςίνος. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Λοκροῖς (fr. 318 K.); γάμους γ' ἤδη ποεῖ ὑγιὴς πάλιν ὡς κροτών. (A.) τί λέγεις; κροτῶν' ἐγὼ οὐχ εὗρον ὅτε Wil. **7 et 8** suppl. Zer. **9** suppl. K. **10** ἐγγύς suppl. Zer., reliqua K. **11—13** suppl. K. **14** suppl. K., τί γάρ; ὡς τυφλὴν αὐτήν Wil. **15** suppl. K., ἣ δή μ' ἐπλάνηςεν Wil. **16** suppl. Wil. **17** suppl. K., οὐδὲν πλέον Wil.; ὧν Zer. **18** suppl. K., εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν Zer., εἰ μὴ 'πλανήθην Wil.; ὥςτε — γίνεται Stob. flor. 108, 48 = fr. 306 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναις (Κονιαζομέναις A corr. Meineke)

Col. II	.ΟΙ	10	ΠΡΟΗ
	...		ΑΝΘΟ̣
	.ΑΝ		...Ε
	.ΠΕ		ΠΟΛΛ
5	ΤΟΝ		ΚΑΤΑ
	.ΕΜ	15	ΜΗΠ
	CΥΜ		ΟΓΚΟΥ̣
	Α.Μ		ΑΠΟΔ

Fragmenta aliunde nota.

1.

τὸ γνῶθι cαυτὸν ἔcτιν, ἂν τὰ πράγματα
εἰδῇc τὰ cαυτοῦ καὶ τί coι ποιητέον.

Stob. Flor. 21, 2 = fr. 307 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναιc (κωταζομοιc A., Κοτταβιζούcαιc alii codd.), Orion Anthol. 1, 18 ἐκ τῶν Κωνεαζομένων. εἰδῇc Mein., ἴδῃc codd.

2.

schol. Clem. Al. Protr. 2, 26, I p. 423 Dind. = fr. 308 K. (Ἐπιμενίδηc) οὗτοc ἐκάθηρε τὰc Ἀθήναc· ἦν δὲ Κρὴc τῷ γένει καὶ cοφώτατοc, οὗ καὶ Μένανδροc μέμνηται ἐν ταῖc Κωνεαζομέναιc.

ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Personae:

Laches senex
Davus servus
Pyrrias servus
(Geta, Tibeus servi)

..............·ΣΥΔΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.......
.........ΑΣΕΞΕΙΣΙΝΦΕΡΩΝΤΟΠΥΡ.....
ΚΑΙΠΥΡ·ΠΡΟΔΗΛΟΝ·ΩΤΙΒΕΙΕΚΑΙΓΕΤΑ
ΕΠΕΙΤΑΚΑΤΑΚΑΥΣΕΙΜ'ΑΦΕΙΗΤ'ΑΝΓΕΤΑ
5 ...ΔΟΥΛΟΝΟΝΤΑ·ΚΑΙΔΙΑΣΩΣΑΝ..ΥΠΑΝΥ·
...ΑΝΜ'ΑΦΕΙΗΤ'ΑΛΛΑΠΕΡΙΟΨΕΣΘΕΜΕ·
....ΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣΕΧΟΜΕΝ.ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ
....ΡΙΑΣ·ΟΣΟΝΓΕΦΟΡΤΙΟΝΦΕΡΩΝ
...ΛΩΛΑ·ΚΑΙΔΑΙΔ'ΑΥΤΟΣΗΜΜΕΝΗΝΕΧΩΝ
ΛΑΧ
10 ......ΟΛΟΥΘΕΙ:ΠΕΡΙΘΕΤ'Ε.ΚΥΚΛΩΙΤΑΧΥ
......ΙΔΕΙΞΑΙΔΑΕΤΗΝΠΑΝΟΥΡΓΙΑΝ
ΤΕΧΝΗΝΤΙΝΕΥΡΩΝΔΙΑΦΥΓΩΝΤ'ΕΝΘΕΝΔΕΜΕ
ΤΕΧΝΗΝΕΓΏ:ΝΑΙΔΑΕΤΟΜΕΝΑΠΡΑΓΜΟΝΑ
ΚΑΙΚΟΥΦΟΝΕΞἈΠΑΤΑΝΓΑΡΕΣΤΙΔΕΣΠΟΤΗΝ
15 ΦΛΥΑΡΟΣ:ΗΗΝ:ΕΙΔΕΤΙΣΤΗΝΤΩΝΦΡΕΝΩΝ
ΣΤΑΚΤΗΝ:ΕΚΝΙΣΘΉΣ:ΟΥΧΙΠΡΟΣΣΟΥΔΕΣΠΟΤΑ
ΟΜΕΝΠΟΝΗΡΟΣ·ΟΘΡΑΣΥΣΕΝΘΑΔ'ΑΡΤΙΩΣ
ΚΑΤΑΤΩΝΣΚΕΛΩΝΤΗΝΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝΦΙ.ΤΑΤΟ.
..................ΟΔΩΝ·ΕΞΕΙΝΧΑΡΙΝ
ΛΑΧ
20 ....ΣΥΦΗΜΩΝ:ΚΑΕΤ.
...ΙΑΣ
..................ΩΣΑΦΙΚΕΤΟ

antecedentis columnae exstant vestigia iuxta v. 14 ΧΟΙ, iuxta v. 17 parepigraphe ΒΩΣ (ΣΩΣΙΑΣ?) **9** ΔΑΙΔ' iota postea insertum **10** post ΤΑΧΥ fort. punctum **19** post ΟΔΩΝ in charta fortasse duo puncta erant

---

1 Τίβειε — αὐτόν suppl. Leo, frustulum abscissum ΤΙΒ huc convenit; Πυρρία Leo, μοι Γέτα Gr. H. **2** κληματίδας Wil., Γε. ἀπόλωλας Leo; πύρδανον Wil. **5** σύνδουλον Gr. H.; εὖ

(Λα.) [Τίβειε καὶ Γέτα]
φυλάττετ' αὐτόν]· cὺ δ' ἀκολούθει Πυρρία.
(Δα.) ....αc ἔξειcιν φέρων, τὸ πύρδανον
καὶ πῦρ πρόδηλον. ὦ Τίβειε καὶ Γέτα,
ἔπειτα κατακαύcει μ'. ἀφείητ' ἂν Γέτα
5 cύνδουλον ὄντα καὶ διαcώcαντ' εὖ πάνυ;
οὐκ ἄν μ' ἀφείητ', ἀλλὰ περιόψεcθέ με;
οὕτω] πρὸc ἀλλήλουc ἔχομεν; προcέρχεται
ὁ Πυρρίαc ὅcον γε φορτίον φέρων·
ἀπόλωλα· καὶ δᾶιδ' αὐτὸc ἡμμένην ἔχων
10 Λάχηc ἀκολουθεῖ. Λα. περίθετ' ἐν κύκλωι ταχύ.
νυνί γ' ἐπίδειξαι, Δᾶε, τὴν πανουργίαν
τέχνην τίν' εὑρὼν διαφυγών τ' ἐνθένδε με.
(Δα.) τέχνην ἐγώ; (Λα.) ναὶ Δᾶε τὸ μὲν ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἐξαπατᾶν γάρ ἐcτι δεcπότην
15 φλύαροc. (Δα.) ἠήν. (Δα.) εἰ δέ τιc τὴν τῶν φρενῶν
cτακτὴν — ἐκνίcθηc; (Δα.) οὐχὶ πρὸc cοῦ δεcπότα.
(Λα.) ὁ μὲν πονηρόc, ὁ θραcὺc ἐνθάδ' ἀρτίωc
κατὰ τῶν cκελῶν· τὴν κληρονομίαν φιλτάτο[υ
.... ἐκπ]οδών. (Δα.) ἕξειν χάριν
20 ....c ὑφ' ἡμῶν. (Λα.) κάετε
................(Πυρ.) .ωc ἀφίκετο

πάνυ Leo, διαcώcαντ'; οὐ πάνυ Gr. H. **6** οὐκ Leo, νῦν Wil. **7** οὕτω Leo, sed spatium vix sufficere adnotant Gr. H., τί δή Gr. H. **8** suppl. Wil. **9—10** suppl. Gr. H. **11** νυνί γ' Leo, τὰ ξύλ' Wil. **16** ad cτακτήν cf. Plin. nat. hist. XII 68 „sudant autem (murrae) priusquam incidantur stacten dictam, cui nulla praefertur" et Plaut. Curc. 100 „tu mihi stacte, tu cinnamum, tu rosa" **18** κατὰ τῶν cκελῶν cf. schol. Ar. Pac. 240 cυμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποτιλώντων; φιλτάτου Gr. H. **20** initio ᾤμην φρενουμένουc Leo

. . . . ΦΕΡΟΜΕΝΟϹΓΑΡΚΑΝΚΥΚΛΩ

. . . . ΡΤΩΝΕϹΤΙΤΟ

23 hic versus ultimus columnae fuisse videtur accedit parvum frustulum nescio quo loco abscissum ΤΙΒ

Fragmenta aliunde nota.

1.

ὅϲτιϲ παραλαβὼν δεϲπότην ἀπράγμονα
καὶ κουφὸν ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι
οὗτοϲ μεγαλεῖόν ἐϲτι διαπεπραγμένοϲ,
ἐπαβελτερώϲαϲ τὸν πάλαι γ' ἀβέλτερον.

Phot. Berol. p. 5, Suid. s. v. ἀβέλτεροϲ = fr. 393 K. ἀνόητοϲ ἀϲύνετοϲ. Μένανδροϲ Περινθίᾳ κτέ. 4 ποτε Sui., πάλαι Phot., γ' inseruit Reitzenstein. — Davi verba sunt ad quae respicit Laches v. 13 sqq.

2.

οὐπώποτ' ἐζήλωϲα πολυτελῆ νεκρόν·
εἰϲ τὸν ἴϲον ὄγκον τῷ ϲφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

Stob. Flor. 123, 2 = fr. 394 K. Μενάνδρου Περινθίαϲ.

3.

ὅϲ' ἔϲτι μαλακὰ ϲυλλαβὼν
ἐκ τῆϲ πόλεωϲ τὸ ϲύνολον ἐκπήδα, φίλοϲ.

Poll. X 12 = fr. 395 K. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (τὰ ϲκεύη) ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχείριϲτα, ὡϲ εἶπε Μένανδροϲ ἐν τῇ Περινθίᾳ κτέ. 1 ὅ ἐϲτι μαλακόν codd. corr. Bentley 2 φίλοϲ C, θᾶττον P.

. . . . φερόμενος γὰρ κἂν κύκλῳ
. . . . ρτων τ' ἐςτὶ τό

23 ad articulum in fine versus cf. Perik. 243, Georg. 26, alia exempla congessit Kretschmar p. 27.

4.

ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰcι πομπεῖαί τινες
cφόδρα λοίδοροι

Harpocr., Phot., Suid. = fr. 396 K. πομπείας καὶ πομπεύειν· ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν . . . . . ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθίᾳ κτέ.

5.

οὐδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

Athen. XI 504a = fr. 397 K. (τὴν φιάλην) πᾶσι τοῖς φιλτάτοις ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν [ἐν κύκλῳ] κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας κτέ. **1** ἤγρευς' A. corr. Mus. **2** ἀλλ' ἔπιν' ἀεὶ κύκλῳ Kaib. describitur temulenta obstetrix, cf. Ter. And. 228 sqq.

6.

τὸ παιδίον δ' εἰςῆλθεν ἑψητοὺς φέρων.

Athen. VII 301b = fr. 398 K. πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὺς (τὰ λεπτὰ ἰχθύδια) κατὰ τὸ πλεῖστον. . . . Μένανδρος Περινθίᾳ κτέ δ' om. A. — Davi verba sunt, cf. Ter. And. 369.

7.

οὐδ᾽ αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 486) = fr. 399 K. κεῖται δὲ (τὸ ὑπόξυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. καὶ Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησίν κτέ.
ἀστός Nencini.

8.

τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀνέπαφα σώματ᾽ οὐδὲ ληπτέα.

Suid. = fr. 400 K. ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρόν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινθίᾳ κτέ οὐδέλη codd., corr. Meineke.

9.

Αἰάντειος γέλως

Mill. Mel. 355 (Zenob. I, 60) = fr. 401 K. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ· λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης ὁ ὑποκριτὴς τὸν Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ᾽ Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρὴ ποιεῖν μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλωτι ἐχρήσατο.

ΦΑΣΜΑ

Personae:

daemones duo (?)
Phidias adulescens
libertus
(Cocus)

Ib(V) ....ΝΥCΙΩΝ...
............ΕΠΙΤΕΛΕΙΝCΥΛΛΑΜΒΑΝΗΙϹ
...........ΝΝΥΜΦΙΟΝCΑΥΤΟΝΦΡΟΝΕ.Ν
...........CΠΑΡΘΕΝΟΥΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
5 ....ΕΡΩΙΤΟΥΤΟΟΜΟΜΗΤΡΙΩΙΤΙΝΙ
....ΜΗΠΑΡΑΔΩΙCΠΡΟCΤΩΝΘΕΩΝ
..........ΑCΑΥΤΟΥΜΗΔΕΜΙΑΝΟΥΤΩCΠΟΕΙ
..........ΟΥΤΟΤΙΓΑΡΑΝΤΙCΠΑΘΟΙ
..........ΕCΤΑΛΛΑΠΑΙCΑΛΗΘΙΝΗΙ
10 ....ΛΘΕΙCΑΤΗCΓΑΜΟΥΜΕΝΗC
..........ΜΗΤΗΡΠΡΙΝΕΛΘΕΙΝΕΝΘΑΔΕ
..........ΤΑΥΤΗΝΔΙΔΩCΙΤΕΚΤΡΕΦΕΙΝ
..........ΥΝΕCΤΙΝΕΝΤΩΝΓΙΤΟΝΩΝ
...........ΕΝΗΚΑΙΦΥΛΑΤΤΟΜΕΝΗΚΟΡΗ
15 ....ΔΕΥΡΟΤΟΝΔΑΛΛΟΝΧΡΟΝΟΝ
...........ΝΦΥΛΑΚΗCΤΕΕΛΑΤΤΟΝΟC
...........ΚΕΝΟΙΚΙΑΝΤΟΤΕ
............ΤΙΝΑΟΥΝΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ
.............ΟΥΤΕΙΓΑΡΕΤΙΠΟΘΕΙΤΕΙCΩC
20 ....ΟΝΠΕΠΟΗΚΕΝΗΓΥΝΗ
...............ΔΙΕΞΟΔΟΝΤΙΝΑ
..................ΠΑΝΤΑΕΠΙCΚΟΠΕΙΝ

quamquam atramentum valde detritum est, tamen omnia fere in imagine satis certe legi possunt **2** C in fine, suspectum Iernstedtio, legisse mihi videor **3** ΦΡΟΝΕ.. Ier. **10** prima littera Λ, Α, Χ esse potest **17** prima littera aut Κ est aut Χ

---

1 Διονυcίων suppl. Ier. **4** suppl. Ier. **5** ἑτέρωι K. **7** suppl. Ier. **8** εἶεν, ξυναινῶ Kock, ποήcω K. **9** ἢ δ' οὐχὶ φάcμ' Wil., τὸ δ' οὐχὶ φάcμ' Kock, οὐχ ἡ τυχοῦc' Ier.

(A.) . . . . τῶν Διονυcίων. . . .
. . . . ἐπιτελεῖν cυλλαμβάνηιc
. . . . τὸν νυμφίον cαυτὸν φρονεῖν
. . . . τῆc παρθένου τὴν μητέρα
5 . . . . ἑτέρωι τοῦθ᾽ ὁμομητρίωι τινί
. . . . μὴ παραδῶιc, πρὸc τῶν θεῶν,
πρόφαcιν κατ]ὰ cαυτοῦ μηδεμίαν, οὕτω πόει.
(B.) εἶεν, ποήcω τ]οῦτο· τί γὰρ ἄν τιc πάθοι.
ἣ δ᾽ οὐχὶ φάcμ᾽] ἔcτ᾽, ἀλλὰ παῖc ἀληθινή
10 . . . . αθεῖcα τῆc γαμουμένηc.
τίκτει γὰρ ἡ] μήτηρ πρὶν ἐλθεῖν ἐνθάδε
ἐκ γείτονοc] ταύτην, δίδωcι τ᾽ ἐκτρέφειν
τίτθῃ, μεθ᾽ ἧc ν]ῦν ἐcτιν ἐν τῶν γειτόνων,
ἔνδον τρεφομ]ένη καὶ φυλαττομένη κόρη,
15 ἀνὴρ ὅταν ἔλθῃ] δεῦρο, τὸν δ᾽ ἄλλον χρόνον
. . . .]ν φυλακῆc τ᾽ ἐλάττονοc
. . . . κεν οἰκίαν τότε
. . . . τίν᾽ οὖν φαντάζεται
ἐνθάδε τρόπον; τ]ουτὶ γὰρ ἔτι ποθεῖτ᾽ ἴcωc
20 μαθεῖν cαφέcτερ]ον. πεπόηκεν ἡ γυνή
διελοῦcα τὸν τοῖχον] διέξοδόν τινα
. . . . πάντ᾽ ἐπιcκοπεῖν.

10 λάθρᾳ δὲ παιδευθεῖcα Kock **11** suppl. K., ἣν τέτοκεν ἡ Kock **12** suppl. K. coll. Don. ad Ter. Eun. prol. 9 **13** τίτθῃ vel τροφῷ K.; μεθ᾽ ἧc cύνεcτιν Kock, νῦν Ier. **14** ἔνδον K.; τρεφομένη vel ἐχομένη Wil., ὥcπερ δεδεμένη Kock **15** suppl. Kock **16** ὁπόταν ἀπῇ πλέων Kock **17** ἐδεῖτο Ier., δέῃ φθάcαc᾽ ἣν ἔτυχενKock **18** οἰκοῦcα μεταβάλλει Kock **19** ἐνθάδε τρόπον Wil., τὰ νῦν τρόπον Kock **20** suppl. Ier., τῷ μειρακίῳ; πόρον Kock **21** διελοῦcα Wil., τρήcαcα τὸν τοῖχον dub. K., διὰ τοῦ μεcοτοίχου καὶ Kock **22** ὅπωc ἂν οἷαί τ᾽ ὦcι Kock

.................ΚΑΛΥΠΤΑΙΤΑΙΝΙΑΙC
..................CΕΛΘΩΝΚΑΤΑΜΑΘΗ̣
25 ....ΤΙCΕΝΔΟΝΤΗCΟ̣Ϲ̣Ο̣Υ

versus fere 10 deesse veri simile est

Ia (R) .ΑΤ.....Ị Ϲ̣Ị.................
ΠΩCΕΙCΙΝΟΙΠΥΡΟỊ............
ΤΙΔΕCΟΙΜΕΛΕΙΤΟΥΤΟ·ΟΥΘΕΝ...........
ΕΙCΤΗΝΑΛΗΘΕΙΑΝΚΑΤΑΧΡΗCΑ̣.......
30 ΑΝΤΈΙΜΙΟCΔΑΚΕΤΩCΕΥΠΕΡΕΜ̣........
ΠΕΝΗΤΟCΑΙCΘΟΥCΑΥΤΟΝΟΝΤΑ......
ΑΝΘΡΩΠΟΝΑΝΘΡΩΠΟΝΔΕΚΑỊ.......
ΙΝΑΜΗΕΠΙΘΥΜΗΙCΤΩΝΥΠΕΡϹ̣.......
ΟΤΑΝΔΑΓΡΥΠΝΕΙΝΕΙΠΗΙCΤΙCΟ........
35 ΤΗΝΑΙΤΙΑΝΓΝΩCΗΠΕΡΙΠΑΤΕΙCΑ̣......
ΕΙCΗΛΘΕCΕΥΘΥCΑΝΚΟΠΙΑCΗΙCΤ̣......
ΜΑΛΑΚΩCΕΛΟΥCΩΠΑΛΙΝΑΝΑCΤ......
ΠΡΟCΗΔΟΝΗΝΥ̇ΠΝΟCΑΥΤΟCΟΒΙ......
ΤΟΠΕΡΑCΚΑΚΟΝΕΧΕΙCΟΥΔΕΝΗΝ̣........
40 ΕCΤΙΗΝΔΙΗΛΘΕCΦΟΡΤΙΚΩΤΕΡΟ.....
ΕΠΕΡΧΕΤΑΙΜΟΙΤΡΟΦΙΜΕCΥΓΓΝΩ̣.. ...
ΤΟΔΗΛΕΓΟΜΕΝΟΝΟΥΚΕΧΕΙCΟΠΟ......

39 ultima littera paene tota litteris Syriacis obtecta est, quae exstant vestigia mihi potius ad Ν quam ad Λ (Ier.) quadrare videntur

---

23 τὸ δὲ διάφραγμα cυγκεκάλυπται Kock, κεκάλυπται Ier. **24** ἵνα — τιc suppl. K., θαλλοῖc τ' ἐλάαc, μή Kock; προcελθών Ier. **25** suppl. K., τἄρρητα πολυπράγμων Kock; θεοῦ Ier. **27** suppl. Gom., Wil., παρ' ἡμῖν ὤνιοι Cob. **28** δ' ἐμοί Wil.; ἀλλὰ τῷ λόγῳ K., ἀλλὰ βούλομαι Cob., ἀλλὰ κολλάβῳ Wil., ἀλλὰ χρήcιμον Leeuw., ἀλλὰ χοίνικι Ier. **29** suppl. Ier. καταχρῆcθαι τῷ λόγῳ Cob., καταχρῆcθαι βούλομαι Wil. **30** τίμιοι Wil.;

. . . . ϲυγκε]κάλυπται ταινίαις,
ἵνα μὴ περίεργός τις προ]ϲελθὼν καταμάθῃ.
25 ἔϲτιν δὲ καὶ βωμόϲ] τις ἔνδον τῆϲ θεοῦ

versus fere 10 deesse veri simile est

. . . .

(Παιδ.) πῶϲ εἰϲιν οἱ πυροὶ [κατ' ἀγορὰν ὤνιοι;
(Φει.) τί δ' ἐμοὶ μέλει τοῦτ'; (Παι.) οὐθέν, [ἀλλὰ τῷ λόγῳ
εἰϲ τὴν ἀλήθειαν καταχρήϲα[ϲθαι θέλω.
30 ἂν τίμιοι δακέτω ϲε ὑπὲρ ἐμ[οῦ τοῦτο τοῦ
πένητοϲ. αἰϲθοῦ ϲαυτὸν ὄντα [Φειδία
ἄνθρωπον, ἄνθρωπον δὲ καὶ [τὸν ἄθλιον,
ἵνα μὴ 'πιθυμῇϲ τῶν ὑπὲρ ϲ[ὲ πραγμάτων.
ὅταν δ' ἀγρυπνεῖν εἴπῃϲ, τίϲ ὁ [βίοϲ ϲου ϲκοπῶν
35 τὴν αἰτίαν γνώϲει· περιπατήϲα[ϲ βραχὺ
εἰϲῆλθεϲ εὐθύϲ, ἂν κοπιάϲῃϲ τ[ὰ ϲκέλη,
μαλακῶϲ ἐλούϲω, πάλιν ἀναϲτ[ὰϲ ἐνέφαγεϲ
πρὸϲ ἡδονήν· ὕπνοϲ αὐτὸϲ ὁ βί[οϲ ἐϲτί ϲου.
τὸ πέραϲ· κακὸν ἔχειϲ οὐδέν, ἡ ν[όϲοϲ δέ ϲου
40 ἔϲθ' ἣν διῆλθεϲ — φορτικώτερον δέ τι
ἐπέρχεταί μοι τρόφιμε, ϲυγγνώμην ἔχε,
τὸ δὴ λεγόμενον — οὐκ ἔχειϲ ὅποι χέϲῃϲ

ἐμοῦ τοῦτο τοῦ Wil., ἐμοῦ τοῦ ϲφόδρα Cob. **31** suppl. Cob., εὐδαίμονα Leeuw. **32** suppl. Kock, τὸν πληϲίον Gom., ϲτέργειν ϲε χρή Wil. **33** ϲε πραγμάτων Wil., θνητοῦ φύϲιν Gom., ϲαυτὸν πάνυ Cob. **34** suppl. K., τίϲ εἶ ϲαυτὸν ϲκοπῶν Wil., τί ϲε λυπεῖ φράζ' ἐμοί Gom., τί ϲοβεῖ τὸν ὕπνον; (Φει.) τί δή; Ier. **35** suppl. Wil., περιπατεῖϲ ἡδέωϲ Cob. **36** suppl. Cob. **37** ἀναϲτὰϲ ἐνέφαγεϲ Wil., ἀναϲτὰϲ περιπατεῖϲ Gom., ἀναϲτὰϲ ἐνέπιεϲ Kock, ἀναϲτὰϲ ἐϲθίειϲ Leeuw., ἀναϲτὰϲ κατεκλίνηϲ Weil, ἀναϲπᾷϲ τὰϲ ὀφρῦϲ Ier. **38** ϲου K., βίοϲ ἐϲτί ϲοι Weil. **39** νόϲοϲ δέ ϲου Wil., νόϲοϲ τρυφή Kock, ἥδε γὰρ νόϲοϲ Fritzsche **40—41** suppl. Cob. **42** suppl. Cob. coll. Marc. Ant. V, 12; ὅπου Fritzsche

ΥΠΟΤΩΝΑΓΑΘΩΝΕΥΙϹΘΙ·ΜΗΩ.......
ΙΚΟΙΟ : ΤΑΛΗΘΗΛΕΓΩΝΗΤΟΥϹΘΕ....
45 ΤΟΥΤΕϹΤΙΤΑΡΩϹΤΗΜΑ·ΚΑΙΜΗ....
ΑΤΟΠΩϹΕΜΑΥΤΟΥΚΑΙΒΑΡΕΩϹ.......
.ϹΘΕΝΙΚΟΝΕϹΤΙΤΟΑΝΟΗΤΟ........
.ΙΕΝΠΑΝΥΓΑΡΤΑΥΤΕΙΛΕΛϹ.......
..ΜΟΙΠΑΡΑΙΝΕΙϹ·ΟΤΙΠΑΡ.......
50 ΜΕΝΤΙΚΑΚΟΝΑΛΗΘΕϹ...........
....ΙΝΑΛΗΘΕϹΦΑΡΜΑ.............
.........Ε..ΚΕΝΟ...............

44 punctum inferius post ΙΚΟΙΟ manus altera addidisse videtur **47** .ΟΘΟΝΙΚΟΝ Ier.

ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴϲθι. (Φει.) μὴ ὥραϲ ϲύ γε
ἵκοιο. (Παι.) τἀληθῆ λέγω, νὴ τοὺϲ θεούϲ,
45 τοῦτ᾽ ἔϲτι τἀρρώϲτημα. (Φει.) καὶ μὴ[ν, ὦ τάλαν
ἀτόπωϲ ἐμαυτοῦ καὶ βαρέωϲ ἔχω πάνυ.
(Παι.) ἀϲθενικόν ἐϲτι τἀνόητον [κἀκρατέϲ.
(Φει.) εἶεν, πάνυ γὰρ ταυτὶ λελο[γίϲθαι μοι δοκεῖϲ,
τί μοι παραινεῖϲ; (Παι.) ὅτι παρ[αινῶ; πρόϲεχε δή·
50 εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲϲ εἶχεϲ Φειδία,
ζητεῖν ἀληθὲϲ φάρμακον τούτου ϲ᾽ ἔδει·
νῦν δ᾽ οὐκ ἔχειϲ· κενὸν εὑρὲ καὶ τὸ φάρμακον
πρὸϲ τὸ κενόν, οἰήθητι δ᾽ ὠφελεῖν τί ϲε.
περιμαξάτωϲάν ϲ᾽ αἱ γυναῖκεϲ ἐν κύκλῳ
55 καὶ περιθεωϲάτωϲαν· ἀπὸ κρουνῶν τριῶν
ὕδατι περίρραν᾽ ἐμβαλὼν ἅλαϲ, φακούϲ.

43 suppl. K. cf. Perik. 131, ὥραϲι δέ Fritzsche, ὥραϲι ϲύ Leeuw., ὥραϲι μέν Ier. **44** suppl. Cob. **45** ὦ τάλαν K., ὦγαθέ Cob., ὦ μέλε Leeuw., νὴ Δία Fritzsche **46** suppl. Cob. **47** ἀϲθενικόν Ier., μοθωνικόν Kaibel; κἀκρατέϲ Wil., τῇ φύϲει Ier. **48** εἶεν Ier.; λελογίϲθαι μοι δοκεῖϲ K., λελογιϲμένοϲ λέγειϲ Wil., λελύϲθαι βούλομαι Ier., λελύπηκεν με· νῦν Leeuw., εἰ λελογιϲμένωϲ ἔχειϲ Gom. **49** πρόϲεχε δή Weil, παραινῶ; τοῦτ᾽ ἐρῶ· Cob. **50** sqq. supplevit Cob. ex Clem. Alex. Strom. VII 4, 27 p. 844 Pott., Φειδία ζητεῖν Grot., φιλιάζειν cod. **52** εὑρὲ καί Weil, εὕρηκα cod., ἄρα καί Cob. **55** περιθεωϲάτωϲαν Bentley, περιθέτωϲαν cod.

Fragmenta aliunde nota et testimonia.

1.

Donat. ad. Ter. Eun. prol. 9 Phasma nomen fabulae Menandri est, in qua noverca superducta adulescenti virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam, cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assiduo nullo conscio: parietem, qui medius inter domum mariti ac vicini fuerat, ita perfodit, ut ipso transitu sacrum locum esse simularet eumque transitum intenderet sertis ac fronde felici rem divinam saepe faciens et vocaret ad se virginem, quod cum animadvertissit adulescens primo aspectu pulchrae virginis velut numinis visu perculsus exhorruit, unde fabulae Phasma nomen est; deinde paulatim re cognita exarsit in amorem puellae ita, ut remedium tantae cupiditatis nisi ex nuptiis non reperiretur. itaque ex commodo matris ac virginis et ex voto amatoris consensuque patris nuptiarum celebritate finem accipit fabula.

2.

ἐπιcημαίνεcθ', ἐάν
ἡ cκευαcία καθάριοc ᾖ καὶ ποικίλη.

Athen. XIV, 661 f. = fr. 501 K. καὶ Μένανδροc (τοὺc μαγείρουc λέγει) ἐν Φάcματι· 1 ἐπιcημαίνεcθαι ἂν A., corr. Bentley

3.

ἔμβαροc

Hes. s. v. = fr. 502 K. ἔμβαροc· ἠλίθιοc μωρόc, ἢ νουνεχήc. Μένανδροc Φάcματι. cf. Mill. Mel. p. 350 (Zenob. I 8).

4.

Caes. Bass. (Gr. L. VI 255 K.) Ithyphallicum metrum saepe recipit hunc tribachum, ut etiam apud Menandrum in Phasmate . . . ostendi potest.

FABVLA INCERTA II

Personae:

senex
leno?
servus?
servus
(Charisius adulescens)

IIa (R) ΑΝΘΡΩΠΟCΟΙΝΟΝΑΥΤΟΤΟΥΤ'ΕΚΠΛΗΤ....
ΕΓΩΓ'ΕΫΠΕΡΤΟΥΜΕΘΥCΚΕΘ'ΟΥΛΕΓΩ
ΑΠΙCΤΙΑΓΑΡΕCΘΟΜΟΙΟΝΤΟΥΤΌΓΕ
ΕΙΚΑΙΒΙΑΖΕΤΑΙΚΟΤΥΛΗΝΤΙCΤΟΥΟΒΟΛ..
5 ΩΝΟΥΜΕΝΟCΠΙΝΕΙΝΕΑΥΤΟΝ·ΤΟΥΤΕΓ.
ΠΡΟCΕΜΕΝΟΝΟΥΤΟCΕΜΠΕCΩΝΔΙΑCΚ...
ΤΟΝΕΡΩΤΑ·ΤΙΔΕΜΟΙΤΟΥΤΟΠΑΛΙΝΟΙΜΩ..
ΠΡΟΙΚΑΔΕΛΑΒΩΝΤΑΛΑΝΤΑΤΕΤΤΑΡΑΡΓΥΡ..
ΟΥΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΝΕΝΟΜΙΧ'ΑΥΤΟΝΟΙΚΕΤ.. (Ε superscr.)
10 ΑΠΟΚΟΙΤΟCΕCΤΙΠΟΡΝΟΒΟCΚΩΔΩΔΕΚΑ
ΤΗCΗΜΕΡΑCΔΡΑΧΜΑCΔΙΔΩCΙ·ΔΩΔΕΚΑ
.....ΤΑΚ..ΒΩCΟΥΤΟCΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑ:
.....CΔΙΑ.ΡΟΦΗΝΑΝΔΡΙΚΑΙΠΡΟCΗΜΕΡΩΝ
.....ΛΕΛ..ΙCΤΑΙ·ΔΥΟΒΟΛΟΥCΤΗCΗΜΕΡΑC:
15 ......ΝΤΙΤΩΠΕΙΝΩΝΤΙΤΙΤΗ....CΠΟΤΕ:
......ΟCC.ΠΡΟCΜΕΝΕΙΧΑΙΡC......
.....ΤΙΔ.ΓΛΥΚΥΤΑΤΕ·ΟΤΗCΙ......ΑΤΗΡ·
........ΩΝΩCΑΘΛΙΟCΤΙCC......

1 ΤΟΥΤ' apostrophum add. man. rec. 2 ΕΓΩΓ'Ε apostr. add. man. rec. 3 ΤΟΥΤΌ accentum pos. man. alt. 6 in fine Κ paene certum 9 apostrophum et Ε superscriptum add. manus alt. 14 in fine unum punctum legit Ier. ego in imagine duo dispicio 15 ΤΙΤΙΤΗ vel ΤΙΤΙΤΙ; puncta in fine non certa sunt 16 initio ΟCC vel ΩCΕ; in fine potius ΡΕ quam ΡΩ, desunt non plus 6 litterae

---

1 suppl. Cob. 2 δέ ins. Cob. 3 ἀπληςτίᾳ Wil. 4 suppl. Wil. 5 suppl. Cob. 6 suppl. Cob. 7 οἰμωζέτω K., οἰμώξεται Wil., οἰμώξομαι Cob. 9 et 10 suppl. Cob. 12 πέπυςτ' Leeuw. ἐπίςτατ' Cob., οἶδεν γ' Nauck; ἀκριβῶς Cob. 13 ἀλλ' K., τί δ' Ier., ὅcov Ro., εἰ Gom., καί Hill.; εἰς διατρο-

(A.) ἄνθρωπος οἶνον, αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήττομαι
ἔγωγ'· ὑπὲρ δὲ τοῦ μεθύσκεσθ' οὐ λέγω·
ἀπληστίᾳ γάρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτό γε,
εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοὐβολοῦ
5 ὠνούμενος πίνειν ἑαυτόν. (B.) τοῦτ' ἐγώ
προσέμενον· οὗτος ἐμπεσὼν διασκεδᾷ
τὸν ἔρωτα. τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἰμω[ζέτω.
(A.) προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργύρου
οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὑτὸν οἰκέτην,
10 ἀπόκοιτός ἐστι, πορνοβόσκῳ δώδεκα
τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι. (B.) δώδεκα·
πέπυσ]τ' ἀκριβῶς οὑτοσὶ τὰ πράγματα.
(A.) ἀλλ' εἰ]ς διατροφὴν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμέρ[αν,
πᾶς τις] λελόγισται δύ' ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας,
15 ἱκανό]ν τι τῷ πεινῶντι .... ποτε.
(B.) Χαρίσι]ος σε προσμένει. (Γ.) χαῖρ', [ἀλλὰ τίς
(Γ.) ὅδ' ἐσ]τὶ δὴ γλυκύταθ'; (B.) ὁ τῆς νύμφης πατήρ.
(Γ.) τί οὖν παθ]ὼν ὡς ἄθλιός τις [φιλόσοφος

φήν Cob., πρός Gom. Hill.; ἡμέραν Leeuw., ἵμερον dub. K., ἡμερῶν ἑκατόν Ro., ἡμερῶν χρείας Ier., ἡμέρας πόνον Gom., ἡμέρας χρείας Kock **14** πᾶς τις Wil., οἶμαι dub. K., μίαν Leeuw., κοινῇ Capps; λελόγισται Cob., νενόμισται Kock **15** ἱκανόν τι Wil., finis versus corruptus, fort. scribendum καὶ χαλκοῦς ποτε; τελεῖν· τί ἐγὼ πεινῶντι δὴ πτισάνην ποτέ Gom., ποῦ δ' ἐντράγω πεινῶν τι; τί τις υ — ποτέ Ier., ἂν δ' ἐντράγω πεινῶν ἔτι πτίσσων ποτε Leeuw., initio ἀρκεῖν Kock **16** Χαρίσιος σε et χαῖρε K., ἀλλὰ τίς Wil. ἔδωχ'; ὁ δέ χαίρων προσμένει Gom., τί, ἱερόσυλε; πρόσμεν' εἰ χαίρεις ὁρῶν τὸ φῶς λέγει Leeuw., οὗτος σύ, πρόσμεν', εἴ γ' ὁρῶ Χαιρέστρατον Capps **17** ὅδ' ἐστὶν ὦ Wil., τίς ὅδ' ἔστι δή Ier., καλεῖ Capps; ὁ τῆς νύμφης πατήρ Kock, κεκτημένης Capps **18** τί οὖν K., τί δὴ παθών Wil., μάτην ποδῶν Leeuw.; φιλόσοφος Wil., ἐργάτης Leeuw.

...........ṬΡΙϹΚΑΚΟΔẠ.......ΤΡΙΑΝ
20 ....ϹẠΔẠΓΥΝΑΙΚΑ......Ι
...........................ΙΟ!
.............................Ϲ

versus fere 10 deesse veri simile est

IIb (V) ....ΘΟΝΤΙϹΟΙΓΕΝΟΙΤΟ·ΜΗΛΕΓΕ
........ΟΥΚΕΙϹΚΟΡΑΚΑϹΟΙΜΩΞΕΙΜΑΚΡΑ
25 ....ΥΝΕΙϹΩϹΑΦΩϹΤΕΠΥΘΟΜΕΝΟϹ
........ΤΑΤΗϹΘΥΓΑΤΡΟϹΒΟΥΛΕΥϹΟΜΑΙ
.......ΡΟΠΟΝΠΡΟϹΤΟΥΤΟΝΗΔΗΠΡΟϹΒΑΛΩ
.......ΕΝΑΥΤΩΙΤΟΥΤΟΝΗΚΟΝΤΕΝΘΑΔΕ
......ΜΕΝ·ΟΙΟΝΚΙΝΑΔΟϹΟΙΚΙΑΝΠΟΕΙ
30 ......ΤΟΝ·ΠΟΛΛΑϹΕΒΟΥΛΟΜΗΝΑΜΑ
.....Ϲ·ΜΙΑΝΜΕΝΤΗΝΕΦΕΞΗϹ·ΤΗΝΕΜΗΝ
....ḤΝΓΕΪΩΜΕΝΔΕΥΡΟΠΡΟϹΧΑΡΙϹΙΟΝ
...ΕΝΩϹΚΑΙΜΕΙΡΑΚΥΛΛΙΩΝΟΧΛΟϹ
...ỌΝΤΟΠΟΝΤΙϹΕΡΧΕΘΥΠΟΒΕḄΕΓΜẸṆ..
35 ...Ṃ.ΕΝΟΧΛΕΙΝΕΥΚΑΙΡΟΝΕΙΝ.ΙΜΟ......

Ρ̄

ΕΠỊ........ṬΑΝṬΑΤΑΝΘ.....................
ΟΙΟΜẠ...................................
ΚΑΙΤΟỴ..................................
ΟΔΕϹΠ...................................

20 CAN Ier., ego potius CΑΔΑ lego **27** initio P satis certum mihi videtur **36** initia versuum 36—39 et in folio II et quasi in speculo in fragmento III cernuntur, quod cum II conglutinatum erat, versus 40—41 non exstant nisi in III **36** ΕΠΙ vel ΕΓΩ in II, Ε.Ι in III **37** ΟΙΟΜ II, ΟΙΟΜẠ III **38** ΚΑΙΤỌ II, ΚΑΙṬΟΥ III **39** Ọ.Ẹ II, ΟΔΕϹΠ III

19 βλέπει σκυθρώφ' Wil., ἐπιτρίβετ', εἶθ' Leeuw.; ὁ τριςκακοδαίμων ψάλτριαν Ier. **20** ὡς τήνδε τὴν νέαν γυναῖκ' εἰςήγαγεν

βλέπει cκυθρώφ' ὁ] τριcκακοδαίμων; (B.) ψάλτριαν

20 ....caδα γυναῖκα..............

.................................ιοι

.................................c

versus fere 10 deesse veri simile est

(B.) οὕτωc ἀγαθόν τί coι γένοιτο. (A.) μὴ λέγε

μηδὲν cύ γ'.] οὐκ εἰc κόρακαc; οἰμώξει μακρά.

25 ἀλλ' εἶμι ν]ῦν εἴcω, caφῶc τε πυθόμενοc,

ὅπωc ἔχει] τὰ τῆc θυγατρὸc βουλεύcομαι,

ὅντινα τ]ρόπον πρὸc τοῦτον ἤδη προcβαλῶ.

(Γ.) φράcωμ]εν αὐτῶι τοῦτον ἥκοντ' ἐνθάδε;

(B.) φράcω]μεν. οἷον κίναδοc οἰκίαν ποεῖ

30 ἀνάcτα]τον. (Γ.) πολλὰc ἐβουλόμην ἅμα,

(B.) πολλά]c; (Γ.) μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆc. (B.) τὴν ἐμήν;

(Γ.) τὴν c]ήν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸc Χαρίcιον.

(B.) ἴωμ]εν, ὡc καὶ μειρακυλλίων ὄχλοc

εἰc τ]ὸν τόπον τιc ἔρχεθ' ὑποβεβρεγμένων,

35 οἷc] μὴ 'νοχλεῖν εὔκαιρον εἶναί μοι δοκεῖ.

Χοροῦ.

(Δ.) ἐπι[cφαλῆ μὲν] πάντα τἀνθ[ρώπων. ἐμοί,

οἶμαι, πόλιc ἐcτὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμοc

καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸc κριτήc

ὁ δεcπότηc. πρὸc τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.

Leeuw. **23** suppl. Kock **24** suppl. Leeuw., ταῦτ' ὦ φίλ' Ier., μηδενὶ τάδ' Wil., qui μὴ — τάδ' continuat adulescenti B **25** suppl. Ier. **26** suppl. K., ἤδη τὸ πᾶν μετά Leeuw. **27** suppl. Leeuw., ποῖον τρόπον Kock, τίνα δὴ τρόπον Capps Croi. **28** suppl. K., εἴπωμεν Leeuw., ἵν' ἐκεῖθεν Ier. **29** suppl. Ier. **30** ἀνάcτατον Kock, sed spatium aegre sufficit, Διὸc ἄβατον Ier. **31—34** suppl. Ier. **35** οἷc μὴ 'νοχλεῖν Kock, ἢ μὴν ἐνοχλεῖν Ier.; finem suppl. Ier. — χοροῦ suppl. Leo **36** suppl. Ier. **37—39** restituit Ier. coll. Stob. flor. 62, 34 = fr. 581 K. Μενάνδρου· ἐμοὶ πόλιc — ἐμέ.

40 ΟΓΕΡΩ . . . .
ΟΥΔΕΛΟ̣ . . . .

III (R) ΝϹ̣Ϲ . . . .
ΕΩϹΕΛΑ̣ . . . .
ΕΔΕΙΤΟΧ̣ . . . .
45 ΑΠΩΘΕΝ . . . .
ΤΟΥΤΩΙΤΙ . . . .
ΚΑΤΑΤΟΑΥ̣ . . . .

III in margine sinistro satis amplo initia versuum 36—41 fragmenti antecedentis cernuntur (v. p. 210); inhaerent conglutinatae alius folii laciniae perparvae, in quibus nihil fere legere possum nisi haec ΩΡΓΙϹΤΑΙ / .ΔΕΥ̣ . In averso paene toto Syriacis litteris impleto litteras Graecas exstare negat Jernstedtius, at in imagine certe dispiciuntur duorum versuum fines ΑΡΑ vel ΔΡΑ (σφόδρα) et uno versu intermisso ΟΝΩϹ. dolendum quod hoc fragmentum neque cum folio I neque cum II conjungi potest.

40 ὁ γέρων . . . .
οὐδὲ λο . . . .

. . . .
ἕως ἐλα . . . .
ἐδεῖτο χ . . . .
45 ἄπωθεν . . . .
τούτωι τι . . . .
κατὰ ταὐ[τό . . . .

Kock nimis audacter haec Menandri Canephoro tribuere conatus est collato fr. 254 (Bekk. Anecd. 407, 18, Suid. s. v., Phot. Berol. p. 144, 19) ἀντάλλαγον· καλοῦϲι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδροϲ Κανηφόρῳ „ἐδεῖτο χρῆϲαι τὴν ἑαυτῆϲ θυγατέρα ἀντάλλαγον“. num eiusdem fabulae sit hoc fragmentum atque fol. II, incertum est.

INDEX VERBORUM

(Verborum cruce † signatorum non omnia exempla afferuntur, asterisco * dubia notantur.)

Sigla.

H. = Heros; E. = Epitrepontes; S. = Samia; Pk. = Perikeiromene; J. I — Fabula incerta I; G. = Georgos; Ki. = Kitharista; Kl. = Kolax; Kn. = Koneazomenae; Pn. = Perinthia; Ph. = Phasma; J. II = Fabula incerta II.

ADDENDA ET CORRIGENDA

H. 48 χρηςτὸς εἶ ςύ, 49 adn. πολὺ πρεπόντως

E. 152 ἡλίςκετ', ad 286 (p. 34) adde C_3 (V), 312 τάλαιν', 377 τάλας, 465 adn. ὡς πυκνά Wil., 478 ἀνηλεής, 492 μεγάλα, 518 μόνας

ad S. 65 (p. 70) J_3, 79 dele], 95 'Αςκληπιόν, 151 ποῆςαι, 216 αὐτόχειρ, 309 γέλοιον, 311 ἀδίκως, 332 νουθετήςεις μ'

Pk. 39 sq. iam ἴδ[οι | αὐτήν legit Rei. recte, 56 ςυνήθεις, 78 ἀλαζὼν, 90 adn. pro τῆς ἐπιβουλῆς Wil. lege τοῦ παντὸς ςτόλου vel λόχου Wil., 112 εἴμ', 181 μεγάλα, 333 post ἔξω insere Δωρί, 392 οὔκουν, 397 τίς ἐςτιν, 423 adn. suppl. Ro.

G. p. 156 sub 54 et 62 adde paragraphos

Ki. 77 ἀεί